

ဧည့်သည်တော်ကြီးတို့အား
ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်
အမှုပဟာစက္ကိတ်
ဆရာတော်ဦးဝိမလ

၏

ကံခါပေးခွင့်နှင့်အဖြေ

စာမေးပွဲများစွာ၏

ဝိနယဘာသာအတွက်အထူးစီစဉ်ထားသည့်

နိဒါနဝဏ္ဏနာ၊ နိဿဂ္ဂိယဝဏ္ဏနာအထိ

ပထမတွဲ

နဝမအကြိမ်ရိုက်

ကမ္မိ ပေးပို့သော အခြေ

ရသီယာ

ရိုက်နှိပ်နှုတ်

XXXXXXXXXXXX

စာပေဗိမာန်

ညောင်ရမ်းလမ်း ဘောလုံးကွင်းအနီး

နယ်လမ်းဆုံက ဘုရား

ရေသားတော် ပူဆပ်သော

မိသုတ္တိမင်္ဂလာ

ရသီယာနှင့် ရိုက်နှိပ် ပြီးပါစေသည်။

ကြွေကြွေ

ပိဋကတ်အကျမ်းအစုံ စာအုပ်အုပ်စုအားဖြင့်
ဆရာတော်များ အကျမ်းအစုံအားဖြင့်
ဆရာတော် ၄၃-၄၄ နှစ်အတွက်
ရွှေရောင်အုပ်စု၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဧညာဉ်တုန်းမြို့ ရွှေဟင်္သာတောရ
ပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ဆရာတော် ဦးဝိမလ

၏

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

စာမေးပွဲများစွာ၏

ဝိနယဘာသာ အတွက်

အထူး စီစဉ်ထားသည်

(နဝမအကြိမ်ချိက်)

နိဝါနဝဏ္ဏနာမ၊ နိဿဂ္ဂိယဝဏ္ဏနာထိ

ပထမတွဲ

F-1 (နဝမအကြိမ်)

နိဒါန်း

ယခုခေတ်သည် စာမေးပွဲခေတ်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ စာသင်သားလောကကို ကြည့်လျှင် ၉၉-ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကျော်မျှစော စာသင်သားတို့သည် စာမေးပွဲများစွာနှင့်ဆက်သွယ်ကာ စာပေသင်ကြား စခန်းသွားလျက် ရှိကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေမည်။

အဘယ်ကြောင့် ဟိုမျှ စာမေးပွဲလောကတို့ ဝင်ရောက်လေကြသနည်းဟု စဉ်းစားသော် များစွာသော စာသင်သားတို့သည် စာမေးပွဲအောင်မြင်လိုစေလိုသက်ဆိုင်ရာကျမ်းစာများကို ထက်သန်သော စိန်ခံစား ကြိုးမားခိုခြံလှသော သမာဓိတရားတို့နှင့် စူးစူးစိုက်စိုက်လေ့ကျင့်သင်ကြားမှုကြောင့်လျင်မြန်တတ်မြောက် ခရီးရောက်လွယ်ခြင်း စာကျမ်းဂန်မှ တစ်ပါး အခြားသို့ စိတ်မသွားသဖြင့် ကုသိုလ်တရား ဖြစ်ပွားမှု နည်းပါးခြင်း၊ ထို့ကြောင့်ပင် သာသနာ့တော်၌ ကြာရှည်ခိုင်မြဲခြင်း စသော အကျိုးတရားတို့ ဖြစ်ထွန်းတိုးပွားရုံသာမက အချိန်တန်အရွယ်ရောက်သာ၍ သာသနာ့တော်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရာ၌လည်း “ဂုဏဝဝန္တေ ပဿန္တိန ဇာ” ဂုဏ်ရှိသူကိုသာ အရာရာ ဦးစား ပေးတတ်သော လောကသဘာဝအားလျော်စွာ “ဒီကရီ” ရှိသူ၏ အပြောအဆို

နိဒါန်း

အလုပ်အကိုင်သည်သာ အများသူငါတို့၏ လိုက်နာလေးစား
အလေးထားမှုကို ပိုမို၍ ခံယူရခြင်းကြောင့် မိမိ၏ အပြောအဆို
အလုပ်အကိုင်တို့ ခရီးပေါက်ရောက်ထမြောက်အောင်မြင်သဖြင့်
ကိုယ်ရေသူပါ များစွာအကျိုးရ ဖြစ်စေရကား အဆက်ဆက်
သောဆရာတော်ကြီးများနှင့်တကွ သာသနာတော်ကို လိုလား
သည့် ဘုရင်မင်းတရားတို့သည် အစးအပေးကြီးပေးခဲ့ကြခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ အရေးပါ အရာရောက်လှသော စာမေးပွဲများကို
ဝင်ရောက်ဖြေဆိုကြရာ၌ များသောအားဖြင့် စာမေးပွဲသမား
တို့သည် ကျမ်းဂန်၏ သဘောသဘာဝကို ကျနစွာပင် သိထား
စေကာ အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ရာ၌ မကျွမ်းကျင်မှုကြောင့်
စာမေးပွဲ၌ ဆုံးရှုံးကာ အချို့မှာ သာသနာတော်မှ လျှော့ကျ
သည်အထိ တိုင်ခဲ့ရသည်မှာ များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာပင်
ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျေးဇူးရှင် ရွှေဟင်္သာတေရ ပါဠိတက္ကသိုလ်
ကျောင်းတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော်ဘုရားသည် ပထမဇော်
တန်းမှ စာချာတန်းတိုင်အောင် စာမေးပွဲများကို အနှစ် ၂၀-
ကျော်မှ ဦးစီးကာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်တော်မူလာခဲ့စဉ် ထို
အဖြစ်မျိုးကို မကြာခဏ တွေ့မြင်တော်မူခြင်းကြောင့် ယခု
အခါသည် အမေးအဖြေ နည်းပြကျမ်းစာ တစ်ခုရှိဖို့ရန် အချိန်
တန်ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုကျမ်းစာသည် အမေးအဖြေ ဖြစ်ဆန်း
ကာမျှ မဟုတ်စေဘဲ နက်နဲသော ဝိနိစ္ဆယ၊ ကျနသော
အဓိပ္ပာယ်သဘာဝတို့ဖြင့် စုံလင်စေပါမူသာ စာမေးပွဲသမား

(၈)

မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၉။ နဝမ

.... ၁၅၂

၁၀။ ဒသမ

.... ၁၅၃

၁၁။ ကောဒသမ

— ၁၅၇

၁၂။ ဒွိဒသမ

.... ၁၅၈

၁၃။ တေရသမ

.... ၁၅၉

၁၄။ ရဟန္တာပတ္တိဝုဋ္ဌာန

.... ၁၆၁

အနိယတကဏ္ဍ

၁။ ပထမ အနိယတ

— ၁၇၄

၂။ ဒုတိယ

— ၁၇၆

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယကဏ္ဍ

(စိဝရဝဂ်)

၁။ ပထမ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

— ၁၇၈

၂။ ဒုတိယ

.... ၂၀၁

၃။ တတိယ

— ၂၀၅

၄။ စတုတ္ထ

— ၂၁၁

၅။ ပဉ္စမ

.... ၂၁၄

၆။ ဆဋ္ဌမ

.... ၂၁၇

၇။ သတ္တမ

— ၂၁၉

၈။ အဋ္ဌမ

.... ၂၂၃

၉။ နဝမ

— ၂၂၆

၁၀။ ဒသမ

.... ၂၂၆

(ဆ)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ (ဧည့်သည်အမည်)	စာမျက်နှာ
၁၁၈	ပထမ နိဿိယပါဠိ	၂၃၀
၁၂၈	ဒုတိယ ကတိယ	၂၄၀
၁၃၈	တတိယ	၂၄၂
၁၄၈	စတုတ္ထ	၂၄၃
၁၅၈	အဋ္ဌမ	၂၄၆
၁၆၈	အဋ္ဌမ	၂၄၈
၁၇၈	နဝမ	၂၅၄
၁၈၈	အသမ	၂၅၆

(ဝတ္ထဝင်)

၁၉၈	ပထမ နိဿိယပါဠိ	၂၅၈
၂၀၈	ဒုတိယ	၂၆၂
၂၁၈	တတိယ	၂၆၆
၂၂၈	စတုတ္ထ	၂၇၂
၂၃၈	အဋ္ဌမ	၂၇၆
၂၄၈	အဋ္ဌမ	၂၇၈
၂၅၈	အဋ္ဌမ	၂၈၁
၂၆၈	အဋ္ဌမ	၂၈၃
၂၇၈	နဝမ	၂၈၄
၂၈၈	အသမ	၂၈၆
၂၉၈	နိဂမ္မိကသမ္ပာဒ်	၂၈၈

မာတိကာ ပြီး၏

ကင်္ခါ မေးခွန်းနှင့် အဖြေ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဒါနကဏ္ဍ

၁။ မေး (က) ပါတိမောက် အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံ
သော ပါတိမောက်သဒ္ဓါ၏ အနက်ဝစွာ “ဝစနတ္ထ” ကိုညွှန်ပြ၍
(ခ) ထိုပါတိမောက်၏ ဘေဒကိုလည်း သရုပ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဂန္ထအားဖြင့်လည်းကောင်း ထုတ်ပြပါ။

၁။ ဖြေ (က) “အတိဇောဋ္ဌတ္ထ၊ အတိဉ္စတ္ထမတ္ထ” ဘည်
သဗ္ဗသာဓာရဏဖြစ်သော ပါတိမောက် သဒ္ဓါ၏ အနက် ဝစွာ
“ဝစနတ္ထ” ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ထို ပါတိမောက်သည် သရုပ်အားဖြင့် ၁-သီလ
ပါတိမောက်၊ ၂-ဂန္ထပါတိမောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စားကွဲပြား
ပါသည်။ ဂန္ထအားဖြင့် ၁-ဘိက္ခုပါတိမောက်၊ ၂-ဘိက္ခုနီ
ပါတိမောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စားကွဲပြားပါသည်။

၁၂

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

သီလဂန္ထ-ဟူသော အပြားကို သရူပဘေဒ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ ဟူသော အပြားကို ဂန္ထဘေဒဟူလို၏။

ဆောင်ပုဒ်

ပါမောက်ဘေဒ၊ သရူပ၊ ဂန္ထနှစ်မျိုးပြား။

သီလ၊ ဂန္ထသရူပ၊ ဘေဒ ယင်းနှစ်ပါး။

ဘိက္ခုတစ်လီ၊ ဘိက္ခုနီ၊ နှစ်မည်ဂန္ထပြား။

၂။ ပေး (က) ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတေ ဝိ ဟရတိ
(ခ) ဥဘယာနိ ခေါ ပနယ ပါတိမောက္ခာနိ ဝိတ္ထာရေန
သွာဂတာနိ ဟောန္တိ။

အထက်ပါ (က) (ခ) ပါဠိတို့၌လာသော ပါတိမောက်
တို့မှာအချင်းချင်းမည်သို့ခြားနားကြပါသနည်း။ ပါတိမောက္ခ
သဒ္ဒါ၏ “ဝိဂ္ဂဟ” ကိုလည်း လိုရင်းအချုပ်မျှ ပြုလုပ်ပါ။

၂။ ဖြေ (က) မှတ်ပါဠိတော်၌လာသော ပါတိမောက်
မှာ သီလပါတိမောက်ဖြစ်၍ (ခ) မှတ်ပါဠိတော်၌ လာသော
ပါတိမောက်မှာ ဂန္ထပါတိမောက် ဖြစ်ပါသည်။

ပါတိ “ရက္ခန္တိ” “မောက္ခေတိ မောစယတိ” တိ
ပါတိမောက္ခံ။

(၃)။ မေး (က) သီလပါတိမောက်၊ ဂန္ထပါတိမောက်
နှစ်မျိုးကို ဇောတက၊ ဇောတေတဗ္ဗ အားဖြင့် ခွဲခြား၍-

(ခ) ဘိက္ခုပါတိမောက်ဘိက္ခုနီပါတိမောက်တို့၌အသီးသီး
ရထိုက်သော ဥဋ္ဌေသဘေဒများကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

နိဒါန ကဏ္ဍ

၁၃

၃။ ဖြေ (က) သီလပါတိမောက်သည် ဇောတေကဗ္ဗ၊ ဂန္ထပါတိမောက်သည် ဇောတကဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဘိက္ခု ပါတိမောက်၌ ရထိုက်သော ဥဒ္ဓေသဘောများကား ၁-နိဒ္ဒာနုဒ္ဓေသ၊ ၂-ပါရာဇိကုဒ္ဓေသ၊ ၃-သံသာဗီဓေသုဒ္ဓေသ၊ ၄-အနိယတုဒ္ဓေသ၊ ၅-ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေသဖြစ်ပါသည်။
ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်မှကား အနိယတုဒ္ဓေသကိုထား၍ ကျန် ဥဒ္ဓေသ ၄-ပါးဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်

သီလဂန္ထ၊ ပါမောက္ခ၊ တွန်းပြ တတ်အပ် ခဲ့၊

သိမှကား အပ်၊ ဂန်မှာ တတ်၊ နှစ်ရပ်၌သို့ကဲ့။

၄။ မေး “ယောပါတိတံမောက္ခေတိ” ဟူသော “နာမလာဘဟိတံ” စကားအရ သီလ၊ ဂန္ထအားဖြင့် နှစ်ပါးသော ပါတိမောက်တို့တွင် အဘယ် ပါတိမောက်သာ မုချအားဖြင့် ပါတိမောက်မည်သင့်သည်။ ကျန်တစ်ပါးကိုမူ ဘယ်နည်းအားဖြင့် ပါတိမောက္ခ ဆိုရမည်ကို ညွှန်ပြပါ။

၄။ ဖြေ ထိုစကားအရ သီလပါတိမောက်သည်သာ မုချအားဖြင့် ပါတိမောက်မည်သင့်ပါသည်။

ဂန္ထပါတိမောက်မှကား ထိုသီလပါတိမောက်ကို ထွန်းပြတတ်သော ဇောတက ဖြစ်ရကား ဖလူပစာရ အားဖြင့်သာ ပါတိမောက္ခဟု ဆိုရပါသည်။

၅။ မေး (က) “အဝဏေသံ သုမတနသာဝေတဗ္ဗံ” ဟူသောပါဠိအရ အဘယ်ကာရက ဝိသေသကြောင့် သုတဖြစ်

သိမ်းကာပါတိမောက် (အကျဉ်း) ပြနိုင်ခွင့်ရှိသည်ကို ညွှန်ပြ၍
(ခ) အနည်းဆုံးဥဒ္ဒေသပေါင်း မည်မျှပြပြီးမှ သုတဖြင့် သိမ်း
ခွင့်ရှိသည်ကိုလည်း ပြေဆိုပါ။

၅။ ဖြေ (က) အန္တရာယ် ၁၀-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး
ဖြစ်ပေပါက သုတဖြင့်သိမ်းနိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။

(ခ) အနည်းဆုံး နိဒါနုဒ္ဒေသတစ်ခု ပြပြီးမှသာ သုတဖြင့်
သိမ်းခွင့်ရှိပါသည်။

အန္တရာယ် ၁၀-ပါး သရုပ်ကား--

(၁) ဂုဗန္တရာယ-မင်းအန္တရာယ်၊ (၂) စောန္တရာယ-ခိုးသူ
အန္တရာယ်၊ (၃) အဂ္ဂန္တရာယ-မီးအန္တရာယ်၊ (၄) ဥဒကန္တရာယ-
ရေအန္တရာယ်၊ (၅) မနုဿန္တရာယ-လူ့အန္တရာယ်၊ (၆) အမ
နုဿရာယ-ဘီလူးအန္တရာယ်၊ (၇) ဝါဠုန္တရာယ ခြင်္သေ့-တစ်
ကျား၊ သားရဲအန္တရာယ်၊ (၈) သရီသပန္တရာယ-မြွေအန္တရာယ်၊
(၉) ဇီဝိသန္တရာယ-အသက်အန္တရာယ်၊ (၁၀) ပြဟူစရိယန္တရာယ
ကျဉ်းဝတ် သိက္ခာပုဒ်စောက်၏ အန္တရာယ်။

ဆောင်ပုဒ်

မီး၊ ရေ၊ မင်း၊ လူ၊ ခိုးသူ၊ ဘီလူး၊ သားရဲ၊ မြွေ၊ သက်၊

ကျင့်မြတ်ဖျက်၊ ဆယ်ချက်အန္တရာယ်။

၆။ မေး အနိယတုဒ္ဒေသကို ပြနေဆဲမှာ အန္တရာယ်
တစ်မျိုးမျိုးပေါ်လာသဖြင့် သုတဖြင့် သိမ်းခွင့် ရောက်သည့်
အခါပြန် အနိယတုဒ္ဒေသကိုပါ သိမ်းရမည်။ သို့မဟုတ်
ဝိတ္တာရုဒ္ဒေသကိုသာ သိမ်းရမည်ကို ပြေဆိုပါ။

နိဒါနကဏ္ဍ

၈၅

၆။ ဖြေ “ကေနသန္တိ” အဝသေသံ သုဝေန သာဝတဗ္ဗံ” ဟု ဆိုသော်ကြောင့် ပြနေဆဲ အပြီးသို့ မကျသေးသော အနိယ တုဒ္ဓေသနှင့်ကကွ သုတဖြင့်သိမ်းရပါမည်။

၇။ မေး (က)။ နိဒါနုဒ္ဓေသကို အကုန်အစင် ရွတ်ဆိုပြီး လျှင် ကျန်ဥဒ္ဓေသကို သုတဖြင့် သိမ်း၍ပြဆိုရာ ပြည့်စုံသော (ပါဠိတ္တမ)ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) နိဒ္ဒေနုဒ္ဓေသကို မပြတ် ပါသမိ ကုဒ္ဓေသ စသော လိုရာတစ်ခုခုကို ရွတ်ဆိုကာ သုတသဒ္ဓာဖြင့် သိမ်းနိုင်ခွင့်ရ၊မရကိုလည်း ဝိနိစ္ဆယပြုလိုက်ပါ။

၇။ ဖြေ (က) ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ခေါ် အာယသ္မန္တော နိဒါနံ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မတ္တိန္တေဟိ စတ္တာဏေ ပါရာဇိကာဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ တေရ သသံသာဒိသေသာ ဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ ဒွေ အနိယတာဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ တိ သ နိဿဂ္ဂိယာ ပါရိတ္တိယာ ဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ ဒွေနဝုတိ ပါရိတ္တိယာ ဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ စတ္တာဏေ ပါဠိဒေသ နိယာ ဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ ယေဝိယာ ဓမ္မာ၊ သုတာ ခေါ် ပနာယသ္မန္တေဟိ သတ္တ အဓိကရဏ သမထာ ဓမ္မာ၊ ထွက်ကံ ကဿ ဘဂဝတော သုတ္တာဂတံ သုတ္တပရိယာပနံ အန္တဒ္ဓ မာသံ ဥဒ္ဓေသံ သာဂစ္ဆာတိ၊ တတ္ထ သဗ္ဗေဟေဝ သမဂ္ဂေဟိ သမ္မောဒမာနေဟိ အဝိဝေမာနေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗံ။

(ခ) နိဒါနုဒ္ဓေသမှ၍ အစဉ်လာ အတိုင်းပြရသည်ဖြစ်သော ကြောင့် နိဒါနုဒ္ဓေသကိုမပြတ် အထက်ဥဒ္ဓေသတစ်ခုခုကိုကျော်၍ မပြနိုင်ပါ။

၁၆

ကင်္ခါပေးစုန်းနှင့် အပြေ

ဂ။ မေး (က) “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော ။လ။ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိဿေယျံ” ဟူသောဥတိစကားမှ ဥပုသ် ပြုသော သံဃာအများတွင် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ရွတ်ဆိုရမည့် စကားပါနည်း။ (ခ) ထေရနဝ မဇ္ဈိမတို့တွင် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် မျိုးသာ ပါတိမောက် ပြသင့်သည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

ဂ။ ဖြေ (က) ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသဏေ ရဟန်းကွဆိုရမည့် စကားဖြစ်ပါသည်။

(ခ) မထေရ်ကြီး စွမ်းနိုင်က မထေရ်ကြီးကိုယ်တိုင် ပြသင့် ပါသည်။ မစွမ်းနိုင်ပါက ဗျတ္တ၊ ပဋိဗလဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သီတင်းငယ်တစ်ပါးပါးလည်း (တိုက်တွန်းချက်အရ) ပြသစို့ ပါသည်။

မှတ်ရန်

ဘိက္ခုဝဿဟူသောရဟန်းဝါအားဖြင့်အနည်းဆုံး ၁၀-ဝါ ရပြီးသော ရဟန်းမှစ၍အထက်ကိုထေရ-ရဟန်းဟုခေါ်သည်။ ၅-ဝါရပြီးသော ရဟန်းမှစ၍ ၉-ဝါရသောရဟန်းအထိ မဇ္ဈိမ ရဟန်းခေါ်သည်။ ၅-ဝါမျှမရသေးသောရဟန်းကို နဝ-ရဟန်း ခေါ်သည်။ ထိုတွင်ထေရ-ရဟန်းသည်အနုထေရ၊ မဟာထေရဟု နှစ်မျိုးရှိပြန်၏။ ၁၀-ဝါမှ ၁၉-ဝါအထိ အနုထေရ၊ ရဟန်း သိက္ခာဝါထော် ၂၀-မှစ၍ အထက်ကို မဟာထေရဟု မှတ်။

နိဒါနကဏ္ဍ

၁၇

၉။ မေး “သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော” ပါဠိဖြင့် ပြုအပ်သော သံဃာ၏ဘောဓ ထိုဘောဓ၏သရူပနှင့်ဥပေါသထ ကံအရာ၌ လိုအပ်သော အဓိပ္ပေတ သံဃာကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၉။ ဖြေ ဘေဒအားဖြင့်၁-ဒက္ခိဏေယျသံဃာ၊ ၂-သမ္ပုတိ သံဃာဟု နှစ်မျိုးနှစ်စားကွဲပြားပါသည်။

ဒက္ခိဏေယျ သံဃာဟူသည့် တရားကိုယ်အရ (သရူပ) အားဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္ပုတိသံဃာဟူသည့် တရားကိုယ်အရ (သရူပ) အားဖြင့် ပုထုဇဉ်အရိယာ အားလုံးပါသော သာဓနံ ရဟန်းအပေါင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤပေါသထကံ အရာ၌ သမ္ပုတိ သံဃာကိုသာ လိုအပ် ပါသည်။

၁၀။ မေး (က) သံဃာ့ကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကွဲပြား သင့်သော သံဃာဘေဒကိုဖော်ပြ၍ (ခ) ထိုသံဃာအသီးသီးတို့ ပြုနိုင်ခွင့်ရှိသော သံဃာ့ကံများကိုလည်းခွဲခြား၍ပြပါ။

၁၀။ ဖြေ (က) ၁-စတုဝဂ္ဂသံဃာ၊ ၂-ပဉ္စဝဂ္ဂ သံဃာ၊ ၃-ဒုသဝဂ္ဂသံဃာ၊ ၄-ဝိသတိဝဂ္ဂသံဃာ၊ ၅-အတိရေဝိသတိ ဝဂ္ဂသံဃာဟူ၍ ငါးမျိုးငါးစား ကွဲပြားပါသည်။

(ခ) စတုဝဂ္ဂသံဃာသည်၁-ဥပသမ္ဘိဒကံ၊ ၂-ပဝါရဏာကံ ၃ အဗ္ဗာနကံတို့ကို ချန်ထား၍ ကျန် သံဃာ့ကံ အားလုံးကို ပြုနိုင်ပါသည်။

ပဉ္စဝဂ္ဂသံဃာသည် ၁-မဇ္ဈိမဒေသ၌ ခွင့်ပြုတော် မူအပ် သောဥပသမ္ဘိဒကံ၊ ၂-အဗ္ဗာနကံကို ချန်ထား၍ကျန်သံဃာ့ကံ အားလုံးကိုပြုနိုင်ပါသည်။

၁၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဒေသဝဂ္ဂသံဃာသည် အပ္ပာနကံတစ်ခုမျှကို ချန်ထား၍ကျန် သံဃာက အားလုံးကိုပြုနိုင်ပါသည်။

ဝိသတိဝဂ္ဂသံဃာသည်ကား သံဃာကအားလုံးကိုပင် ပြုနိုင် ပါသည်။ ဝိသတိဝဂ္ဂသံဃာမပြုနိုင်သော သံဃာကဟူ၍ တစ်စုံ တစ်ရာမျှမရှိပါ။

အတိရေက ဝိသတိဝဂ္ဂ သံဃာသည်လည်း ဝိသတိဝဂ္ဂ သံဃာကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ရန်

ဥပသမ္ပဒကံ၊ ဥပေါသထကံ၊ ပဝါရဏာကံ၊ အပ္ပာနကံ တို့ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ရန် လိုအပ်သော သံဃာအရေအတွက်ကို သတိပြုပါ။ ဝိသတိဝဂ္ဂသံဃာသည်ပင် သံဃာက အားလုံးကို ရွက်ဆောင်နိုင်ပါလျက် အတိရေကဝိသတိဝဂ္ဂ သံဃာကို ပြုဆို ခြင်းမှာ ထိုထိုသံဃာတို့ကို ရွက်ဆောင်ရာ၌ အတ်မှတ်ထား သော သံဃာအရေအတွက်အောက် ယုတ်လျော့လျှင် မအပ် ပိုလွန်ပါမူကားအပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမရှိ၊အတိသုန္ဓရ ဟု သိစေလိုမှု ကြောင့်ပြုဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

စတုဝဂ္ဂေါ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ ဒေသဝိသတိ ဝဂ္ဂိကော။

တိရေက ဝိသတိဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စသံဃာ ဝိဘာဝိကော။

စတုဝဂ္ဂေတ္ထ အပ္ပာနံ၊ ပသမ္ပဒပ္ပဝါရဏာ။

ပဉ္စဝဂ္ဂေါစ အတ္တနံ၊ မဇ္ဈဒေသုပသမ္ပဒံ။

ဒေသဝဂ္ဂေါစအပ္ပာနံ၊ ထပေတွာ သဗ္ဗယဗ္ဗိကော။

ဣတရော သဗ္ဗကမ္မေသု၊ ကမ္မပ္ပတ္တောတိ ဒီပိကော။

နိပါတကဏ္ဍ

၁၆

၁၁။ မေး (က) သတ္တုဓမ္မသ သံဃာဥပုသ် ပြုနိုင်ရန် အနည်းဆုံး လိုအပ်သော သံဃာအရေအတွက် ဖော်ပြ၍ (ခ) နေ့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြားသင့်သော ဥပေါသကဘေဒ ကိုလည်း ရေတွက်ဖော်ပြပါ။

၁၁။ ဖြေ (က) အနည်းဆုံးကပ်သိမ်တည်းမှာ ရဟန်း လေးပါးရှိပါက သတ္တုဓမ္မသ သံဃာဥပုသ်ပြုနိုင်ပါသည်။

(ခ) ဥပုသ်ပြုရာနေ့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၁-စာတုဒ္ဓသိ ၂-ပန္နရာသီ၊ ၃-သမဂ္ဂိဟူ၍ ဥပုသ်သုံးပါးပြားပါသည်။

၁၂။ မေး တစ်နှစ်အဖို့၌ ပကတိ စာရိတ္တ ဥပုသ်ပေါင်း မည်မျှရှိသည်။ ထိုစာတွင် စာတုဒ္ဓသိ ဥပုသ်ပေါင်း မည်မျှရှိ၍ ပန္နရာသီဥပုသ်ပေါင်းမည်မျှသည်ကိုလည်း သင်္ချာမျှ သတ်မှတ် ၍ ပြပါ။

၁၂။ ဖြေ တစ်နှစ်အဖို့၌ ပကတိ စာရိတ္တ ဥပုသ်ပေါင်း ၂၄-ဥပုသ်ရှိပါသည်။ ထိုတွင်စာတုဒ္ဓသိ ဥပုသ်မှား-ဥပုသ်ဖြစ်၍ ပန္နရာသီမှာ ၁၀-ဥပုသ်ဖြစ်ပါသည်။

၁၃။ မေး ပကတိ စာရိတ္တ ဥပုသ်နေ့တို့မှ တစ်ပါး အကြောင်းအားလျော်စွာ ဥပုသ်ပြုနိုင်သောနေ့များ ရှိသေးပါ က ထိုနေ့များကို အကြောင်းနှင့်တကွ ညွှန်ပြပါ။ (သမဂ္ဂိ ဥပုသ်နေ့ကိုမလို)။

၁၃။ ဖြေ အာဂန္တုက ရဟန်းများနှင့် အာဝါသိက ရဟန်းများတို့ ကပ်သိမ်တည်း ဥပုသ်ပြုရန် စည်းဝေးမိကြရာ အာဝါသိက ရဟန်းတို့က အရေအတွက်အားဖြင့် များပြားပိုမို ခြင်းစသောအကြောင်းရှိခဲ့သော် အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်

မိမိတို့၏ ထိုသို့အကြောင်းအရာအရေအတွက်အယူအဆအားဖြင့် ပန္နရသီဥပုသ်နေ့ ဖြစ်ပါသော်လည်း အရေအတွက် များသော အာဝါသိကတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ မိမိတို့အဖို့ ပကတိစာရိတ္တ စာတုဒ္ဓသီမဟုတ်သော သူတစ်ပါးတို့ အလိုအားဖြင့်သာ စာတုဒ္ဓသီဖြစ်သော နေ့၌လည်း ဥပုသ်ပြုနိုင်သေး၏။

၁၄။ မေး သဗ္ဗဝါကျ သာဝဓာရဏ်-အရ “သုဏာတုမေ ။လ။ဥဗ္ဗိဒသယျ”ဟူသော ဥတ်၌ ဥပေါသတောပန္နရသော-ပုဒ်တို့နောက်တွင် ဝေ ဝင်ပါက နိဝတ္တေတဗ္ဗ ဖြစ်ထိုက်သော အရာတို့ကိုထုတ်ပြပါ။

၁၄။ ဖြေ ဥပေါသတောနောင် ဝေ ဝင်ပါကထို၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗမှာ အနုပေါသထဒီဝသဖြစ်ပါသည်။

ပန္နရသနောင် ဝေ ဝင်ပါက ထို၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗမှာ စတုဒ္ဓသီ၊ သာမဂ္ဂိဥပုသ်နေ့တို့ဖြစ်ပါသည်။

၁၅။ မေး (က) ပကတိစာရိတ္တ ပဝါရဏာနေ့များကို ဖော်ပြလျက် (ခ) ပုရိမဝသံဝုတ္တရဟန်း၊ ပစ္စိမဝသံဝုတ္တရဟန်း တို့နှင့်သက်သိပ်ရာပဝါရဏာနေ့များကိုလည်းခွဲခြားသတ်မှတ်၍ ပြပါ။

၁၅။ ဖြေ (က) ပကတိ စာရိတ္တ ပဝါရဏာနေ့တို့ကား ၁-သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၊ ၂-သီတင်းကျွတ် လကွယ်နေ့၊ ၃-တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တို့တည်း။

(ခ) ပုရိမဝသံဝုတ္တ ရဟန်းတို့နှင့်သုံးနေလုံးသက်ဆိုင်၏။ ပစ္စိမဝသံဝုတ္တ ရဟန်းတို့နှင့်အား တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ တစ်နေ့သာ ဆိုင်၏။

နိဒါနကဏ္ဍ

၅၁

၁၆။ မေး ပုရိမဝသံဝုတ္တ ရဟန်းတို့သည်တဏှနကာရစာ
ရဟန်းတို့ နှောင့်ယှက်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် သီတင်း
ကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ ပဝါရဏာမပြုနိုင်ပါက မည်သည့်နေ့များ
တွင် ပြုနိုင်ခွင့်ရှိသနည်း။

၁၆။ ဖြေ သီတင်းကျွတ်လကွယ်နေ့မှာ ပြုရမည်။ သီတင်း
ကျွတ်လကွယ်နေ့မှာ ပြုခွင့်မရပါက တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့
မှာ မုချပြုရမည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ကမလွန်စေရ။

၁၇။ မေး ပကတိ စာရိတ္တ ပဝါရဏာနေ့တို့မှ တစ်ပါး
အကြောင်းအားလျော်စွာပဝါရဏာပြုနိုင်သောနေ့များရှိသေး
ပါက ထိုနေ့တို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။ (သာမဂ္ဂီ
ပဝါရဏာနေ့ကိုမလို)

၁၇။ ဖြေ စာတုဒ္ဓသိ ပဝါရဏာကို ပြုခြင်းငှာ လျှောက်
ပတ်သော အာဝါသိက ရဟန်းတို့၏ များပြားခြင်းစသော
အကြောင်းရှိခဲ့သော် သီတင်းကျွတ်လပြည့်၊ တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်တို့၏ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော စာတုဒ္ဓသိနေ့ (အဖိတ်နေ့)
တို့၌လည်း အများဖြစ်သော သူတစ်ပါးအလိုသို့ လိုက်ကာ
ပဝါရဏာကို ပြုသင့်ပါသေးသည်။

၁၈။ မေး (က) မည်သည့်ဥပုသ်မျိုးကို သာမဂ္ဂီဥပုသ်
မည်သည့် ပဝါရဏာမျိုးကို သာမဂ္ဂီ ပဝါရဏာဟု ခေါ်ဆို
ပါသနည်း။ (ခ) ထိုဥပုသ်မျိုး ပဝါရဏာမျိုးကို ပြုနိုင်စေ
ရန်များကိုလည်း သတ်မှတ်ပြပါ။

၁၈။ ဖြေ (က) ကွဲပြားနေသော သံသးများ ညီညွတ်
စည်းလုံးမိရာနေ့တို့၌ပြုအပ်သော ဥပုသ်မျိုး ပဝါရဏာမျိုးကို
သာမဂ္ဂီဥပုသ် သာမဂ္ဂီပဝါရဏာဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

(ခ) သာမဂ္ဂိဥပုသ်ကို ပြုနိုင်စေရန်များကားတစ်နှစ်အဖို့တွင် (လပြည့်ရက်၁၂-ရက်၊ လကွယ်ရက်၁၂-ရက်) မေး၍ ၂၄-ရက် တို့မှတစ်ပါးသောနေ့တို့မှာ သာမဂ္ဂိဥပုသ်ကို ပြုနိုင်စေရန် များဖြစ်ပါသည်။

သာမဂ္ဂိ ပဝါရဏာကို ပြုနိုင်စေ ရန်များကား (ကတ္တိက မာသတ္တန္တရ) ဟု ဆိုအပ်သော သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အထိ ၂၉ရက်တို့မှာ သာမဂ္ဂိပဝါရဏာကို ပြုနိုင်စေရန်များ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉။ မေး (က) “သုကာတု မေ၊ လ၊ ဥဒ္ဓိသေယျ” ဟု ဘော ဥတိပါဠိ၌ စာတုဒ္ဓသိ၊ သာမဂ္ဂိ ဥပုသ်နေ့များဖြစ်ပါက မည်သို့ ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ရမည်ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) အနုပေါ သထ ဒိဝသ၌ ဥပုသ်ပြုပါက ရရှိသောအပြစ်ကိုလည်း ဖော် ပြပါ။

၁၉။ ဖြေ (က) တေဒ္ဓသိ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်ပါက “အဇ္ဈ ပေါသထောစာတုဒ္ဓသော” သာမဂ္ဂိဥပုသ်နေ့ဖြစ်ပါစ“အဇ္ဈ ပေါသထော သာမဂ္ဂိ”ဟု ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်ရပါမည်။

(ခ) အာနုပေါသထဒိဝသ-၌ဥပုသ်ပြုပါကဒုက္ကဋ်အာပတ် သဇီပါသည်။

၂၀။ မေး(က) “ယဒိ သံသယ ပတ္တိကလ္လ” ၌ ပတ္တကလ္လ အရကိုကောက်ပြ၍ (ခ) အကြင် အကြောင်း အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံက ပတ္တကလ္လဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်း အင်္ဂါတို့ကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

၂၀။ ဖြေ (က) ပတ္တကလ္လအရကား ဥပေါသထကံ ဖြစ် ပါသည်။

(ခ) ပတ္တကလ္လ ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါများကား - ၁-စာ
 တုဒ္ဒသိ၊ ပန္နရသိ၊ သာမဂ္ဂိ ဥပုသ်နေသုံးမျိုးတို့တွင်တစ်မျိုးမျိုး
 ဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ကမ္မပ္ပတ္တ ရဟန်းတို့၏ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍
 တစ်သိမ်တည်း၌ တည်ကြခြင်း၊ ၃-ကမ္မပ္ပတ္တ ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု
 သဘာဝအာပတ်မှ ကင်းစင်ကြခြင်း၊ ၄-ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 ဥပေါသထကာရက ရဟန်းတို့၏ဟတ္ထပါသ်အတွင်းမှ ချေမှုန်း
 ခြင်းတို့တည်း။

“ဥပေါသထော ယာဝတိကာစ၊လ။ ပတ္တကလ္လန္တိဝုစ္စတိ”
 ဟူသော ပါဠိကိုရေးလျှင်လည်း ပြီးနိုင်၏။

၂၁။ မေး(က) “ယာဝတိကာ စ ဘိက္ခုကမ္မပ္ပတ္တာ” ၌
 ကမ္မအရ ဘယ်ကံကို ယူရမည်၊ (ခ) ယာဝတိကာဘိက္ခု-အရ
 အဘယ်ဌာန၌ အဘယ်သို့ နေထိုင်ကြကုန်သော အဘယ်မျှ
 လောက် များပြားသည့် ဘယ်လိုရဟန်း အမျိုးအစားတို့ကို
 ယူရမည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၁။ ဖြေ (က) ဥပေါသထကံကို ယူရပါမည်။ (ခ)
 တစ်သိမ်တည်း၌ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍ တည်နေကြကုန်တို့ကို
 အနည်းဆုံး လေးပါးကုန်သော ပကတိ ရဟန်းမျိုးသော
 ယူရပါမည်။

မှတ်ရန်

ဤ၌ပကတိ ရဟန်းဟူသည် ဥက္ကေပနိယကံကိုလည်းအပြု
 မခံရ၊ ပါရာဇိက သို့လည်း ခရောက်မရှိ၊ ပကတိ ဖြစ်သော
 အဘောသိုလရှိသော ရဟန်းကောင်းမျိုးကို ဆိုသည်။

၅၂။ မေး (က) သိမ်ဟူသည်မူလဘေဒဟူသော အရင်းခံ အမျိုးအစားအားဖြင့်တယ်မျှအပြား ရှိပါသနည်း။ သိမ်အမျိုး အစား သိမ်ဘေဒကိုထုတ်ပြပါ (ခ) ထိုသိမ်တို့ အချင်းချင်း မည်သို့ ခြားနားသည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၅၂။ ဖြေ (က) မူလဘေဒအားဖြင့် ၁-ဗဒ္ဒသိမ်၊ ၂-အဗဒ္ဒ သိမ်ဟူ၍နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားပါသည်။

(ခ) ဗဒ္ဒသိမ်ဆိုသည်မှာ ကမ္မဝါစာဖြင့်မဲ့အပ် သမုတ်အပ် သော သိမ်မျိုးဖြစ်၍ အဗဒ္ဒဆိုသည်မှာ ကမ္မဝါစာဖြင့်မဲ့အပ် သေမုတ်အပ်သော သိမ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

၅၃။ မေး (က) ဝိပတ္တိသိမ်ဟုဆိုအပ်သော သိမ်ပျက် တစ်ဆယ့်တစ်မျိုးကို ရေတွက်ဖော်ပြ၍ (ခ) အငယ်ဆုံးသိမ်၏ ပမာဏနှင့် အကြီးဆုံးသိမ်၏ ပမာဏတို့ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၅၃။ ဖြေ (က) သိမ်ပျက်တစ်ဆယ့်တစ်မျိုးကား ၁-အလွန် ငယ်လွန်းသောသိမ်၊ ၂-အလွန်ကြီးလွန်းသောသိမ်၊ ၃-နိမိတ် ကျိုးသောသိမ်၊ ၄-အရိပ်ကိုနိမိတ်လုပ်သောသိမ်၊ ၅-လုံးလုံး နိမိတ်မရှိသောသိမ်၊ ၆-သိမ်အပြင်ဘက်ကနေ၍ သမုတ်အပ် သောသိမ်၊ ၇-မြစ်၌ သမုတ်အပ်သောသိမ်၊ ၈-သမုဒ္ဒရာ၌ သမုတ်အပ်သောသိမ်၊ ၉-ဇာတသရအိုင်၌သမုတ်အပ်သောသိမ် ၁၀-သိမ်ချင်းစပ်၍သမုတ်အပ်သောသိမ်၊ ၁၁-သိမ်ချင်းထပ်၍ သမုတ်အပ်သော သိမ်တို့ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်

ကြီးငယ်၊ ကျိုးရိပ်၊ အနိမိတ်၊ ဗဟိဒ်တည်သမုတ်။

အိုင် သမုဒ်၊ မြစ်၊ လမ်း၊ လမ်း၊ ဆယ်တစ်သိမ်ပျက်ထုတ်။

(ခ) အငယ်ဆုံးသိမ်မှာ ရဟန်း ၂၀-ပါး နေနိုင်လောက်သော ပမာဏရှိရမည်။ အကြီးဆုံးသိမ်မှာ ၃-ယူဇနာမျှ ပမာဏရှိရပါမည်။

၂၄။ မေး (က) ဗဒ္ဒသိမ်သည် တိဝိဓ သမ္ပတ္တိယုတ္တံ ဖြစ်မှုသာ အောင်မြင်သည်ဆိုရာ၌ တိဝိဓ သမ္ပတ္တိအရကို ပေးပြု၍ (ခ) သိမ်နိမိတ် ၈-မျိုးကိုလည်း သရုပ်သကောင် ထုတ်ဆောင် ရေတွက်ပြပါ။

၂၄။ ဖြေ (က) တိဝိဓသမ္ပတ္တိ အရကား.....၁-နိမိတ္တသမ္ပတ္တိ၊ ၂-ပရိသသမ္ပတ္တိ၊ ၃-ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိတို့ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) သိမ်နိမိတ် ၈-မျိုးကား..... ၁-ပဗ္ဗကနိမိတ်၊ ၂-ပါသာက နိမိတ်၊ ၃-ဝန နိမိတ်၊ ၄-ရုက္ခ နိမိတ်၊ ၅-မဂ္ဂ နိမိတ်၊ ၆-ဝမ္ဘိကနိမိတ်၊ ၇-နဒီနိမိတ်၊ ၈-ဥဒကနိမိတ်တို့ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်

ပဗ္ဗ၊ ပါ၊ ဝန၊ ရုက္ခ၊ မဂ္ဂ၊ ဥဒက၊ ဝမ္ဘိကံ။

နဒီပါထည့်၊ ရှစ်မျိုးရှိ သိမ်၏နိမိတ္တံ။

၂၅။ မေး (က) ရုက္ခနိမိတ်၊ ဥဒကနိမိတ်အရာ၌ နိမိတ္တူပဂဖြစ်သော ရုက္ခ၊ ဥဒကတို့နှင့် (ခ) အနိမိတ္တူ ပဂဖြစ်သော ရုက္ခ၊ ဥဒကတို့ကို ခွဲခြား၍ပြပါ။

၂၅။ ဖြေ(က) “နိမိတ္တူပဂ” ဖြစ်သော ရုက္ခမျိုးကား- ၁-မြေအပြင်၌တည်ခြင်း၊ ၂-သစ်ပင်ဆိုင်ရာ ဟရိတဓာတ်ဖြင့် စိမ်းရှင်၍နေခြင်း၊ ၃-အတွင်း၌ အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်မျိုး ဖြစ်ခြင်း၊ ၄-အမြင့်အားဖြင့် အနည်းဆုံး လက်ရှစ်သစ်ရှိခြင်း၊ ၅-လုံးဝတ်အားဖြင့် အနည်းဆုံး လက်ပွတ်စူး အရိုးလောက်

ရှိခြင်း၊ ဤအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဤအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်မပြည့်စုံက “အနိမိတ္တုပဂရက္ခ” မျိုးဖြစ်ပါသည်။

(ခ) “နိမိတ္တုပဂ”ဖြစ်သောဥဒကမျိုးကား-တင်း၊လေးထောင့်ကန်၊ တင်ဖက်ဆည်ကန်၊ ဇာတဿရအိုင် ဆားငန်ချောင်းသမုဒ္ဒရာစသည်တို့အတွင်း၌ မစီးမဆင်းဘဲ ငြိမ်သက်စွာ တည်နေသော ရေမျိုးပင်ဖြစ်စေ၊ အယုတီဆုံး အပိုင်းအခြားအားဖြင့် နိမိတ်ကြားခါနီးမှ တူးအပ်သော တွင်းငယ်၌တည်လောင်း၍ ထားအပ်သောရေပင်ဖြစ်ကောမူ ကမ္မဝါစာဆုံးအောင်ခံလျှင်နိမိတ္တုပဂဥဒက ဖြစ်ပါတော့သည်။စီးနေသောရေမျိုး၊ကမ္မဝါစာ ဆုံးအောင် မခံသောရေမျိုး၊အိုးခွက်စသည်၌ တည်သော ရေမျိုးမှာ အနိမိတ္တုပဂ ဥဒကဖြစ်ပါသည်။

နိမိတ္တုပဂ-နိမိတ်သောက်၊ အနိမိတ္တုပဂ-နိမိတ်မလောက်။

၂၆။မေး ယခုကာလ ပါသကား နိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုနေကြသော ကျောက်တိုင်များသည် အကြီးဆုံး အရွယ်ပမာဏ မည်မျှရှိနိုင်သည် အနည်းဆုံးအချိန်ပမာဏမည်မျှရှိမှ နိမိတ္တုပဂ ဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြပါ။

၂၆။ ဖြေ နိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုသော အကြီးဆုံး ပါသကားမှာ ၇-တောင်၊ ၇-တောင့်ထွားရှိ၍ ဆင်ကောင်ကြီး လောက်နီးနီး ကြီးနိုင်သော ပမာဏရှိပါသည်။

(ဆင်ကောင်ကြီးလောက်ကြီးလျှင်ကား ပါသကားမဟုတ်၊ ပဗ္ဗတ ဖြစ်သွားသည်။)

နိဒါနကဏ္ဍ

၂၇

အနည်းဆုံး အချိန်ပမာဏမှာ “ဒုတ္တိ” သပလ” ၃၂ ပိုလ်
အလေးချိန်ရှိရပါမည်။

(၃၂ ပိုလ်ဟူသည်မှာ ဒင်္ဂါးချိန် ၁၂၀-သားရှိ၏။ ယခုကာလ
ပိဿာချိန်အားဖြင့် ၉၀-သားရှိ၏။ ယခုကာလ ပါသဏာနိမိတ်
အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုကြသော ကျောက်တိုင်များကား နိမိတ်
လောက်ရုံမက အသများစွာ ပိုနေသေး၏ဟု “ပရိဝါသ-
မာနတ္ထာဒီ ဝိနိစ္ဆယကျမ်း” တွင် ကျေးဇူးရှင် စံကျေခင်းဆရာ
တော်ဘုရားကြီး ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။)

(အမှာ။ ကွင်းအတွင်းစကားများမှာသည် ဖြေရန်မဟုတ်။)

၂၇။ မေး(က) ၁-နိမိတ္တသမ္ပတ္တိ ယုတ္တံ၊ ၂-ပရိသသမ္ပတ္တိ
ယုတ္တံ၊ ၃-ကမ္မဝါစာ သမ္ပတ္တိယုတ္တံ၊ သိမ်မျိုးဖြစ်အောင် သမုတ်
ပုံကို အတိုချုပ်ဖော်ပြ၍ (ခ) ဗဒ္ဓသိမ်၊ အဗဒ္ဓသိမ်တို့၏ အပြားကို
လည်း ထုတ်ပြပါ။

၂၇။ ဖြေ (က) ၁-ပဗ္ဗတ၊ ပါသဏ သော ရှစ်ပါး
သောနိမိတ်တို့တွင် ပါဝင်သော နိမိတ္တပဂ နိမိတ်မျိုးတို့ကို
ထိုထိုအရပ်ရပ်မျက်နှာတို့၌ ရထိုက်သလို သုံးခုအောက်လျော့
စေဘဲ ယူ၍ “ပုရုတ္တိမာယ ဒိသဿကီ” နိမိတ္တံ၊ ပဗ္ဗတော
ဘိဇ္ဇန္တံ၊ သော ပဗ္ဗဒဿ နိမိတ္တံ” စသည်ဖြင့် နည်းလမ်း
မစောင်း ကောင်းစွာ ကြား၍ သမုတ်အပ်သော သိမ်သည်
“နိမိတ္တ သမ္ပတ္တိ ယုတ္တံ” သိမ်ဖြစ်ပါတော့သည်။

၂။ အယုတ်ဆုံး သိမ်သမုတ်ရန် ရဟန်းလေးပါးတို့ စည်း
ဝေး၍ သိမ်သမုတ်မည့်ဂါမခေတ်တွင်းရှိ ရဟန်းတို့ကို ၎င်းတို့၏
ဗဒ္ဓသိမ် (နဒီ၊ သဗုဒ္ဓ၊ ဇာတသရ ဟူသော) အဗဒ္ဓသိမ်တို့၌

နေစေ၍ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ကိုဟတ္ထပါသ်သို့ ငန့်ဆောင်၍ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ထံမှဆန္ဒကိုယူဆောင်၍ဖြစ်စေ၊ သမုတိ အပ်ခံသာ သိမ်သည် “ပရိသ သမ္ပတ္တိ ယုတ္တ” သိမ် ဖြစ်ပါတော့ သည်။ (ဝိသုဒ္ဓိဂါမိ ဖြစ်လျှင် ဤအစီရင် မလို။)

၃။ သုဏ္ဍာတုမေ ဘန္တေ သံသော၊ ယာဝတာ သမန္တော နိမိတ္တာ ကိတ္တိတာ” စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ပရိသုဒ္ဓ ဥတ္တိ ဒုတိယ ကိမ္မဝါစာဖြင့် သမုတိအပ်သောသိမ်သည်” ကမ္မ ဝါစာ သမ္ပတ္တိ ယုတ္တ” သိမ်ဖြစ်ပါတော့သည်။

(ခ) ဗဒ္ဒသိမ်သည် ခဏ္ဍသိမ် သမာနသံဝါသက သိမ် အဝိပ္ပဝါသသိမ်အားဖြင့် သုံးမျိုးပြားပါသည်။

အဗဒ္ဒသိမ်သည် ဂါမသိမ်၊ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်၊ ဥဒကုက္ကေပသိမ် အားဖြင့် သုံးမျိုးပြားပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်

ဇေ၊ သမာန၊ အဝိပ္ပ၊ ဗဒ္ဒ တြိပြား။

ဥဒကုက္ကေ၊ ဂါမေ သတ္တ၊ အဗဒ္ဒ၊ မှတ်ကြ တြိပြား။

၂၇။ မေး။ (က) ဂါမသိမ်၊ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်၊ ဥဒကုက္ကေပ သိမ်တို့၏ အပိုင်းအခြားကို ဖော်ပြ၍ (ခ) နဒီ၊ သမုဒ္ဒ၊ ဇာတသရတို့၌ ကပ္ပိယဘူမိ ဖြစ်ထိုက်သော အရပ်ကိုလည်း သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ ပြပါ။

၂၈။ ဖြေ (က) တစ်ခုသော ဂါမခေတ်သည် ဂါမသိမ်၊ ရွာနေ လူကင်းသော တောတွင်းဝယ် ကံပြုသော သံဃာ၏ပတ် ပတ်လည် ခုနစ်အဗ္ဗန္တရ “တစ်ရာ့ကိုးဆယ်ခြောက်တောင်” နှို သောအရပ်သည် သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်။

နိဂါနကဏ္ဍ

၂၉

နဒီ၊ သမုဒ္ဒ ဇာတဿရတို့၌ တာမမဇ္ဈိမ ပုရိသသည်
အားကျန်ထုတ်၍ ပစ်အပ်သော ရေ သဲတို့၏ ကျရာ ရေတကျ
သဲတကျအရပ်သည် ဥဒကုက္ကေပသိမ် ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) နဒီ၊ ဇာတဿရတို့၌ မိုးလေးလပတ်လုံး ရေလွှမ်းမိုးရာ
အရပ်သည် ကပ္ပိယဘူမိ။

သမုဒ္ဒ၌ကား ပြုကတေ့သော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ကမ်းကို
ရိုက်လှက်သက်လျှောတည်နေရာအရပ်မှစ၍ ကပ္ပိယဘူမိဖြစ်ပါ
တော့သည်။

၂၉။ မေး (က) နွေအခါ ခန်းခြောက်၍ နေသော နဒီ
ဇာတဿရတို့၌ ဥပုသ်စသော ကံတို့ကို ပြုထိုက်ပါမည်လော။
(ခ) မြစ်၏အတွင်း သံဃာနှစ်သင်း ဥပုသ်ပြုကြရာ တစ်သင်း
နှင့် တစ်သင်း မည်မျှခွာ၍ ဥပုသ်ပြုရမည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၉။ ဖြေ (က) ရေရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည် ဖြစ်စေ
မိုးလေးလပတ်လုံး ရေနေသော အရပ်ဖြစ်ပါက ကပ္ပိယဘူမိ
ဖြစ်၍ ကံပြုထိုက်ပါတော့သည်။

(ခ) နှစ်ဖက်သော သံဃာတို့၏ ဥဒကုက္ကေပ နှစ်ခု
အကြားမှာ ဥဒကုက္ကေပတစ်ခုစာ ချန်လှပ်ထား၍ ဥပုသ်ပြုရ
ပါမည်။

၃၀။ မေး (က) “သဘာဂါ ပတ္တိယောစ န ဝိဇ္ဇန္တိ” ၌
သဘာဂအာပတ် ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသည် (ခ) ၎င်းတို့အချင်းချင်း
မည်သို့ ခြားနားသည် (ဂ) ဤနေရာ၌ မည်သည့် သဘာဂ
အာပတ်မျိုးကို ယူရမည်တို့ကို ပြဆိုပါ။

၃၀။ ဖြေ (က) ၁-ဝတ္ထုသဘာဝအာပတ် ၂-အာပတ္တိသဘာဝအာပတ်ဟု နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိပါသည်။

(ခ) ခြားနားပုံကား-ဝိကာလဘောဇန စသော အာပတ်သင်္ခါရကြောင်း ဝတ္ထုအားဖြင့် တူမျှသောအဖို့ရှိသော အာပတ်မျိုးမှ ဝတ္ထုသဘာဝ အာပတ်မျိုးဖြစ်၍ အာပတ်ချင်းသာ တူမျှ၍ အာပတ်သင်္ခါရကြောင်း ဝတ္ထုအားဖြင့် မတူမျှသော အာပတ်မျိုးမှာ အာပတ္တိသဘာဝ အာပတ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) ဤနေရာ၌ ဝတ္ထုသဘာဝ အာပတ်မျိုးကိုသာ ယူရပါမည်။

၃၁။ မေး (က) ဝတ္ထုသဘာဝအာပတ်ကိုအချင်းချင်း ဒေသနာကြီးခြင်း၊ ဒေသနာခံခြင်း ပြုပါက ထိုအာပတ်မှ ထမြောက်ကြပါမည်သော(ခ)အခြားအပြစ်တစ်စုံတစ်ရာလည်း ရှိပါသေးသလော။

၃၁။ ဖြေ (က) ထိုအာပတ်မှကား တမြောက်ကြပါ၏။

(ခ) သို့ရာတွင် ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒေသနာပစ္စယဒုက္ကဋ်ပဋိဂ္ဂဟကပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပဋိဂ္ဂဟကပစ္စယဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ခြင်း ဟူသော အပြစ်ကို အသီးသီးရကြပါသည်။

၃၂။ မေး (က) ဥပုသ်ပြုမည့်နေ့မှ သံဃာ အားလုံး ဝတ္ထုသဘာဝ အာပတ်သင့်ရောက်၍ နေပါက ပြုလုပ်ရမည့်နည်းလမ်းကို ညွှန်ပြ၍ (ခ) သဘာဝ အာပတ်ရှိလျက် ဥပုသ်ပြုပါက မည်သို့ အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၂။ ဖြေ (က) အားလုံးဝတ္ထုသဘာဝ အာပတ်သင့်၍ နေပါက ရဟန်းတစ်ပါးကိုအနီးအပါးရှိကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ထိုအာပတ်ကိုကုစားရန် နေ့ချင်းပြန်လွှတ်ရမည်။ ထိုရဟန်း

နိမိနကဏ္ဍ

၃၁

ပြန်လာပါက သုဒ္ဓ အနာပတ္တိက ဖြစ်သော ထိုရဟန်း တံမှာ
ဒေသနာကြားကြရမည်။ ဤနည်းအတိုင်း မဖြစ်နိုင်ပါက ဗျတ္တ
ပဋိပသရဟန်းက “သုဏာတုဗေ ဘန္တေ သံသော၊ အယံ သဗ္ဗော
သံသော သဘာဂံ အာပတ္တိံ အာပန္နော၊ ယဒါ အညုဘိက္ခု
သုဒ္ဓ အနာပတ္တိကံ ပဿိဿတိ၊ တဒါ သံသောဏဿ သန္တိကေ
တံ အာပတ္တိံ ပဋိကရိဿတိ” ဟူသော နိဗ္ဗေမတိကဉ္စတကို
ရွတ်ဆို၍ ဥပုသ်ပြုရမည်။

အကယ်၍ အာပတ်သင့်သည်ဟု အတိအကျမဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ
စေ့ခွဲမရ ဝေမတိက ဖြစ်နေခဲ့သော် ဆိုပြီး ဥတ်တွင် “သုဏာတု
ဗေ၊ လ၊ သဘာဂါ သ အာပတ္တိယာ ဝေမတိကော၊ ယဒါ
နိာဗ္ဗမတိကော ဘဝိဿတိ၊ တဒါ တံ အာပတ္တိံ ပဋိကရိဿတိ”
ဟု ပြောင်းလဲ၍ဆိုပြီး ဥပုသ်ပြုရမည်။

(ခ) သာပတ္တိက ပုဂ္ဂိုလ်က ဖြစ်ဖြင့် ဥပုသ်ပြုခဲ့သော်-ဒုက္ကဋ်
အာပတ်သို့ ရောက်ပါသည်။

ဥပုဓမ္မေး ဝိသဘာဂ အာပတ်ဖြင့် သာပတ္တိကဖြစ်သော
ရဟန်းတို့ပြုအပ်သော ဥပုသ်ကံမှာ “ပတ္တကလ္လ” ဖြစ်နိုင် မဖြစ်
နိုင်ကို အကြောင်းပြ၍ ဖြေဆိုပါ။

ဥပုဓ် ဖြေ ပတ္တကလ္လဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဝိသဘာဂအာပတ်မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးတို့၏ အာပတ်
သာ ဖြစ်သည်။ သံသရာ၏ အာပတ်မဟုတ်ပဲ။ ဥပုသ် ကံမှာကား
“သံသဒုပေါဿ” သံသဒုဥပုသ်ကံဖြစ်ရကား “ပတ္တကလ္လ”
ဖြစ်နိုင် ပါသည်။

၃၄။ မေး ပတ္တကလ္လအင်္ဂါ၌ “အာပတ္တိယော စ နဝိဇ္ဇန္တိ” ဟုသာမန်မဆိုဘဲ “သဘာဂါပတ္တိယောစ န ဝိဇ္ဇန္တိ” ဟုဝိသေသအားဖြင့် ဆိုရခြင်းမှာ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်ပါသနည်း။

၃၄။ ဖြေ အာပတ္တိယော-ဟု သာမန်ဆိုပါက သဘာဂဝိသေသအာပတ်နှစ်မျိုးလုံးနှင့်ဆက်ဆံသည်။ ဤနေရာ၌ကား သဘာဂအာပတ်မှ ကင်းခြင်းကိုသာ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါအဖြစ်ဖြင့် လိုက်နာသည့်ဖြစ်သောကြောင့် သဘာဂသဒ္ဓါဖြင့် အထူးစေကာ “သဘာဂါပတ္တိယော စ န ဝိဇ္ဇန္တိ” ဟု ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃၅။ မေး (က) ဝဇ္ဇနီယ ပုဂ္ဂိုလ် ၂၁-ယောက်တို့၏ သရုပ်ကို ရေတွက်ဖော်ပြ၍ (ခ) ၎င်းတို့ကို မည်သို့ ကြဉ်ရမည် မကြဉ်ပါက မည်သည့်ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မည်သည့်အာပတ် သင့်သည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၅။ ဖြေ (က) ၁-ဂဟဋ္ဌ လူ၊ ၂-ဘိက္ခုနီ ရဟန်း မိန်းမ၊ ၃-သိက္ခမာန သိက္ခမာနံ၊ ၄-သာမဏေရ-သာမဏေ ယောကျ်ား၊ ၅-သာမဏေရီ-သာမဏေ မိန်းမ၊ ၆-သိက္ခာ ပစ္စက္ခာကက-သိက္ခာကိုစွန့်ချပြီးသူ၊ ၇-အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပနက ပါရာဇိကကျပြီးသူ၊ ၈-အာပတ္တိယာ အာပတ္တိယော ဥက္ကိတ္တက-အာပတ်ကိုမရှောင်ကြောင့် သံဃာကနှင်ထုတ်ထားသူ၊ ၉-အာပတ္တိယာ အပ္ပဋိကဓမ္မဥက္ကိတ္တကအာပတ်ကိုမကုစားခြင်းကြောင့် သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသူ၊ ၁၀-ပါပိကဓယ ဒိဋ္ဌိယာ အပ္ပဋိ-နိဿဂ္ဂေ ဥက္ကိတ္တက-ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း ကြောင့် သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသူ၊ ၁၁-ပဏ္ဍာ-ပဏ္ဍုတ်

နိဒါနကဏ္ဍ

၃၃

၁၂-ထေယျသံဝါသက ထေယျသံဝါသကပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုး၊ ၁၃-
 တိတ္ထိယပက္ကန္တကတိတ္ထိဘောင်သို့ကူးပြောင်းသူ၊ ၁၄-တိရစ္ဆာန်
 ဂတ တိရစ္ဆာန်၊ ၁၅-မာတုဗံာတကအဓိကိုသတ်သူ၊ ၁၆-ပိတု
 ဗံာတက အဖကိုသတ်သူ၊ ၁၇-အရဟန္တဗာတက-ရဟန္တာကို
 သတ်သူ၊ ၁၈-လောဟိတုပ္ပါဒကမြတ်စွာဘုရား၌ သွေးစိမ်း
 တည်အောင်ပြုသူ၊ ၁၉-သံဃဘေဒကသံဃာကိုခွဲသူ၊ ၂၀-ဘိက္ခု
 နီဒူသက-ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသူ၊ ၂၁-ဥဘတော ဗျဉ္ဇနက-
 ဥသတောဗျည်း။

ပါဠိခြံနိမာ ၂-မျိုးလုံး လိုရာမှတ်နိုင်ရန် ရေးတည်လိုက်
 သည်။

ဆောင်ပုဒ်

လူ နီ သိက္ခာ သာနှစ်ဝ၊ သိက္ခာ အန္တိမာ။
 မစွန့်မတု၊ မရှုတုံဌား၊ သရုပ်ကြား၊ သုံးပါး ဥက္ခိတား။
 ပဏ်ထေ ပဏ် ဆန်း၊ ပဉ္စာနန်၊ ဒူ သံ ဥဘောပါ။
 ကေဗ္ဗိသ၊ ဝဇ္ဇိယ၊ ဟတ်ပြပါဠိမှာ။

၎င်းတို့ကိုသံဃာ၏ ၂-စောင့်ထွာ သုတ္တပါသ်မှ အပပြု
 သောအားဖြင့် ကြဉ်ရပါမည်။

(ခ) မကြဉ်ဘဲ ဥပုသ်ပြုပါလျှင် ၈-၉-၁၀ နံပါတ် အရ
 ဥက္ခိတ္တကပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်အတွက် ပါစိတ် ကြွင်းပုဂ္ဂိုလ်
 ၁၈-ယောက်အတွက် ဒုက္ကဋ်သင့်ပါသည်။

၃၆။ မေး (က) ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်စုတွင် တိတ္ထိယတို့ မပါ
 ဝင်သဖြင့် ၎င်းတို့ကိုမကြဉ်ပဲလည်း ဥပုသ် ပြုကောင်းသည်ဟု
 မှတ်ရမည်လော အကြောင်းနှင့်တကွဖြေဆို၍။

(ခ) ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလကထာသင်္ဂဏီယလိပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို “တိရစ္ဆာန နဂတ” ဆိုသည်ကိုလည်း ခမံပြပါ။

၃၆။ ဖြေ (က) ဂဟဋ္ဌဖြင့်တိတ္ထိယတို့ကိုလည်း ယူအပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကိုမကြည်ဘဲ ဥပုသ်မပြုကောင်းပါ။

(ခ) နဂါးဂဠုန်စသော လူယောင် ဖန်ဆင်း တတ်သည့် တိရစ္ဆာန်မျိုးကို “တိရစ္ဆာနဂတ” ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

၃၇။ မေး (က) ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပြားသော ဥပုသ် ပြုအပ်သော အခြင်းအရာ “ကတ္တဗ္ဗာကာရ” ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပြားသော ဥပုသ်တို့ကိုကရပ်ပြ၍ (ခ) “သံသော ဥပေါသထံ ကရေယျ” ဖြင့် ပယ်သင့် ယူသင့်သော ဥပုသ် “ပါတိမောက္ခ ဥဒ္ဓိသေယျ” ဖြင့် ပယ်သင့် ယူသင့်သော ဥပုသ်တို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၇။ ဖြေ (က) ကာရက ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်း အား ဖြင့် ၈-ဆံသုဥပုသ်, ၂-ဂဏဥပုသ်, ၃-ပုဂ္ဂလဥပုသ်ဟု ၃-မျိုးပြားပါသည်။

ကတ္တဗ္ဗာကာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၁-သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ် ၂-ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်, ၃-အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ် ၃-မျိုးပြားပါသည်။

(ခ) “သံသော ဥပေါသထံ ကရေယျ” ဖြင့် ပယ်သင့်သော ဥပုသ်တို့ကား ဂဏဥပုသ်, ပုဂ္ဂလဥပုသ်တို့ဖြစ်၍ ယူသင့်သော ဥပုသ်မှာ သံသောဥပုသ်ဖြစ်ပါသည်။

“ပါတိမောက္ခ ဥဒ္ဓိသေယျ” ဖြင့် ပယ်သင့်သော ဥပုသ်တို့ကား ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်, အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်တို့ဖြစ်၍ ယူသင့်သော ဥပုသ်မှာ သုတ္တုဒ္ဓေသဥပုသ် ဖြစ်ပါသည်။

နိဒါနကဏ္ဍ

၃၅

၃၈။ မေး (က) “ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိဿေယျ” ခွံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ၏ ဘေဒကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ယင်းကိုဘေဒသာဝက ဝိသယ ဗုဒ္ဓဝိသယအားဖြင့် သဋ္ဌိသလို ဝေဖန်ကာ (ဂ) ဤအရာ၌ လိုအပ်သော အဓိပ္ပေတ ပါတိမောက်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၃၈။ ဖြေ (က) ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသသည် ၁-ဩဝါဒ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ ၂- အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသအားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားပါသည်။

(ခ) ၁-ဩဝါဒ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသမှာ ဗုဒ္ဓဝိသယဖြစ်၍ ၂-အာဏာ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသမှာ သာဝကဝိသယ ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) ဤအရာ၌ အာဏာပါတိမောက်ကိုသာ အလိုရှိအပ်ပါသည်။

မှတ်ရန်

“ပါတိမောက္ခံဥဒ္ဓိဿေယျ” ခွံ ဥဒ္ဓေသက ပုဂ္ဂိုလ်အရ ဗုဒ္ဓကို ယူလျှင် ပါတိမောက်အရ ဩဝါဒပါတိမောက်ကို ယူရမည်။ ဥဒ္ဓေသက ပုဂ္ဂိုလ်အရ သာဝကကိုယူလျှင် ပါတိမောက္ခ အရ အာဏာပါတိမောက်ကို ယူရမည်ဟူလို၏။

၃၉။ မေး (က) ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်သည် အာရောဂစ၏ အစွမ်းဖြင့် မည်မျှပြားသင့်သည် (ခ) တစ်ဖန် ထိုအာရောဂစဘေဒမှ မည်သို့သောအကွဲအပြားမျိုး ဖြစ်သင့် သေးသည် ကို ဖော်ပြပါ။

၃၉

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၃၉။ ဖြေ (က) အာရောစန၏အစွမ်းဖြင့် ၁- အညာ
ရောစန ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၊ ၂-အညမညာရောစနပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်
ဟု နှစ်မျိုး နှစ်စားကွဲပြားပါသည်။

(ခ) အညာရောစန ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်သည် ၁-ပဝါရိတခန့်
သန္တိကေကရဏ၊ ၂-အပ္ပဝါရိတခန့် သန္တိကေကရဏ ဟု
“ကရဏဝသ” အားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားကွဲပြားပြန်ပါသည်။

အညမညာရောစန ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်သည်လည်း ၁-ဥတ္တိ
ထပေတွာ ကရဏ ၂-ဥတ္တိ အထပေတွာ ကရဏဟု “ကရဏ
ဝသ” အားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားကွဲပြားပြန်ပါသည်။

အညရောစန-သူတစ်ပါးထံ၌ ပြောကြားမှု၊
အညမညာရောစန-ဥပုသ်ပြုသူချင်း ပြောကြားမှု၊
ပဝါရိတခန့် သန္တိကေကရဏ ပဝါရဏာ ပြုပြီးသူတို့၌ပြုမှု၊
ဥတ္တိထပေတွာ ကရဏ-ဥတ်သားပြီးပြုမှု။

၄၀။ မေး ဥပုသ်ပြုရမည့်နေ့တွင် တစ်သိမ်တည်း၌ရဟန်း
၁-ပါး၊ ၂-ပါး၊ ၃-ပါးရှိနေက မည်သို့ ဥပုသ်ပြုရမည် ဟူသော
အစီအရင်ကို အပြည့်အစုံ ဖော်ပြပါ။

၄၀။ ဖြေ ရဟန်းတစ်ပါးတည်းသာ ရှိပါလျှင် ထိုတစ်ပါး
တည်းသောရဟန်းသည် သမ္ပဇ္ဇနစသော ပုဗ္ဗကရဏ လေးပါး
ကိုပြု၍ အခြားရဟန်းများ မလာမှန်း သိပါက “အဗ္ဗံ ဓေ
ဥပေါသဒေတာ စာတုဒ္ဓသော (ပန္နရသော) အဓိဋ္ဌာမိ” ဟု
စာတုဒ္ဓသိ၊ ပန္နရသိ အလိုက် ထိုက်သည် အားလျော်စွာဆို
ရမည်။

နိဒါနကဏ္ဍ

၃၅

ရဟန်း ၂-ပါးပါရှိလျှင် ထိုရဟန်းတို့သည် ညတ်မထားဘဲ ထေရ်စဉ်ဝါလိုက် “ပရိသုဒ္ဓောအဟံ အာဝုသော ပရိသုဒ္ဓောတိ ပံ မာရေဟိ” ဟု ၃-ကြိမ်ဆိုရမည်။ ကျန်တစ်ပါးကလည်း ထိုအတူပင် “အာဝုသော” နေရာတွင် “ဘန္တေ” ဟု ပြင်၍ ဆိုရမည်။

ရဟန်း ၃-ပါးရှိလျှင် ဗျတ္တ ပဋိဗလ ရဟန်း တစ်ပါးက “သုဏာတု မေ အာယသ္မန္တာ အဇ္ဈပေါသထော စာတုဒ္ဓသော (ပန္နရသော) ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ။ မယံ အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ ကရေယျာမ” ဟု စာတုဒ္ဓသိ၊ ပန္နရသိ အလိုက် ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ညတ်ထား၍ ယခင်အတိုင်း အကြီးဆုံးရဟန်းကစပြီး “ပရိသုဒ္ဓော အဟံ အာဝုသော” စသောစပါဠိကို ရွတ်ဆို၍ ဥပုသ်ပြုရမည်။

၄၁။ မေး (က) သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ်ကို “တိလက္ခဏ သမ္ပန္န” ဥပုသ်ဆိုကြရာ၌ တိလက္ခဏ သရုပ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ (ခ) ဥပုသ်ကိုးပါး သရုပ်ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ရေတွက်လိုက်ပါ။

၄၁။ ဖြေ (က) ၁-စာတုဒ္ဓသိ ပန္နရသိ ဥပုသ်နေ့တို့တွင် တစ်ပါးစါးသော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်ခြင်း၊ ၂-သုတ္တုဒ္ဓေသ သံဃာ့ ဥပုသ်ကံပြုရန်အတွက် လုံလောက်သောသံဃာရှိခြင်း၊ ၃-ပါတိမောက်ကို သရုပ်အားဖြင့် ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဤကား “တိလက္ခဏ” သရုပ်တည်း။

၃၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) ဥပုသ် ၉-ပါး ခရစ်ကား- စာတုဒ္ဓသိ ပန္နရသိ သာမဂ္ဂိယ နေ့၏စွမ်းဖြင့် ၃-ပါး၊ သံဃံ ဂဏ ပုဂ္ဂလဟု ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့် ၃-ပါး သုတ္တုဒ္ဓေသ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဟုကတ္တဗ္ဗာကာရ၏အစွမ်းဖြင့် ၃-ပါး၊ ပေါင်း ၉-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၄၂။ မေး (က) အညာဏေစန၊ အညမညာဏေစန အား ဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားသော ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်တို့တွင် အဘယ်ပါရိ သုဒ္ဓိမျိုးမှာ ဥပေါသထဥတ်ထားရပါသနည်း။ (ခ) ဥပုသ် ပြုရမည့်နေ့မှာ သံဃာလုံလောက်သော မိမိနေရာမှ အခြား နေရာသို့သွားပါက အပြစ်လွတ်မည် မလွတ်မည် ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၄၂။ ဖြေ (က) အညမညာဏေစန ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ် ဥတ်ထားရပါသည်။

နှစ်ပါးတည်းဖြစ်လျှင်ကား ဥတ်မထားရ။

(ခ) မိမိသွားမည့်တခြားနေရာမှာ သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ် ပြုရန် သံဃာ လုံလောက်ခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ မိမိနှင့် အတူ သုတ္တုဒ္ဓေသ ဥပုသ်ပြုရန်သံဃာ လုံလောက်အောင် ပါခဲ့သော် လည်းကောင်း မသွားမဖြစ်သော အန္တရာယ် ရှိခဲ့သော် လည်း ကောင်း၊ သွားခဲ့သော်အပြစ်မရှိပါ။

ဆိုပြီးအကြောင်းတို့တွင် တစ်ခုခုမရှိဘဲ သွားပါက ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်ပါသည်။

နိဒါနကဏ္ဍ

၃၉

၄၃။ မေး၊ “ကိံ သံသယ ပုဗ္ဗကိစ္စ” ဘယ်သံသယကို ယူရမည်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စအရဘယ်ပုဗ္ဗကိစ္စကိုယူရမည် သမ္ပဇ္ဇနကိစ္စ စသည်ကို သယ်လိုပုဂ္ဂိုလ် ပြုလုပ်ရမည် ထို့ကို ဖော်ပြပါ။

၄၃။ ပြေ “သံသော ဥပေါသထံကရေယျ” ဟူသော ပါဠိ အရ ဥပုသ်ပြုခြင်းနှင့်စပ်၍ ဟောတော်မူအပ်သော ဥပေါသထ အာရဏ သံသာကိုသာ ယူရပါမည်။ ပုဗ္ဗကိစ္စအရ ပုဗ္ဗကရဏ ၄-ပါး၊ ပုဗ္ဗကိစ္စ ၅-ပါး ပေါင်း ၉-ပါးလုံးကို ယူရပါမည်။

သမ္ပဇ္ဇနကိစ္စစသည်ကို မထေရ်ကြီးစေခိုင်းချက်အရ မထေရ် ငယ်ပြုလုပ်ရပါမည်။

ဂိလာနမဟုတ်သော သီတင်းငယ်သည် မထေရ်ကြီးက ခိုင်း ပါလျက် ဒုဗ္ဗစ သဘောသက်ကာ မပြုမလုပ်တဲနေခဲ့ပါမူဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏၊ အာဏာပက ဖြစ်သောမထေရ်ကြီးလည်း ပဋိရူပ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိ၍ ခိုင်းရမည်ဟု အဋ္ဌကထာအနုသာသနီရှိ၏။

၄၄။ မေး၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဟူသောပါဠိအရ ဆန္ဒပေးရမည် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ ပါရိသုဒ္ဓိပေးရမည် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို လည်းကောင်း မည်သို့မည်ပုံ ပေးရမည်ကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

၄၄။ ပြေ၊ တစ်ခုသောသိမ်အတွင်း၌ သံသာကံကို ဆောင် ဆည့်အခါ ကမ္မကာရက သံသာများနှင့် တစ်သိမ်တည်း အတူ ရှိနေပါလျက် ထိုသံသာတို့စည်းဝေးရာဌာန (ဟတ္ထပါသ်) သို့ မသွားနိုင်၊ မသွားလိုသော ရဟန်းမျိုးသည် ဆန္ဒပေးရသော ရဟန်းမျိုးဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခုသောသိမ်အတွင်း၌ သံဃာများဥပုသ်ပြု၍ နေကြရာ
ထိုသိမ်အတွင်းမှာပင်ရှိနေပါလျက် ဥပုသ်ပြုရာ၌ (ဟတ္ထ
ပါသ်)သို့ မလိုက်နိုင်သောအကတူပေါ်ဘယ်၊ ဝိလာန၊ ကိစ္စပွ
သုတရဟန်းမျိုးသည် ရိပါသုဒ္ဓိပေးရသော ရဟန်းမျိုး ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုရဟန်းသည် ပါရိသုဒ္ဓိ ပေးသည့်အခါ ကြွင်းသံဃာ
ကိစ္စအလို့ငှာ ဆန္ဒကိုလည်းတစ်ပါတည်းပေးလိုက်ရပါသည်။

ဆန္ဒပေးပုံကား....

တစ်ပါးသောရဟန်း၏ အထံ၌ “ဆန္ဒဒမ္မိ၊ ဆန္ဒမေဟရ၊
ဆန္ဒမေအာဓောစေဟိ” ဟူသော ပါဠိကိုဖြစ်စေ ထိုပါဠိ၏
အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ဖြင့် သော် လည်းကောင်း၊
နှုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပါးလုံးဖြင့်သော်
လည်းကောင်း ရွတ်ဆိုပြောကြားသိစေရမည်။

ပါရိသုဒ္ဓိပေးပုံကား....

ရဟန်းတစ်ပါးအထံ၌ “ပါရိသုဒ္ဓိ” ဒမ္မိ ပါရိသုဒ္ဓိ”မေ ဟရ၊
ပါရိသုဒ္ဓိမေအာဓောစေဟိ” ဟူသော ပါဠိကိုဖြစ်စေ၊ ထိုပါဠိ၏
အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ နှုတ်
ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပါးလုံးဖြင့် သော်လည်း
ကောင်း ရွတ်ဆိုပြောကြား သိစေရမည်။

“ဆန္ဒဒမ္မိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့်ပင် ဆန္ဒပေးမှု အထမြောက်
ပါ၏။ သို့ရာတွင်မိမိပေးလိုက်သော ဆန္ဒကို သံဃာ တောင်သို့
ဆောင်မသွားဘဲ တင်ခြားသို့ ထွက်သွားမည် စိုးသည့်အတွက်
ဆန္ဒမေ ဟရ” ဟု တိုက်တွန်းပြန်သည်။ သံဃာတောင်သို့

နိဒါနကဏ္ဍ

၄၁

ရောက်ပြီးနောက် မလျှောက်ကြားဘဲနေပါက ဆန္ဒဟာရက ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ် သင့်မည့်အတွက် “ဆန္ဒမေ အာရော စေဟိ” ဟူသော စကားကို ဆက်လက်ပြောကြားရသည်။

၄၅။ မေး ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကိုပေးရာ၌ “ဆန္ဒဒမ္မိ” စသော ပါဠိကိုသာ ရွတ်ဆိုပေးကောင်းသလော၊ နှုတ်က ရွတ်ဆို၍ ပေးမှသာပေးရာရောက်ပါသလော။

၄၅။ ဖြေ “အယံ အတ္ထော ကာယေန ဝါ ဝါစာယ ဝါ ဥဘယေန ဝါ ဝိညာပေတဗ္ဗော” ဟု အဋ္ဌကထာ အဆိုရှိရကား ပါဠိကိုသာ ရွတ်ဆို၍ ပေးကောင်းသည်မဟုတ်၊ ထိုအနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုသိစေလျှင် ပြီးသည်ပင်ဖြစ်၏။

“ကာယေန ဝါ ဝါစာယ ဝါ” ဟု ဆိုသဖြင့်နှုတ်ကရွတ်ဆို ၍ ပေးမှသာလျှင် ပြီးသည်မဟုတ်၊ ကိုယ်ဖြင့် သိစေလျှင်လည်း ပြီးသည်ပင်၊ ပေးသည် မည်တော့သည်ပင် ဖြစ်၏။

၄၆။ မေး (က) ဆန္ဒသက်သက်ကိုသာ ပေးသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဆန္ဒပါရိ သုဒ္ဓိနှစ်မျိုးလုံးကို ပေးသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ် မျိုးတို့ကို ခွဲခြားပြဆို၍ (ခ) ၎င်းတို့ကို ပေးရခြင်း၏ အကျိုး ထူးကိုလည်းဖော်ပြပါ။

၄၆။ ဖြေ (က) တစ်ခုသော သိမ်အတွင်း၌ ဥပေါသထ စသော သံဃာ့ကံကို ဆောင်သည့်အခါ ကမ္မကာရက သံဃာ များနှင့် တစ်သိမ်တည်းအတူရှိနေပါလျက် ထိုသံဃာစည်းဝေး ရာဌာနဟတ္ထပါသ်သို့မလိုက်လိုသော ကတူပေါသထရဟန်းမျိုး မှာ “သုဒ္ဓိကဋ္ဌန္တ” ဆန္ဒသက်သက်ကိုသာ ပေးသင့်ပါသည်။

“အကတူပေါသထ” ဥပုသ်မပြုရသေးသော ရဟန်းမျိုး မှာကား ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ ၂-မျိုးလုံးကိုပင် ပေးသင့်ပါသည်။

၄၂

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ပါရိသုဒ္ဓိကိုပေးရာ သံဃာမှာ ဥပေါသက ကမ္မ ကာရက သံဃာသာ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ပါရိသုဒ္ဓိပေးရကျိုးကားပေးရာဖြစ်သောသံဃာအား လည်းကောင်း၊ ပေးတတ်သောမိမိအားလည်းကောင်း ဥပုသ်ပြုခြင်း ကိစ္စပြီးစီးခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဆန္ဒပေးရကျိုးကား....သံဃာအားသာ ဥပုသ်စသော သံဃာ့ကံအားလုံး ပြီးစီးခြင်းအကျိုးရှိ၏။

ဆောင်ပုဒ်

နှစ်ဦးနှစ်ဝ၊ ဥပုသ်မျှ၊ ပြီးထပါရိမှာ၊

ဆန္ဒမှာကား၊ သံဃာ့အား၊ ပြီးငြားကံသဗ္ဗာ၊

ပါရိ ဆန္ဒ၊ ထိုနှစ်ဝ၊ ထူးထ ဤသို့သာ၊

၄၇။ မေး တစ်ပါးတည်းသော ဆန္ဒဟာရက ပါရိသုဒ္ဓိဟာရက ရဟန်းသည် များစွာကုန်သော ဆန္ဒဒါယက ပါရိသုဒ္ဓိဒါယက ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိတို့ကို ဆောင်ယူနိုင်ခွင့် ရပါမည်လော။

၄၈။ ဖြေ “ဧကေန ဗဟူနမ္ပိ အာဟရိတုံ ဓနုတိ” ဟု ဆို နှောကြောင့် ဆောင်ယူနိုင်ခွင့်ရပါသည်။

၄၉။ မေး သူတစ်ပါးတို့၏ဆန္ဒ ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်လာသော ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဟာရက ဟောင်းသည် ထိုဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို မိမိကိုယ်တိုင် သံဃာ့ဘောင်သို့ သွား၍ မလျှောက်ကြားဘဲ အခြားရဟန်းတစ်ပါးအားတစ်ဆင့်ပေးလိုက်ပါက ထိုဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိမှာ သံဃာ့ဘောင်သို့ ရောက်လာပါမည်လော။

နိဒါနကဏ္ဍ

၄၈။ ပြေ သံဃာတောသို့ မဆုတ်ပါး

ကြောင်နှောင်သံကွင်း၌ ပထမသံကွင်းသည် ဒုတိယသံကွင်းနှင့်သာ ဆက်စပ်၍ တတိယသံကွင်းနှင့် မဆက်စပ်သည့်ပမာဏ၌ ပါရှိသုဒ္ဓိမျိုးမှာလည်း မူလလက်ခံရင်း ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိဟာရက ရဟန်းနှင့်သာ ဆက်စပ်၍ ဒုတိယတစ်ဆင့်လက်ခံသော ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိ ဟာရက ရဟန်းနှင့် မဆက်စပ်သော မိဋ္ဌာလသစ်လိက ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိမျိုးဖြစ်၍ သံဃာတောသို့ မဆုတ်ပါ။ မိဋ္ဌာလသစ်လိက ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိနာမ ဟောတိ၊ သာန ဂစ္ဆတိ။

၄၉။ မေး (က) ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိဟာရက ရဟန်းက မိမိဇနာသင်္ဂဟသော ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိကို သံဃာအား လျှောက်ထားသော ပါဠိကိုရေးပြ၍ (ခ) ထိုဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိမှာ ထိုသို့လျှောက်ထားသောအခါမှသာ သံဃာတောသို့ ရောက်ပါသလော။

၄၉။ ပြေ (က) မိမိအား ဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိပေလိုက်သော ရဟန်း၏ ဘွဲ့အမည်ကို မှတ်၍ “တိဿေနာမ ဘန္တေ ဘိက္ခု ဆန္ဒဒေတိ (အခါသိ) ဟု လည်းကောင်း၊ တိဿေနာမ ဘိက္ခုနာ ဆန္ဒော ဒိန္နော ဟု လည်းကောင်း၊ တိဿေနာမ ဘိက္ခုနာ ဆန္ဒော ဒိန္နော၊ တမတံသံဃဿ အာရောဓေမိ ဟု လည်းကောင်း၊ တိဿော နာမ ဘန္တေ ဘိက္ခု ပါရှိသုဒ္ဓိဒေတိ (အခါသိ) ဟု လည်းကောင်း၊ တိဿေနာမ ဘိက္ခုနာ ပါရှိသုဒ္ဓိဒိန္နာ တမဟံ သံဃဿ အာရောဓေမိ” ဟု လည်းကောင်း၊ အလိုရှိရာပါဠိဖြင့် လျှောက်ထားနိုင်သည်။

(ခ) လျှောက်ထားမှသာ ရောက်သည်ဟုတ်၊ ထိုဆန္ဒပါရှိသုဒ္ဓိဟာရက ရဟန်းသည် သံဃာ၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ ချဉ်းကပ်

မိလျှင်ပင် ရောက်လာပါတော့သည်။ သို့ရောက်လာပါလျက်
လျှောက်ထားရသည်မှာကား ဒုက္ကဋ်မှ လွတ်ကြစေရန် ဖြစ်၏။

၅၀။ မေး မိမိဆောင်လာသော ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို သံဃာ
အား မပြောကြားလိုသော စေတနာနှင့်တကွ မပြောကြားဘဲ
နေပါက မည်သည့်အပြစ်ကို ရပါသနည်း။ (ခ) ဂါမသိမိ၌
တည်သော ရဟန်းကပေးလိုက်သော ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိမှ ဗဒ္ဓသိမိ
တည်သော ကမ္မကုဋက သံဃာတောင်သို့ရောက်ပါစေလော
အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၅၀။ ဖြေ (က) ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

(ခ) မရောက်ပါ။ “နာနာ သီမ” သိမ်မတူသောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

၅၁။ မေး (က) ဥတုကွာနံ ဟူသော ပါဠိအရ ဥတု
အာစိက္ခနာထာရကို ပြဆို၍ (ခ) ဘိက္ခုဂဏာနာ ဟူသော
ပါဠိအရဘယ်ရဟန်းတို့ကိုရေတွက်ရမည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၅၁။ ဖြေ (က) ဟေမန္တစသော ဥတုတို့တွင် ဤမျှ
လောက်သော ဥတုကား လွန်ပါပြီ။ ယခု ရောက်ဆဲကား မည်
သည့်ဥတုဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှလောက်သော ဥတုကား ကြွင်း
ကျန်ပါသေးသည်။ ထိုဥတု၌ ရှစ်ပက္ခရှိသည်တွင် လွန်လေ
ပြီးသော ပက္ခကား ဤမျှရှိပါပြီ။ ယခု ရောက်ဆဲ ပက္ခကား
မည်သည့်ပက္ခဖြစ်ပါသည်။ ကြွင်းကျန်သော ပက္ခပေါင်းကား
မည်မျှ ရှိပါသေးသည်ဟု အတိက္ကန္တ၊ သမ္ပတ္တ၊ အဝသိဋ္ဌ ဥတုတို့
နှင့်တကွ ပက္ခအရေအတွက်ကိုပါ လျှောက်ကြားရပါသည်။

(ခ) ဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်၌ ဥပုသ်ပြုရန်စဉ်းဝေးရောက်
လာကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ရေတွက်ရပါမည်။

— အတိက္ကန္တလွန်ပြီး၊ သမ္ပတ္တရောက်ဆဲ။

အဝသိဋ္ဌ-အကြွင်းအကျန်။

၅၂။ မေး “ဘိက္ခုဂဏာနာစသြဝါဒေါ”၌ သြဝါဒေါ
ဟူသောပါဌ်အရ ဘိက္ခုနီတို့ကတောင်းပန်အပ်သော သြဝါဒ
ကို ပြောကြားရမည်ဆိုရာ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့အား ဘယ်သို့
ပြောကြားရမည်ကို ပြဆိုပါ။

၅၂။ ဖြေ ဘိက္ခုနီမတို့တောင်းပန်အပ်သော သြဝါဒကို
လက်ခံ၍ ရလာသော ရဟန်းက ပါတိမောက္ခန္ဓေသက ရဟန်း
အား “ဘိက္ခုနီသံသော ဘန္တေ ဘိက္ခုသံသယ ပါဒေ ဂန္ဓတိ၊
သြဝါဒုပသက်မနဉ္စ ယာစတိ၊ လဘတု ကိရ ဘန္တေ ဘိက္ခုနီ
သံသော သြဝါဒုပသက်မနံ” ဟု လျှောက်ဆိုပြောကြားရမည်။
ဆိုက္ခနီသံသယ ပြုရမည့် အစီအစဉ်

ဤနေရာ၌ ဗဟုသုတအကျိုးငှာ ဘိက္ခုနီမတို့ပြုလုပ်ရမည့်
လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကို ဖော်ပြဦးအံ့။ ဘိက္ခုနီတို့သည် အဖိတ်နေ့
သို့ရောက်လျှင် ရဟန်းတစ်ပါးပါးသံသို့ လာ၍ အရှုပ်ဘုရား နက်
ဖြန်ပြုရမည့်ဥပုသ်မှာ စာတုဒ္ဓသီပါလော၊ ပန္နရသီပါလော ဟု
မေးမြန်း လျှောက်ထားရမည်။ ဥပုသ်နေ့သို့ ရောက်သည့်အခါ
တစ်ဖန်လာ၍ “ဘိက္ခုနီသံသော အယျသံသယ ပါဒေ ဂန္ဓတိ၊
သြဝါ ဒုပသက်မနဉ္စယာစတိ၊ လဘတု ကိရအယျ ဘိက္ခုနီ
သံသော သြဝါဒုပသက်မနံ ဟု သြဝါဒကို တောင်းပန်ရမည်။

အတွက်တစ်ရက်နေ့မှာ ဘိက္ခုနီသံဃာ၏လေ့ရှိချက်အရ မိမိတို့သြဝါဒကို လက်ခံထားသော ရဟန်းထံသို့ တစ်ဖန်လာကြလျက် “ကံ” အယူလောဘတိ ဘိက္ခုနီသံဃော သြဝါဒပုဂ္ဂိုလ်မန်” ဟု မေးလျှောက်ရမည်။ ထိုခါ သြဝါဒပုဂ္ဂိုလ်ဟုကရဟန်းက ပါတိမောက္ခဓမ္မသက ရဟန်း ညွှန်ကြားလိုက်သည့် အတိုင်း “မညသည့်ရဟန်းထံ အဆုံးအမခံ” ဟုဆိုလျှင် ထိုရဟန်းထံတွင် အဆုံးအမခံရမည်။ “ပါသာဒိကေန ဘိက္ခုနီသံဃော သမ္မာဒေတု” ဟု သြဝါဒပြုလျှင်လည်း “သာဓုအယျ” ဝန်ခံကာ ပြန်လာကြရမည်။

၅၃။ မေး ဘိက္ခုနီတို့ကတောင်းပန်အပ်သော သြဝါဒကို ဘယ်လိုရဟန်းမျိုး လက်ခံရပါသနည်း။ လက်မခံလိုက နေခွင့် ရပါသလော။

၅၃။ ဖြေ ဗာလ၊ ဂိလာန၊ ဂမိက ရဟန်းတို့ကို ထား၍ တစ်ပါးသောရဟန်းတို့မှာ တောနေရဟန်းပင်ဖြစ်စေကာ လက်မခံလိုသော်လည်း လက်မခံဘဲနေခွင့်မရပါ။ မုချ လက်ခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။ လက်မခံက ဒုက္ကဋ်အာပတ်မှ မလွတ်ပါ။

မှတ်ရန်

ဘိက္ခုနီသံဃာက တောင်းပန်အပ်သောသြဝါဒကိုလျှောက်ဆိုပုံ အစီအစဉ်၌ မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာသော ရဟန်းမျိုးကို “ဗာလ” ထိုကိစ္စကိုမဆောင်ရွက်နိုင်လောက်အောင်မကျွမ်းမာသောရဟန်းမျိုးကို “ဂိလာန” ဥပုသ်နေ့၌ဖြစ်စေ၊ အတွက်တစ်ရက်နေ့၌ဖြစ်စေ၊ မချွတ်ခရီးသွားရလတ္တံ့သော ရဟန်းမျိုးကို “ဂမိက” ဆိုသည်။

နိဒါနကဏ္ဍ

၄၇

ဘိက္ခုသံဃာ ပြုရမည့် အစီအစဉ်

“ဤအရာ၌ ဗဟုသုတအကျိုးငှာ ဘိက္ခုသံဃာက ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်ကို ပြဆိုဦးအုံး ဘိက္ခုနီမထိုင်းအထံမှ ဩဝါဒကို လက်ခံလာသောရဟန်းသည် ဥပုသ်သိမ်အပြင် သံဃာမစည်းအဝေး၌ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကရဟန်းအား “ဘိက္ခုနီသံဃော ဘန္တေ ဘိက္ခုသံဃဿ ပါဒေဝန္တတိ ဩဝါဒုပသက်မနုဗ္ဗယာစတိ၊ လတကု ကိရ ဘန္တေ ဘိက္ခုနီသံဃော ဩဝါဒု လက်မနံ” ဟု သျှောက်သားရမည်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသက ရဟန်းက “အတ္တိကောစိ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနောဝါဒကော သမ္ပတော” ဟုမေးရမည်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္ပုတိရသော ရဟန်းရှိခဲ့လျှင် ဤမည်းသော ရဟန်းသည် ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္ပုတိရ၏။ ထိုရဟန်းထံမှ ဘိက္ခုနီသံဃာ အဆုံးအမခံလေဟု ပြောဆိုရမည်။ ဘိက္ခုနောဝါဒကသမ္ပုတိရသော ရဟန်းမရှိခဲ့လျှင် ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသက ရဟန်းက “ကောစိ အယသွာဥဿဟတိ ဘိက္ခုနီယောဓဩဝါဒိတု” ဟု မေးရမည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သောရဟန်းသည် ဆုံးမခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အုံး သီလဝန္တဖြစ်ခြင်း စသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် လည်းပြည့်စုံပါမူ ထိုရဟန်းကိုပင် ထိုအစည်းအဝေး၌ ဘိက္ခုနောဝါဒက သမ္ပုတိပေး၍ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟက ရဟန်းအား ယခု ဘမ္ပုတိ ပေးလိုက်သောရဟန်းထံတွင် ဘိက္ခုနီသံဃာ အဆုံးအမခံရန် ပြောလိုက်ရမည်။ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သူ မရှိခဲ့အံ့ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသက ရဟန်းက “နတ္တိ ကောစိ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနောဝါဒကော သမ္ပတော၊ ပါဝာဒ္ဓိကေန ဘိက္ခုနီသံဃော သမ္ပာဒေတု” ဟု ပြောရမည်။

၄၈

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ထိုပါတိမောက္ခဒွေသက ရဟန်း ပြောသမျှ ဆိုသမျှ ကို
ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂါဟကရဟန်းက ကောင်းမွန်စွာ ဝန်ခံမှတ်သား
ပြီးလျှင် အထွက်တစ်ရက်နေ့၌ ဘိက္ခုနီမများ လာရောက်၍
“ကိံ အယျ လဘတိ ဘိက္ခုနီသံသော ဩဝါဒုပသကံမနံ” ဟု
လျှောက်ထားသည့်အခါ ပါတိမောက္ခဒွေသက ရဟန်း ပြော
လိုက်သည့် အစီအရင်အတိုင်း ပြောဆိုပြုလုပ်ရပါမည်။

၅၄။ ပေး “သံသော ဥပေါသထံ ကရေယျ ပါတိမောက္ခ
ဥဒ္ဓိသေယျ” ဟူသော ဟေဋ္ဌာဝုတ္တစကားအားလျော်စွာအထက်
၌လည်း “ပါတိမောက္ခ ဥဒ္ဓိသိဿာတိ” ဟု နာမယောဂဖြင့်
ဆိုသင့်လျက်မဆိုဘဲ “ဥဒ္ဓိသိဿာမိ” ဟု အမုယောဂဖြင့်ဆိုခြင်း
မှာ ပုဗ္ဗာပရဝိရောဓိဒေါသ လွတ်ပါမည်လောအဘယ်ကြောင့်
ထိုသို့ ဆိုရပါသနည်း။

၅၄။ ဖြေ အထက်အောက် စကားနှစ်ရပ်မှာ နာမယောဂ
သဘော လက္ခဏာအားဖြင့် ရွှေသွားနောက်နေ ညီညွတ်ပေ
ရကား အမုယောဂ သဒ္ဓါမျှသာ ကွဲပြား၍ မှတ်ကြောင်းဖြစ်
သော ပုဗ္ဗာပရ ဝိရောဓိဒေါသ မသင့်ပါ။

အောက်၌ နာမယောဂဖြင့် ဆိုရကြောင်းမှာ သံဃာ၏
ညီညွတ်ခြင်း၊ ဂိုဏ်း၏ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ပါတိမောက္ခ
ပြသည်ရှိသော်သံဃာပြသည်မည်သောကြောင့် “သံဃပုဋ္ဌာန”
နာမယောဂဖြင့် ဆိုပါသည်။

အထက်၌ အမုယောဂဖြင့် ဆိုရကြောင်းမှာကား - ဝစီဘေဒ
နှုတ်မြွက်ဟူ၍ ပါတိမောက္ခပြဆိုသူမှာ အမှန်အားဖြင့် သံဃာ
မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်သောကြောင့် “သကပုဂ္ဂလပုဋ္ဌာန”
အမုယောဂဖြင့် ဆိုပါသည်။

နိဝါနကဏ္ဍ

၅၉

၅၅။ မေး “ပါတိမောက္ခ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ၊ တံ သုဏောမ မနသိကရောမ” ဟူသော ပါဠိ၌ “တပည့်တော် ပါတိမောက် ပြပါတော့မည်၊ အရှင်တို့နာကြပါကုန်” ဟူသော အဓိပ္ပာယ် အားလျော်စွာ “သုဏောမ မနသိကရောမ” ဟူ၍သာဆိုသင့် ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် “သုဏောမ မနသိကရောမ” ဟုဆိုရ ပါသနည်း။

၅၅။ ဖြေ ဥပုသ်ပြုခြင်းမှာ သမဂ္ဂ သံဃာ၏ ဥပုသ်ပြုခြင်း သာဖြစ်၏။ ထိုပါတိမောက္ခဋ္ဌေသက ရဟန်း သည် လည်း ပါတိမောက်ကို နာရမည့် ဥပေါသထကရက ဥပုသ်ပြု သံဃာ တွင် အပါအဝင်ဖြစ်လေရကား- မိမိပါသုဏန္တပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေ သည့်အတွက် “သုဏောမ မနသိကရောမ” ဟူ၍သာ ဆိုသင့် ပါသည်။

၅၆။ မေး (က) “ပါရိသုဒ္ဓိ” အာယသုန္ဓော အာရော စေတ” ဟူသောစကားသည် ဘယ်သူက ဘယ်သူတို့အား ပြော ကြားသည့် စကားပါနည်း။ (ခ) အဘယ်ကြောင့်ထိုသို့ ပြော ကြားရပါသနည်း။

၅၆။ ဖြေ (က) ပါတိမောက္ခဋ္ဌေသက ရဟန်းက ဥပေါ သထကရက သံဃာအား ပြောကြားရသော စကားဖြစ်ပါ သည်။

(ခ) ပါတိမောက်ကို ပြဆိုတော့မည် ဖြစ်သည့်အတွက် အာပတိနှင့်တကွ ပါတိမောက်ကိုမနာရဟူသော ပညတ်တော် ရှိသောကြောင့် ထိုသို့ပြောဆိုရပါသည်။

၅၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၅၇။ ခေး (က) “ပါရိသုဒ္ဓိ အာယသုန္နော အာရောစေတ”
၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ “ပါရိသုဒ္ဓိ အာရောစန” မည်ပါ
သနည်း (ခ) အာပတ်သင့်ကြောင်း ၆-ပါးကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၅၇။ ဖြေ (က) မိမိတွင် အာပတ်ရှိနေပါက ဖွင့်ဖော်ပြော
ကြားမှု မရှိလျှင် တိတ်တိတ်နေမှုမှာ “ပါရိသုဒ္ဓိအာရောစန”
မည်ပါသည်။

(ခ) အာပတ်သင့်ကြောင်း ၆-ပါးကား ၁-အလဇ္ဇိတာ-
အရှက်မရှိခြင်း၊ ၂-အညာဏတာ- ပညတ်တော်ကို မသိခြင်း၊
၃-ကုက္ကုစ္စပွကတတာဝိနယကုက္ကုစ္စ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ၄-အကပ္ပိယေ
ကပ္ပိယသည်တာ-မအပ်သည့်၌ အပ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း၊
၅-ကပ္ပိယေ အကပ္ပိယသည်တာ-အပ်သည်၌ မအပ်ဟု ထင်မှတ်
ခြင်း၊ ၆-သတိသမ္ပေသာ-သတိမေ့လျော့ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

၅၈။ ခေး အာပတ်သင့်ကြောင်း ၆-ပါး၌ “ကုက္ကုစ္စပွက
တတာ” ဟူသော အကြောင်းတစ်ပါး ပါရှိရာ ကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ရုံ
မျှဖြင့် အာပတ်မသင့်နိုင်ရကား ထို “ကုက္ကုစ္စပွကတတာ” မှာ
ဘယ်သို့လျှင် အာပတ်သင့်ကြောင်း ဖြစ်နိုင်ရာအနည်း။

၅၈။ ဖြေ ဝိနယကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ရုံမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်သည့်
ကား မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ဝိနယကုက္ကုစ္စ နှိပ်စက်အပ်သော
ရဟန်းသည် အပ်မှန်း မအပ်မှန်းမသိက ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်အား
လျှောက်ထားမေးမြန်းရမည့်တစ်ဝန်ရှိပါလျက် ထိုသို့မေးမြန်း

နိဗ္ဗာနကဏ္ဍ

၅၁

မူကို မပြုဘဲ အပ်တားပဲဟု ဇွတ်အတင်း ပြုလုပ်မိသောကြောင့် အာပတ်သင့်ရသည်ကို ရည်ရွယ်ကာ “ကုက္ကုစ္စပ္ပကတတာ” ကို အာပတ်သင့်ကြောင်းဟု ဆိုပါသည်။

၅၉။ မေး (က) “ယဿ သိတာ အာပတ္တိသော အာဝိကရေယျ” ဥစ္စာပတ်ခုနစ်ပုံ၏ သရုပ်ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ဘယ်သို့ အာဝိကရက ပြုရမည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၅၉။ ဖြေ (က) ၁-ပါရာဇိက အာပတ်၊ ၂-သံဃာဒိသေသအာပတ်၊ ၂-ထုလ္လစ္စယအာပတ်၊ ၄-ပါစိတ်အာပတ်၊ ၅-ပါဠိဒေသနီအာပတ်၊ ၆-ဒုက္ကဋ်အာပတ်၊ ၇-ဒုပ္ပာသိအာပတ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ထို သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို ပြောကြားခြင်း ဖွင့်ပြောခြင်း ဒေသနာပကတသန အမှုတို့ကို “အာဝိကရက” ဆိုလိုပါသည်။

၆၀။ မေး (က) “ယာဝတတိယံ အနုဿာဝိတံ ဟောတိ” ဟူသော ပါဠိလာ “အနုဿာ ဝနတ္တယ” ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) “သမ္ပဇာနဗုဒ္ဓာဒေဿ ဟောတိ” အရ သမ္ပဇာနဗုဒ္ဓာဝါဒ ကြောင့် သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို သင့်ရောက်ရာခေတ်နှင့် တကွ ညွှန်းပြပါ။

၆၀။ ဖြေ (က) “တတ္ထံ ယသုန္တေ ပုစ္ဆာ မိယစိတ္တပရိသုဒ္ဓါ၊ ဒုတိယမ္ပိ ပုစ္ဆာမိကစိတ္တပရိသုဒ္ဓါ၊ တတိယမ္ပိပုစ္ဆာမိကစိတ္တပရိသုဒ္ဓါ” ပါဠိတို့မှာ အနုဿာ ဝနတ္တယ ပါဠိများ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) သမ္မဇာနဗ္ဗသမ္ဘဝါဒကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။ ၎င်းအာပတ်သင့်ရာ ခေတ်ကား တတိယ အနုဿာစနစကား၏ အဆုံးဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ရန်

ဤဘတ္တယသ္မန္တေ-စသောစကားသည် နိဒါန်း၏အဆုံးမှာ မရှိချ၊ ပါတိမောက်ပြသော အခါမှာသာ ထည့်၍ ရွတ်ဆိုရမည်ဟု အဋ္ဌကထာဆို၏။

၆၁။ မေး (က) “သမ္မဇာနဗ္ဗသမ္ဘဝါဒေ ပါစိတ္တိယံ” အရ သမ္မဇာနဗ္ဗသမ္ဘဝါဒကြောင့် ပါစိတ်သာ ဖြစ်သင့်လျက် ဒုက္ကဋ် ဖြစ်ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။ (ခ) ထိုအာပတ်၏ ဒွာရသမုဋ္ဌာနတို့ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၆၁။ ဖြေ (က) ဤအာပတ်မှာ မုသာဝါဒကြောင့် သင့်ရောက်ရသော အာပတ်မဟုတ်သဖြင့် ပါစိတ် မဖြစ်နိုင်ပါ။ “သမ္မဇာနဗ္ဗသမ္ဘဝါဒေကိ ဟောတိ၊ ဒုက္ကဋ်ဟောတိ” ဟူသော မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကြောင့်သာ သင့်ရောက်ရသော အာပတ်ဖြစ်၍ ဒုက္ကဋ်သာ ဖြစ်ရပါသည်။

(ခ) ထိုအာပတ်၏ ဒွာရသမုဋ္ဌာနတို့မှ ဝစီဒွာရ အင်္ဂါရိယ သမုဋ္ဌာန်တို့ဖြစ်ပါသည်။

၆၂။ မေး (က) “သန္တိအာပတ္တိ အာဝိကာတဗ္ဗာ” အရ သံဃာ့ပရိသတ်အလယ်မှာ ထင်ရှားမပြသပါက ဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ (ခ) “အန္တရာသိကော၊ ဖာသု ဟောတိ” ပုဒ်တို့ အရ အဘယ်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်၊ ဘယ်သို့ ဖာသုဖြစ်ရသည်တို့ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

နိဒါနကဏ္ဍ

၅၃

၆၂။ ဖြေ (က) ထင်ရှားစွာ မပြောပါက မိမိနှင့်ကပ်၍
 ထိုင်နေသောရဟန်းအား “ငါ့ရှင် ငါကား ဤမည်သော
 အာပတ်သို့ ရောက်နေပါသည်။ ဤနေရာမှ ထသွားပါလျှင်
 ထိုအာပတ်ကို ကုစားပါမည်”ဟု ပြောထားရမည်။ အကယ်၍
 မိမိ၌ အာပတ်ရှိလေသလား မရှိလေသလားဟု ယုံမှားခွဲဟ
 ဝေမတိက ဖြစ်နေခဲ့ပါလျှင် “ငါ့ရှင် ငါကား ဤမည်သော
 အာပတ်၌ ယုံမှားခွဲဟ ဝေမတိက ဖြစ်နေ၏။ အကြင်အခါ
 ထိုဝေမတိကကင်း၏။ ထိုအခါ ထိုအာပတ်ကိုကုစားပါမည်”ဟု
 ပြောထားရမည်။

(ခ) ပထမဈာန်စသည်တို့ကို ရခြင်း၏အန္တရာယ်ကို ပြုပါ
 သည်။ ပရိသုဒ္ဓသီလလျှင် ပါဒကရှိသောအဝိပ္ပဋိသာရ စသည်
 တို့ကိုရလျက်အဆင့်ဆင့်တက်ကာ ပထမဈာန်စသည်တို့ကို ရနိုင်
 ရသောကြောင့် ဖာသု ဖြစ်ပါသည်။

ပရိသုဒ္ဓ-စင်ကြယ်။ ပါဒက-အခြေခံ။

အဝိပ္ပဋိသာရ-စိတ်ချမ်းသာခြင်း။

နိဒါနကဏ္ဍ အားလုံးစုံပြီး၏။

ပါရမီက ကဏ္ဍ

ပထမပါရမီက

၆၃။ မေး (က) ရဟန်းအဖြစ်ဟူသော ဥပသမ္ပဒါရှစ်မျိုး
ကို ရေတွက်ပြ၍ (ခ) မည်သည့်ဥပသမ္ပဒါဖြင့် ဖြစ်သော
ဥပသမ္ပန္နကိုသာ ပထမ ပါရမီကသိက္ခာပုဒ်ဟာ ယောပန
ဘိက္ခု-အရ လိုအပ်သည်ဟုလည်း အကြောင်းနှင့်တကွ ညွှန်
ပြပါ။

၆၃။ ဖြေ (က) ၁-ဟေတိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ၊ ၂-သရဏဂမန္နပ
သမ္ပဒါ၊ ၃-ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂဟဏပသမ္ပဒါ၊ ၄-ပဉ္စျာကရဏပ
သမ္ပဒါ၊ ၅-အဋ္ဌဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏပသမ္ပဒါ၊ ၆-ဒုတေနပသမ္ပဒါ၊
၇-အဋ္ဌဝါစိကပသမ္ပဒါ၊ ၈-ဥတ္တိတုတ္တကမ္မပသမ္ပဒါ။

ဆောင်ပုဒ်

ဟေ သရဏ၊ ဩဝါဒ၊ အဋ္ဌဝါစိက။

ဥတ္တိ၊ ပဉ္စာ၊ ဂရပါ၊ ရှစ်ဖြာဒုတေန။

ဤရှစ်မျိုးအရ ဥပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဟေတိဘိက္ခုပ
သမ္ပဒပသမ္ပန္န စသောအားဖြင့် ရှစ်မျိုးပင်ပြား၏။ ဥပသမ္ပဒါနှင့်
ဥပသမ္ပန္နကို ခွဲခြား၍မုတ်ပါ။

(ခ) ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဥပသမ္ပန္န ရှစ်မျိုးတွင်ရှေ့လေးမျိုး
တို့မှာပါရမီကစသော လောကဇ္ဇေသိက္ခာပုဒ်မျိုးကို လွန်ကျူး
ထိုက်သုတိမဟုတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အလယ်သုံးမျိုး
တို့မှာဘိက္ခုနီမတို့သာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယောပန
ဘိက္ခု-အရတွင်လိုအပ်ဘဲ နောက်ဆုံးပိတ်ဖြစ်သော သဗ္ဗပစ္စိမ
ဥတ္တိတုတ္တကမ္မပသမ္ပဒပသမ္ပန္န (ဥတ္တိတုတ္တရဟန်း) တစ်မျိုး
ကိုသာ လိုအပ်ပါသည်။

ဥပသမ္ပဒါရှစ်မျိုးကို မြန်မာလိုမှတ်ရန်

၁-ဟေတုက္ခဟူသော မြတ်စွာဘုရားစကားတော်မြတ်ဖြင့်
 ရရှိအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၂-သရဏဂုဏ်သုံးပါးကို နှုတ်မြှောက်
 ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် ဘုရားရှင်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်၊
 ၃-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမဩဝါဒကို အရိုအသေဝန်ခံခြင်းဖြင့်
 ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၄-ကိုယ်တော်ပြတ်၏
 မေးခွန်းပုစ္ဆာ ပြဿနာကို ဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်
 သောပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၅-ရှစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မကို ဝန်ခံသဖြင့်ခွင့်
 ပြုတော်မူအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၆-စေတမန်ဖြင့် ခွင့်ပြုသော
 ပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၇-ကမ္မဝါစာ ရှစ်ကြိမ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ခွင့်ပြု
 တော်မူအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်၊ ၈-ဥတိလျှင်လေးကြိမ်မြောက်
 ရှိသော ကမ္မဝါစာဖြင့် ရရှိသော ပဉ္စင်းအဖြစ်။

၆၄။ မေး ဥပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးပင် သိက္ခာပုဒ် နား
 လုံးကို ကျူးလွန်နိုင်စရာ အကြောင်းအခွင့်ရှိပါသလော၊ သို့
 မဟုတ် အချို့သိက္ခာပုဒ်ကို ကျူးလွန်မှုမှာ အချို့ဥပသမ္ပန္နနှင့်
 သာ ဆိုင်သည်ဟူသော သတ်မှတ်ချက် နိယာမများ ရှိပါသေး
 သလော ရှင်းပြပါ။

၆၄။ ဖြေ ပါရာဇိက စသော လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်
 မျိုးကို လွန်ကျူးမှုမှာ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မပုဒ်ဥပသမ္ပန္န
 (ဥတ္တိစတုတ္ထဖြင့် ခွင့်ဖြစ်သောရဟန်း)နှင့်သာ သက်ဆိုင်
 ပါသည်။

၅၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ကျူးလွန်မှုမှကာား ဥပသမ္ပန္န အားလုံးနှင့်ပင် သက်ဆိုင်ပါသည်။

အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပန္နပါသည်လည်း ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မူပသမ္ပန္နပါ ပင်ဖြစ်၏။ ဥပသမ္ပန္နသံဃာ၌ပြုသဖြင့် ဥတ္တိစတုတ္ထ ၂-ထပ်ကျ သောကြောင့်သာ အဋ္ဌဝါစိက ဖြစ်ရသည်။

၆၅။ မေး ဥပသမ္ပန္နကံ၏ မပျက်စီးမဖောက်ပြန် အောင် ဖြစ်သော ဥပသမ္ပန္နကံဖြစ်ရန်အတွက် လိုအပ်သော အကြောင်း အင်္ဂါတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါ။

၆၅။ ဖြေ ၁-ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ၂-ဥတ၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ၄-သိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ၅-ပရိသတ် ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပဉ္စင်သမ္ပန္နာ ဂတ ဥပသမ္ပန္နကံသည် မပျက်စီးမဖောက်ပြန်အောင်ဖြစ်သော ဥပသမ္ပန္နကံ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဆောင်ပုဒ်

ဝတံ၊ ဥတံ၊ သိမ်၊ ပရိသ၊ ငါးတန်သမ္ပတ္တိ။

ဥပသမ္ပန္နံ၊ အောင်မြင်ရန်၊ အင်္ဂါ ဟူ၍သိ။

၆၆။ မေး (က) ဥပသမ္ပန္နကံ အရာ၌ လာသောဝတ္ထု ဟူသည် အဘယ်အရာကိုဆိုပါသနည်း။ (ခ) ယင်းဝတ္ထုအတွက် ဥပသမ္ပန္နကံ၏ပျက်ပုံမပျက်ပုံကိုလည်း သိသာရုံမျှ ဖော်ပြပါ။

၆၆။ ဖြေ (က) ဝတ္ထုဟူသည် ပဉ္စင်းလောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုပါသည်။

(ခ) ဤဝတ္ထုဟူသော ပဉ္စင်းလောင်းသည် အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နပုဗ္ဗကပုဂ္ဂိုလ်၊ ပဏ္ဏကစသော တစ်ဆယ့်တစ်ယောက်

သော အာဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့တွင် အပါအဝင် မဟုတ်သော ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်ပါက ဥပသမ္ပဒကံသည် ဝတ္ထုအတွက် မပျက်စီးမဖောက်မပြန် အကုပ္ပကံဖြစ်တော့၏။

ပဉ္စင်းလောင်းသည် အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နပုဗ္ဗကပုဂ္ဂိုလ်၊ ပဏ္ဏကာဒိ အာဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၊ ဦးနှစ်သတိ ဝဿပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်နေ ပါက ဥပသမ္ပဒကံသည် ဝတ္ထုအတွက် ပျက်စီးဖောက်ပြန် ကုပ္ပကံ မျိုး ဖြစ်တော့၏။

တရားနည်းလမ်းမကျ အဋ္ဌာနာရတဖြစ်သဖြင့် ဖျက်ဆီး တားမြစ်အပ်သော ကံမျိုးကို ကုပ္ပ၊ တရားနည်းလမ်းကျ၍ ဋ္ဌာနာရတ ဖြစ်သဖြင့် မဖျက်ဆီးအပ် မတားမြစ် အပ်သော ကံမျိုးကို အကုပ္ပဆိုသည်။

အာဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်တို့ကား

၁-ပဏ္ဏက၊ ၂-ဇေယျသံဝါဒက၊ ၃-တိတ္ထိယဏ္ဏန္တက၊ ၄-တိရစ္ဆာနဂတ၊ ၅-မာတုဃဒတက၊ ၆-ပိတုဃဒတက၊ ၇-အရဟန္တဃဒတက၊ ၈-လောဟိတုပ္ပါဒက၊ ၉-သံဃ်ဆောဒက၊ ၁၀-ဘိက္ခုနီဒူသက၊ ၁၁-ဥဘတောဗျဉ္ဇနကတို့တည်း။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဦးနှစ်သတိ ဝဿပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နပုဗ္ဗက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်၊ ပဏ္ဏကာဒိ အာဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဆယ့်တစ်ယောက်၊ ပေါင်း ၁၃-ယောက်ကုန် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဥပသမ္ပဒကံအရာ၌ “အဝတ္ထု” ဟောင်းလောင်း မဖြစ်ထိုက်သူတို့ဟု မှတ်ကြလေကုန်။

၆၇။ မေး (က) ပဏ္ဏက် ၅-မျိုးကို ရေတွက်ဖော်ပြ၍

(ခ) မည်သည့်ပဏ္ဏက်မျိုးမှာ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရနိုင်သည်၊ မည်သည့်ပဏ္ဏက်မျိုးမှာ မရနိုင်သည်ကို ခွဲခြားပြဆိုပါ။

၅၈

ကန်မေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၆၇။ ဖြေ (က) အာသိတ္တပဏ္ဍာန်၊ ၂-ဥဿယပဏ္ဍာန်၊
 ၃-ဩပက္ကမိကပဏ္ဍာန်၊ ၄-ပက္ခပဏ္ဍာန်၊ ၅-နပုံသကပဏ္ဍာန်။
 (ခ) အာသိတ္တပဏ္ဍာန်၊ ဥဿယပဏ္ဍာန်များနှင့် (အပဏ္ဏက
 ဘာဝပက္ခဋ္ဌ) ပက္ခပဏ္ဍာန်တို့မှာ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရနိုင်ကြပါ
 သည်။ ဩပက္ကမိကပဏ္ဍာန်၊ နပုံသကပဏ္ဍာန်များနှင့် (ပဏ္ဏက
 ဘာဝပက္ခဋ္ဌ) ပက္ခပဏ္ဍာန်တို့မှာ ရဟန်းအဖြစ်ကို မရနိုင်ကြပါ။
 ပဏ္ဏကဘာဝပက္ခဋ္ဌ-ပဏ္ဍာန်ဖြစ်ရာပက္ခဋ္ဌ တည်နေသူ။
 ၁။ ပက္ခော၊ ပက္ကမိကဘိက္ခု၊ စတုတ္ထော ပန္န၊ သယတော။
 နပုံသကေန ပဉ္စတေ၊ ပဏ္ဏကာ ပရိဒီပိတာ။
 ၂။ တေသု အာသိတ္တ၊ သယာနံ၊ ပဗ္ဗေတ န နိဝါရိတာ။
 . ဣဘရေသန္တ၊ တိဏ္ဍိမ္မံ၊ ပဏ္ဏာနံ နိဝါရိတာ။

(ဝိနယ ဝိနန္ဒယ)

၆၈။ မေး ထေယျသံဝါသကံ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မည်မျှ ရှိသည်၊
 ၎င်းတို့အချင်းချင်း မည်သို့ခြားနားခြင်း ရှိသည်တို့ကိုဖြေဆိုပါ။
 ၆၉။ ဖြေ ၁-လိင်္ဂိတ္တေနက၊ ၂-သံဝါသတ္တေနက၊ ၃-ဥဿ
 ယတ္တေနကဟု သုံးမျိုးရှိပါသည်။

ဤထေနေကအရာ၌ ၁-ရဟန်းတို့က ပေးအပ်သည်မဟုတ်ဘဲ
 မိမိလျှောက်လျားဘာသာ သင်္ကန်းကို ဝတ်နေမှု၊ ၂-ရဟန်း
 ဝါကို တစ်ခါရံ၊ နှစ်ခါရံ၊ စသည်ဖြင့် ရေတွက်ခြင်း၊
 ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှိခိုးခံခြင်း၊ ငါက ဝါကြီးသည် လုပ်ကြံနေ
 ရာတွင် မထိုင်နှင့်စသည်ဖြင့် နေရာဖြင့်တစားဖြစ်ခြင်း၊ ဥပုသ်ကိစ္စ
 ပဝါရဏာကိစ္စ စသည်တို့၌ ပါဝင်ခြင်းအမှုဟူ၍ အမှုနှင့်မျိုး
 ရှိလေရာ....

- ၁ နံပါတ်အမှုကိုသာ လွန်ကျူးသော ရှင်ယောင်သည် လိင်္ဂတ္ထေနကသာ ဖြစ်၏။
 - ၂ နံပါတ် အမှုကိုသာ လွန်ကျူးသော သာမဏေအစစ်သည် သံဝါသတ္ထေနကသာ ဖြစ်၏။
 - ၃ နံပါတ် ၂-နံပါတ် အမှုနှစ်မျိုးလုံးကို လွန်ကျူးပါက ဥဘယတ္ထေနက ဖြစ်တော့၏။
- ရဟန်းဝါကို ရေတွက်ခြင်းစသောအပြုအမူ အထူးကို သံဝါသဆိုသည်။

- ၁။ လိင်္ဂတ္ထေနောစ သံဝါသ၊ ဂေနေနာ တဒုဘယသမ။
ထေယျသံဝါသကောနာမ၊ တိဝိဇ္ဇေဝိ ပဝုစ္ဆတိ။
- ၂။ ဘယမေဝ စိယော တတ္ထ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ နဂဏတိ။
ဘိက္ခုဝသ္မာနိဝါ နေဝ၊ ယထာ ဝုဗ္ဗမ္ပိ ဝန္တနံ။
- ၃။ လိင်္ဂပတ္ထေနောအယံ လိင်္ဂ၊ ပတ္ထသထေနကော သိယာ။
ယောစ ပဗ္ဗဇိတော ဟုတွာ၊ ဘိက္ခု ဝသ္မာနိဂဏတိ။
- ၄။ သံဝါသသာဒိယန္တောဝ၊ သံဝါသတ္ထေနကောမတော။
ဥဘယတ္ထေနကော ဝုတ္တ၊ နယောယေဝ ယကာယစ။

(ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယ)

၆၉။ ခေး မူလက ရဟန်းစစ် သာမဏေစစ် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆက်ဦးကိုပယ်ချ၍ မေထုန်ဘေဝနမှကိုပြုပြီးလျှင် တစ်ဖန် ဆက်ဦးကိုဝတ်ကာ ငါးရဟန်း၊ ငါးသာမဏေဟု ဝင်ခံ၍ နေပါက လိင်္ဂတ္ထေနက သံဝါသတ္ထေနက ဖြစ်၊ မဖြစ်ကို စီရင် ဆုံးဖြတ်ပါ။

၆၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၆၉။ ဖြေ ပယ်ချ၍ထားအပ်သော သင်္ကန်းတို့၌ ငါပြန်
ဝတ်ဦးမည်ဟူသောတူယ်တာမူင့်ကွက်မှု အလယဉာဏာဟမျိုး
မူလက ရှိနေသူ ဖြစ်ပါက လိင်္ဂိတ္ထေနက သံဝါသတ္ထေနကမဖြစ်၊
ထိုအလဟဉာဏာဟမျိုးမရှိပါက လိင်္ဂိတ္ထေနက သံဝါသတ္ထေနက
ဖြစ်၏။

ဘုံကွူဟိ ဒိန္နလိင်္ဂသ အပရိစ္ဆတ္တတ္ထာ နလိင်္ဂတ္ထေနကော၊
လိင်္ဂန္တရပဿ သံဝါသဿ သာဒိတတ္ထာနာပိ သံဝါသတ္ထ
နကော၊ အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နကေပိ ဧသေဝနယော။

၇၁။ မေး အကြင်အကြောင်းမျိုး ရှိသောသူသည် မိမိ
ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းဝတ်ကာ ရဟန်းသာမဏေအသွင်ကို ယူပါ
လျက် ထေယျသံဝါသက မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းတို့ကား
အဘယ်သို့ပါနည်း။

၇၁။ ဖြေ မင်းဘေးရှိခြင်း၊ ဇော်မွတ် ခေါင်းပါးသော
ဘေးရှိခြင်း၊ ခရီးခဲဘေးရှိခြင်း၊ အနာရောဂါဘေးရှိခြင်း၊ ရန်သူ
ဘေးရှိခြင်း၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်၍ဆောင်ယူလိုခြင်း၊ ဟူသော
အကြောင်း ၆-ပါးရှိကမိမိဘာသာပင်သင်္ကန်းကိုဝတ်ကောင်း
ပါသည်။ သို့ရာတွင်အခြားရှင်ကောင်း ရဟန်းကောင်းတို့နှင့်
တွေ့သောအခါ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ဖွင့်ပြောရသည်။ ဤသို့
မပြောကြားဘဲ အသုန္နစိတ်ဖြင့် တိတ်တိတ်မြူနေပါက ထေယျ
သံဝါသက ဖြစ်တော့သည်သာတည်း။

၁။ ဘုဒ္ဓဗုဒ္ဓိကန္တာရ၊ ရောဂဝေရိဘယေနဝါ။

စိဝေရာဟရဏတ္ထံ ဝါ၊ လိင်္ဂိ အာဒိယတိယော။

၂။ သံဝါသိနာဓိဝါသေတိ၊ ယာဝသောသုဒ္ဓမာနသော၊
ထေယျသံဝါသကော နာမ၊ တာဝသေ န ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မေး ရဟန်းအဖြစ်ကိုမရထိုက်သောတိတ္ထိယပက္ကန္တက၊
တိရစ္ဆာနဂတ၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနက၊ သံသတေနကတို့ဟူသည်
ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ပါနည်း။

၇၁။ ဖြေ တိတ္ထိအဖြစ်ကို လိုချင်တောင်းတ သဘောကျ၍
တိတ္ထိယ လိင်ကိုယူသောသူသည်တိတ္ထိယပက္ကန္တက၊ လူယောင်
ဖန်းဆင်းတတ်သော နတ် သိကြားတို့နှင့်သာကွဲ နဂါး၊ ဂဠုန်
ကုမ္ဘဏီ၊ ယက္ခစသော သတ္တဝါမျိုးသည် တိရစ္ဆာနဂတ၊ ကံ
အားလျော်စွာ ရံခါဣတ္ထိနိမိတ် ရံခါ ပုရိသနိမိတ် တင်ရှား၍
နေသောသတ္တဝါသည် ဥဘတောဗျဉ္ဇနက၊ ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့
ဓမ္မ၊ ဝိနယ သာသနာတော်ကို ဥဒ္ဓမ္မ၊ ဥဗ္ဗိနယလုပ်ကာသံဃာ့ကံ
လေးပါးတို့တွင်တစ်ပါးပါးဖြင့် သံဃာကိုခွဲဖျက်သူသည် သံသ
တေနကမည်ပါသည်။

သံသတေနကအလုပ်မှာ ရဟန်းနှင့်သာဆိုင်သည်ကို သတိပြုပါ။

၇၂။ မေး ဥပသမ္ပဒ္ဓကံအရာ၌ (က) ဥတ္တိဒေါသ ၅-မျိုး
(ခ) အနုဿာဝနဒေါသ ၅-မျိုး။ (ဂ) ပရိသဒေါသ ၃-မျိုး
တို့၏ သရုပ်ကို ဖော်ထုတ်၍ပြပါ။

၇၂။ ဖြေ (က) ဥတ္တိဒေါသ ၅-မျိုးကား။ ၁-ဝတ္ထု
အပရာမသန၊ ၂-သံသအပရာမသန၊ ၃-ပုဂ္ဂလအပရာမသန၊
၄-ဥတ္တိအပရာသန၊ ၅-ပစ္စာဥတ္တိတပနတို့တည်း။

(ခ) အနုဿာဝနဒေါသ ၅-မျိုးကား။ ၁-ဝတ္ထုအပရာမသန၊
၂-သံသအပရာမသန၊ ၃-ပုဂ္ဂလအပရာမသန၊ ၄-သာဝနာယ
ဟာပန၊ ၅-အကာလေသဝနတို့တည်း။

၆၂

ကင်္ခါမေးခန်းနှင့် အဖြေ

(ဂ) ပရိသဒ္ဓေါသ ခု-မျိုးကား ခ-ကမ္မပ္ပတ္တာနာဂမန၊
၂-ဆန္ဒနာဟရဏ ခု-သမ္ပုဗ္ဗိဘူတ၊ ပဋိက္ခောသနတို့တည်း။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ ဝတ္ထုသံသံ၊ ပုဂ္ဂလ၊ ဥတံ၊ သုံးသပ်နှင့်၊ တစ်ရပ်နောက်
မြား၊ ဥတံကိုသား၊ ငါးပါးဥတံဒေါသ။

၂။ ဥတံဒေါသဝယ်၊ ဆုံးနှစ်ပယ်ကား သာဝနာယ၊
ဟာပနနှင့်၊ အကာလသာဝနာ၊ နှစ်ဖြာသွင်းဘိ၊
ငါးပါးရှိမှတ်သိ အနုသာဝန၊ ပြစ်ဒေါသ။

၃။ ကမ္မပ္ပတ္တ၊ သာဏေတို့၊ မကြာမလာ၊ တစ်ဖြာလွန်၊ မဆောင်
ကြနှင့်၊ ပစ္စက္ခဖြစ်၊ ရဟန်းစစ်တို့၊ တားမြစ်တုံပြင်၊ ပြစ်
သုံးတန်း၊ မှတ်ရန်ပရိသဒ္ဓေါသတည်း။

၇၃။ မေး ဥတ္တိ အနုသာဝန၊ သိမာပရိသ တို့၏အစွမ်း
ဖြင့် ဥပသမ္ပဒကံ၏ ကပ္ပ၊ အကုပ္ပဖြစ်ပုံကို သိသာရုံမျှဖြေဆိုပါ။

၇၃။ ဖြေ ဝတ္ထုအပရာမသနစသော ဥတ္တိဒေါသ ၅-မျိုး
တို့မှ မလွတ်သော ဥတံရှိသော ဥပသမ္ပဒကံသည် ဥတံ၏
အစွမ်းအားဖြင့် ပျက်စီးသော ကပ္ပကံ ဖြစ်၍ ထိုအပြစ်ဒေါသ
တို့မှလွတ်သော ဥတံနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပသမ္ပဒကံသည် ဥတံ
အစွမ်းဖြင့် မပျက်စီးသော အကုပ္ပကံဖြစ်၏။

ဝတ္ထုအပရာမသန စသော အနုသာဝနဒေါသ ၅-မျိုးမှ
မလွတ်သော ကမ္မဝါစာရှိသော ဥပသမ္ပဒကံသည် အနုသာဝန
၏ အစွမ်းဖြင့် ပျက်စီးသော ကပ္ပကံဖြစ်၍ ထိုအပြစ်ဒေါသတို့မှ
လွတ်သော ကမ္မဝါစာနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပသမ္ပဒကံသည် အနုသာ
ဝန၏ အစွမ်းဖြင့် မပျက်စီးသော အကုပ္ပကံဖြစ်တော့သည်။

ဝိနည်းလမ်းကြောင်းအတိုင်းလုပ်ဆောင်သော အောင်မြင်သော သိမ်မွေ့ပြုအပ်သော ကံသည် အကုပ္ပကံဖြစ်၍ အတိဇဒ္ဓကံစသော ဝိပတ္တိသိမ်မွေ့၍ ပြုအပ်သောကံသည် သိမ်အတွက်ပျက်စီးသော ကုပ္ပကံမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ကမ္မပ္ပတ္တာနာဂမန စသော ပရိယာဒေါသတို့မှ မလွတ်သော ပရိသတ်သည်ပြုအပ်သော ဥပသမ္ပဒကံသည့် ပရိသတ်အတွက် ပျက်စီးသော ကုပ္ပကံဖြစ်၍ ထိုအပြစ်ဒေါသတို့မှ လွတ်သော ပရိသတ်သည် ပြုအပ်သော ဥပသမ္ပဒကံမှာ ပရိသတ်အတွက် မပျက်စီးသော အကုပ္ပကံဖြစ်တော့၏။

မေးခွန်းထုတ်သည့်အခါ “ဥတိ၏အစွမ်းဖြင့် ဥပသမ္ပကံ၏ ကပ္ပ အကပ္ပဖြစ်ပုံကိုရေးပါ။” စသည်ဖြင့် တစ်ခုလောက်သာ ထုတ်သင့်သည်။ အလားတူဟခြားနေရာ၌လည်း သတိပြုပါ။

ဤနေရာ၌ ဝတ္ထုအပရာမသနစသောဒေ သတို့၏အဓိပ္ပာယ် ကိုညွှန်၍ ဆိုဦးအံ့။

ဥတ္တိဒေါသ ၅-မျိုး

၁။ ဥတိကို ဖတ်ရွတ်ရာ၌ “အယံနာဓေ” စသည်ဖြင့် ပဉ္စင်းသောင်း၏အမည်ကို မဖတ်မရွတ် မသုံးသပ်ခြင်းသည် ဝတ္ထုအပရာမသန ဥတ္တိဒေါသမည်၏။

၂။ ဥတိပါဠိတော်တွင်ပါဝင်သော သုဏာတု နေ ဘန္တေ သံသောဟူသောဝါကျ၌ သံသောဟူသောပုဒ်ကို ချန်လှပ်ကာ “သုဏာတုနေဘန္တေ”ဟူသော ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် သံသအပရာမသနဥတ္တိဒေါသ မည်၏။

၆၄

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့်အဖြေ

၃။ “အာယသ္မကောတိဿဿ”စသည်ဖြင့် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏အမည်ကိုမဖတ်ရွတ် မသုံးသပ်ခြင်းသည်ပုဂ္ဂလအပရာမသန ဥတ္တိဒေါသမည်၏။

၄။ ဥတံကို လုံးဝမရွတ်ဆိုခြင်းသည် ဥတ္တိအပရာမသန ဥတ္တိဒေါသမည်၏။

၅။ ကမ္မဝါကို လက်ဦးဖတ်၍ ဥတံကို နောက်မှထားခြင်းသည် ပစ္စာဥတ္တိထပနဥတ္တိဒေါသမည်၏။

အနုဿာဝနဒေါသ ၅-မျိုး

၁-၂-၃။ ဥတံ၌ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ကမ္မဝါစာ ၃ ကြိမ်တို့တွင်တစ်ကြိမ်ကြိမ်၌ဝတ္ထုသံသ၊ ပုဂ္ဂလတို့ကို မရွတ်မဖတ်မသုံးသပ်ခြင်းသည် ဝတ္ထုအပရာမသန အနုဿာဝနဒေါသစသည်မည်၏။

၄။ ကမ္မဝါစာကို လုံးဝမဖတ်ဘဲ ဥတံကိုသာလေးကြိမ်ထပ်၍ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ၏အတွင်း၌ ပါဝင်သော တစ်စုံတစ်ခုသော အက္ခရာကိုဖြစ်စေ ပုဒ်ကိုဖြစ်စေ မရွတ်ဖတ်ဘဲနေခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဌာန်ကရိုက်မကျ မဝီမသရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း အနုဿာဝနာယဟာပန အနုဿာဝနဒေါသမည်၏။ •

၅။ ဥတံကိုရွတ်ဖတ်ရမည့်အခါ၌ ဥတံထေးဘဲကမ္မဝါစာကိုသာ ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် အကာလေသာဝန အဿာဝနဒေါသမည်၏။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၆၅

သီမဒေါသ

ဝိပတ္တိသိမ်သည် အတိဉ္ဇဒ္ဓက အတိမဟန္တ စသောအားဖြင့်
၁၁-မျိုးရှိသည်ကို နိဒါန်း၌ဆိုခဲ့ပြီးသည့်နည်းအတိုင်းသိလေ။
ပရိသဒေါသ ၃-မျိုး

၁။ ဥပသမ္ပဒကိစ္စအတွက် အနည်းဆုံးလိုအပ်သော ၅-ပါး
ကုန်သော သမ္ပပုတ္တရဟန်းတို့၏ ရဟန်းခံရာသိမ်အပြင်သံဃာ
တော်တို့၏ နှစ်တောင့်တော့ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ မလာရောက်
ခြင်းသည် ကမ္မပုတ္တနာဂမန ပရိဒေါသမည်၏။

၂။ ဥပသမ္ပဒကိစ္စ၌ သဘောတူ ဆန္ဒပေးထိုက်ကုန်သော
ဆန္ဒာရဟ ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကိုမဆောင်မယူခြင်းသည် ဆန္ဒာ
နာရဟဏ ပရိဒေါသမည်၏။

၃။ ဥပသမ္ပဒကိစ္စကိုရွက်ဆောင်ရာ ရဟန်းခံ သံဃာအစည်း
အဝေးတွင် မျက်မှောက်ထင်ထင်ပါဝင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏
ကံကိုတားမြစ်ခြင်းသည် သမ္မုခိဘူတ ပဋိကောသန ပရိဒေါသ
မည်၏။

ဆောင်ပုဒ်

ကံလောက်သံဃာ၊ မလာကုန်ကြ၊ ဆန္ဒတူအောင်၊
မဆောင်လေမြောက်၊ မျက်မှောက်မြင်တား၊ ဤ
သုံးပါး၊ ကွဲပြား ဝဂ်ဖြစ်မြဲ။

(ကျောင်းတော်ရာရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏လင်္ကာ)။

၇၄ မေး (က) “သိက္ခာ သာဇီဝသမာပန္နော”၌ သိက္ခာ
သာဇီဝပုဒ်တို့၏ စတုတ္ထနှင့် အဘိဓယျကို ကောက်ပြ၍ (ခ)
ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သိက္ခာသမာပန္နံ၊ သာဇီဝသမာပန္န
ခေါ်ဆိုကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၇၄။ ဖြေ (က) သိက္ခိဘဗ္ဗာတိသိက္ခာ(အဓိသီလသိက္ခာ) သဟဇီဝန္တိ၊ ဧတ္ထောတိ သာဇီဝံ (သိက္ခာပုဒ်တော်)။

သိက္ခာသည် အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟု ၃-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် အဓိသီလသိက္ခာဟူသည် ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလတည်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာဟူသည် ဝိပဿနာပါဒက အဋ္ဌသမာပတ္တိ စိတ္တတည်း။ အဓိပညာသိက္ခာဟူသည် မဂ္ဂဖလပညာတည်း။ ဤ၌ အဓိသီလသိက္ခာကိုသာလိုအပ်သည်။

(ခ) ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို ဖြည့်ကျင့်၍ နေသော ရဟန်းကိုသိက္ခာသမာပန္န၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုမလွန်ကျူးသောရဟန်းကို သာဇီဝသမာပန္နဟု ဆိုသည်။

၇၅။ မေး သိက္ခာချမှ အထမြောက်ရန်အတွက် လိုအပ်သော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇၅။ ဖြေ စိတ္တ-လူထွက်လိုသောစိတ်၊ ခေတ္တ-ဗျဉ်းပစ္စုပ္ပန်စသောပုဒ်၊ ကာလ-ပစ္စုပ္ပန်ကာလနှင့် အနာဓဋ္ဌကာလ၊ ပယောဂ-ဝါဒသိကပယောဂ၊ ပုဂ္ဂလ-သိက္ခာချတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သိက္ခာချရာပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိဇာနန-သိက္ခာချရာသုဏန္တပုဂ္ဂိုလ် သိရှိမှု၊ ဤအင်္ဂါ ၆-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ သိက္ခာကျသည်။

ဆောင်ပုဒ်

စိတ်၊ ခေတ်၊ ကာလ၊ ပယောဂ၊ ဇာနည်၊ ပုဂ္ဂလ၊
သိက္ခာချရန်၊ ဆဋ္ဌင်္ဂါ၊ အမှန်လိုအပ်စွာ။

၇၆။ မေး သိက္ခာချရာ၌ စိတ္တ၊ ခေတ္တ၊ ကာလ၊ ပယောဂ၊ ပုဂ္ဂလ၊ ဝိဇာနနဟူသော ဆဋ္ဌင်္ဂါတို့၏ အစွမ်းဖြင့် သိက္ခာကျပုံ မကျပုံကို သိသာရုံမျှဖြေဆိုပါ။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၆၇

၇၆- ဖြေ ဝိတ္တ-အဟုတ်တကယ် ရဟန်း ပဉ္စင်းအဖြစ်မှ လျှောကျလိုသော “လူထွက်လိုသော” စိတ်မျိုးရှိမှသာ သိက္ခာ ကျသည်။ ထိုစိတ်မျိုးမရှိက သိက္ခာမကျ။

ခေတ္တ-သိက္ခာကျကြောင်းဖြစ်သော “ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခာမိ၊ ဂိဟိတိမံ ဓာရေဟိ၊ အလံဓေ မုဒ္ဓေန” စကော ခေတ်ပုဒ်တို့တွင် အပါ အဝင်ဖြစ်သော တစ်ပုဒ်ပုဒ်ကို ချွတ်ဆို၍ချမှ သိက္ခာကျသည်။ ထိုခေတ်ပုဒ်တို့တွင် အပါအဝင်မဟုတ်သောပုဒ်ကိုချွတ်ဆိုပါက သိက္ခာမကျ။

ကာလ- “ပစ္စက္ခာမိ၊ မံဓာရေဟိ” ဟူသော ပစ္စုပ္ပန်ကာလ “အလံဓေ” ဟူသော အနာမတ္တကာလရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်သာ သိက္ခာချမှ အထမြောက်သည်။ “ပစ္စက္ခာသိ၊ “ပစ္စက္ခိသံ၊ ယံနန္နာဟံ ပစ္စက္ခေသျှ” ဟူသော အတိတ်အနာဂတ် ပရိကပ္ပ ကာလရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့် သိက္ခာချမှ အထမမြောက်။

ပယောဂ-နှုတ်ကမြတ်ဆိုခြင်းဝစီပယောဂဖြင့်သာသိက္ခာ ကျသည်။ အက္ခရလိခန စသော ကာယပယောဂဖြင့် သိက္ခာ မကျ။

ပုဂ္ဂလ-သိက္ခာချသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥဗ္ဗတ္တက ဝိတ္တ စိတ္တဒေဝနာဋ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမဖြစ်မှ သိက္ခာကျသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် မျိုးဖြစ်လျှင် သိက္ခာမကျ။ သိက္ခာချရာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဥဗ္ဗတ္တကစသမဟုတ်ဘဲမျက်မှောက်၌နေသော လူဇနတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှ သိက္ခာကျသည်။ သို့မဟုတ်က သိက္ခာမကျ။

အကြံပုဂ္ဂိုလ်ထံ၌ သိက္ခာချ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို သိက္ခာချရာ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုခေါ်သည်။

၆၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဝိဇ္ဇာနန္ဒ - သိက္ခာချရာဖြစ်သော သုဏန္တ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိက္ခာချတတ်သောရဟန်းကရွတ်ဆိုလိုက်သော ‘ဗုဒ္ဓပစ္စက္ခာမိ’ စသောစကား၏အခြားမဲ့၌ ဤရဟန်းလူထွက်လိုသည်ဟု သိမှ သိက္ခာကျသည်။ မသိခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ သိပင်သိစေကာ ဤရဟန်းဘာကိုဆိုပါလိမ့်ဟု အတော်ကြာမှ စဉ်းစား၍သိခဲ့ ရသော်လည်းကောင်း သိက္ခာမကျ။ ထို့ပြင် သိက္ခာချသော ရဟန်းက ဤသူသိပစေဟု တစ်ယောက်ယောက်ကို ရည်ရွယ်မှု ရှိပါက ထိုရည်ရွယ်ရင်းပုဂ္ဂိုလ်သိမှ သိက္ခာကျသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် မသိက သိက္ခာမကျ။ သို့မဟုတ်ဘယ်သူသိသိဟု နှလုံးသွင်းရှိပါ မူကား နားထောင်သူအများတို့တွင်တစ်ယောက်ယောက်သိက သိက္ခာကျသည်။

ဗုဒ္ဓပစ္စက္ခာမိစသောပါဠိ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်သိခြင်း မသိ ခြင်းမှာ လိုရင်းမဟုတ် လူထွက်လိုသည်ဟု သိခြင်း မသိခြင်း သာလိုရင်းဖြစ်သည်။

၇၇။ မေး (က) ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၏မူလပညတ် နှင့် အနုပညတ်ကို ခွဲခြားပြ၍ (ခ) “ပါရာဇိကောဟောတိ” နှစ် ပါရာဇိကသဒ္ဒါ၏ ပကရဏာနုရူပ ဖြစ်သော ဝစနတ္ထနှင့်အဘိ ဓေယျကိုလည်း ပြပါ။

၇၇။ ဖြေ (က) “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျ” ကား မူလပညတ် “သိကံ သပစ္စက္ခာယ၊ အန္တမသောတိရစ္ဆာနဂတာ ယဝိ” တို့ကား အနုပညတ်ဖြစ်ပါသည်။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၆၉

(ခ) “သာသနတော ပါရာဇိကတိတိ ပါရာဇိကော”ဟု
ဟေတု ကမ္မသာခိပြု၍ ပါရာဇိကသို့ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို
အဘိဓေယျတ္ထ ကောက်လေ။

ဆိုပြီးဝစနတ္ထ၌ပါရာဇိကဟု နိပ္ပန္နဖြစ်သင့်သော်လည်း ‘ပ’၏
မှီရာ ‘အ’ကို ‘အာ’ပြု ‘တ’ကို ‘က’ပြု၍ ပါရာဇိကဟု နိပ္ပန္နဖြစ်သည်။
အရာမားလျော်စွာ သိက္ခာပုဒ်နှင့် အာပတ်တို့သည်လည်း ပါရာဇိ
က ဟူသော ဝေ ဟာရကို ရကြကုန်သေး၏။ “ဝိတိက္ကမသိက္ခာ
သာသနတောပရာဇေတိတိ ပါရာဇိကံ၊ (သိက္ခာပုဒ်) အဇ္ဈာစာရ
သိက္ခာ ပရာဇေတိတိ ပါရာဇိကာ၊ (အာပတ်)

၇၀။ မေး (က) “အသံဝါသော”၌ သံဝါသပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ
ကိုညွှန်ပြ၍ (ခ) သံဝါသအရ သရူပနှင့် ၎င်းတို့ အချင်းချင်း
ခြားနားပုံကို ပြဆိုပါ။

၇၀။ ဖြေ (က) သဟ ဝသန္တိ ဧတ္ထောတိ သံဝါသော။

(ခ) ကေကမ္မ၊ ကေဋ္ဌေသ၊ သမသိက္ခတာ ၃-ပါးတည်း။

ကေကမ္မဟူသည် ပကတတ်ရဟန်းတို့ အတူတကွ ပြုသင့်
ပြုထိုက်သော သံဃာကံ လေးမျိုးတည်း။ ကေဋ္ဌေသဟူသည်—
ပကတတ် ရဟန်းတို့ အတူတကွ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ပါတိ
မောက္ခုဋ္ဌေသ ၅-မျိုးတည်း။

သမသိက္ခတာ ဟူသည် ဇဇိပုဂ္ဂိုလ် အားလုံးသည် တညီ
တညွတ်တည်း ကျင့်သင့် ကျင့်ထိုက် ကျင့်ကြံရမည် ဖြစ်သော
သိက္ခာပုဒ်တော်အပေါင်းတည်း။

၇၀

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၇၉။ ပေး (က) မေထုနပါရာဇိက အရာ၌ သိသင်္ခါ သိထိုက်သော တိသမဂ္ဂ သင်္ခါကို ဖော်ထုတ်၍ (ခ) ပထမ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အရာ၌ သေဝေ ပုဂ္ဂိုလ်သာ လိုသည်၊ သေဝိတဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်ကိုမလိုဟု မှတ်ရမည်လော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၇၉။ ဖြေ (က) ၁-လူမ၊ ၂-နတ်မ၊ ၃-တိရစ္ဆာန်၊ ၄-လူ ဥသတောဗျည်း၊ ၅-နတ်ဥသတောဗျည်း၊ ၆-တိရစ္ဆာန် ဥသ တောဗျည်း၊ ဤ ၆-ယောက်တို့မှာ အသီးသီးဝစ္စ၊ ပဿာဝ၊ မုဒအားဖြင့် မဂ် ၃-မျိုးစီ ရထိုက်ကား ၆x၃ = ၁၈-မဂ်။

၁-လူယောက်ျား၊ ၂-နတ်ယောက်ျား၊ ၃-တိရစ္ဆာန် ယောက်ျား၊ ၄-လူပဏ္ဍုက်၊ ၅-နတ်ပဏ္ဍုက်၊ ၆-တိရစ္ဆာန် ပဏ္ဍုက် ဤ ၆-ယောက်တို့မှာ အသီးသီး ဝစ္စမုဒအားဖြင့် မဂ် ၂-မျိုးစီရထိုက်ရကား ၆x၂ = ၁၂-မဂ်အားဖြင့် အမျိုး ၃၀-သော မဂ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အချုပ်မှာ

အမ ၃-မျိုးအတွက် ၉-မဂ်၊ ဥသတောဗျည်း ၃-မျိုးအတွက် ၉-မဂ်၊ အထီး ၃-မျိုးအတွက် ၆-မဂ်၊ ပဏ္ဍုက် ၃-မျိုးအတွက် ၆-မဂ်၊ မဂ်ပေါင်း ၃၀-ဖြစ်၏။

(ခ) သေဝိတဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့ကသေဝန် အမှုပြုလာသည်ကို အလိုညီမျှ စိတ်ကြည်ဖြူ သဘောတူ ပါက သေဝေပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ပင် ပါရာဇိကသို့ မုချရောက်ပါ တော့သည်။

၇၀။ မေး (က) သိက္ခာပုဒ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော နိဒါန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝတ္ထုဟူသည် အဘယ်သို့နည်း။ (ခ) ပညတ္တိ ဝိစိအရာ၊ ပညတ္တိဘေးကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၇၀။ ဖြေ (က) သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရာအရပ် သိက္ခာပဒ ပညတ္တိဌာနကို နိဒါန်းဆိုပါသည်။

သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်ရကြောင်း ဖြစ်သော ထိုထို လွန်ကျူးမှုကို ဝတ္ထုဟုဆိုပါသည်။

(ခ) ပညတ္တိဘေးကား မူလပညတ်၊ အနုပညတ်၊ အနုပ္ပန္န ပညတ်၊ သဗ္ဗတ္ထပညတ်၊ ပဒေသပညတ်၊ သာဓာရဏပညတ်၊ အသာဓာရဏပညတ်၊ ကေတောပညတ်၊ ဥဘတောပညတ်ဟူ၍ ဇု-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

သိက္ခာပဒပညတ္တိ ဌာနများကား

ဝေသာလီ၊ ရာဇဠိဟ်၊ သာဝတ္ထိ၊ အာဠဝီ၊ ကောသမ္ဘိ၊ သီက္ကတိုင်း၊ ဘဂ္ဂတိုင်းဟု ခုနစ်ဌာနရှိ၏။

ဝေသာလီယာ ရာဇဂဟေ၊ သာဝတ္ထိယာယစ၊ အာဠဝီ။

ကောသမ္ဘိယာစ သက္ကေသု၊ ဘဂ္ဂေသုစေပ ပညတ္တော။

ဆောင်ပုဒ်

ဝေသာ ရာဇ၊ သာ အာဠ၊ သက္က ကောသမ္ဘိ။

ဘဂ္ဂ ပါထည့် သက္ကန္တိ၊ သိလေနိဒါန်းမည်။

၇၂

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၇၁။ မေး (က) အဘယ်ပညတ်များကိုမူ မူလပညတ်၊ အနုပညတ်၊ အနုပဉ္စပညတ်ဟု ဆိုပါသနည်း၊ (ခ) အနုပဉ္စပညတ်၏ လာရှိရာကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၇၁။ ဖြေ (က) ရှေးဦးစွာ ပညတ်အပ်သော ပညတ်ကို မူလပညတ်အကြောင်း အလျောက် နောက်ထပ် ပညတ်အပ်သောပညတ်ကိုအနုပညတ်၊ အမှုမဖြစ်ပေမီ ကြိုတင်၍ ပညတ်အပ်သော ပညတ်ကို အနုပဉ္စပညတ်ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

(ခ) အနုပဉ္စပညတ်သည်တိက္ခာ၊ နှိတို့အား ဂရုစောင့်ရှစ်ပါးကို ခံယူခြင်းအစွမ်းဖြင့် လာပါသည်။

၇၂။ မေး (က) ဝိဘာဂဝပြုဖြစ်သော ပဒေသပညတ်၏ အပြား ဘေဒဝိဘာဂနှင့်တကွ ပါတိမောက်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ပဒေသပညတ်ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ထိုပဒေသပညတ်တို့ သိက္ခာပဒတ္တိဖြင့် အဘယ်ခေသ၌သာ အာပတ်သင့်သည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၇၂။ ဖြေ (က) ကမ္မဝါစာဆရာဟူသော “ဝိနည်းဓိရ်” ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် ၅-ယောက်မြောက်ရှိသော ဟောင်းအပေါင်းဟူသော ပဉ္စဝဂ္ဂသံဃာဖြင့်ပဉ္စင်းခံနိုင်ခြင်း၊ အထပ်အလွှာများစွာ ရှိသော ဖိနပ်ကိုစီးနိုင်ခြင်း၊ ငွေကို အလိုရှိတိုင်း ချိုးနိုင်ခြင်း သားရေအခင်းကို အသုံးပြုနိုင်ခြင်းအားဖြင့် ပဒေသပညတ်လေးမျိုးလေးစားရှိပါသည်။

(ခ) ပါတိမောက်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ပဒေသပညတ်ကား “ယော ပန ဘိက္ခု၊ ဩရေနဒ္ဒမာသံနာယေယျ” ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြအပ်သောဓုဝနာန ပဋိက္ခေပ ဟစ်ခုသာတည်း။ ကြွင်းပါတိမောက် လာသမျှ သိက္ခာပုဒ်အားလုံးသည် သဗ္ဗတ္ထပညတ်ချည်းသာတည်း။

ဤပဒေသပညတ္တိသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်မဇ္ဈမဒေသ၌ သင်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ဆိုပြီးပဒေသပညတ်များသည် မြန်မာပြန်လိုပစ္စန္ဓဒေသမျိုး အတွက်အနုညာတပညတ်ဖြစ်၍မဇ္ဈမဒေသမျိုးအတွက် ပဋိက္ခေပပညတ်ဖြစ်၏။

ဂဉ္စ။ မေး (က) ဝိပတ္တိဘေဒကို သရုပ်နှင့်တကွ ထုတ်ပြ၍ (ခ)အဘယ်အရာကို အဘယ်ဝိပတ္တိ ဆိုသည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

ဂဉ္စ။ ဖြေ (က) သီလဝိပတ္တိ၊ အာစာရဝိပတ္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အာဇီဝဝိပတ္တိဟု ဝိပတ္တိ ၄-မျိုး။

(ခ) ပါရာဇိကအာပတ်နှင့် သံဃာဒိသေသ အာပတ်များ ဆက် သီလဝိပတ္တိ၊ ကြွင်းလဟုကအာပတ် ၅-မျိုးသည် အာစာရဝိပတ္တိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအန္တဂါဟိက ဒိဋ္ဌိသည် ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးမှုကိုအကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၆-ပါးတို့သည် အာဇီဝဝိပတ္တိ။

အနာညညာပဒေသေန၊ ဒုခဝ အဘူတကိတ္တနာ။
သစ္စရိတ္တံ ဒေဝ ပဏီတာ၊ သူပေါဒနန္တိ အာဇီဝါ။

၇၇

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၈၄။ မေး သတ္တာသတ္တိက္ခန္ဓကို ဝိပတ္တိစတုက္ကဋ်ထိုက်သလို သွင်းပြပါ။

၈၄။ ဖြေ ပါဏဇိကာပတ္တိက္ခန္ဓ သံသာဒိသေသာ ပတ္တိက္ခန္ဓ တို့သည် သီလဝိပတ္တိ၊ လဟကပတ္တိက္ခန္ဓ ပဉ္စကသည် အာစာရ ဝိပတ္တိမည်၏။ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အာဇီဝိပတ္တိတို့ကား တစ်စုံတစ်ခုသော အာပတ်မဟုတ်။ အာပတ်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သံ ပြစ်ကုန်၏။

၈၅။ မေး (က) အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန် ၆-ပါးကို ရေတွက် ဖော်ပြ၍ (ခ) ၎င်းတို့ကိုကေဂီက၊ ဒွဂီက၊ တိဂီကအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ (ဂ) သစိတ္တက၊ အစိတ္တကအားဖြင့် လည်းကောင်း ခွဲခြားပြပါ။

၈၅။ ဖြေ (က) ကိုယ်၊ နှုတ်၊ ကိုယ်နှုတ်၊ ကိုယ်စိတ်၊ နှုတ်စိတ်၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ် ဤကား အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန် ၆-ပါး။

(ခ) ကိုယ်၊ နှုတ် ကေဂီက၊ ကိုယ်နှုတ်၊ ကိုယ်စိတ်၊ နှုတ်စိတ် ဒွဂီက။ ကိုယ် နှုတ် စိတ် တိဂီက။

(ဂ) သမုဋ္ဌာန် ၆-ပါးတို့တွင် ရှေ့သုံးပါးအစိတ္တက၊ နောက် ၃-ပါးသစိတ္တကတည်း။ (သိက္ခာပဒသမုဋ္ဌာန်ဟူ၍လည်းဆိုရ၏။)

၈၆။ မေး (က) ကေသမုဋ္ဌာန၊ ဒိသမုဋ္ဌာန၊ တိသမုဋ္ဌာန၊ စတုသမုဋ္ဌာန၊ ဆသမုဋ္ဌာန အာပတ်တို့၏ အရေအတွက်သင်္ချာ မျှနှင့် (ခ) ကေ ဒွိ တိ စတု ဆ သင်္ချာပုဒ်တို့၏ သရုပ်သင်္ချာမျှ များကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၇၅

၈၆။ ဖြေ (က)ကေသမုဋ္ဌာန အာပတ် ၃-ဒွိသမုဋ္ဌာန အာပတ် ၅၊ တိသမုဋ္ဌာနအာပတ် ၂၊ စတုသမုဋ္ဌာနအာပတ် ၂၊ ဆသမုဋ္ဌာန အာပတ် ၁ ပေါင်း သမုဋ္ဌာနသီလအားဖြင့် အာပတ် ၁၃-မျိုးတည်း။

တိဓာကေသမုဋ္ဌာန၊ ပဉ္စဓာ ဒွိသမုဋ္ဌာန၊

ဒွိဓာတိ စတုရောဋ္ဌာန၊ ကေဓာ ဆ သမုဋ္ဌာန။

(ခ) ကေ စတုတ္ထသမုဋ္ဌာန် ပဉ္စသမုဋ္ဌာန် ဆဋ္ဌသမုဋ္ဌာန် တို့တွင် တစ်ခုခု၊

ဒွိ ပထမစတုတ္ထ၊ ဒုတိယ ပဉ္စမ၊ တတိယ ဆဋ္ဌ၊ စတုတ္ထ ဆဋ္ဌ၊ ပဉ္စမ ဆဋ္ဌအားဖြင့် (၅)ပါးသော သမုဋ္ဌာန ဒုကတို့တွင် တစ်ခုခု၊

တိ ပထမဒုတိယ ဇတိယနှင့် စတုတ္ထ ပဉ္စမဆဋ္ဌအားဖြင့် ၂-ပါး ကုန်သော သမုဋ္ဌာန တိကတို့တွင် တစ်ခုခု။

စတု ပထမ တတိယ စတုတ္ထ ဆဋ္ဌ၊ ဒုတိယ တတိယ ပဉ္စမ ဆဋ္ဌအားဖြင့် ၂-ပါးကုန်သောသမုဋ္ဌာနစတုတ္ထတို့တွင် တစ်ခုခု။

ဆ သမုဋ္ဌာန် ၆-ပါးလုံး။

“ကောသမုဋ္ဌာနအာပတ်၏ သမုဋ္ဌာန်အရပ်ကို ထုတ်ပြပါ”
စသည်ဖြင့်မေးခွန်းဖြစ်လာလျှင်လည်း ဤအဖြေပင် ထွက်ရမည်။

၇၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၈၇။ မေး သမုဋ္ဌာန သီသအားဖြင့် ကွဲပြားကုန်သော အာပတ် ၁၃-မျိုးတို့၏ ပထမပညတ္တိသိက္ခာပ၏ သမုဋ္ဌာန်နှင့် စပ်၍ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းအရာ ရသင့်ရထိုက်ကုန်သော “နာမန္တရ” အမည်ထူးတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၈၇။ ဖြေ ပထမပါရာဇိက သမုဋ္ဌာနအာပတ် အဒိန္နာဒါန သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ သဉ္ဇရိတ္တ သမုဋ္ဌာနအာပတ် သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ ကထိန သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ ငွေကလောမ သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ ပဒေသာဓမ္မ သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ အဒ္ဓာန သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ ထေယျသတ္တ သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ ဓမ္မဓေသနာ သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ ဘူတာရောစန သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ စောရီဝုဋ္ဌာ မန သမုဋ္ဌာနအာပတ်၊ အနုညာတသမုဋ္ဌာနအာပတ် ပေါင်း ၁၃-ပါး။

ပထမပါရာဇိက အာပတ်ကဲ့သို့ ကာဏ-စိတ္တဟူသောဖြစ်ကြောင်း သမုဋ္ဌာန်ရှိသော အာပတ်မျိုးကို ပထမပါရာဇိက သမုဋ္ဌာန်ခေါ်သည်။ ကင်္ခါတွင်ကြည့်၍ ၁၃-မျိုးကိုသိကြလေ။

၈၈။ မေး (က) ကိရိယာ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော အာပတ္တိဘေဒကိုသရုပ်အားဖြင့် ထုတ်ပြ၍ (ခ) အဘယ်အာပတ် မျိုးသည် ကိရိယာသမုဋ္ဌာန အာပတ် မည်သည် စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပုံစံတစ်ခုစီမျှထုတ်ပြပါ။

၈၈။ ဖြေ (က) ၁-ကိရိယ သမုဋ္ဌာန ၂-အကိရိယ သမုဋ္ဌာန ၃-ကိရိယာ ကိရိယသမုဋ္ဌာန ၄-သိယာ ကိရိယ သိယာ အကိရိယ သမုဋ္ဌာန၊ ၅-သိယာကိရိယ သိယာကိရိယာ ကိရိယသမုဋ္ဌာနဟု ၅-မျိုး။

(ခ) ၁-ကိရိယသမုဋ္ဌာန၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာပတ်မျိုး၊ ပုံစံ-ပထဝီဇနအာပတ်စသည်။

၂။ အကိရိယသမုဋ္ဌာန၊ ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအာပတ်မျိုး၊ ပုံစံ-ပထကထိန အာပတ်စသည်။

၃။ ကိရိယာ ကိရိယသမုဋ္ဌာန၊ မပြုအပ်သည်ကိုပြု ပြုအပ် သည်ကို မပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်မျိုး ပုံစံ အမျိုး မတော်သော ရဟန်းမ၏လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်သော အာပတ်စသည်။

၄။ သိယာကိရိယ သိယာအကိရိယသမုဋ္ဌာနရံခါမပြုအပ် သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်၍ ရံခါ ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်မျိုး၊ ပုံစံ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏ အာပတ် စသည်။

၅။ သိယာကိရိယ သိယာကိရိယာကိရိယ သမုဋ္ဌာန၊ ရံခါ မပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်၍ ရံခါမပြုအပ်သည်ကို ပြု ပြုအပ်သည်ကို မပြုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အာပတ်မျိုး ပုံစံ- ကုဋိကာရအာပတ်စသည်။

ဂဇ။ မေး သညာဇီအစွမ်းဖြင့် ပြားသင့်သော အာပတ္တိ ဘေဒ စိတ္တဇီအစွမ်းဖြင့် ပြားသင့်သော အာပတ္တိဘေဒ တို့ကို သရုပ်နှင့်တကွ အဓိပ္ပာယ်ပါ ဖော်ပြပါ။

ဂဇ။ ဖြေ သညာဇီအစွမ်းဖြင့်သညာဝိမောက္ခ၊နာသညာ ဝိမောက္ခဟု ၂-မျိုး၊ စိတ္တဇီအစွမ်းဖြင့် သစိတ္တက အစိတ္တကဟု ၂-မျိုးပြားပါသည်။

၇၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဝိတိက္ကမသညာမရှိက လွတ်နိုင်သော အာပတ်မျိုးသည် သညာဝိမောက္ခ၊ ဝိတိက္ကမသညာမရှိစေကာ မလွတ်နိုင်သော အာပတ်မျိုးသည် နော သညာဝိမောက္ခ၊ သမိတ္တကသမုဋ္ဌာန် ကြောင့်သာဖြစ်သော အာပတ်မျိုးသည် သမိတ္တက၊ အမိတ္တက သမုဋ္ဌာန်ကြောင့်ဖြစ်စေ သမိတ္တကမိသက အမိတ္တကသမုဋ္ဌာန် ကြောင့်ဖြစ်စေ ဖြစ်သော အာပတ်မျိုးသည် အမိတ္တတမည် ပါသည်။

သညာဝိမောက္ခနှင့် သမိတ္တက၊ နော သညာဝိမောက္ခနှင့် အမိတ္တက အတူတူပင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် သညာဒုက္ခမှာအာပတ်လွတ်ခြင်းကို ပဓာနထား၍ ဆိုသည် စိတ္တဒုက္ခမှာ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပဓာနထား၍ ဆိုသည်ဟူသော အကူးကိုမှတ်လေ။

၉၀။ ပေး ဝဇ္ဇ၏အစွမ်းဖြင့်ပြားသင့်သောအာပတ္တိဘေဒ၊ ကမ္မ၏အစွမ်းဖြင့် ပြားသင့်သော အာပတ္တိဘေဒတို့ကိုသရုပ်နှင့် တကွ အဓိပ္ပာယ်ပါ ဖော်ပြပါ။

၉၁။ ဖြေ ဝဇ္ဇ၏အစွမ်းဖြင့် လောကဝဇ္ဇ ပဏ္ဏတ္တိဇ္ဇေဟု ပျ-မျိုး ကမ္မ၏အစွမ်းဖြင့် ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မ တဒုဘယ ဟု ၃-မျိုး ပြားပါသည်။

အဓိပ္ပာယ် စိတ်စေတနာနှင့်တကွ လွန်ကျူးခဲ့ပါက အကုသိုလ်စိတ်မျိုးဖြင့်သာ လွန်ကျူးကောင်းသော အာပတ် မျိုးသည် လောကဇာဠာပထဝီဓဇာန အာပတ်ကဲ့သို့မြတ်စွာဘုရား

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၇၆

၏ပညတ်တော်ကြောင့်သာ ဖြစ်ရသော အာပတ်မျိုးသည် ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာကယဒွါရ၌ ရောက်ထိုက်သော အာပတ်မျိုးသည် ကာယကမ္မ၊ ဝစီဒွာရ၌ ရောက်ထိုက်သော အာပတ်မျိုးသည် ဝစီဟမ္ပဒွာရ၊ ၂-မျိုးလုံး၌ ရောက်ထိုက်သော အာပတ်မျိုးသည် ကာယကမ္မ၊ ဝစီကမ္မအာပတ် မှည့်ပါသည်။

၉၁။ မေး ကမ္မဒ်အစွမ်းဖြင့် အာပတ္တိဘေဒကို ပြဆိုရာ၌ ကာယကမ္မ၊ ဝစီကမ္မတဒုဘယ ၃-မျိုးကိုသာပြ၍ မနောကမ္မ အာပတ်ကို အဘယ်ကြောင့် မပြပါသနည်း။

၉၁။ မြေ ကာယဒွာရ၊ ဝစီဒွာရ တဒုဘယတို့၌ ဖြစ်ထိုက်သော အာပတ်ရှိသလို မနောဒွာရ၌ဖြစ်ထိုက်သော အာပတ် ဟူ၍ မရှိရကား မနောကမ္မအာပတ်ကို မပြသင့်ပါပြီ။ (မနောဒွာရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ)။

အရှင်ဘုရားအားလှူပါ၏ဟုလျှောက်၍ အနီးအပါး၌ချထားသော ရွှေငွေကို စိတ်ကသာယာမှုကြောင့် အာပတ်သင့်နိုင်ရကား “မနောဒွာရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ” ဟူသောအဋ္ဌကထာစကားမှာ “အနန္တိက” ယေဘုယျ သာဟု ဝိကာဆိုပြန်၏။ အင်္ဂါရိယကြောငြိသာ သင့်သည်ဖြစ်သောကြောင့်မနောဒွာရ၌ သင့်သည်ဟု မဆိုသင့်။ တိတ်တိတ်နေခြင်းကြောင့် ဝစီဒွာရ၌ “ဒုက္ကဋ်” အာပတ်သင့်သလိုပင် ယူသင့်သည်ဟု ကျေးဇူးရှင်စံကျောင်းဆရာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်တော်မူ၏။

၉၂။ မေး ကုသလတိက် ဝေဒနာတိက် ဟူသော တိကဒွယအရ စိတ် ၃-မျိုး၊ ဝေဒနာသုံးမျိုးတို့တွင် အဘယ်စိတ္တသမဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် အာပတ်သို့ ရောက်ထိုက်ပါသနည်း။

၈၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၉၂။ ဖြေ အကုသလ စိတ္တသမင်္ဂီ ကုသလာဗျာကတ စိတ္တသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဝေဒနာ သမင်္ဂီ သုခေါမေက္ခဝေဒနာဒွယသမ္ဘိ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် လည်းကောင်း အာပတ်သို့ ရောက်ထိုက်ပါသည်။

ဤတိကဒွယာဂတ စိတ္တဝေဒနာတို့ဖြင့် မှတ်ခြင်းမှာလည်း၊ ယေဘုယျသား လျောင်းစက်၍ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အစိတ္တကအဝေဒနာဖြစ်လျက် သဟဿေယျ အာပတ်သို့ ရောက်နိုင်သောကြောင့်တည်းဟု ခြိုကာဆို၏။

၉၃။ မေး ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ကုသလတိက် ဝေဒနာတိက်တို့အရ ကေစိတ္တံ ဒွိစိတ္တံ တိစိတ္တံ ကေဝေဒနံ ဒွိဝေဒနံ တိဝေဒနံဟု ယထာရဟ သတ်မှတ်၍ပြုရာ၌ ကေဒွိ တိ သင်္ချာတို့၏အသင်္ချေယျ ဖြစ်ထိုက်သောစိတ်ဝေဒနာသရုပ်ကို ပော်ထုတ်ပြပါ။

၉၄။ ဖြေ ကေစိတ္တံ အကုသိုလ်စိတ်၊ ဒွိစိတ္တံ ကုသိုလ်စိတ်၊ အဗျာကတစိတ်၊ တိစိတ္တံ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ အဗျာကတစိတ်။

ကေဝေဒနံ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒွိဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ တိဝေဒနံ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ။

၉၅။ မေး (က) ကေစိတ္တ သမုဋ္ဌာနအာပတ် ဒွိစိတ္တ သမုဋ္ဌာနအာပတ် တိစိတ္တသမုဋ္ဌာန အာပတ်တို့၏ သမုဋ္ဌာန ဖြစ်သော ကေစိတ္တ-ဒွိစိတ္တ-တိစိတ္တ အရကို ကောက်ပြ၍ (ခ) ပထမ ပါရာဇိက၏ နိဒါန်း ပုဂ္ဂိုလ်ဝတ္ထုတို့လည်း ညွှန်းပြပါ။

၉၄။ ဖြေ (က) ကေမိတ္တ-အကုသိုလ်စိတ်၊ ဒွိစိတ္တ အကုသိုလ်စိတ် အဗျာကတစိတ် တိစိတ္တ ကုသိုလ်အကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်။

ဒွိစိတ္တ တိစိတ္တတို့၌ ယထာရတ တစ်ခုစီယူ။

(ခ) နိဒါန်း ဝေသာလီပြည် ပုဂ္ဂိုလ် သုဒ္ဓိန္ဒထေရ် ဝတ္ထု မေထုနဝိတိက္ကမန။

၉၅။ မေး (က) အနုပညတ် အမျိုးအစားကို သရုပ် အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြ၍ (ခ) ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်လာ အနုပညတ်မှာ မညီသည့် အနုပညတ်မျိုး ဖြစ်သည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၉၅။ ဖြေ (က) အနုပညတ်သည် အမျိုးအစားအားဖြင့် ၂-အာပတ္တိအရ အနုပညတ်၊ နောက်ထပ် အာပတ်အသစ် ထပ်မံ၍ သင့်အောင်ပြုတတ်သော အနုပညတ်မျိုး ၂-အနုပတ္တိကရ အနုပညတ်၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အနုပညတ်မျိုး ၃-အာပတ္တိ ဥပတ္တမ္ဘကရ အနုပညတ် မူလ အာပတ်ကို ခိုင်ခံ့မြဲမြံအောင် ပြုတတ်သော အနုပညတ်မျိုး ဟု သုံးမျိုးသုံးစား ကွဲပြားပါသည်။

(ခ) ပထမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်လာ အနုပညတ်မှာ “အာပတ္တိဥပတ္တမ္ဘကရ” ဟူသောတတိယ အနုပညတ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

၉၆ မေး (က) သာဓာရဏ အသာဓာရဏ သဏတ္တိက အနာဏတ္တိက သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုဖော်ပြ၍ (ခ) ပထမ သိက္ခာပုဒ်တို့အတွက် သက်ဆိုင်ရာကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၉၆။ ဖြေ (က) သာဓာရဏ-ဘိက္ခု သိက္ခာနီ နှစ်ဦးလုံး နှင့်သက်ဆိုင်သော သိက္ခာပုဒ်၊ သာဓာရဏ-တစ်ဦးဦးနှင့်သာ သက်ဆိုင်သော သိက္ခာပုဒ်၊ သာဏတ္ထိက-စေခိုင်း တိုက်တွန်းမှု အတွက် အပြစ်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်၊ အနာဏတ္ထိက-စေခိုင်းတိုက် တွန်းမှုအတွက် အပြစ်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်။

(ခ) ပထမပါဏဇိက သိက္ခာပုဒ်မှာ သာဓရဓာဏ အနာ ဏတ္ထိက ဖြစ်ပါသည်။

အပြစ်ရှိသည် မရှိသည်ဟူရာ၌ သိက္ခာပုဒ်လာ အာပတ်သင့်မှု သေသင့်မှုကို ဆိုလိုသည်။

၉၇။ မေး (က) ရဟန်း ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပထမ ပါဏဇိက အမှုကိုပြုရန် စေခိုင်းပါက အာဏာပကရဟန်းမှာ အာပတ်မှ လွတ်ပါမည်လော။ (ခ) မေထုန် ရာဂဖြင့် မေးတု ဂါမကို ကိုင်တွယ်သုံးသပ်က ဘယ်အာပတ် သင့်သည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၉၇။ ဖြေ (က) ပထမ ပါဏဇိက သိက္ခာပုဒ်မှာ အနာ ဏတ္ထိကဖြစ်သောကြောင့် ပါဏဇိကအာပတ်မူကားလွတ်ပါ၏။ သို့ရာတွင် အစေခံ “အာဏတ္ထ” ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေရွကား မအပ်သော အမှုကို အပြုခိုင်းမိသည့်အတွက် ခိုင်းသူရဟန်းမှာ အာဏတ္ထ သမာဒါန ဒုက္ကဋ် အာပတ်မှာကား မလွတ်ပေ။

(ခ) ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် ဆုံးသပ်သည် မဟုတ်သော ကြောင့် ဒုက္ကဋ်သာသင့်၏။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၈၃

၉၈။ မေး ပထမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ ထိုထိုသေဝန အမှုအလိုက်ဖြစ်ထိုက်သော အာပတ္တိဘေဒကို ဆမည်မျှ ထုတ်ပြ၍ (ခ) မတသရီရ၌ မေထုန သေဝနအမှုကို ပြုပါက သင့်ရောက်ထိုက်သမျှသော အာပတ္တိဘေဒကိုလည်း ယထာရဟညွှန်းပြပါ။

၉၉။ မြေ (က) ဒုက္ကဋ်၊ ထုလ္လစွည်း၊ ပါရာဇိက ၃-ပါး။

(ခ) နိမိတ်၌ အိမ်ခွေး၊ တောခွေးတို့ တစ်ဝက်ခွဲအပ်စားအပ်သည်မှစ၍ ကြိုက်ကြိုက် ဆူအောင် မပုပ်သေးသော မတသရီရ၌ သေဝနအမှုကို ပြုသော ရဟန်းအား ထုလ္လစွည်း ကြိုက်ကြိုက်ဆူအောင် ပုပ်သော မတသရီရ၌ သေဝနအမှုကို ပြုသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်သင့်၏။ ဟင်းလင်းပွင့်သောခံတွင်း၌ နံဘေးလေးဖက်နှင့် အာစောက်ကိုမထိစေဘဲ ပဝေသနအမှုကို ပြုလော့ဒုက္ကဋ်၊ အပြင်ဘက်သို့ထွက်သော လျှာနှင့် သွားတို့၌ လုံ့လပြုခဲ့သော် ထုလ္လစွည်း၊ နိမိတ်မှ အပြင်ပသို့ ကျနေသော သားတစ်၌ လုံ့လပြုခဲ့သော် ဒုက္ကဋ်သင့်၏။

အာပတ္တိဘေဒကို ဆိုရာ၌ အာပတ္တိဟူသော မာတိကာအရ အကျယ်ပြသော ကခံ၊ အတိုင်းသာ ဆိုသည်။ “မေထုန ဓမ္မံ ပဋိသေဝနပ္ပစ္စယာ စတေသော အာပတ္တိဟော အာပဇ္ဇတိ” ဟု ဇေတုမဋ္ဌအ ပါစိတ်ကိုပါ ထည့်၍ဆိုသော ပရိဝါပဋိနှင့် ညှိဖွယ် မဟုတ်။

၉၉။ မေး ပထမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ဆိုရာ သမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ သဿာ စိတ္တ ဝဇ္ဇ ကမ္မ တိကဒ္ဓယာ ဂတစိတ္တ ဝေဒနာ တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၉၉။ ပြေ ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် ပထမပါရာဇိက သမုဒ္ဓာန ကိရိယာ သညာဝိမောက္ခ သမိတ္တက လောကဝိဇ္ဇာ ကာယကမ္မ အကုသလဝိတ္တ သုခေါပေက္ခာဝေဒနာဒွယရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း။

၁၀၀။ မေး (က) ပထမပါရာဇိက၏အကြောင်း အင်္ဂါစုံ ကိုထုပြုတိ၍ (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ကျူးလွန်မိစေကာအာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၀၀။ ပြေ (က) မှီဝဲလိုသော စိတ်ရှိခြင်း မဂ်တစ်ခု၌ မဂ် တစ်ခုကို သွင်းခြင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး။

(ခ) သူတစ်ပါးတို့က ပြုကျဇီလာသည်ကို သိသောအခါ နန္ဒိ ရဟန်းမျိုး၊ သိပင်သီစကော မသာယာစသော အာသာဒိ ယန္တ၊ ရဟန်းမျိုး ဗဒ္ဒသည်းခြေပျက်ပြီးလျှင် မစင်နှင့် စံနွကူး ကိုပင် အတူတူဟု မှတ်ထင်လျက် သွက်သွက် လည်အောင် ရူးနေသော ဥမ္မတ္တကရဟန်းမျိုး သီလူးပမ်းစားခြင်းအတွက် စိတ်ကတောက်ကတက်ဖြစ်ကာ အထက်ပါအတိုင်း ရူးနေသော ခိတ္တစိတ္တ ရဟန်းမျိုး၊ ဘာကိုမျှမသိ၊ သတိကင်းစွာ ဝေဒနာ အပြင်းအထန် အနှိပ်စက်ခံနေရသော ဝေဒနာဋ္ဌ ရဟန်းမျိုး သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်း၏အမှုအခင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထုကို စတင်၍ လွန်ကျူးသော အာဒိကမ္ပိဏရဟန်းမျိုး ဤရဟန်းမျိုး တို့သည် ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိကြကုန်၏။

အင်္ဂါအတွက် ကျက်မှတ်ရန်။

သေးဝတုဏာမတာ စိတ္တံ၊ ဓဝေ မဂ္ဂပ္ပဝေသနံ။
ဣမံ မေထုနဓမ္မံ၊ အာဟုအင်္ဂဒွယံဗုဓာ။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၈၅

ဆောင်ပုဒ်

သေဝနမှူးပြုလိုစိတ်စော၊ ဓာတ်ချင်းရော၊ မှတ်လောဒွယန်း
(အကျဉ်း)။

မှီဝဲလိုဘိ၊ စိတ်လည်းရှိရ၊ မဂ္ဂ မဂ္ဂေ၊ ပဝေသနံ၊
ပြုပြန်လျှင်တုံ၊ အင်နှစ်စုံ၊ မေထုန်ပါရာဇိ၊ (အကျယ်)။
ပထမပါရာဇိကပြီး၏။

ဒုတိယပါရာဇိက

၁၀၁။ မေး (က) ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ ဂါမနှင့်
အရညတို့ကို ပိုင်းခြားပြဆို၍ (ခ) အိမ်ပေါင်းမည်မျှရှိမှ ဂါမ
ဆိုရမည် ဂါမပင်ဖြစ်စေကာမူ လူမရှိသည့်အခါ ဂါမဆိုနိုင်မည်
မဆိုနိုင်မည်တို့ကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။

၁၀၂။ ဖြေ (က) အေးကောအရံရှိသော ရွာဖြစ်ပါက အကော
အရံ၏အတွင်းသည် ဂါမ အကောအရံ မရှိသော ရွာဖြစ်ပါက
အဗ္ဗန္တိမေသရ၏ ဆံဂ္ဂပစားရ၌တည်နေကာ ထာမဇ္ဈိမပုရိသသည်

၈၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

အားကုန်လွဲ၍ ပစ်အပ်သော ခဲ၏ကျရာ “ခဲတကျ” အရပ်၏ အတွင်းသည် ဂါမူပစာရမည်၏။ ဂါမ၊ ဂါမူပ စာရတို့တွင် အပါအဝင်မဟုတ်သော အရပ်သည် အရညမည်၏။

(ခ)တစ်အိမ်တည်း ရှိသော်လည်း ဂါမပင်ခေါ်ရသည်။ လူမရှိသော်လည်း ခေတ္တမျှ မရှိခိုက်ဖြစ်ပါလျှင် ဂါမဟုတ် ဆိုရပါမည်။

၁၀၂။ မေး သရ ဗုဒ္ဓပစာရ ဂါမ ဂါမူပစာရတို့ကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ပြပါ။

၁၀၂။ ဖြေ အိမ်တစ်ခုမြီတိ ရေကျရာ အရပ်၌ အတွင်း ဘက်သည့် ဗုဒ္ဓ၊ အိမ်တံခါး၌ရပ်လျက် မာတုဂါမသည် သန် ပက်လိုက်သော ဝန်းကန်ခွက်ယောက် ဆေးကြောရေ၏ ကျရာ အရပ်သည် ဗုဒ္ဓပစာရ၊ အကောအရံရှိသော အိမ်ဖြစ်လျှင်အကော အရံသည် ဗုဒ္ဓပစာရ၊ သဗ္ဗန္တိမသရ၏ဗုဒ္ဓပစာရ၌ တည်နေကာ ထမမ ဗုဒ္ဓိမပုရိသသည် အားကုန်လွဲ၍ပစ်အပ်သော ခဲ၏ကျရာ “ခဲတကျ”အရပ်၏ အတွင်းသည် ဂါမ၊ အကောအရံ ရှိသော ရွာဖြစ်လျှင် အကောအရံသည်ပင် ဂါမပရိစ္ဆေဒဖြစ်၏။ ဂါမ ထိုက်ရာအရပ်မှနေ၍ ပစ်အပ်သောခဲ၏ကျရာ “ခဲတကျ”အရပ် ၏ အတွင်းသည် ဂါမူပစာရ၊ အကောအရံရှိသော ရွာဖြစ်ခဲ့မှု တံခါးခုံမှနေ၍ ပစ်အပ်သော ခဲ၏ကျရာ “ခဲတကျ” အရပ်၏ အတွင်းသည် ဂါမူပစာရ၊ အကောအရံ ရှိသော ရွာဖြစ်ခဲ့မှု တံခါးခုံမှနေ၍ ပစ်အပ်သော ခဲ၏ကျရာ “ခဲတကျ”အရပ်၏ အတွင်းသည် ဂါမူပစာရ။

သဗ္ဗန္တိမသရ-အစွန်ဆုံးအိမ်၊ ထမမဗုဒ္ဓိမပုရိသ-အားအလတ် စားရှိသော ယောက်ျား။

၁၀၃။ မေး “ဂါမဝါအရညာဝါ” ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် ဆရာ၊ ဗည္ဗပစ္စာရနှင့် ဂါမူပစ္စာရတို့မှ ပါရာဇိကဝတ္ထုကို ခိုးယူပါက ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟု မှတ်ရမည်လော၊ ထောက်လျှင် ဆာဗာသိယကြောင့် “ဂါမဝါအရညာဝါ” ဟု သာ ဟောတော်မူပါသည်။

၁၀၃။ ဖြေ ဆရာ ဗည္ဗပစ္စာရနှင့် ဂါမူပစ္စာရတို့မှ ခိုးလျှင်လည်း ပါရာဇိကလောက်သော ဝတ္ထုဖြစ်ပါက ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်ပင်ဖြစ်၏။

ဂါမဖြင့်ဆရာ ဗည္ဗပစ္စာရနှင့် ဂါမူပစ္စာရတို့ကိုလည်း အရာအားလျော်စွာ ယူနိုင်သည်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဂါမဝါအရညာဝါ” ဟု ဒေသနာသိသပစ္စာန စကားမျှကိုသာ ဟောတော်မူပါသည်။ အတ္တပတ္တိကလည်း ထိုသို့ပေးရန်ပင်ဖြစ်လာပါသည်။

၁၀၄။ မေး (က) ထေန ထေယျံ ထေယျ သင်္ခါတ တို့၏ အရာကို အသီးသီးကောက်ပြု၍ (ခ) “အဒိန္နထေယျသင်္ခါတ” ၌ သမ္ပန္နိဖြစ်တော်မူသော “အဒိန္နသန္တက” ၏ သမ္ပန္န ဖြစ်ထိုက်သော အရာကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ ညွှန်းပြပါ။

၁၀၄။ ဖြေ (က) ထေန-ခိုးသူ၊ ထေယျံ ထေယျ သင်္ခါတ ခိုးယူကြောင်း ဖြစ်သောစိတ်။

(ခ) အဒိန္နသန္တက၏ သမ္ပန္နိကား မိမိမှ တစ်ပါးသော လူပုဂ္ဂိုလ်။

၈၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၀၅။ မေး (က) ခိုးခြင်း ၂၅-ပါးပြု ပဉ္စ ပဉ္စက သရုပ်ကို ဖော်ထုတ်၍ (ခ) ပထမပဉ္စကနှစ်ခုမှာ ထဝိညာဏက အဝိညာဏက ဘဏ္ဍာ ၂-မျိုးတွင် မည်သည့်ဘဏ္ဍာမျိုးနှင့် သက်ဆိုင် ထည်ကိုလည်းဖော်ပြပါ။

၁၀၅။ ဖြေ (က) ၁-နာနာဘဏ္ဍာပဉ္စက၊ ၂-ကေဘဏ္ဍာ ပဉ္စက၊ ၃-ဆာဟတ္ထိက ပဉ္စက၊ ၄-ပုဗ္ဗပယောဂ ပဉ္စက၊ ၅-ဧတယျဝဟာရ ပဉ္စက။

(ခ) နာနာဘဏ္ဍာပဉ္စကသည် ထဝိညာဏက အဝိညာဏက ဘဏ္ဍာ ၂-မျိုးလုံးနှင့်ဆိုင်၏။ ဧတယျပဉ္စကသည် ထဝိညာဏက အဏ္ဍာတစ်မျိုးနှင့်သာ ဆိုင်၏။

၁၀၆။ မေး အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပုဒ်၌ ပဉ္စက ၅-ပါးဖြင့် ပြအပ်သောခိုးခြင်း ၂၅-ပါးသရုပ်ကို ဆိုင်ရာပဉ္စကနှင့် တွဲဖက်၍ ဖော်ထုတ်ပါ။

၁၀၆။ ဖြေ အာဒိယန ဟရဏ အဝဟရဏ ဣရိယာပထဝိကောမန ဌာနာစာဝန၊ နာနာဘဏ္ဍာပဉ္စက။

အာဒိယန ဟရဏ အဝဟရဏ ဣရိယာပထဝိကောမန ဌာနာစာဝန၊ ကေဘဏ္ဍာပဉ္စက။

သဒဟတ္ထိက အာဇာတ္ထိက နိသင်္ဂီယ ဒုတ္တသကေ ဓုရ နိက္ခေပ၊ သဒဟတ္ထိကပဉ္စက။

ပုဗ္ဗပယောဂ ဒဟပယောဂ သဝိဓာဝဟာရ သင်္ကေတ ဣမ္မ နိမိတ္တဣမ္မ၊ ပုဗ္ဗပယောဂပဉ္စက။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၈၉

ထေယျာ ဝဟာရ၊ ပသယာ ဝဟာရ၊ ပရိက ပွာ ဝဟာရ
ပဋိစ္စန္ဓာ ဝဟာရကံ သာ ဝဟာရ။ ထေယျာဝဟာရပဉ္စက
ပေါင်း ၂၅-ပါး။

၁၀၇။ ပေး (က) သူတစ်ပါး၏ အာရုံကိုမိမိအာရုံ
ဖြစ်ပို့ နှလုံးထားလျက် တရားစွဲသော ရဟန်းအား သဇီရောက်
နိုင်သော အာပတ် အမျိုးအစားတို့ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) မိမိထံ
အပ်နှံ၍ထားသော ဥစ္စာကို ပြန်မပေးလိုသဖြင့် ဝါမယူဟုငြင်း
ဆန်ကာ မပေးဘဲနေမှုမှတစ်ဆင့်သိမ်းခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်မည်သို့
အာပတ်တပ်၍ ဆုံးဖြတ်ရမည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၀၈။ ခြေ (က) တရားစွဲလျှင် ခုက္ကဋ် အာရုံပိုင်ရှင်၏
ဝါရမှ ရပါတော့မည်လားဟု ယုံမှားဖြစ်လာခဲ့လျှင် ထုလွှစွည်း
အာရုံပိုင်ရှင်က ဝါဟာဖြစ်တော့မည် မဟုတ်ပါဟု စိတ်ချခဲ့လျှင်
ပါရာဇိက (အဝဟရက ဓရနိက္ခေပဒိုးခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။)

မှတ်ချက်

ပစ္စည်းရှင်တစ်ဦးကလည်းကစိတ်ချရုံမျှဖြင့်လည်း ပါရာဇိကသို့
မရောက်သေး။ ရဟန်းကပါ ဝါမပေးတော့ပြီဟု စိတ်ချထားမှ
ပါရာဇိကသို့ ရောက်သည်။

(ခ) အဝဟရက-ဒိုးခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဝါမယူဟု
ငြင်းလျှင် ခုက္ကဋ်၊ ဥစ္စာရှင်၌ ဝါရမှရပါတော့မည်လားဟုယုံမှား
ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ထုလွှစွည်း၊ ဥစ္စာရှင်က ဝါဟာ ဖြန်ရတော့မည်
မဟုတ်ပါဟု စိတ်ချခဲ့လျှင် ပါရာဇိက။

၉၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၀၀။ မေး (က) ဌာနစာဝန် ခိုးခြင်း၌ အခိုက်အတန့် အားလျော်စွာ သင့်နိုင်သော အာပတ်များကို ခွဲခြားပြဆို၍
 (ခ) နိဿဂ္ဂိယ ခိုးခြင်းဟူသည် ဘယ်လိုခိုးခြင်းမျိုး ဖြစ်သည် ကိုလည်းပြဆိုပါ။

၁၀၀။ ဖြေ (က) ခိုးမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ကိုင်တွယ် ဆုံးသပ်က ခုတ္တင်၊ လှုပ်ရှားစေက ထုလွှဲစွည်း တည်နေရာမှ ချွေစေက ပါရာဇိက။

(ခ) ပြည်ပိုင် အစိုးရမင်းတို့ ကင်းခွန်ကောက်ယူရာအရပ် “အကောက်ဌာန” နှင့် မိမိစိတ်တွင် ခိုးရန်အတွက် ကြံစည် ရည်မှတ်၍ ထားအပ်သော အရပ်တို့၏ အတွင်းမှနေ၍ အပြင် ဘက်သို့ တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ပစ်လွှဲ၍ ခိုးခြင်းမျိုး ဆည် နိဿဂ္ဂိယ ခိုးခြင်းမျိုးမည်၏။

၁၀၉။ မေး (က) သူတစ်ပါးကို ခိုးစေခြင်းအားဖြင့် အတူတူ ဖြစ်ကြကုန်သော အာဏတ္တိကနှင့် သတ္တသာကေတို့၏ ခြားနား ပုံကိုပြဆို၍ (ခ) အကြောင်းညီညွတ်သည့်အခါ ခိုးပါဟု ခေါ်ဝေါ်ခံရ၍ အာဏာပတ် ရဟန်း၏ ပါရာဇိကသို့ ရောက်ရာ ကာလကို လည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၀၉။ ဖြေ (က) မည်သည့်အခါမှာ ခိုးချေဟု ခိုးရမည့် အချိန်အခါကို မသတ်မှတ်၍ ခိုးစေခြင်းသည် အာဏတ္တိက အချိန်အခါကို မသတ်မှတ်ဘဲ အကြောင်းညီညွတ်သည့် အခါ ခိုးပါဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်အတ္ထိကေ ဤသို့ ခြားနားကြ၏။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၉၁

(၁) အကြောင်းညီညွတ်သည့်အခါ ခိုးပါဟု စေခိုင်းရာ၌ အစေခိုင်း “အာကတ္တ” ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနှောင့်အယှက် ကင်းကွာ၍ မချွတ် ခိုးယူမည်ဖြစ်ပါက “အာကာပက” ရဟန်းမှာ ခိုင်းစဉ် တပင် ဝါရာဇိကဆောက်လေပြီ။

အာကာပက-ခိုင်းတတ်သူ၊ အာကတ္တ-ခိုင်းဆပ်သူ၊ အခိုင်းခံရသူ။

၁၁၀။ မေး (က) ဓုရနိက္ခေပ-ခိုးခြင်းကို အဘယ်၏ အစွမ်းဖြင့် သိရမည်နည်း။ (ခ) ဤအရာ၌ ရဟန်း၏ ဓုရနိက္ခေပ၊ ဥစ္စာရှင်၏ ဓုရနိက္ခေပတို့တွင် အဘယ်ကို ယူရမည်ဟု လည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၁၁။ ဖြေ (က) သုတစ်ပါး၏ အာဇာနည် ဥယျာဉ်ကို မိမိဥစ္စာဖြစ်ရန် တရားစွဲဆိုခြင်း၊ မိမိထံ အပ်နှံထားသောဥစ္စာကို ငါးယူဟု ငြင်းဆန်ခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့် သိအပ်ပါသည်။

(ခ) ရဟန်း ဥစ္စာရှင် နှစ်ဦးစလုံးတို့၏ ဓုရနိက္ခေပကို ယူရမည်။

ဓုရနိက္ခေပ ဝန်ချမှု၊ စိတ်ချမှု။

တစ်ဦးတည်း၏ ဓုရနိက္ခေပဖြင့် ပါရာဇိကသို့မရောက်။

၁၁၁။ မေး (က) ရဟန်းလေးပါး ငါးပါး အဘောတု တိုင်ပင်၍ ခိုးကြရာ၌ ရဟန်းတစ်ပါးက ခိုးလျှင် အပေါင်းပါး ရဟန်းများကို မည်သို့ဆုံးဖြတ်ရမည်နည်း။ (ခ) အဓိကတရားမှ နိမိတ္တကမ္မ ခိုခြင်းတို့၌ အင်္ဂုလက၊ သက၊ နိမိတ္တက၊ ကရဟန်း တို့၏ ပါရာဇိကသို့ ရောက်ရာ ကာလကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၉၂

ကခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၁၁၁။ ဖြေ (က) အပေါင်းပါရဟန်းတို့ကိုလည်းပါရာ
ဇိကဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပါမည်။

(ခ) အခိုးခိုင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချိန်းချက် ပြုလုပ်
အပ်ပြီးသော သင်္ကေတ နိမိတ္တအတိုင်းပင် မချွတ်မယွင်းစေရ။
အတိအကျ ခိုးမည်ဖြစ်ပါက သင်္ကေတကာရက နိမိတ္တကာရက
ရဟန်းတို့မှာ သင်္ကေတကိုပြုရာ နိမိတ်ကိုပြုရာ အခါကစင် ပါ
ရာဇိကသို့ ရောက်ကြပါသည်။

၁၁၂။ မေး (က) မမှန်သော တင်း၊ တောင်း၊ ချိန်ခွပ်၊
ပိုက်ဆံတို့ဖြင့် လူပါးလူနပ်လုပ်ကား လှည့်စား၍ ခိုးခြင်းမျိုးမှာ
၂၅-ပါးသော ခိုးခြင်းတို့တွင် အဘယ်၌ ပါဝင်ပါသနည်း။
(ခ) ပရိကပ္ပာဝဟာရ-ဟူသည် ဘယ်လိုခိုးခြင်းမျိုးဖြစ်သည်ကို
ဖော်ပြ၍ (ဂ) ဘဏ္ဍာရိကပ္ပ ဩကာသ ပရိကပ္ပတို့၏ အဓိပ္ပာယ်
ကိုလည်း အတိုချုပ်ရှင်းပြပါ။

၁၁၂။ ဖြေ (က) ထေယျဝဟာရ ခိုးခြင်း၌ ပါဝင်ပါ
သည်။

(ခ) ခိုးအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုဖြစ်စေ ခိုးရာအရပ်ကိုဖြစ်စေ
ကြံဆ၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည် ပရိကပ္ပာဝဟာရ ခိုးခြင်းမျိုးဖြစ်ပါ
သည်။

(ဂ) ဤသေတ္တုထဲ၌ သင်္ကန်းဖြစ်လျှင် ငါယူမည်၊ ဖိနပ်
ဖြစ်လျှင် ငါမယူ စသည်ဖြင့် မိမိခိုးယူမည့် ဘဏ္ဍာကို ကြံရည်
မှန်းဆခြင်းသည် ဘဏ္ဍာရိကပ္ပ ဩကာသ အပိုင်းတွင် မှာ

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၉၃

လူမြင်လျှင် ကြည့်ချင်လို့ ယုံတာပါဟု ပြောပြီး ပြန်ပေးမည်။
လူမမြင်လျှင် ငါ့ခိုးသွားမည်ဟု ခိုးရာအရပ်ကို သတ်မှတ်ကြဆင်
ခိုးခြင်းမျိုးသည် ဩကမ္မသပရိကပ္ပ မည်၏။

၁၁၃။ မေး ကုသာဝဟာရ ခိုးခြင်းဖြင့် ခိုးရာဝယ် (က)
သကကောဋ္ဌာသန္တိ ကျသောမဲကို ပထမကောက်၍ပြောင်းခြင်း။

(ခ) ပရကောဋ္ဌာသန္တိကျသောမဲကို ပထမကောက်၍ပြောင်း
ခြင်း ကိစ္စတို့၌ အာဝဟာရအမှု အထမြောက်ရာ အခါကာလကို
ညွှန်းပြပါ။

၁၁၃။ ဖြေ (က) မှတ်အရ ပရကောဋ္ဌာသန္တိ ကျသော
မဲကို သကကောဋ္ဌာသန္တိ ချရန် ကောက်ယူလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်
နက် အဝဟာရဖြစ်၏။

(ခ) မှတ်အရ သကကောဋ္ဌာသန္တိ ကျသောမဲကို ကောက်ယူ
၍ ပရကောဋ္ဌာသန္တိ ချလိုက်ရာ လက်က “မဲ” လွတ်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် အဝဟာရကိစ္စ အထမြောက်တော့၏။

သကကောဋ္ဌာသ- မိမိတို့အဖို့ အစုအပုံ။

ပရကောဋ္ဌာသ - သူတစ်ပါး၏အဖို့ အစုအပုံ။

၁၁၄။ မေး (က) ဒုတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌
“ဓူဝာနော” ဟူသော စကားသည် တယ်လို မင်းကို ရည်၍
ဆိုသောစကားပါနည်း။ (ခ) “တထာရူပံဒိက္ခန္တိ တထာရူပံ
အရပါရာဇိကဝတ္ထု ဖြစ်သောကံသော တဏှာကိုလည်း ညွှန်း
ပြပါ။

၉၄

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၁၁၄။ ဖြေ (က) မိမိသာရမင်း တစ်ဦးတည်းကိုသာ ရည်၍ ဆိုသောကေား ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ပေရာဏက နိဗ္ဗာန်ကဟာပဏ၏ စတုတ္ထဘေဂ ဖြစ်သော ပါဒ၊ ပါဒါရဟ၊ သဇီဝ၊ နိဇ္ဇိဝဘဏ္ဍာကို တတာရှုပဆိုပါသည်။

နိဗ္ဗာန်ကဟာပဏဟူသည် ရှေးကျမ်းဟောင်းတို့၌ လာ၍သေစနည်းလမ်းအရ “ရွှေ ၁-ပါဒ၊ ငွေ ၁-ပါဒ၊ ကြေးနီ ၂-ပါဒ” ပေါင်း၍ ပါဒ ရောနှောပေါင်းစပ်၍ ထိုထိုအမှတ်တံဆိပ် ခပ်နှိပ်ကာ ပြုလုပ်အပ်သော စင်ကြယ်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသော အသံပြာကိုဆိုသည်။

ဟေမပါဒ် သဗ္ဗပါဒ်၊ ကမ္မပါဒ် ဒွယ်ဟိသော။

မိသေတော့ ရှုပမပေတော့၊ ကာတုံ သက္ကေတု ဒသိတော။

ဟေမ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးနီ၊ အပေတော့၊ ထပ်စေ၍၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အညိုကို ဆိုအည်မဟုတ် အပြစ်ဒေ သကင်းသည်ကို ဆိုသည်။ “ငွေတိဝုစ္စတေဒေါသော၊ နိဇ္ဇေ၍သတာထိရိကော” (ဝိနယဝိနိစ္ဆယဒ္ဓိကာ) ပါဒအရ တစ်မတ်ကို ရွှေစင်တစ်မတ် ငွေဖြစ်လျှင် ၁၂ ပါးကျပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယခုသုံးနေကြသော ပိုက်ဆံတင်မတ်ပင် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပိဋကတ်တတ် ဆရာတော်ကြီးများပင် အစားစား အယူရှိကြ၏။

၁၁၅။ မေး (က) ကဟာပဏတစ်ခုမှာ ပါဒပေါင်းအညီမျှ မပါဒတစ်ခုမှာ မာသကပေါင်း မည်မျှရှိပါသနည်း၊ (ခ) ဒုတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ ထိုထိုအဟောရ အမှုအလိုက် ဖြစ်ထိုက်သော အပတ္တိဘေဂကိုလည်း အမည်မျှ ထုတ်ပြပါ။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၉၅

၁၁၅။ ဖြေ(က) ကဟာပဏတစ်ခုမှာ ဝါဒပေါင်း ၄-ပါး ရှိပါသည်။ ပါဒ ၁-ခုမှာ မာသကပေါင်း ၅-မာသကရှိပါသည်။

(ခ) အာပတ္တိဘေဒကား-ဒုက္ကဋ်၊ ထုလ္လစွဉ်း၊ ပါရာဇိကတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကဟာပဏတစ်ခု “တစ်ကျပ်” မှာ မာသက ၂၀-ရှိသည်ဟု သော ကျမ်းဂန်စကားအရ ကဟာပဏ၏ စတုတ္ထဘာဂ ဖြစ် သော ဟီဒကို ၅-မာသက ငါးပဲယူဆိုသည်။ ပါဠိတော်၌လည်း “ပဉ္စမာသကောပါဒေါ” ဟု ထိုအခါက အသုံးပြုပါသည်။

၁၁၆။ မေး (က) ဒုတိယပါရာဇိက၏ နိဒါန ပုဂ္ဂလ ဝတ္ထုနှင့် အနုပညတ်ကို ညွှန်းပြ၍ (ခ) ပါဒအောက်ယုတ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူပါက ရသင့်သောအပြစ် အာပတ်မျှစားကိုလည်း ညွှန်ကြားပါ။

၁၁၆။ ဖြေ (က) နိဒါန်း-ဆုဇဉ်တို့ပြည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်- နေယဇထရ်၊ ဝတ္ထု - ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ သစ်တော်တို့ကို ခိုးယူမှု၊ အနုပညတ်ကား- “ဂါမာ ဝါ အရဉ္စာ ဝါ” တည်း။

(ခ) တစ်ပဲ တစ်ပဲအောက်ဥစ္စာကို ခိုးယူက ဒုက္ကဋ်၊ တစ်ပဲ အောက် ငါးပဲအောက်ဖြစ်လျှင် ထုလ္လစွဉ်း။

ဤ၌ ငါးပဲယူသည် ကဟာပဏ၏ (စတုတ္ထဘာဂ) လေးပုံ တစ်ပုံကိုဆိုသည်။

၁၁၇။ မေး (က) ပါရာဇိကဝတ္ထုကို ခိုးယူခြင်းကိုစွဉ် ပုဗ္ဗပယောဂ၊ အာမသန၊ ဝန္ဒာမန အမှုတို့အတွက် သက်ဆိုင်ရာ အာပတ်ကိုညွှန်းပြ၍ (ခ) မည်မျှလောက်သော ဥစ္စာစကို ခိုးယူ က မည်သည့်အာပတ် သင့်သည်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၉၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၁၇။ ဖြေ (က) ပုဗ္ဗပယောဂအတွက် ဒုက္ခန္တံ၊ အာမသန အတွက် ဒုက္ခန္တံ၊ ဖန္ဒာပနအတွက် ထုလ္လစ္စည်း သင်္ခါ။

(ခ) တစ်ပါး တစ်ပဲအောက်ခိုးယူက ဒုက္ခန္တံ၊ တစ်ပဲအောက် ငါးပဲအောက်ခိုးယူက ထုလ္လစ္စည်း၊ ငါးပါး၊ ငါးပဲအောက်ခိုးယူက ပါရာဇိက။

ပုဗ္ဗပယောဂ-မခိုးမိ လုံ့လပြုခြင်း၊ အာမသန - ကိုင်တွယ် သုံးသပ်ခြင်း၊ ဖန္ဒာပန-လှုပ်ရှားစေခြင်း။

၁၁၈။ ပေး (က) ဒုတိယပါရာဇိက၏ အကြောင်းအင်္ဂါ တို့ကို ဖော်ပြလျက် (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးမိစေကာ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်းထုတ်ပြပါ။

၁၁၈။ ဖြေ (က) လူဇာတ်ရှိသူ အခြားလူ သိမ်းဆည်း အပ်သော ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးသိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာ ဟု အထင်အမှတ်ရှိခြင်း၊ ပါရာဇိကလောက်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိခြင်း၊ ၂၅-ပါးသောခိုးနည်းမျိုးတို့ တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ခိုးခြင်း၊ ပေါင်း အင်္ဂါ ၅-ပါး။

(ခ) မိမိဥစ္စာဟူသော မှတ်ထင်မှုဖြင့် ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယူအပ်သောပစ္စည်းရှင်နှင့်အကျွမ်းဝင်၍ ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ အခိုက် အတန့်ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နတ် သီလူး ပြိတ္တာတို့၏ ဥစ္စာကို ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နဂါး ဂဠုန်စသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဥစ္စာကို ယူသောပုဂ္ဂိုလ် ဥမ္မတ္တကပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့မှာ ဤသိက္ခာပုဒ် အရ အာပတ်မှ လွတ်ကြကုန်၏။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၉၇

အင်္ဂါအတွက် ကျက်မှတ်ရန်

မနုဿသံ တထာသညိ၊ ထေယျစိတ္တဉ္စ ဝတ္ထုနော။
ရိဂ္ဂတာ အဝဟာရေစ၊ အဒိန္နာဒါန ဟေတုဟော။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ လူ၏ဥစ္စာ၊ ထိုဟာမှုတိရှိ ခိုးမည်စိတ်ပါ၊ ဘဏ္ဍာဂရု၊
ခိုးခြင်းပြု၊ ဒု၏ပဉ္စင်။ (အကျဉ်း)

၂။ လူဇာတ်ရှိငြား၊ သူတစ်ပါး၏သမီးထားဥစ္စာ၊ ထိုဥစ္စာ
ဟု၊ သညာလည်းရှိ၊ ပါရာဇိက၊ ကျရောက်သင့်တန်၊
ဂရုဘဏ်မျိုး၊ သူခိုးဖြစ်ကြေခင်း၊ မကောင်းစိတ်မှီပဉ္စဝီ
အပြားခိုးခြင်းများဖြင့်၊ ခိုးငြားလေရာ၊ အင်ငါးဖြာ၊
ပါရာဒုတိယ ပဉ္စင်။ (အကျယ်)

၁၁၉။ မေး (က) ပရိယာယ၊ အာဏတ္တိတို့ဖြင့် ဒုတိယ
ပါရာဇိကမှ လွတ်နိုင် မလွတ်နိုင်ကို ဆုံးဖြတ်၍ (ခ) ဒုတိယ
ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ဆိုင်ရာ သမုဋ္ဌာန ကိရိယ သညာ စိတ္တ
ဝဇ္ဇ ကမ္မ တိကဒ္ဒယာ ဂတစိတ္တဝေဒနာတို့ကိုလည်းညွှန်းပြပါ။

၁၁၉။ ဖြေ (က) ပရိယာယအမှုဖြင့် ဒုတိယပါရာဇိကမှ
လွတ်နိုင်ပါ၏၊ အာဏတ္တိဖြင့်ကား မလွတ်ပါ။

(ခ) ဒုတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်သည် အဒိန္နာဒါန
သမုဋ္ဌာန်၊ ကိရိယ၊ သညာဝိမောက္ခ၊ သစိတ္တက၊ လောကဝိဇ္ဇာ၊
ကမ္မကမ္မ၊ အကုလသစိတ္တ၊ တိဝေဒနာ သိက္ခာပုဒ်တည်း။

ဒုတိယပါရာဇိကပြီး၏။

၉၀

ကင်္ခါပေးခွန်နှင့် ကခဏ

တတိယပါရာဇိက

၁၂၀။ မေး (က) တတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ မနုဿဝိဂ္ဂဟအရကို အဘယ်မှစ၍ ယူမည်နည်း။ (ခ) ကိုယ် ဝန်ကို ဖျက်ဆီးရုံမျှဖြင့် ပါရာဇိက အာပတ်သန့်မည် မသင့် မည်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၂၀ ဖြေ (က) ကလလဒရကြည်မှစ၍ ယူရပါမည်။

(ခ) ကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ဆီးမှု သည်လည်း “ဇီဝိတား ဝေါရောပေယျ” ပါဠိဖြင့် ပြအပ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေကိုချမှု ခွင်းမှု ကင်းစေမှုပင်ဖြစ်လေသောကြောင့် ဤအမှုအတွက် အာပတ်မှ မလွတ်ပါ။

၁၂၁။ မေး (က) မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကနှင့် စပ်၍ သိအပ်သော ပါဏ၊ ပါဏတိပါတ၊ ပါဏာတိပါတီတို့၏အရကို ကောက်ပြ၍ (ခ) ပါဏာတိပါတ၏ ပယောဂ ၆-ပါးကိုလည်း ရေတွက်ဖော်ပြပါ။

၁၂၁။ ဖြေ (က) ပါဏ-သတ္တဝါ၊ သို့မဟုတ် ဇီဝိတိန္ဒြေ သတ္တဝါကား-ဝေါဟာရ ပါဏ။ ဇီဝိတိန္ဒြေကား ပရမတ္ထ ပါဏတည်း။

ပါဏာတိပါတ-ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော လုံ့လ ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာ။

ပါဏာတိပါတီ-ပါဏာတိပါတသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ သို့အသက် ကို သတ်သောပုဂ္ဂိုလ်။

(ခ) သာဟတ္ထိက၊ အာဏတ္တိက၊ နိဿဂ္ဂိယ၊ ထာဝရ၊ ဝိဇ္ဇာမယ၊ ဣဒ္ဓိမယ၊ (ပယောဂ ၆-ပါး)

၁၁၂။ မေး (က) ပါဏာတိပါတပယောဂ ၆-ပါး၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အကျဉ်းမျှရေးပြ၍ (ခ) တစ်ယောက်ကိုရိုက်ရာ၌ မတော်တဆ အခြားတစ်ယောက်ကို ရိုက်မိ၍ သေသွားပါက ပါဏာတိပါတကံ ထိုက်မထိုက်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၁၂။ ဖြေ (က) သာဟတ္ထိက- မိမိကိုယ်တိုင် ကာယကုသိုလ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြင့် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ် သတ်ဖြတ်ခြင်း။

အာဏတ္တိက- သူတစ်ပါးကို ခိုင်း၍သတ်စေခြင်း။

နိဿဂ္ဂိယ လုံး မြား စသည်တို့ကို ပစ်လွှတ်၍သတ်ခြင်း။

ထာဝရ- သူတစ်ပါးသေစေရန်တွင်းတူး၍ထားခြင်းစသည်။

ဝိဇ္ဇာမယ- အတတ်ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့် သတ်ခြင်း။

ဣဒ္ဓိမယ- တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် သတ်ခြင်း။

(ခ) မရည်ရွယ်သူကို မတော်တဆ ရိုက်မိ၍ သေရာ၌ ပါဏာတိပါတကံမထိုက်ပါ။ “ယံ ဥဒ္ဓိယပဟရတိ၊ တသေဝ မရဏေန ကမ္မဗဒ္ဓော”

၁၂၃။ မေး သတ္တဝါတစ်ယောက်ကို ဖော်အောင် ရိုက်နှက်ရာ ရိုက်နှက်စဉ်က မသေဘဲ နောက်မှ ထိုဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးမှုကိုစွန့် ကံထိုက်ရာကာလကို ညွှန်းပြပါ။

၁၂၃။ ဖြေ ရိုက်နှက်မှုကို ပြုရာ ကာလကပင် ပါဏာတိပါတကံ ထိုက်ပါပေသည်။

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၂၄။ မေး (က) တတိယပါရာဇိက အရာ၌ သိထိုက်သော အာဏတ္တိနိယာမက ၆-ပါးကို ထုတ်ပြ၍ (ခ) ယင်းတို့ဖြင့် အာဏာပက ရဟန်း၏ ပါရာဇိကမူ လွတ်ပုံ မလွတ်ပုံကိုလည်း သိသာရုံမျှ ဖော်ပြပါ။

၁၂၄။ ဖြေ (က) ၁-ဝတ္ထု၊ ၂-ကာလ၊ ၃-ဩကာသ ၄-အာဝုဓ၊ ၅-ဣရိယာပထ၊ ၆-ကြိယာဝိသေသ (အာဏတ္တိနိယာမက ၆-ပါး)

(ခ) ထို ၆-ပါးတို့တွင် ဝတ္ထုဟူသည် သတ်အပီသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ မည်သူ့ကိုသတ်ချေဟု ဝေခိုင်းလိုက်ရာ အဝေခံအခိုင်းခံ “အာဏတ္တ” ပုဂ္ဂိုလ်က အာဏာပက ရဟန်းအဆတ်ခိုင်းသူကိုပင် သတ်လျှင် “အာဏာပက” ရဟန်းမှာ ပါရာဇိကမူ မလွတ်။ သို့မဟုတ်ဘဲ အာဏာပက ရဟန်း ခိုင်းယင်းပုဂ္ဂိုလ်မှ ထစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသတ်လျှင် “အာဏာပက” ရဟန်းမှာ ပါရာဇိကမူ လွတ်၏။

ကာလဟူသည် နံနက်ကာလစသော အချိန်အခါတည်း။ နံနက်အခါ၌ သတ်ရန် ဝေခိုင်းလိုက်ရာ နံနက်အခါမှာဝင်သတ်လျှင် ခိုင်းတတ်သော ရဟန်း အာပတ်မှ မလွတ်။ ခိုင်းရာ အချိန်တွင် မသတ်ဘဲ အချိန်လွဲလျှင် ခိုင်းတတ်သော ရဟန်း အာပတ်မှ လွတ်၏။

ဩကာသ-ဟူသည် သတ်ရမည့် နေရာတည်း။

အာဝုဓ-ဟူသည် သတ်ရမည့် လက်နက်တည်း။

ဣရိယာပထ-ဟူသည် သတ်အပ်သူ၏ အိပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း စသော ဣရိယာပုတ်တည်း။

ကြိယာဝိသေသ-ဟူသည် ထိုးခြင်း၊ ခုတ်ခြင်း စသော
အပြုအမူ အထူးအပြားတည်း။

မည်သည့်အရပ်၌နေသူကို မည်သည့်လက်နက်ဖြင့်မည်သည့်
ဣရိယာပုတ်ဖြင့် နေ့ခိုက် မည်သို့မည်ပုံ သတ်ပါဟု ရဟန်း၊ဓာ
ခိုင်းရာခိုင်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်က ခိုင်းရင်းဖြစ်သော “ဩကာသ၊
အာဝုဓ၊ ဣရိယာပထ၊ ကြိယာဝိသေသ”တို့ကို မချွတ်ဖောင်းဘဲ
အတိပါလျှင် အာဏာပကရဟန်းမှာ အာပတ်မှမလွတ်၊ ချွတ်
ဖောင်းလျှင် လွတ်၏။ ဤသို့ ဩကာသ စသည်တို့၏ အစွမ်းပြု
သင်္ကေတ၊ ဝိသင်္ကေတ ဖြစ်ပုံကို အကျဉ်းသိလေ။

ဆောင်ပုဒ်

ဝတ္ထု ကာလောစဩကာသော၊ အာဝုဓံ ဣရိယာပထော။
ကြိယာဝိသေသောတိ ဣမေ၊ ခေ အာဏတ္တိနိယာမကာ။

၁၂၅။ မေး (က) “အတ္တဟာရကံ ဝါသ ပရိယေ-
သယျ”၌ ပရိယေဋ္ဌိတ္တကိုပင် ပရိယေသန ဆိုပါသလော။
အာကို ဆိုပါသနည်း။ (ခ) ဤပါဌ်ဖြင့် ပါဏာတိပါတ
ပယောဂ ၆-ပါးတို့တွင် ဘယ်ပယောဂကို ပြပါသနည်း။

၁၂၅။ ဖြေ (က) ရှာမှီးရုံမျှကို ပရိယေသန မဆိုပါ။

စစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်
ပြီး ငေလိုသူ၏အနီး “ရယူနိုင်လောက်ရာ အရပ်”၌ ရုတား
ခြင်းကို ပရိယေသန ဆိုပါသည်။

(ခ) ဤပါဌ်ဖြင့် ထာဝရပယောဂကို ပြတော်မူပါသည်။

၁၂၆။ မေး သေလိုသူ၏ထံပါးတွင် သေစေလိုသောစိတ်
ထားဖြင့် ဤနည်း ဤပုံ သေသူသည် ဤမျှ ဤသို့သော အကျိုး
ကျေးဇူးကိုရနိုင်သည်ဟု ပရိယာယ်ပြု၍ ပြောရာ ပြောအပ်သူ
သည် ပြောသည့်အတိုင်း မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သွားပါက
ပြောတတ်သော ရဟန်းမှာ ပါရာဇိကမှ လွတ်ပါမည်လော
အကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၂၆။ ဖြေ “မရဏဝဏ္ဏံ ဝါ သံဝဏ္ဏေယျ”ဟု ဟော
တော်မူခြင်းကြောင့် မနုဿဝိဂ္ဂဟ ပါရာဇိကအရာ၌ ဤသို့သော
ပရိယာယ်ကဏ္ဍာမျိုးဖြင့် အပတ်မှ လွတ်နိုင်ခွင့် မရှိပါ။

၁၂၇။ မေး (က) “မရဏဝဏ္ဏံ ဝါ သံဝဏ္ဏေယျ မရဏာယ
ဝါ သမာဒပေယျ” တို့၌ သံဝဏ္ဏနာကာရနှင့် သမာဒပနာကာရ
တို့ကိုဖော်ပြ၍ (ခ) “ရဏာယ ဝါ သမာဒပေယျ” ပါ၌ဖြင့်
ပြအပ်သော ပယောဂကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၂၇။ ဖြေ (က) ပါဠိတော်၌ “ကိတုယိမိနာပါပကေန
ဒုဇ္ဈိဝိတေန တေ တေ ဇီဝိတာ သေယျော” ပါ၌မှာ သံဝဏ္ဏနာ
ကာရကို ပြသောပါဠိ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဤပုံ သေသူမှာ ဤသို့ ဤသို့သော အကျိုးထူးမျိုးကို
ရသည်ဟု ပြောဆိုမှုမျိုးသည်လည်း မရဏဝဏ္ဏ ပကာသနအမှု
မျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဓားနှင့် ထိုးသေလိုက်ပါလား။ အဆိပ်သောက် သေလိုက်
ပါလား စသည်ဖြင့် သေမှုကိုစွဲအတွက် အကြောင်းနည်းလမ်းကို
ညွှန်းပြခြင်း ယူစေခြင်းမှာ သမာဒပနာကာရ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဤပါဠိဖြင့် အဇဏတ္ထိက ပယောဂကို ပြပါသည်။

၁၂၀။ မေး (က) “ဣတိ စိတ္တသင်္ကပ္ပေါ” ဌိ သင်္ကပ္ပအရကို ကောက်ပြ၍ (ခ) မင်းလို လူပျင်းလုပ်ကာ အနှစ်တစ်ရာနေရခြင်းထက် လုံ့လစီရိယနှင့် ပြည့်စုံစွာ တစ်ရက်တာမျှ နေရခြင်းက ကောင်းသေးသည်ဟု ပြောဆိုမှုမှာ မရဏသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်မဖြစ်ကိုလည်း အကြောင်းနှင့်တကွ စိစစ်ပါ။

၁၂၀။ ဖြေ (က) မရဏသည်။ မရဏစေတနာ၊ မရဏဓိပ္ပာယ်တို့ကို သင်္ကပ္ပဆိုပါသည်။

(ခ) မရဏစေတနာမရှိဘဲ မေ့ဒေသနာမှ ဩဝါဒဒါနအားဖြင့်ပြောဆိုခြင်းမျိုးဖြစ်ရကား မရဏသံဝဏ္ဏနာမဖြစ်ပါ။

၁၂၁။ မေး (က) တတိယပါရာဇိက၏ နိဒါန-ပုဂ္ဂလ၊ ဝတ္ထုနှင့် အနုပညတ်ကိုညွှန်းပြ၍ (ခ) တတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ ထိုထိုမရဏ အမှုအလိုက် ဖြစ်တတ်သော အာပတ္တိဘေဒကိုလည်း အမည်မျှ ထုတ်ပြပါ။

၁၂၁။ ဖြေ (က) နိဒါန်းဝေသာလီပြည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သမ္မဟုလဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု အချင်းချင်းသတ်မှု၊ အနုပညတ် မရဏဝဏ္ဏံ ဝါ သံဝဏ္ဏေယျ။

(ခ) အာပတ္တိဘေဒကား ဒုက္ကဋ်၊ ပါစိတ်၊ ထုလ္လစုဉ်း၊ ပါရာဇိက။

၁၃၀။ မေး မည်သူမဆို ကျ၍ သေပေစေဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တူးထားသော တွင်းထဲသို့ ထိုထိုသတ္တဝါတို့ ကျခြင်း၊ ကျ၍ ဒုက္ခဖြစ်ခြင်း၊ သေခြင်းတို့ကြောင့် ရောက်သင့်သော အာပတ်များကို ညွှန်းပြပါ။

၁၀၄

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၃၀။ ဖြေ တွင်းတူးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ၌ သတ္တဝါတစ်ဦးဦး ကျခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ၌ ဘိလူး၊ ဖြိတ္တာ၊ လူယောင်ဖန်ဆင်း တတ်သော နဂါး၊ ဂဠုန် စသော ဣဒ္ဓိမန္တ တိရစ္ဆာန်မျိုးတို့၏ ထိုတွင်းသို့ကျ၍ ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထုလွှစွည်း၊ ယက္ခစသော သတ္တဝါတို့ ထိုတွင်းသို့ ကျ၍ သေခြင်းကြောင့် ထုလွှစွည်း၊ တိရစ္ဆာန် ကျ၍ သေခြင်းကြောင့် ပါစိတ်၊ လူကျ၍ သေ ခြင်းကြောင့် ပါရာဇိကတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၃၁။ မေး (က) တတိယပါရာဇိက၏ အကြောင်းအင်္ဂါ တို့ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးမိစေကာ အာပတ်မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၃၁။ ဖြေ (က) လူသတ္တဝါဖြစ်ခြင်း လူသတ္တဝါ ဟူသော မှတ်တင်မှုရှိခြင်း သတ်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း သတ်ခြင်း သေခြင်း၊ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

(ခ) သတ်မည်ဟူသော စိတ်စေတနာမရှိဘဲ သေစေမှုကို ပြုမိသော ရဟန်း၊ ဤအမှုဖြင့် သူတစ်ပါးသေလိမ့်မည်ဟု မသိ ရှိဘဲ သေစေမှုကို ပြုမိသော ရဟန်း သူတစ်ပါးသေစေမှုကို အလို မရှိဘဲ သေစေမှုကို ပြုမိသော ရဟန်း ဥမ္မတ္တကရဟန်း စသည် တို့သည် အာပတ်မှ လွတ်ကုန်၏။

အင်္ဂါအတွက် ကျက်မှတ်ရန်

ပါဏော မာနုဿကော ပါဏ၊ သညိတာ သာတစေတနာ။
ပယောဂေါ တေန မရဏံ၊ ဝဉ္ဇေတေ ဝဟေတုယော။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၁၀၅

ဆောင်ပုဒ်

လူသတ္တဝါ၊ ထိုသညာရှိ၊ သတ်မည့်စိတ်ထား၊ ကြီးစား၍
သတ်၊ သေပြန်လတ်၊ မှတ်လေပဉ္စင်။ (အကျဉ်း)

မနုဿဇာတ်၊ ရှိလတ်ပါက၊ ထိုပါက၌၊ ပါကသညာ၊
ထင်စွာရှိစေ၊ တထေ့ဝကေ၊ စိတ္တရှိမှု၊ ဥပက္ကမ၊ တေန
မရဏံ၊ အင်ငါးတန်၊ တတိယမ္ပိ ပါရာဇိက (အကျယ်)

၁၃၂။ မေး (က) ပရိယာယ အာဏတ္တိတို့ဖြင့် တတိယ
ပါရာဇိကမှ လွက်နိုင်လွတ်နိုင်ကို ဆုံးဖြတ်၍ (ခ) တတိယ
ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ဆိုင်ရာ သမုဋ္ဌာန ကိရိယ၊ သညာ၊ စိတ္တ၊
ဝဇ္ဇကမ္မ၊ တိကဒုယာဂတစိတ္တဝေဒနာတို့ကိုလည်းညွှန်းပြပါ။

၁၃၂။ ဖြေ (က) ပရိယာယအမှု အာဏတ္တိအမှုတို့ဖြင့်
တတိယပါရာဇိကမူ မလွတ်ပါ။

(ခ) တတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်သည် အဒိန္နဒါန
သမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ၊ သညာဝိမေဓက္ခ၊ သစိတ္တက လောကဝဇ္ဇ
ကာယကမ္မ၊ ဝစီကမ္မ၊ အကုသလစိတ္တ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပါ
သည်။

တတိယပါရာဇိကပြီး၏။

စတုတ္ထပါရာဇိက

၁၃၃။ မေး (က) စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌အဘယ်
မနုဿမျိုးကို ဥတ္တရိမနုဿ၊ အဘယ်ဓမ္မမျိုးကို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ
ဟု ညွှန်းပြ၍ (ခ) အတ္တူပနယိကံအရ ၁-မိမိကို ဥတ္တရိ
မနုဿဓမ္မသို့ဆောင်၍ ပြောဆိုပုံ၊ ၂-မိမိသို့ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို
ဆောင်၍ ပြောဆိုပုံကိုလည်း ရေးပြပါ။

၁၃၃။ ဖြေ (က) ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
ဥတ္တရိမနုဿ၊ ၎င်းတို့၏ ဈာန်တရား၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊
မျိုးကို ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မခေါ်ပါသည်။

(ခ) ၁-ငါသည် ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရား၌ ထင်၏ဟု
ပြောဆိုမှုမျိုး။

၂-ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားသည် ငါရှိ၏ ဟု ပြောဆိုမှုမျိုး။
ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ၁၀-ပါးကား သာမန် မနုဿဓမ္မ
မျှသာ ဖြစ်သည်။

၁၃၄။ မေး (က) အလမရိယဉာဏဇောနပုဒ်၏ အစိတ်
အပေါင်း ၁၀ စုတွင် အဘိဇ္ဈေယျကို ညွှန်းပြ၍ (ခ) “သမုဒါ
စရေယျ” ၌ ပါရာဇိကသို့ရောက်နိုင်သော သမုဒါစရ ဟူသည့်
ဘယ်လို သုက္ကပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအား ပြောကြားမှုပါနည်း။ (ဂ)
နှုတ်ဖြင့်ပြောရာမှသာ ၁ မုဒါစာရမည်ပါသလော။

၁၃၄။ ဖြေ (က) ဇာနတ်တိဉာဏ်၊ ပဿတိတိဿနံ၊ ဉာဏ်ဇော ဘာနံ ဉာဏ်ဿနံ၊ အရိယံ ဉာဏ်ဿနံ အရိယ ဉာဏ်ဿနံ(မဟဂ္ဂတ လောကုတ္တပေညာ။ အလံ “ပရိယတ္တ” အရိယဉာဏ်ဿနံတ္ထောတိအလမရိယဉာဏ်ဿနော (ဈာနာ ခိဘောဓဥတ္တရိမနုဿမ္ပေ။)

(ခ) သုက္ကန္တပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝိညုမနုဿဇာတိက ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်ရပါမည်။

(ဂ) “ကာယေန ဝါ ဝါစာယ ဝါထဒုဘယေန ဝါ” ဆိုသောကြောင့် သမုဒါစာရ အမှုမှာ ကာယနှင့်လည်းဆိုင်ပါ သည်။

၁၃၅။ မေး (က) ဥတ္တရိမနုဿမ္ပေကို ပြောဆိုပုံအခြင်း အရာ “သမုဒါစရဏာကာရ”ကို ပြဆို၍ (ခ) “တတော ထမရေနသမယေန” ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် “အဇာနဗေဓံ” သောကောသလကို ပြောဆိုသည့်အခါမှသာ ‘ပါရာဇိကသို့’ ရောက် သည်ဟု မှတ်ရမည်လော အဘယ်အခါရောက်ပါသနည်း။

၁၃၅။ ဖြေ (က) ပါဠိတော်၌ “ဣတိ ဇာနဓိ ဣတိ ပဿာမိ” ဟူသော ကေးသည် သမုဒါစရဏာကာရကို ပြဆို သော စကားဖြစ်ပါသည်။

ဤပါဠိဖြင့် ဤအကြောင်းမျိုး၊ ဤအကြောင်းမျိုးဖြင့် ဤမည်ဤမည်သောဈာန်တရားမဂ်တရားဖိုလ်တရားကို ငါရ၏၊ ငါသိ၏ ငါမြင်၏ဟု ပြောမှုကို ညွှန်းပြပါသည်။

(ခ) “တတော အပရေန သမယေန” စသောစကားမှာ အာပတ်သို့ရောက်ရာကာလကို ညွှန်းပြသောစကားမဟုတ်ပါ။ အာပတ်ကိုထုတ်ဖော်၍ ဝန်ခံရာကာလကို ပြဆိုသောစကား သာဖြစ်ပါသည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုသော ရဟန်းမှာ ကားပြောဆိုလိုက်ရာ အခါကာလကပင် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

၁၃၆။ မေး (က) “ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခာ”၌ ဝိသုဒ္ဓိအရနှင့် “အညတြုအဓိမာနာ”၌ အဓိမာနအရကို ကောက်ပြ၍ (ခ) “အဓိမာန”ဟူသည် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ ဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၁၃၆။ ဖြေ (က) လူအဖြစ်၊ သာမဏေအဖြစ်သည် ထိုပါရာဇိကာပန္န ရဟန်းအဖို့ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပါတော့သည်။ (လူအဖြစ် သာမဏေအဖြစ်နှင့် နေမှသာ ဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်နိုင်တော့ကြောင့်တည်း) မရသေး မရောက်သေးသော တရား၌ ရပြီးရောက်ပြီးဟူသောအမှတ်အတင်မျိုးကို “အဓိမာန”ဆိုပါသည်။

(ခ) ထို အဓိမာနမျိုးမှာ အာရဒ္ဓ ဝိပဿက ယောဂီ ရဟန်းမျိုး၌ ဖြစ်ထိုက်ပါသည်။

၁၃၇။ မေး (က) စတုတ္ထပါရာဇိကဇိနိဒါန၊ ပုဂ္ဂလ၊ ဇတ္ထိတို့နှင့် အနုပညတ်ကို ညွှန်းပြ၍ (ခ) ဤစတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်၌ ထိုစဉ် အာရေဓန အမှုအလိုက် ဖြစ်ထိုက်သော အာပတ္တိဘေဒကိုလည်း အမည်မျှ ထုတ်ပြပါ။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၁၀၉

၁၃၇။ ဖြေ (က) နိဒါန ဝေသာလီပြည်၊ ပုဂ္ဂလ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါတီရိယာဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို လူတို့အား ပြောကြားမှု အနုပညတ်-အညတြ အဓိမာနာ။

(ခ) အာပတ္တိဘေဒကား ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ထုလ္လစ္စည်း၊ ပါရာဇိက ၃-မျိုး။

၁၃၈။ မေး မနုဿဇာတိက ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန်းက မိမိကိုယ်ကို ငါစွာနလဓာဘီ၊ ငါအရိယာဟု ပြောဆိုသည့် သုဏန္တု ဖြစ်သော လူပုဂ္ဂိုလ်၏ နားလည်မှု မလည်မှုအတွက် ဝဒန္တ ရဟန်းမှာ အာပတ်သင့်မှု မည်သို့ ခြားနားပါသေးသနည်း။

၁၃၉။ ဖြေ သုဏန္တုပုဂ္ဂိုလ် နားလည် သိရှိလျှင် ဝဒန္တ ရဟန်းမှာ ပါရာဇိက၊ နားမလည်လျှင် ထုလ္လစ္စည်း။

ပြောတိုင်းပင် ပါရာဇိကချည်း ထောက်သည်မဟုတ်၊ နားထောင်သူ၏ သိမှု မသိမှုလိုက်၍ ထိုက်သလို အာပတ်သင့်သည် ဟုဆိုလို၏။ နားလည်မှုဟုရာ၌လည်း အချင်းချင်း စကားပြောရာ၌ နားလည်သလို ပြောပြီးပြီးခြင်းနားလည်မှုကိုသာလိုသည်။ နောက်မှစဉ်းစား၍ သိမှုမျိုးကို မလို။

၁၄၀။ မေး (က) မည်သို့ပြောဆိုမှုမှာ “အညာပဒေသ” သုဘစ်ပါးကို ရည်ညွှန်း၍ ပြောဆိုခြင်းမည်ပါသနည်း။ (ခ) ထိုပြောဆိုမှုမျိုးအတွက် မည်သည့် အာပတ်သင့်ပါသနည်း။

၁၄၁။ ဖြေ (က) အကြင်ရဟန်းသည် သင်ဒါယကာ၏ ကျောင်း၌နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေတည်း စသည်ဖြင့် ပြောဆိုမှုမျိုးကို “အညာပဒေသ” ခေါ်ပါသည်။

(ခ) ထိုပြောဆိုမှုမျိုးအတွက် နားထောင်သူ နားလည်လျှင် ပြောသော ရဟန်းမှာ ထုလွှစွည်း၊ နားမလည်လျှင် နှုတ်ခွင့်အာပတ် သင့်ပါသည်။

၁၄၀။ မေး (က) စတုတ္ထပါရာဇိက၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးမိစေကာ အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၄၁။ ဖြေ ပြောဆိုအပ်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ ပိပိန္နိမရှိခြင်း၊ ယုတ်မှာသောအလိုဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ရည်ညွှန်းမှုမရှိခြင်း၊ နားထောင်သူ သူဏန္တပုဂ္ဂိုလ်၏လူငါးစုံသို့သော်လည်း နားထောင်သူသူဏန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြောပြီးပြီးခြင်း သိခြင်းအင်္ဂါ ၄-ပါး။

(ခ) တကယ်ရပြီဟုသော မှတ်တင်မှု “အင်္ဂမာန”မျိုးဖြင့် ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ယုတ်မာသောအလိုမရှိဘဲ ပြောကြားမိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဥမ္မတ္တကစသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့မှာ ဤ သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်နိုင်ကြကုန်၏။

အင်္ဂါအတွက်ကျက်မှတ်ရန်

အသန္တတာ အတ္တနီ ပါပမိစ္ဆတာ၊
ယာရာစနာတဿမနုဿဇာတိတာ။
နညာပဒေသာ စ တဒေဝ ဇာနု၊
ပဉ္စေတ္ထ အင်္ဂါနိအသန္တ ဝိပနော။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၈၁၁

ဆောင်ပုဒ်

မဂ်ဈာန်ကင်းကွာ၊ ပါပိစ္ဆာဖြင့်၊ မုသာပြေအဆို၊ သူ
ကိုရည်မျှ၊ မပြုကင်းပ၊ သုဏန္တလည်း၊ မနုဿမှန်၊ တစ်
ကံသိဥတ္တရိ၊ လာဒ္ဓိပဉ္စဂ်။ (အကျဉ်း)

ကိုယ့်သဏ္ဌာန်၌၊ မြတ်မှန်စွာဘိ၊ ဥတ္တရိမနုဿ၊ ဓမ္မမယှဉ်
လိုအပ်ဟုတ်မာ၊ ပါပိစ္ဆာဖြင့်၊ ထင်စွာမြှက်ကြား၊ သူ
မျှ၊ အတွက်၊ ရည်ညွှန်းချက်လည်း၊ သက်သက်မနော၊
နာသောပုဂ္ဂလ၊ သုဏန္တ၏၊ မနုဿမျိုး၊ ဖြစ်ရိုးကဝ၊ သု
ဏန္တလည်း၊ ပြောပြီးကာစ၊ တစ်ကတွင်း၊ ချက်ချင်းသိစေ
အင်ဇါးထွေ၊ မှတ်လေဥတ္တရိ၊ ပါရာဇိ။ (အကျယ်)

၁၄၁။ မေး (က) ပရိယာယအာဏတ္တိတို့ဖြင့် စတုတ္ထ
ပါရာဇိကမှ လွတ်နိုင်လွတ်နိုင်ကို ပြဆို၍ (ခ) စတုတ္ထပါရာဇိက
သိက္ခာပုဒ်ဆိုင်ရာ သမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ၊ သညာ၊ စိတ္တ၊ ဝဇ္ဇ၊ ဇမ္ဗ
တိကဒ္ဓယာဂတစိတ္တ ဝေဒနာကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၄၂။ ဖြေ (က) ပရိယာယအမှု အာဏတ္တိအမှုတို့ဖြင့်
စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မဟင့်ပါ။

(ခ) စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်သည် အဓိန္ဒာဒါန
သမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ၊ သညာရိမောက္ခ၊ သစိတ္တက လောကဝဇ္ဇ၊
ကာယကမ္မ၊ ဝစီကမ္မ၊ အကုသလစိတ္တ၊ တိဝေဒနာဖြစ်ပါသည်။

၁၁၂

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ပါရာဇိက ၄-ပါးတို့တွင် တတိယပါရာဇိကအရာ၌ ပရိယာယ အာဏတ္တိ ၂-မျိုးလုံးဖြင့်လည်း အာပတ်သင့်နိုင်၏။ ဒုတိယပါရာဇိကအရာ၌ကား အာဏတ္တိ တစ်မျိုးဖြင့်သာ အာပတ်သင့်၏။ ပရိယာယဖြင့်အာပတ်မသင့်ပေ။ စတုတ္ထပါရာဇိကတို့၌ကား ပရိယာယ အာဏတ္တိ ၂-မျိုးလုံးဖြင့် အာပတ်မသင့်ပေ။

ကျက်မှတ်ရန်

ပရိယာယော စ အာဏတ္တိ၊ တတိယေ ဒုတိယေ ပန။
အာဏတ္တိယေဝ သေသေသု ဒွယမေတံ န လဗ္ဘတိ။

၁၄၂။ ဘေး ပါရာဇိက ၂၄-ပါးကို သရုပ် သကေခဏ် ထုတ်ဆောင်၍ ရေတွက်ပါ။

၁၄၂။ ဖြေ ဘိက္ခုနီတို့၏ ပါရာဇိက ၄၊ ဘိက္ခုနီ၏အသာ ဓာရဏပါရာဇိက ၄၊ ပဏ္ဍကဒိ အာဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁၊ ယောက် တို့၏ ပါရာဇိက ၁၁၊ လူထွက်သည့် ဘိက္ခုနီ၏ ပါရာဇိက ၁၊ လဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၊ မုဒုပိဋ္ဌိကပုဂ္ဂိုလ်၊ ပရအင်္ဂဇာတကို မုခဂ္ဂါယ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပရအင်္ဂဇာတ၌ ဖိ၍ထိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် ဤလေး ယောက်တို့၏ ပါရာဇိက - ၄၊ ပေါင်း ပါရာဇိက ၂၄-ပါးဖြစ်၏။

ပါရာဇိက ၂၄-ပါးအတွက် ကျက်မှတ်ရန်

အသာဓာရဏာ စတ္တာဓော၊ ဘိက္ခုနီန ဓာဗ္ဗကော။
ဧကော ဒသ စ ဝိဗ္ဗန္တော၊ ဘိက္ခုနီ မုဒုပိဋ္ဌိကော။
လဗ္ဗိမုခေန ဂဏှာန္တော၊ အင်္ဂဇာတံ ပရယု စ။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ

၁၁၃

တတ္ထေဝါ ဘိနိသီဒန္တော၊ စတ္တာရော အနုလောပိကော။
 မဂ္ဂေမဂ္ဂပ္ပဝေသနာ၊ မေထုနဿ ဣဓာဂတာ။
 စတ္တာရောတိ စတုဝိသ၊ သမောဓာနာ ပါရာဇိကော။

ဆောင်ပုဒ်

ရှစ်ပါးပါရာ၊ ဘဗ္ဗာရောသုတ်၊ ထူဝတ်သည့်နိ၊ လမ္ဗိ၊
 မုဒု၊ ရှေးရှုတိုင်ခဲ့၊ စုတ်ပြန်ခဲ့၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါရာ။

ပဏ္ဍုက်စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ရှင် ရဟန်းအဖြစ်ကိုမထိုက်ခြင်း၊
 ဟူသော အဘဗ္ဗဘောကိုပါရာဇိကပတ္ထိသဒ္ဓါသဖြစ်၍ ပါရာဇိက
 ဆိုရ၏။ လမ္ဗိမုဒုကပိဋကပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အနဘိရတိ နိပိစက်မှု
 အတွက်သကအင်္ဂဇာတာကိုသကဝစ္စမဂ္ဂ မုခမဂ္ဂသို့ သွင်းမှသာ
 ပါရာဇိကဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုနီသည်ကား လူအဖြစ်ကို လိုလား
 သောစိတ်ဖြင့် လူတို့၏အဝတ်ကို ဝတ်သည်ဖြစ်စေ၊ သင်္ကန်းကို
 ပင် လူတို့ဝတ်ပုံ ဝတ်နည်းမျိုးဖြင့် ဝတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဤအမှု
 မျိုးသည် ဘိက္ခုနီတို့ အဖို့၌ ပါရာဇိကအမှုပင် ဖြစ်တော့၏။

စတုတ္ထပါရာဇိကပြီး၏။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ အလုံးစုံပြီး၏။

သံဃာဒိသေသ ကဏ္ဍ

ပထမ သံဃာဒိသေသ

၁၄၃။ မေး (က) သဗ္ဗေတနီကာပုဒ်၌ “သံ” ကို အနက်ရှိ “ဣတ” ကိုအနက်မဲ့ကြံ၍တစ်နည်း။ “သံ” ကိုအနက်မဲ့ “ဣက” ကို အနက်ရှိကြံ၍ တစ်နည်းအားဖြင့် နည်း ၂-ပါးအရ ဝစနတ္ထ ပြုလုပ်၍ အရကောက်ပြီးလျှင် (ခ) စေတနာအရ အဘယ် စေတနာကို ယူရမည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၄၃။ ပြေ (က) “သံဝိဇ္ဇတိ စေတနာ အဿတိသဗ္ဗေတနာ၊ သဗ္ဗေတနာဝ သဗ္ဗေတနီကာ၊ သဗ္ဗေတိနာ အဿအတ္တိတိ သဗ္ဗေတနီကာ၊ သုက္ကဝီဿ၌” ကိုကောက်။

(ခ) စေတနာအရကား “မောစနဿဒ” စေတနာတည်း။
မောစနဿာဒစေတနာ။ မောစန။ သုက်ဇ္ဇုတ်ခြင်း၌
အဿာဒ သာယာသော ဖာဂနှင့်၊ စေတနာယဉ်သော
စေတနာ။

အဋ္ဌကထာလာ သဗ္ဗေတနီကာ ပုဒ်၏ဝစနတ္ထ ၂-မျိုးတွင် ပထမ ဝစနတ္ထဖြင့် “သံ” အနက်ရှိ “ဣက” အနက်မဲ့ ဒုတိယ ဝစနတ္ထဖြင့် “သံ” အနက်မဲ့ “ဣက” အနက်ရှိကို ညွှန်းပြသည် ဟူသော ဝိသေသကို သတိပြုပါ။ အနက်မဲ့ဆိုသော်လည်း မိမိ အတွက် သီးခြားအနက်မရှိသည်ကိုသာ ဆိုသည်။ အတ္ထောနတ္ထိ ဟူသောမဆိုဘဲ ဝိသုတ္တောနတ္ထိဟု ဆိုသည်ကို သတိပြုမိပါစေ။

သံဃာဒိဓသသ ကဏ္ဍ

၁၁၅

၁၄၄။ မေး (က) “သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ”ဟူသည် ဗဟိနိက္ခမန ကို ဆိုပါသလော၊ တကဲ့ဆိုပါသည်။ (ခ) သုက္ကဘေဒ မည်မျှရှိကြောင်းနှင့်တကွ (ဂ) သံဃာဒိဓသသ ဝတ္ထုဖြစ်သော သုက္က၏အပွက၊ မဟန္တ ပမာဏကိုလည်း ဟေဋ္ဌိမ ပရိစ္ဆေဒအား ဖြင့်ပြဆိုပါ။

၁၄၄။ ဖြေ (က) ဗဟိနိက္ခမနကို ဝိဿဋ္ဌမဆိုပါ။တည်ရာ ဌာနမှရှေ့လျှောခြင်း “ဌာနစာပန” ကိုသာဝိဿဋ္ဌဆိုပါသည်။ (ဗဟိဒ္ဓသို့ ဆောက်မူ၊မဆောက်မူမှာ ပမာဏမဟုတ်ဟူ၏။)

(ခ) သုက္ကဘေဒ သုတ်အမျိုးအစားကားနီလ၊ စသည်တို့၏ နာစွမ်းဖြင့် ၁၁-မျိုးဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) သဗ္ဗန္တိမ ပမာဏကား...ယင်ကောင်ငယ် တစ်ကောင် သောက်လောက်ရုံမျှ ပမာဏရှိပါသည်။

နီလ၊ပီတ၊လောဟိတ၊ ဩဒါတ၊တက္ကဝတ္ထ၊ဒကဝတ္ထ၊ဇေလ ဝတ္ထ၊ ခိရဝတ္ထ၊ ဒဓိဝတ္ထ၊ သပ္ပိဝတ္ထသုတ် ၁၀-မျိုး။

ဆောင်ပုဒ်

နီဝိ လော ဩ၊ တက် တေ နေ၊ ခိဆေ ဒဓိပါ၊
သပ္ပိဒကံ၊ ထည့်တုံပြန်၊ သုက္ကဒသော။

၁၄၅။ မေး (က) သံဃာဒိဓသသပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကိုပြဆို ၍ (ခ) အာဒိကာလ၊ သေသကာလတို့၏ သရုပ်နှင့်တကွ (ဂ)ထိုကာလတို့၌ လိုအပ်သော သံဃာအရေအတွက်ကိုညွှန်း ပြလျက် (ဃ) အဘယ်၏ အာဒိ၊ သေသ ဖြစ်သည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၁၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၄၅။ ဖြေ (က) “သံဃာသင်္ဂဓိဓိဝေဝ သေသေဝ
လူ့စွဲတဗျော အသ္မာတိ သံဃာဒိသေသော” (လူ့စွဲတဗျတဓိတ
ဝိဂ္ဂဟောယံ။)

(ခ) အာဒိကာလကား-ပရိဝါသ်ပေးရာ ကာလတည်း။
သေသကာလကား-မာနတ်ပေးရာကာလနှင့် အဗ္ဗာနကံ ပြုရာ
ကာလတည်း။

မူလာယပဋိကဿနကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင် ထိုကိစ္စကို ပြုရာ
ကာလလည်း သေသကာလပင်တည်း။

(ဂ) ပရိဝါသဒါန ကာလ၌ လိုအပ်သော သံဃာ အရေ
အတွက်ကား ၄-ပါးတည်း။

သေသကာလတို့တွင် ဓာနတ္ထာဒါန ကာလ၌ လိုအပ်သော
သံဃာအရေအတွက်ကား အပါး ၂၀-တည်း။

(ဃ) အာပတ္တိဝုဋ္ဌာန၏ အခဒိ သေသဖြစ်ပါသည်။

၁၃၆။ မေး (က) သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်၏ဒါန၊ ပုဂ္ဂလ၊
ဝတ္ထုနှင့် အနုပညတ်ကိုညွှန်းပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အနာ
ကတ္တိကဖြစ်သောကြောင့် သကအင်္ဂဇာတ၌ ပရပုဂ္ဂလကိုဥပက္ကမ
အမှုကို ပြုစေကာ မောစာပနအမှုကို ပြုပါက သံဃာဒိသေသ
အာပတ်မှ လွတ်မလွတ်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၄၆။ ဖြေ (က) နိဒါန သာဝတ္ထိပြည်၊ ပုဂ္ဂလ-သေယျ
သက ဝတ္ထု-အသုစိမောစန၊ အနုပညတ်အညတြ သုပိနန္ဒာ။

(ခ) ဒုတိယ မေးခွန်းအရ သံဃာဒိသေသ အာပတ်မှ
မလွတ်ပါ။

၁၄၇။ မေး (က) မောစနဿာဒရာဂဖြင့် သကနိမိတ္တ၌ လုံ့လပြုရာ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိမဖြစ်ပါက မည်သည့်အာပတ် သင့်ပါသနည်း။ (ခ) သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများနှင့်တကွ (ဂ) သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ ဖြစ်စေကာ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်း ပေးပြပါ။

၁၄၇။ ဖြေ (က) သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ မဖြစ်ပါက ထုလွှဲစွမ်း အာပတ်သင့်ပါသည်။

(ခ) အင်္ဂါများ ၁-စေတနာ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိအမှု၌ သာယာသော စေတနာရှိခြင်း၊ ၂-ဥပက္ကမ၊ သကနိမိတ်၌ လုံ့လပြုခြင်း၊ ၃-မုစ္ဆံ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ ကိစ္စဖြစ်ခြင်း။

(ဂ) နိမိတ်၌ လုံ့လမပြုသူ မောစနာဓိပ္ပာယ် မရှိသူ ဖိပ်မက်၌ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိဖြစ်သူ ဥမ္မတ္တက စသော သူတို့သည် ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်ကြပါသည်။

အင်္ဂါအတွက်ကျက်မှတ်ရန်

မောစေတုကမတော သုက္က၊ သုပက္ကမ္မ ဝိမောဇယံ။

အညတြ သုပိနန္တေန၊ သာမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။

ဆောင်ပုဒ်

စေ ဥမုတ္တိ၊ အင်တြိ၊ အာဒိသံဃာဒိသိသံ၊ (အကျဉ်း)
မောစနဿာဒ၊ ခေတီရစေတနာ၊ ထင်စွာရှိစေ၊ တထေ
သက၊ နိမိတ္တ၌၊ လုံ့လပြုခြင်း၊ လွတ်ခြင်းတည့်ပါ။
အင်သုံးဖြာ၊ မှတ်ပါ အင်္ဂါသရုပ်တည်း။ (အကျယ်)။

၁၁၈

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့်အဖြေ

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသာဓာရဏ။ အနာဏတ္တိက၊ ပထမ
ပါဏဇိကသမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ၊ သညာဝီရိယောက္ခသစိတ္တက၊ လောက
ဝဇ္ဇ၊ ကာယကမ္မ၊ အကုသလစိတ္တ ခွဲဝေဒနာသိက္ခာပုဒ်တည်း။

ပထမ သံဃာဒိသေသ်ပြီး၏။

ဒုတိယသံဃာဒိသေသ်

၁၄၈။ မေး ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌ ဩတိဏ္ဏပုဒ်၏
ကတ္ထု၊ ကမ္မသာနေဒ္ဒယကို အဋ္ဌကထာ ပြဆိုရာ၌ဆိုသာနေဒ္ဒယ
အလိုက် ကတ္တာ၊ ကံ ဖြစ်ထိုက်သောအရာတို့ကို ကောက်ပြပါ။

၁၄၈။ ဖြေ ကတ္ထုသာနေ၌ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂသမင်္ဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်ကားကတ္တာ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂကား ကမ္မ၊ ကမ္မသာ
နေ၌ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂကား ကတ္တာ၊ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂ
သမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ကမ္မဖြစ်ပါသည်။

ရာဂံ ဩတရတိတိ ဩတိဏ္ဏော (ကတ္ထုသာနေ)
ရာဂေနဩတရိတံဗ္ဗောတိ ဩတိဏ္ဏော (ကမ္မသာနေ)
ကာယသံသဂ္ဂရာဂ သမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဩတိဏ္ဏမည်၏။

၁၄၉ မေး (က) “ဝိပရိဏဏေန စိတ္တေန” ၌ ဇိတ်သည်
အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် ဝိပရိဏတ ဖြစ်ပါသနည်း။ (ခ) “မာတု
ဂါမေနသဒ္ဓိ” ၌ လိုအပ်သောမာတုဂါမ မျိုးကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၄၉။ ဖြေ (က) ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်
ဝိပရိဏတဖြစ်ပါသည်။

(ခ) အသက်ရှင်လျက်ရှိသော လူမိန်းမကို ဤသိက္ခာပုဒ်၌ မှာတုဂါမဟုဆိုရပါသည်။ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကားယနေ့ ဖွားသော ကလေးမလေးပင်ဖြစ်စေကာ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ လိုအပ်သော မှာတုဂါမဖြစ်ပါသည်။

မှာတုဂါ နေရာတိတစဟုဇာတာယပိဇီဝမာနကမနုဿိတ္ထိယာ။

၁၅၀။ မေး (က) ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌ ဟတ္ထ၊ ဝေဏီ၊ အင်္ဂတို့ကို ပိုင်းခြားပြဆို၍ (ခ) တစ်ချောင်းတစ်ချောင်းသော ဆံပင်တို့နှင့် မွေးညှင်းတို့ကို ကိုင်တွယ်ပါက ကာယသံသဂ္ဂ အမှု ဖြစ်မဖြစ်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၅၀။ ဖြေ (က) တံတောင်ဆစ်မှစ၍ လက်သည်းဖျား တိုင်အောင် ဟတ္ထ၊ ကေသကလာပ ဆံစည်းဆံထုံးသည် ဝေဏီ၊ တတ္ထဝေဏီတို့မှကြွင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါသည် အင်္ဂမည်ပါသည်။

(ဂ) ဝေဏီသဒ္ဓါဖြင့် တစ်ချောင်းတစ်ချောင်းသော ဆံပင်တို့နှင့် မွေးညှင်းတို့ကိုလည်း ယူအပ်လေသည် ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို ကိုင်တွယ်သုံးသပ်ပါကလည်း ဝေဏီဂါဟ ကာယသံသဂ္ဂအမှုပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဝေဏီဟူရာ၌ ထုံး၍ ပတ်၍ထားသည်ဖြစ်စေ၊ မထုံး မပတ်ဘဲ တစ်နည်းနည်းဖြင့် စု၍ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ဆံပင်သက်သက်ချည်း ဖြစ်စေ၊ ပန်းအမျိုးမျိုး ပန်းစည်းကြိုး၊ ပိုးကြိုး၊ ဖဲကြိုး၊ ဆံထိုး ဆံကျင် စသည်တို့နှင့် ရောနှော၍နေသည်ဖြစ်စေ၊ ဤအလုံးစုံသည် ဝေဏီပင်မည်တော့၏။ ဆံပင်ချည်း သက်သက်နေမှ ဝေဏီခေါ်ရသည် ဟူ၍ ဟူလို၊

၁၂၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၅၁။ မေး (က) ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်၌ နိဒါန ပုဂ္ဂလဝတ္ထုတို့ကိုလည်း ညွှန်းပြ၍ (ခ) မိမိကမကိုင်ရဘဲ မာတု ဂါမကကိုင်တွယ်သုံးသပ်လာသည်ကိုသဘောသောရဟန်းအစား အပြစ်ရှိသည်မရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၅၂။ ဖြေ (က) နိဒါန-သဒ္ဓဝတ္ထိပြည်၊ ပုဂ္ဂလ-ဥဒါယိ ထေရ်။ ဝတ္ထု-ကာယသံသဂ္ဂသမာပဇ္ဇန။

(ခ) သာယာမှုရှိသော်လည်း ကိုယ်ဖြင့် လုံ့လမပြုဘဲ လှေပ် မယှက် စိတ်သက်သက်ဖြင့်သာ သာယာနေပါကအပြစ်မရှိပါ။ သာယာရုံမျှဖြင့် မနေ နောက်ပေလှုပ်ရှား ကဏ္ဍဝါယာမ အမှုမျိုးပေါ်လာပါမူကား သံဃာဒိသေသအာပတ်သို့ ရောက် ပါတော့သည်။

ဇာယဝါယာမ-ကိုယ်ဖြင့်လုံ့လမှု။

၁၅၂။ မေး ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့်(က)မိန်းမတစ်ယောက် တည်း၏လက် ၅-ချောင်းကို တစ်ပေါင်းတည်း ဆွဲကိုင်သော ရဟန်း(ခ)မိန်းမ ၅-ယောက်တို့၏လက် ၅-ချောင်းကို တစ် ပေါင်းတည်းဆွဲကိုင်ရသောရဟန်း(ဂ)မိန်းမကိုယောက်ျားမှတ် ၍ကိုင်သောရဟန်း(ဃ) ယောက်ျားကို မိန်းမမှတ်၍ ကိုင်သော ရဟန်း (င) ယောက်ျားကို ယောက်ျားဟူသော အနုတ် ဖြင့် ကိုင်သောရဟန်း (စ) မိန်းမ၏ ပဝါစသော ကာယပဋိဗဒ္ဓဝတ္ထု ကို မိမိကာယဖြင့် ထိစေသောရဟန်း (ဆ) မိန်းမ၏ ကာယပဋိ ဗဒ္ဓဝတ္ထုနှင့် မိမိ၏ ကာယပဋိဗဒ္ဓဝတ္ထုကို ထိစေသော ရဟန်း

သံဃာဒိဿေသ ကဏ္ဍ

၁၂၁

(ဇ) သေပြီးသော မိန်းမကို ကိုင်တွယ်သုံးသပ်သော ရဟန်း
 (ဈ) တိရစ္ဆာန်မကို ကိုင်တွယ်သုံးသပ်သော ရဟန်း ဤရဟန်း
 ၉-မျိုးတို့မှာ အာပတ်သင့်ပုံ မည်သို့ခြားနားကြပါသနည်း။

၁၅၂။ မြေ (က) သံဃာဒိဿေသတစ်ချက် (ခ) သံဃာ
 ဒိဿေသ ၅-ချက် (ဂ) ထုလ္လစွည်း၊ (ဃ) ဒုက္ကဋ်၊ (င) ဒုက္ကဋ်၊
 (စ) ထုလ္လစွည်း၊ (ဆ) ဒုက္ကဋ်၊ (ဇ) ထုလ္လစွည်း၊ (ဈ) ဒုက္ကဋ်၊
 ဤသို့ခြားနားကြပါသည်။

ကဏ္ဍသံဃာ သိက္ခာပုဒ်၌ ထိုထိုသံသဂ္ဂအမှုအလိုက် သံဃာဒိ
 ဿသေသ ထုလ္လစွည်း ဒုက္ကဋ် ၃-မျိုး ယထာရဟ သင့်သည်ကို
 ဆက်ပြပါ။

အပုဒ်

ပုစ္ဆာပေါင်းများစွာ မခွဲလို၍ တပေါင်းတည်း ပုစ္ဆာလုပ်
 ထားသည်။ မေးခွန်းထုတ်ရာ၌ကား ကာယ သံသဂ္ဂရာဂဖြင့်
 မိန်းမ ၅-ယောက်တို့၏ လက် ၅-ချောင်းကို တပေါင်းတည်း
 ဆွဲကိုင်သော ရဟန်းအား သံဃာဒိဿေသ အာပတ်ပေါင်း
 မည်မျှသင့်ပါသနည်း စသည်ဖြင့် တစ်ပုစ္ဆာစီခွဲ၍ မေးသင့်
 သည်။ ဤသို့ ခွဲသင့်သော ပုစ္ဆာမျိုးမှာ အများအပြားပင်ရှိ၏။

၁၅၃။ မေး ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် ဣတ္ထိ၏ကာယကိုမိမိ
 ကိုယ်ကိုင်ကိုင်တွယ် သုံးသပ်ပါလျက် သံဃာဒိဿေသ အာပတ်
 မသင့်ဘဲ လဟုကံအာပတ်မျှသာ သင့်သည်ဆိုပါက ဟုတ်နိုင်
 သော အကြောင်းရှိပါ၏လော။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်
 မည်သည့် လဟုကံအာပတ်မျိုး သင့်သည်ကို ပြောဆိုပါ။

၁၅၃။ ဖြေ ကာယသံသဂ္ဂဖြင့် ဣတ္ထိဓါကာယကိုကိုင်တွယ်
သုံးသပ်စေကာ ဣတ္ထိသညာမရှိဘဲ ပုရိသ ပဏ္ဏာကစသော အမှတ်
အထင် သညာမျိုး ရှိနေခဲ့ပါသော်လည်းကောင်း ကိုဝိတုယ်
အပ်သော ဣတ္ထိ၌ ဣတ္ထိဟုတ်လေသလား မဟုတ်လေသလားဟု
ယုံမှား ဒွိဟဝေမတိကမျိုး ရှိနေခဲ့သော်လည်းကောင်း ဤ
အကြောင်းမျိုးကြောင့် သံဃာဒီသေသ် မသင့်ပါ။ ထုလ္လစ္စယ
လဟုက အာပတ်မျှသာ သင့်ပါသည်။

ဣတ္ထိသညိတာ အင်္ဂါ၍ တုံ့မှုအတွက်သံဃာဒီသေသ်မသင့်
သည့်ကိုရည်၍ မေးဘော ဉာဏ်စွမ်းပုစ္ဆာဖြစ်သည်။ အရာရာ၌
သတိပြုကြစေလို။

၁၅၄။ မေး (က) ကာယသံသဂ္ဂ သံဃာဒီသေသ်ဓါ
အင်္ဂါများနှင့်တကွ (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မှလွတ်ခွင့်
ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၁၅၅။ ဖြေ (က) အင်္ဂါများကား ၁-မနုဿိတ္ထိ၊ လူ
မိန်းမ ဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ဣတ္ထိသညိတာ၊ လူမိန်းမဟူသော အမှတ်
မထင် ရှိခြင်း၊ ၃-ကာယသံသဂ္ဂရာဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂကိစ္စ၌
သာယာမှုရှိခြင်း၊ ၄-တေနရာဂေန ဝါယာမော၊ ထိုကာယသံ
သဂ္ဂရာဂဖြင့် လုံ့လ ဖြစ်ခြင်း၊ ၅-ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒိ သမာပဇ္ဇနံ၊
လက်ကို ဆွဲကိုင်ခြင်း ပေါင်း ၅-ပါး။

(ခ) မတော်တဆထိမိသည့်အခါ ဖြစ်စေ၊ တမင်သက်ဝက်
မာတုဂါမက ထိကိုင်လာသည့်အခါ ဖြစ်စေ၊ စိတ်ထဲက သဘော
သော်လည်း “ကာယဝါယာမ” မှုကင်းလျက် မလှုပ်မယှက်
ငြိမ်သက်စွာ နေသောရဟန်း၊ မာတုဂါမက အတင်းဖမ်းထား
သဖြင့် မာတုကဗေလက်မှ လွတ်မြောက်ရန်အတွက် တုန်းဖယ်

ရုန်းထွက်သောရဟန်း၊ စိတ်စေတနာမရှိဘဲ ကိုင်မိ ထိမိသော
ရဟန်း၊ သတိမကပ်အမှတ်မဲ့ ကိုင်မိ ထိမိသော ရဟန်း၊ ကာယ
သံသဂ္ဂကို သာယာမှုမရှိဘဲ ကိုင်မိထိမိသောရဟန်း၊ ဥပ္ပတ္တက
ရဟန်းစသည်တို့မှာဤသိက္ခာပုဒ်အရအာပတ်မှလွတ်ကြကုန်၏။

အင်္ဂါအတွက်ကျက်မှတ်ရန်

ဣတ္ထိသည်မနုဿိတ္ထိံ၊ ကာယသံသဂ္ဂဗျာဓိ၊
သံဝုသန္တောဥပတ္တဗ္ဗ၊ သမဏော ဂရုကံဖုသေ။

ဆောင်ပုဒ်

လူမဖြစ်ခြင်း၊ ဟင်းသညာရှိ မှတ်မိသိက္ခာယ၊ သံသဂ္ဂဟု
ဗျာဓိဝင်အနာဂတ်၊ ဖောက်ပြန်ကြ၊ ထိုဗျာဓိဖြင့်၊ လုံ့လ
ပြုပေ၊ သံသဂ္ဂသို့၊ နောက်လေလျှင်းပြန်၊ အင်္ဂါးတန်၊
မှတ်ရန်ကာယသံသဂ္ဂ။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသဘာဝရဏ၊ အနာဏတ္တိက တည်း။
သမုဠာန်စသည်ကို သုက္ကဝိသဋ္ဌိ သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းသိလေ။

ဒုတိယသံသဒ္ဓိလေသံပြီး၏။

၁၂၄

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

တတိယသံဃာဒိသေသ်

၁၅၅။ မေး (က) သံဃာဒိသေသ် တတိယ သိက္ခာပုဒ်၌
ဩတိဏ္ဏပုဂ္ဂိုလ် ဝိပရိဏတစိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း တရားကို
ညွှန်းပြ၍(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၌ လိုအပ်သော မာတုဂါမမျိုးနှင့်
(ဂ) ဒုဠုလ္လဝါစာဟူသည် မည်သည့် စကားမျိုး ဖြစ်သည်ကို
လည်းပြဆိုပါ။

၁၅၅။ ဖြေ (က) ဩတိဏ္ဏပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပရိဏတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်ကြောင်းတရားကား “ဒုဠုလ္လဝါစာသေဒေရာဂ” ဒုဠုလ္လ
ဝါစာ၌ သာယာသောရာဂဖြစ်ပါသည်။ ရာဂ ကြောင့် သာ
တံသမဂ္ဂိပုဂ္ဂိုလ်ကို ဩတိဏ္ဏ ဝိပရိဏတစိတ္တဟုခေါ်ဆိုရသည်။

(ခ) ဒုဠုလ္လဝါစာဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို နားလည်သော
လူမိန်းမမျိုးကိုသာ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ မာတုဂါမဟု ဆိုရပါသည်။

(ဂ) ဝစ္စမဂ္ဂ၊ ပဿာဝမဂ္ဂ၊ မေထုန်နှင့်စစ်သော စကားမျိုး
ကို ဒုဠုလ္လဝါစာဆိုပါသည်။

၁၅၆။ မေး (က) “ဒုဠုလ္လဟိဝါစာဟိဩဘာသေယျ” ၌
အဘယ်အခြင်းအရာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ပြောဆိုမှုကို ဩဘာသန
ဆိုပါသနည်း၊ (ခ) ဤဒုဠုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၌သံဃဒိသေသ်
သို့ရောက်နိုင်သော “သိခါပတ္တ” (ထိပ်တန်းအကျဆုံး)
အက္ခောသဝစးမျိုးကိုလည်းပြဆိုပါ။

၁၅၆။ ဖြေ (က) “ဝဏ္ဏ၊ အဝဏ္ဏ၊ ယာစန၊ အာယာစန၊
ပုစ္ဆန၊ ပဋိပုစ္ဆန၊ အာစိက္ခဏ၊ အနုသာသန၊ အက္ခောသန”
ဟူသောအခြင်းအရာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် အမျိုးမျိုး အစားစား
သော မသုတော်တို့၏ စကားကိုပြောဆိုမှုမျိုးကို ဩဘာသန
ဆိုပါသည်။

သံဃာဒီဃေသ ကဏ္ဍ

၁၂၅

(၁) “သီခရဏီသိ၊ သမ္ဘိန္ဒာ သိ၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကသိ”
ဟူသော အက္ခောသဝစန ၃-မျိုးဖြစ်ပါသည်။

သီခရဏီ၊ ပဿာဝမဂ်အပြင်ဘက်သို့ ပိုထွက်သော
အသားစွန်းရှိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဘိန္ဒာ၊ ဝစ္စပဿစဝ်
မဂ်နှစ်ဝတို့တကွနက်စပ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘတော
ဗျဉ္ဇနကာ၊ ဥဘတောဗျဉ်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ (အနက်)
ဝဏ္ဏ အဝဏ္ဏ စသည်တို့တွင် ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ်ကိုရည်၍
ချီးမွမ်းခြင်းသည်ဝဏ္ဏ၊ ကံရဲ့ခြင်းသည်အဝဏ္ဏ၊ မေထုန်ကိုတောင်း
ခြင်းသည် ယာစန၊ အပြင်းအထန်တောင်းခြင်းသည် အာယာ
စန၊ မေထုန်မှီဝဲပုံကိုမေးခြင်းသည် ပုစ္ဆန၊ ထစ်ခါထပ်ခါမေး
ခြင်းသည် ပဋိပုစ္ဆန၊ မိန်းမကမေးအပ်သည်ဖြစ်၍ မေထုန်မှီဝဲ
ပုံကို ပြောဆိုခြင်းသည် အာစိက္ခဏ၊ မမေးအပ်ဘဲ နည်းပေး
လမ်းပြဆုံးမ သွန်သင်ခြင်းသည် အနုသာသန “အနိမိတ္တာသိ
နိမိတ္တမတ္တာသိ” စသောစကားတို့ဖြင့်ဆဲရေးခြင်းသည်အက္ခော
သနမည်၏။

၁၂၇။ မေး (က) သံဃာဒီဃေသ် တတ်ယသိက္ခာပုဒ်၏
နိဒါန ပုဂ္ဂလ ဝတ္ထုတို့ကိုပြဆို၍ (ခ) ဟတ္ထမုဒ္ဒာစသော ကာယ
ဝိကာရဖြင့် ဒုဋ္ဌုလ္လအမှုကိုပြုလုပ်ပြသပါက သံဃာဒီဃေသ်မှ
လွတ်မလွတ်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၂၇။ ဖြေ (က) နိဒါန သာဝတ္ထိပြည်၊ ပုဂ္ဂလ-ဥပါယီ
ထေရ်၊ ဝတ္ထု-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာကို ပြောဆိုမှု။

(ခ) ကာယဝိကာရဖြင့် ဒုဋ္ဌုလ္လအမှုကိုပြုလုပ်ပြသရာ၌အပြ
ခံရသောမာတုဂါမက ပြုရာဇောဋ္ဌိပင်ထို အဓိပ္ပာယ်ကိုနားလည်
ပါလျှင် ပြဿနာများမှာ သံဃာဒီဃေသ်မှ မလွတ်ပါ။

၁၂၆

ကင်္ခါးမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၅၈။ မေး (က) တစ်ခွန်းတည်းသော ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာဖြင့် မိန်းမပေါင်းများစွာကို အယုတ်တမာပြောဆိုသော ရဟန်း (ခ) တစ်ယောက်တည်းသော မိန်းမကို ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာအခွန်း ပေါင်းများစွာဖြင့် အယုတ်တမာ ပြောဆိုသော ရဟန်းတို့မှာ အာပတ်ဘင့်ပုံ မည်သို့ခြားနားကြပါသနည်း။ (ဂ) မိမိ၏ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာကို အပြောခံရသော မိန်းမက နားမလည်ပါလျှင် ပြောသော ရဟန်းမှာ ဘာအပြစ်ရှိပါသနည်း။

၁၅၈။ ဖြေ (က) ရဟန်းမှာ အပြောခံရသော မိန်းမ အရေအတွက်နှင့်အမျှ သံဃာဒိဏေသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(ခ) ရဟန်းမှာ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ “စကားခွန်း” အရေအတွက် နှင့်အမျှ သံဃာဒိဏေသ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

(ဂ) အပြောခံရသော မိန်းမက နားမလည်ပါလျှင် ထုလွှစွည်း သင့်ပါသည်။

၁၅၉။ မေး ထုဂသပ္ပယုတ္တစိတ်ဖြင့် မာတုဂါမဇ် ဝစ္စမဂ္ဂ ပဿာဝမဂ္ဂတို့မှ တစ်ပါးသော ကိုယ်အရပ်နှင့် ကာယပဋိပဒ္ဓဝတ္ထု တို့ကို ရည်ရွယ်ကာ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏ စသည်ကို ပြောဆိုမှုအတွက် အဘယ်အပြစ် ရှိပါသနည်း။

၁၅၉။ ဖြေ (က) ညှပ်ရိုး၏အောက် ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏ အထက်ဖြစ်သော အရပ်ကို ရည်ရွယ်ပြောဆိုပါက ထုလွှစွည်း။

(ခ) ညှပ်ရိုး၏အထက်ဒူးဝန်းနှစ်ဖက်၏အောက်ဖြစ်သော အရပ်ကို ရည်ရွယ်ပြောဆိုပါက ဒုက္ကဋ်။

(ဂ) အင်္ကျီသုံချည်စသော ကာယပစ္စိမဒ္ဓဝတ္ထုကို ရည်ရွယ်
ပြောဆိုပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းအပြစ်ရှိပါသည်။

အကွေ့က “ညှပ်ရိုး” ကျေမဏ္ဍလ “ဒူးဝန်း” တို့ကား
ဒုက္ကဋ်ခေတ်ဖြစ်၏။

၁၆၀။ မေး (က) သံဃာဒိဃေသ တတိယသိက္ခာပုဒ်၏
လွတ်ခွင့်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၆၁။ ဖြေ (က) အင်္ကျီများအား ၁-မနုဿိတ္တိ၊ လူ
မိန်းမဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ဣတ္ထိသညတ၊ လူမိန်းမဟူသော အမှတ်
အထိသညာရှိခြင်း၊ ၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစယာဒရာဂေါ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ
ဝါစာ၌ သာယာသောရာဂရှိခြင်း၊ ၄-တေနရာဂေနဩတ၊
သန့်၊ ထိုရာဂဖြင့် အယုတ်တမာပြောဆိုခြင်း၊ ၅-တင်္ဂဏိဇာ
နနံ၊ ထိုပြောဆိုပြီးရာ၌ သိခြင်း၊ ပေါင်း ၅-ပါး။

(ခ) “အနိမိတ္တာသိ” စသောပါဠိတို့၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
ငဲ့၍ ပြောဆိုသောရဟန်း၊ ‘အနိမိတ္တာသိ’ စသောပါဠိတို့ကို ငဲ့၍
ပြောဆိုရသော ရဟန်း အဆုံးအမကိုငဲ့၍ ပြောဆိုရသောရဟန်း
ဥမ္မက္ခတရဟန်းစသည်တို့မှာဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်အပြစ်မရှိကြကုန်။

အင်္ကျီအတွက်ကျက်မှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်

လူမဖြစ်ခြင်း၊ ယင်းသည့်သညာ၊ ဝါစာပါပ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လု၊
အသာဒဖြစ်၊ ရာဂညစ်နု၊ ထိုရာဂေါဖြင့်၊ ဆိုပြော
ယုတ်မာ၊ နာသုမ္မာလည်း၊ မကြာစေရ၊ ထိုခဏ၌
သိရလေပြန်၊ အင်္ဂါးတန်၊ မှတ်ရန်အင်္ဂ သဂ္ဂပ။

တတိယသံဃာဒိဃေသပြီး၏။

၁၂၀

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

စတုတ္ထသံသဒိသေသံ

၁၆၁။ မေး (က) သံသဒိသေသံ စတုတ္ထ သိက္ခာပုဒ်၌
ဩတိဏ္ဍပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပရိဏတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကြောင်း တရားကို
ညွှန်းပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်အရ လိုအပ်သော မတုဂါမမျိုး
နှင့်တကွ (ဂ) “အတ္တကာမ ပါရိစရိယာယ ဝဏ္ဏဘာသေယျ”
၌ ဝဏ္ဏဘာသနာကရကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၆၁။ ဖြေ (က) ဩတိဏ္ဍပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပရိဏတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်ကြောင်းတရားကား အတ္တကာမပါရိစရိယာ “မိမိအကျိုး
ငှာ မေထုန်ကာမဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၌ သာယာသော နာမ”
တရားတည်း။

(ခ) ဒုဠုလ္လဝါစာ ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို နားလည်
သောလူမိန်းမမျိုးကိုသာဤသိက္ခာပုဒ်၌မတုဂါမဆိုပါသည်။

(ဂ) ပါဠိတော်၌ “တေဒဂ္ဂဘဂိနီ။လ။ပါရိစရေယျ” ဟူသော
စကားသည် ဝဏ္ဏဘာသနာကရကိုပြသောစကားဖြစ်ပါသည်။

၁၆၂။ မေး (က) “မေထုန ပည်ဟိတေန” ဟူသော
ပါဠိအရ မေထုနပဋိသယုတ္တဝါစာဟူသည် ဘယ်လိုစကားမျိုး
ဖြစ်ပါသနည်း။ (ခ) အလွန်ဖင်းအ၍ ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်ကို
ရည်ရွယ်ပြောဆိုမှန်း မသိသောမိန်းမကို မေထုန ယာစနစကား
ပြောကြားပါက အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာရှိပါသေးသလော၊ (ဂ)
အတ္တကာမ သူကွာပုဒ်လော နီဒါန၊ ပုဂ္ဂလ၊ ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း
ညွှန်းပြပါ။

၁၆၂။ ဖြေ(က) “အရဟတိ တံ မယံ မေထုနံ ဓမ္မံ ဒါထု” သင်သည် ငါ့အား မေထုနုလ္လထိုက်ပါသည် စသော စကားမျိုးကိုသာ မေထုနပရိသယုတ္တံ ဝါစာဆိုပါသည်။

(ခ) အပြောခံရသော မိန်းမကဘာပြောမှန်း မသိပါလျှင် ပြောသောရဟန်းမှာ ထုလ္လစ္စည်း သင့်ပါသည်။

(ဂ) နိဒါန-သာဝတ္ထိပြည်၊ ပုဂ္ဂလ-ဥဒါယိဏေရ၊ ဝတ္ထု အတ္တကာမပါရိဝရိယ ဝဏ္ဏဘာသန။

၁၆၃။ မေး (က) မိမိအား မေထုနု လှူပါဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို နှုတ်ကမဟုတ် ကာယပယောဂဖြင့်သာ သိစေသောရဟန်းမှာ သံဃာဒိသေသအာပတ် သင့်ပါသေးသလော (ခ)အတ္တကာမသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများနှင့်တကွ (ဂ)ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၁၆၃။ ဖြေ (က) ရဟန်းက သိစေလိုသော အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေအပ်သည့် မာဟုဂါမက ထိုခဏ၌ပင် သိနားလည်ပါလျှင် ရဟန်းမှာ သံဃာဒိသေသိမှ မလွတ်ပါ။

(ခ) အင်္ဂါများကား ၁-မနုဿိတ္တိ၊ လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း ၂-ဣတ္ထိသညိတာ၊ လူမိန်းမဟူပင် အမှတ်အထင် သညာရှိခြင်း ၃-အတ္တကာမ ပါရိဝရိယာယ ခုပေါ်၊ မိမိသည် အလိုရှိအပ်သောမေထုနုဖြင့် လုပ်ကျွေးမှု၌ သာယာသော ချင်ခြင်း၊ ၄-တေနာရာဝေန ဝဏ္ဏဘာသနံ ထိုချင်ဖြင့် မေထုနုဖြင့် လုပ်ကျွေး

၁၃၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

မူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်း၊ ၅-ကင်္ခါကဝိဇာနနံ၊ ထိုဆိုပြီးစ ခဏ၌ပင် အပြောခံရသော မိန်းမ၏သိရှိခြင်း၊ ပေါင်းအင်္ဂါ ၅-ပါး။

(ဂ) သင်္ကန်းစသော အပ်စပ်သောဝတ္ထုဇာမပစ္စည်းမျိုးတို့ကို ပေးလှူမှု၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ပြောဆိုသော ရဟန်းဥပ္ပတ္တကစသော ရဟန်းတို့မှာ ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်ကြကုန်၏။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသာဓာရဏပညတ်၊ အနာဏတ္တိက အဒိန္နာဒ၊ နသမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယာသညာဝိမောက္ခ၊ သစိတ္တက၊ လောကဝဇ္ဇ၊ ကာယကမ္မဝစိကမ္မ အကုသလစိတ္တ၊ ဒွိဝေဒနာတည်း။

အင်္ဂါအတွက် ကျက်မှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်

လူအမဉ္ဇ၊ လူမဟုပင်၊ သညာရှိစေ၊ တထေမိမိ၊ လိုရှိကာမှ၊ ခေထုနဖြင့် ယုယပိုက်ထွေး၊ လုပ်ကျွေးရေး၌၊ နှစ်ခြိုက်တတ်သော၊ ဖုဂေါရှိတ၊ ထိုရာဂဖြင့် ကိစ္စညစ်ဆေး၊ ထိုအရေး၏၊ ကျေးဇူးဆိုပြန်၊ နာခံသူမ၊ သုဏန္တလည်း၊ ကြားရခြင်းပင်၊ သိမှုဝင်၊ အင်္ဂါပဉ္စသရုပ်တည်း။

တေတ္ထ သံဃာဒိဗေသံ ပြီး၏။

ပဉ္စမသံသာဒိသေသ

၁၆၄။ မေး (က) သဉ္ဇရိတ္တပုဒ်၏ အစိတ်အပေါင်း
ဝစနတ္ထနှင့် အဘိဓယေကိုညွှန်းပြ၍ (ခ) “သမာပဇ္ဇေယျ”၌
မည်သည့်ကိစ္စကိုပြု၍ ရောက်မှုကို သမာပဇ္ဇေန ဆိုသည်ဟုလည်း
ဆိုပြတ်ပါ။

၁၆၄။ ဖြေ (က) “သဉ္ဇရဏံ သဉ္ဇရော၊ သဉ္ဇရော တေသ
တ္ထိတိ သဉ္ဇရီ၊ သဉ္ဇရိနော ဘာဝေါ သဉ္ဇရိတ္တံ” မိန်းမယောကျ်ား
နှစ်ဦးသားတို့၏ စပ်ကြား၌ အောင်သွယ်လုပ်၍ သွားလာမှု
“သေဝင်သွယ်မှုသည်” သဉ္ဇရိတ္တ မည်ပါသည်။

(ခ) ပဋိဂဏှန ဝိမံသန ပစ္စာဟရဏ အမှုတို့ကို ပြု၍
ရောက်ခြင်းကို သမာပဇ္ဇေန ဆိုပါသည်။

ပဋိဂဏှန စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်

မိန်းမဘက်ကဖြစ်စေယောကျ်ားဘက်ကဖြစ်စေအပြောခိုင်း
သောစကားကို တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူ
အရာတို့ဖြင့် ဝန်ခံခြင်းသည် ပဋိဂဏှန ဝန်ခံတိုင်းပင် ကာယကံ၊
ရှင်ဖြစ်သော ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကိုဖြစ်စေ သို့မဟုတ်ထိုသူတို့
အားမုချပပြာကြားလတ္တံ့ ဖြစ်သောသူတို့၏မိဘစသည်တို့ကိုဖြစ်
စေသွားရောက်၍ပြောပြခြင်းသည် ဝိမံသန သွားရောက်၍ပြော
ဆိုသည့် ဘဝါဝင်းတို့ထံမှလက်ခံသည်မခံသည်ကိုမူလခိုင်း ယင်း
ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြန်ကြားပြောဆိုခြင်းသည် ပစ္စာဟရဏမည်၏။

“သမာ ပဇ္ဇေယျာတိ သမာ ပဋိဂဏှန ဝိမံသန ပစ္စာဟရ
ဏာနိ ကရောန္တော အာပဇ္ဇေယျ” ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ “သမ္မာ
အာပဇ္ဇေယျ” သာတည်း။ ဤသံဝဏ္ဏနာဖြင့် “သမာပဇ္ဇေယျ”

ဟူသောသံဝဏ္ဏတဗ္ဗကို “အာပဇ္ဇေယျ” ဟု ပဒစ္စေဒပြုသံကား သမ္မာအနက်ရှိသည်တို့ ပြ၏။ “ပဋိဂ္ဂဏှန ဝိမံသန ပစ္စာဟရဏာနိ အဏှေန္တော” ကား “သမာပဇ္ဇေယျ” အရ သမ္မာပဇ္ဇ နာကာရ ကိုပြဆိုသော ပရိဝါရ စကားမျှ သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ပဋိဂ္ဂဏှန စသည်တို့၏ သမာပဇ္ဇနာကာရ အဖြစ်ကိုရည်ရွယ်၍ ဤမေးခွန်းကိုထုတ်လိုက်သည်။ သမ္မာကို ပဋိဂ္ဂဏှာန စသည်တို့ နှင့် စပ်က အဖြေမှန်မရမည်ကြောင့် ဤအမှားကို ထည့်လိုက် သည်။

၁၆၅။ မေး (က) “ဣတ္ထိယာဝါပုရိသမတိ” ပုရိသသဝါ ဣတ္ထိမတိ” ဟူသောပဒဒ္ဒယကို “ဇာယတ္တနေဝါဇာရတ္တနေဝါ” ဟူသော ပဒဒ္ဒယနှင့် သင့်သလို စပ်လျက်ပေါ်ထွက်လာသော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း (ခ) “ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမတိ ဇာယတ္တနေဝါဇာရတ္တနေဝါ” ဟုစပ်ယှဉ်လိုက်ပါကရသင့်သော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

၁၆၅။ ဖြေ (က) “ဣတ္ထိယာဝါ ပုရိသမတိ” ဇာယတ္တနေ ဝါ ပုရိသသ ဝါ ဣတ္ထိမတိ” ဇာရတ္တနေ ဝါ” ဟု စပ်လျက် ယောက်ျား၏ အလိုကို မိန်းမအား “မယားဖြစ်စေလိုသော ကြောင့်” ပြောကြားသည်။ မိန်းမ၏အလိုကို ယောက်ျားအား “လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်” ပြောကြားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ရပါသည်။

(ခ) “ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမတိ” ဇာယတ္တနေဝါ ဇာရတ္တ နေဝါ” ဟု စပ်သည့်အခါ ယောက်ျား၏ အလိုကို မိန်းမအား အမြဲတန်း မယားဖြစ်ရန် ခေတ္တ မယားဖြစ်ရန်အတွက် ပြော ကြားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

“ပုရိသဿဝါဏ္ဏတိမတိ” ပတိဘာဝေ ဝါဇာရဘာဝေဝါ”
ဟုစပ်သည့်အခါ မိန်းမ၏အလိုကို ယောက်ျားအား အမြဲတမ်း
လင်ဖြစ်ရန် ခေတ္တ လင်ဖြစ်ရန် အတွက် ပြောကြားသည်ဟု
အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

၁၆၆။ မေး “အန္တမသောတခံဏိကာယ” ဟူသောစကား
သည် ယောက်ျား၏ အလိုကိုမိန်းမအား ပြောဆိုမှုနှင့်သာဆိုင်
ရကား မဟုတ္တိုကော ဘဝိဿတိဟု ဣတ္ထိမတိကို ပုရိသအား
ပြောကြားမှုမှာ သံဃာဒိဃေသ၏ အရာမဟုတ်ဟု မှတ်ရမည်
လော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၆၆။ ဖြေ တခံဏိကာယပီ ဟူသောစကားမှာ ဖြစ်ပေါ်
လာဘော အကြောင်းဝတ္ထု အားလျော်စွာ ဟောတော်မူအပ်
သည့် နိဒဿနစကားမျှသာဖြစ်ရကား ထိုစကားဖြင့် တခံဏိ
ကဿပီဟူသော နိဝဿီတဗ္ဗကိုလည်း ညွှန်ပြလေသည်ဖြစ်သော
ကြောင့် “ဣတ္ထိမတိကို ပုရိသအား ပြောကြားသည့် အတွက်
လည်း သံဃာဒိဃေသမှ မလွတ်နိုင်ပါ။

“ဤကွင်း” အတွင်းပါ စကားလောက်သာ ဖြေကလည်း
ပြီးနိုင်သည်ပင်။

ဣတ္ထိမတိ၊ မိန်းမ၏အလိုဆန္ဒ။

၁၆၇။ မေး (က) သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာပုဒ်တို့၏ နိဒါန-ပုဂ္ဂလ
ဝတ္ထုနှင့် အနုမညတ်တို့ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ရဟန်း၏အောင်သွယ်
မှုမှာ အကျိုးပြု အချည်းနှီးဖြစ်ပါက အောင်သွယ်လုပ်
သောရဟန်းမှာ အာပတ်သင့်ပါသေးသလောဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၃၄

ကန်မေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၆၇။ ဖြေ (က) နိဒါန်း-သဘောတို့ပြည်၊ ပုဂ္ဂလ-ဥဒါယ်
ထေရ်၊ ဝတ္ထု အောင်သွယ်လုပ်မှု၊ အနုပညတ်-အန္တမသော
တန်ဏိကာယဝိ။

(ခ) အကျိုးပြီးခြင်း မပြု ခြင်းမှာ လိုရင်းပမာဏမဟုတ်၊
အောင်သွယ်လုပ်ခြင်းသာ လိုရင်းပမာဏဖြစ်သဖြင့် အကျိုးပြီး
သည်ဖြစ်စေ၊ မပြီးသည်ဖြစ်စေ အောင်သွယ်လုပ်ပါကသဉ္စရိတ္တ
သံဃာဒိသေသံမှ မလွတ်သည်သာတည်း။

၁၆၈။ မေး (က) မိန်းမဟောကြားတို့၏အလိုကို ပြောဆို
ပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီးနောက်မိမိကိယ်တိုင် သွားရောက်၍ မပြော
ကြားဘဲ သူတစ်ပါးကိုပြောခိုင်းပါက သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်
အာပတ်သင့်မသင့်ကို ဆုံးဖြတ်၍ (ခ) သဉ္စရိတ္တအမှု၌ပဋိဂဏန၊
ဝိမသန ပစ္စာဟရဏအင်္ဂါ ၃-ချက်တွင် ၁-ချက် ၂-ချက် ငြိစွန်း
သောရဟန်းမှာ အဘယ်အာပတ်သင့်ပါသနည်း။

၁၆၉။ ဖြေ (က) အကြင်သူအား အပြောခိုင်း၏။ ထိုသူ
သည်-မချွတ်မချ သွားရောက်ပြောဆိုမည်သဖြင့်ပါက သဉ္စရိတ္တ
သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။

(ခ) အင်္ဂါ ၁-ချက် အထက် ဒုတ္တင်၊ ၂-ချက် အတွက်
ထုလွှစည်းသင့်ပါသည်။

၁၇၀။ မေး (က) သဉ္စရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကို
ပြဆို၍ (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ပါ။

သံဃာဒိသေသ ကဏ္ဍ

၁၃၅

၁၆၉။ ပြေ (က) အင်္ဂါများကား ၁-တေဆ်မနုဿဇာတိ
 ကတာ၊ အောင်သွယ်ပေးအပ်သူတို့၏ လူဇာတ်ရှိသူများဖြစ်ခြင်း၊
 ၂-အလံဝစနိယတာ၊ အောင်သွယ်စကား ပြောကြားခွင့်ရှိခြင်း၊
 ၃-ပဋိဂ္ဂဏှန၊ ဝန်ခံခြင်း၊ ၄-ဝိမိသန၊ သွားရောက်စုံစမ်း မေး
 မြန်းခြင်း၊ ၅-ပစ္စာဟရဏ၊ တစ်ဖန် ခိုင်းသူထံ ပြန်ပြေးခြင်း
 ပေါင်း ၅-ပါး။

(ခ) ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်ဆောင်စွာဖြင့် သွားရောက်
 ပြောဆိုသောရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တကစသော ရဟန်းတို့မှာ ဤသိက္ခာ
 ပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်ကြကုန်၏။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသာဓာရဏ ပညတ်၊ သာဏတ္တိက၊
 ဆာမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ၊ နောသညာဝိမောက္ခ၊ အစိတ္တက၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ
 ကာယကမ္မ၊ ဝစီကမ္မ တိစိတ္တ၊ တိဝေဒနာတည်း။

အင်္ဂါအတွက်ကျက်မှတ်ရန်ဆောင်ပုဒ်

အောင်သွယ်အပ်ငြား၊ မနှင့် ကျားတို့၊ လူသွားဖြစ်ကြ၊
 ကြားကရွက်ဆောင်၊ အောင်သွယ်ခွင့်ရှိ ပဋိဝိမံ၊ တစ်ဖန်
 ပစ္စာ၊ သုံးဖြာထည့်လေ၊ အင်ဝါး၊ ထွေမှတ်လေ၊ ဥရိတ်၊
 ပဉ္စမသံဃာဒိသေသံ ပြီး၏။

အဋ္ဌမသံဃာဒိသေသံ

၁၇၀။ မေး (က) ကုဋ္ဌိကာရ သိက္ခာပုဒ်လာ သံဃာစီ
 ကာယ၌ သံသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ညွှန်းပြ၍ (ခ) ဉာတိဝင်္ဂါရိတ
 ဖျေတိသူထံ စူး၊ ဆေးကပ် ဆေးပရပရိဂ္ဂဟိတဥစ္စာကို တောင်း

၁၃၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဗုဒ္ဓမူလဇ္ဈေဒ၊ တာဝကာလိကဟူသော တောင်းခြင်း ၂-မျိုး
တို့တွင် အဘယ်အမျိုးသာ ရဟန်းတို့အား အပ်စပ်သည်ကို
ပြဆိုပါ။

၁၇၀။ ဖြေ (က) သံသဒ္ဓါသည် “အတ္တဝါစက” မိမိ
ကိုယ်တိုင်ဟူသော အနက်ကို ဟောပြပါသည်။

(ခ) တာဝကာလိက ယာဏနမျိုးသာ ရတန်းတို့အား
အပ်စပ်ပါသည်။

မူလဇ္ဈေဒယာစနာ၊ အပြီးအပိုင် တောင်းခြင်း။

တာဝကာလိကယာစနာ၊ ခေတ္တဌားခဏဌားရမ်းခြင်း။

၁၇၁။ မေး ဉာတိပရိဝါရိတမဟုတ်သူကိုကျောင်းဆောက်
ခြင်း စသောကိစ္စ၌ ကူညီပြုလုပ်၍ ပေးရန် ခိုင်းကောင်း မခိုင်း
ကောင်း အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၇၁။ ဖြေ ခိုင်းကောင်းပါ၏။ အကြောင်းက ကူညီ
ပြုလုပ်၍ပေးပါဟူသော စကားမျိုးမှာ “ဟတ္ထကမ္မ” လက်အမှု
ကို တောင်းဆိုခြင်းသာဖြစ်၏။ လက်အမှုဟူသည်မှာလည်းတစ်စုံ
တစ်ခု ဝတ္ထုပစ္စည်းဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုဟတ္ထကမ္မယာစနာ
အမှုအတွက် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိနိုင်ပါ။

၁၇၂။ မေး (က) ကုဋီကဓရ သိက္ခာပုဒ်၌ လာသော
ကုဋီအမျိုးအစားကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပြဆို၍ (ခ) “ကာရယ
မာနေန” ဟု ဆိုသဖြင့် လူတစ်ပါးကို ပြုစုစေသော အာပတ်သင့်
သည် မိမိကိုယ်တိုင် ပြုခြင်းကြောင့်ကား အာပတ်မသင့်ဟု
မှတ်ရမည်လော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၇၂။ ဖြေ (က) ကုဋီသည် ၁-ဥလ္လိတ္တာ၊ ၂-အဝလိတ္တာ၊ ၃-ဥလ္လိတ္တာ၊ ၄-ဝလိတ္တာဟု ၃-မျိုးရှိပါသည်။ ထိုကွင်း အမှီး၏ အတွင်းဘက်၌သာ လိမ်းကျံခွင့်ရှိသမျှ “ဘိတ္တိ ဆဒန” ဟူသော လေပေါကာသတို့၌ အင်္ဂတေမြေညက်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော ကုဋီမျိုးသည် ဥလ္လိတ္တာဤနည်းအတိုင်း အမှီး၏အပြင်ဘက်၌ သာလိမ်းကျံအပ်သော ကုဋီမျိုးသည် အဝလ္လိတ္တာ အတွင်းအပ နှစ်ဌာနလုံးတို့၌ လိမ်းကျံအပ်သော ကုဋီမျိုးသည် ဥလ္လိတ္တာ-ဝလိတ္တာမည်ပါသည်။

(ခ) “ကရယမာနေန” ဟူသောပါဠိဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း ဟူသော အနက်ကိုလည်း သမတ္တိယအားဖြင့် ပြလေသည် ဖြစ်ရကား ကိုယ်တိုင် ပြုခြင်းကြောင့်လည်း ကုဋီကာရအာပတ်မှ မလွတ်ပါ။

ဘိတ္တိ နံရံ၊ ဆဒန၊ အမှီး။

လေပေါကာသ လိမ်းကျံခွင့်ရှိရာ အရပ်။

၁၇၃။ မေး (က) “ဇသဓိကေ” ၌ သာမိ ဟူသည် အဘယ်နည်း။ အတ္တုဗ္ဗေသပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု အရကောက်၍ (ခ) ကုဋီကာရ သိက္ခပုဒ်လာ ကုဋီ၏ အလျားအနံ့ပမာဏကို မဇ္ဈိမပုရိသ ပကတိပုရိသတို့၏ ပမာဏဖြင့် တွက်ချက်၍ ပြပါ။

၁၇၃။ ဖြေ (က) ကျောင်းဒါယကာကို သာမိဆိုပါသည်။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗောတိ ဥဗ္ဗေသာ (ဇတ္တာ)၊ ဇတ္တာ ဥဗ္ဗေသော တေဿာတိ အတ္တုဗ္ဗေသော (ကုဋီ)။

၁၄၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) အလျားပမာဏ-မဇ္ဈိမပုရိသ ၁၈-တောင် ပကတိ ပုရိသ ၂၇-တောင်ရှိပါသည်။

အနံပမာဏ-မဇ္ဈိမပုရိသ ၂၀ တောင်နှင့်တစ်ထွာ၊ ပကတိ ပုရိသ ၁၅-တောင်နှင့် ၁၈-လက်သစ် ရှိပါသည်။

၁၇၄။ မေး ကုဋိကာရ သိက္ခာပုဒ်လာ ကုဋိဇီပမာဏမှာ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်ဖြင့် အလျား အနံ ပတ်ပတ်လည် ၃၈-ထွာရှိရာ အလျားအနံပမာဏအားဖြင့် ၉-ထွာနှင့် ၆-လက်သစ်စီအညီအမျှထားကာ ၃၈-ထွာပတ်ပတ်လည်ရှိသော ကုဋိကိုဆောက်လုပ်ပါက ဤသိက္ခာဗုဒ္ဓိအရ အပြစ်ရှိပါဦးမည် လော အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၇၄။ ဖြေ အပြစ်ရှိပါသည်။ အကြောင်းမှာ ၉-ထွာနှင့် လက် ၆-သစ်စီ အညီအမျှ ထားခြင်းဖြင့် အလျား အတွက် (ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ၁၂-ထွာပမာဏဆောက်ပင်လျော့၍ နေသေးသဖြင့်) အပြစ်မရှိသော်လည်း အနံအတွက်မှာ ခွင့်ပြု တော်မူရင်း ၇-ထွာထက် ပိုလွန်၍ နေသောကြောင့် အပြစ် ရှိပါသည်။

အလျားကိုလျော့၍ အနံကိုတိုးမှုအနံကိုလျော့၍ အလျား တိုးမှုအတွက် ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အပြစ်လွတ်ပါ။

၁၇၅။ မေး (က) အလျားအတောင် ၆၀၊ အနံ မဇ္ဈိမ ပုရိသ ၃-တောင်ရှိသော ကုဋိကို ဆောက်လုပ်မှုအတွက် ကုဋိ ကာရသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မှလွတ်ပါမည်လော။ (ခ) “ဘိက္ခု ဣဘိနေတဗ္ဗာ” အရ မည်မျှအရေအတွက်ရှိသော ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဆောင်ရမည်ကိုလည်းပြဆိုပါ။

၁၇၅။ ဖြေ (က) အလှူအတောင်း ၆၀၊ အနံ မဇ္ဈိမ ပုရိသ ၃-တောင်ရှိသောကုဋီမျိုးမှာကုဋီဟူသောအရေအတွက် တွင် မပါဝင်သော ကုဋီမျိုးဖြစ်၍ ဆောက်လုပ်မှုအတွက်အပြစ် မရှိပါ။

(ခ) သံသပရိယာယပန္နရဟန်း အားလုံးတို့ကိုသော်လည်း ကောင်း ၂ ထွီတိယ(သို့မဟုတ်) အပလောကနက်ဖြင့်သံသာ က သမုတ်အပ်သော “သံသာမတ္ထ” နှစ်ပါး သုံးပါးသော ရဟန်းတို့ကိုသော်လည်းကောင်း ပင့်ဆောင်ရပါမည်။

၁၇၆။ မေးကုဋီကာရသိက္ခာပုဒ်သာ “အနု-ရမ္မိ” ဟူသော ပုဒ်ကို “တေရသဟိ သောဠသဟိ ဥပဒ္ဒသဟိ ဝိရဟိတတ္တာ အနု-ရမ္မိ” ဟူအဋ္ဌကထာဖွင့်ဆိုရာ၌တေရသသောဠသဟိဥပဒ္ဒဝ တို့၏ သရုပ်ကိုဖော်ထုတ်ရေတွက်လိုက်ပါ။

၁၇၆။ ဖြေ တေရသသရုပ်ကား ၁-ပိုးရွတ်တိုင်းနေရာဖြစ် ခြင်း၊ ၂-ခြ၊ ၃-ကြွက်၊ ၄-မြေ၊ ၅-တင်းမြီးကောက်၊ ၆-ကင်း ခြေများ၊ ၇-ဆင်၊ ၈-ခြေသို့၊ ၉-ကျား၊ ၁၀-သစ်၊ ၁၁-ဝံ၊ ၁၂-ဆောင်း၊ ၁၃-အမှတ်မရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ နေရာဖြစ် ခြင်း၊ ပေါင်း ၁၃-ပါး။

သောဠသ သရုပ်ကား-၁-ကျောက်တုံးကြီးမြိုခြင်း၊ ၂-ပဲင်း၊ ၃-ဒုတ္တိသကမ္မကရဏကို ပြုရာအရပ်၊ ၄-လက်ခြေ သေဉ်ကို ဖြတ်ရာအရပ်၊ ၅-သုသာန်၊ ၆-ဥယျာဉ်၊ ၇-မင်းနေရာစံနန်း၊ ၈-ဆင်တင်းကုပ်၊ ၉-မြင်းတင်းကုပ်၊ ၁၀-နွေးငံအိမ်၊ ၁၁-သေ

၁၄၀

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အပြီ

တင်းကုပ်(ဘုံဆိုင်)၁၂-နွားသတ်ရုံ၊ ၁၃-လမ်းသုံးသွယ်တို့၏ အဆုံး၊ ၁၄-လမ်းလေးသွယ်တို့၏အဆုံး၊ ၁၅-အိမ်ဈေးသဘင်၊ ၁၆-တုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရီးကိုမှီခြင်း၊ ပေါင်း ၁၆-ပါး။
(အရကျက်ရန်လိုသည်)

၁၇၇။ မေး (က) “အပရိက္ကမန” အရ ဘယ်ပုံလှည့်လည် ရမည်ကိုဖော်ပြ၍ (ခ) “ဝတ္ထုဒေသေတဗ္ဗ” အရ ဒေသက ရဟန်းတို့သည် အဘယ်နေရာကနေ၍ အဘယ်ကံဖြင့် ဒေသနာ ပြုရမည်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၇၇။ မြေ (က) လှည်းဘီးတစ်ခုကိုတံစက်မြိတ်ရေကျရာ အရပ်၌ ထား၍ အခြားလှည်းဘီးတစ်ခုကို အပြင်ဘက်ကထား ကာ လှည့်လည်ရပါသည်။

(ခ) ကုဋိဝတ္ထုဒေသနာကံပြုရန်အတွက်သံဃာလုံလောက် ပါလျှင် ထိုကုဋိဆောက်မည့် နေရာ၌ပင် ဥတ္တိဒုတိယ ကံဖြင့် ဒေသနာအမှုကိုပြုရပါမည်။ သံဃာ လုံလောက်ပါလျှင် ကုဋိ ဆောက်လုပ်မည့်ရဟန်းက သံဃာ့ရိုရာသို့သွား၍ တောင်းပန် လျှောက်ထား ကာ သံဃာကမိမိနေရာကပင် ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ကုဋိဝတ္ထုဒေသနာအမှုကို ပြုပေါ့မည်။

၁၇၈။ မေး ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်၏ နိဒါန-ပုဂ္ဂလ-ဝတ္ထု တို့ကိုညွှန်းပြ၍ (က) အဒေသိတ ဝတ္ထုက၊ ပမာဏိက၊ သာဓမ္မ အပရိက္ကမန (ခ) ဒေသိတဝတ္ထုက၊ ပမာဏသိက္ကန္တ၊ အနာ ရမ္မ၊ အပရိက္ကမန (ဂ) အဒေသိတ ဝတ္ထုက၊ ပမာဏသိက္ကန္တ၊ သာဓမ္မ၊ အပရိက္ကမန ကုဋိတို့ကို ဆောက်လုပ်မှုအတွက် သင့် ရောက်သော အပတ်များကိုလည်း ပြဆိုပါ။

သံဃာဒိဃေသ ကဏ္ဍ

၁၄၁

၁၇၈။ ဖြေ နိဒါန-အာဠဝီပြည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်-အာဠဝီတိုင်း
သား ရဟန်းများ၊ ဝတ္ထု-သံဃာစိတကုဋ်ကို ဆောက်လုပ်မှု။

(က) သံဃာဒိဃေသ ၁-ချက် ဒုက္ကဋ် ၂-ချက်။

(ခ) သံဃာဒိဃေသ ၁-ချက် ဒုက္ကဋ် ၂-ချက်။

(ဂ) သံဃာဒိဃေသ ၂-ချက် ဒုက္ကဋ် ၁-ချက်။

(သ) သံဃာဒိဃေသ ၂-ချက် ဒုက္ကဋ် ၂-ချက်။

၁၇၉။ မေး (က) ဒေသိတဝတ္ထုက ပမာဏာတိက္ကန္တကုဋ်
ကို ဆောက်လုပ်သောရဟန်း၊ (ခ) အဒေသိတဝတ္ထုက ပမာ
ဏိက ကုဋ်ကို ဆောက်လုပ်သောရဟန်းတို့မှာ သံဃာဒိဃေသ
ချည်းသင့်ကြသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းရဟန်း ၂-ပါး အချင်းချင်းတို့
အာပတ်ကို ဒေသနာ ကြားကောင်း ခံကောင်းပါမည်လော
အကြောင်းနှင့်တကွ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၇၉။ ဖြေ ဒေသနာ ကြားကောင်း ခံကောင်းပါသည်။
အကြောင်းကားထိုသံဃာဒိဃေသ အာပတ်တို့မှာ အာပတ်ဆင့်
ကြောင်း ဝတ္ထုအားဖြင့် တခြားစီ ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

ဝတ္ထုသဘာဝအာပတ်ကိုသာ ဒေသနာမကြားကောင်းမခံ
တောင်းသည်။ အာဝတ္တိသဘာဝ အာပတ်ကိုကား ဒေသနာ
ကြားခြင်း ခံခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိ။

၁၈၀။ မေး (က) ကုဋ်ကာရ သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကို
ဖော်ပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မှ လွတ်ခွင့်ရသော
ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၈၀၀ ဖြေ (က) ကင်္ခါများကား ၁-ဥလ္လိတ္တဒီနံ အညတဏှာ၊ ဥလ္လိတ္တစသော ကုဋိမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ဟေဋ္ဌိရပ္ပမာဏ သမ္ဘဝေါ၊ အနံအားဖြင့် မဇ္ဈိမပုရိသ လေးကောင်ဟူသော ဟေဋ္ဌိရပ္ပမာဏရှိခြင်း၊ ၃-အဒေသိတ ဝတ္ထုကတား မပြောကြားအပ်သော ကုဋိနေရာရှိခြင်း၊ ၄-ပမာဏာ တိက္ကန္တတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အလျား အနံ ပမာဏကို လွန်ခြင်း၊ ၅-အတ္ထုဇ္ဈေသိကတာ၊ မိမိဟူသော ရည်စူးအပ်သူ ရှိခြင်း၊ ၆-ဓါဘာဝါရတာ၊ မိမိဖို့နေရာ ကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊ ၇-လေပသန္ဓနာ၊ သိမ် ကျံမှု အချောကိုင်မှုတို့၏ ကားလုံးဆက် မိစပ်မိခြင်း၊ ပေါင်း ၇-ပါးတည်း။

အဒေသိတ ဝတ္ထုကတားနှင့် ပမာဏာတိက္ကန္တတာ ၂-ပါး တွင် တစ်ပါးပါးကိုသာ ယူရပါက ဆဋ္ဌင်္ဂဖြစ်၏။

(ခ) မိမိဆောက်လုပ်၍ မပြီးသေးသော ကုဋိကိုသူ တစ်ပါး အား ပေးပန်လိုက်သောရဟန်း၊ ကုဋိရာမြေကို ကတိမြေနှင့် ညီမျှအောင်ပြုလုပ်၍ ဖျက်ဆီးပစ်သော ရဟန်း၊ လိုက် အုတ် စသည်ဖြင့် ပြီးသောဂူ-မြက်မိုးသောကျောင်း-သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုပြုလုပ်စေသောရဟန်း၊ သူတစ် ပါးနေဖို့ရာဖြစ်စေ နေဖို့ရာ ကျောင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဥပုသ်စသည် ပြုလုပ်ဖို့ရာဖြစ်စေ ကုဋိကို ဆောက်လုပ်သောရဟန်း၊ ဥမ္မတ္တကစ သော ရဟန်းတို့မှာ ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှု လွတ်ကြ ကုန်၏။

သံဃာဒီလေသ ကဏ္ဍ

၁၄၃

အင်္ဂါအတွက်ကျက်မှတ်ရန် အောင်ပုဒ်

ဥလ္လိ ဘာဒိကုဒ္ဓိမျိုးတွင်ပါဝင်အဖြစ် ဟေဋ္ဌိမန္တ၊ ပမာဏ
နော၊ မပြောကြားအပ် ရှိသတ်ဝတ္ထု ခွင့်ပြုအပ်ထား၊ ပမာဏ
ကျော်ရည်ချော်အပ်သူ၊ ဟူလေမိမိ၊ ရှိသည်တဖြာကိုယ်နေရာ
လည်း၊ မှန်စွာဖြစ်လတ်၊ စပ်စေလေ၊ အင်သတ္တ၊ မှတ်ကြံ
သရုပ်သင်္ချေတည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် ဆာသမုဋ္ဌာန၊ ရံခါကိရိယာရံခါကိရိယာ၊
ကိရိယာ နောသညာဝိမောက္ခအစိတ္တက၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ၊ ကာယကမ္မ
ဝစီကမ္မ၊ တိစိတ္တ၊ တိဝေဒနသတည်း။

ရံခါကိရိယာ၊ ရံခါကိရိယာကိရိယာ၊ ဖြစ်ပုံကား....

ကုဒ္ဓိရာကိုပြောစေ၍ ပမာဏတိက္ကန္တ ကုဒ္ဓိကိုပြောသောရဟန်းမှ
မပြုရမည့်ပမာဏတိက္ကမနအမှုကိုပြုခြင်း “ကိရိယာ” ကြောင့်ဖြစ်
၏ကုဒ္ဓိရာကို မပြောကြားစေဘဲ ပမာဏတိက္ကန္တကို ကုဒ္ဓိပြောသော
ရဟန်းမှ ပြုရမည့်ကုဒ္ဓိဝတ္ထုဒေသာပန အမှုကိုပြု၊ မပြုရမည့်
ပမာဏတိက္ကမနအမှုကိုပြုခြင်း ကိရိယာကိရိယာ၊ ကြောင့်ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌမသံဃာဒီလေသံပြုံး၏။

၁၄၄

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

သတ္တမသံဃာဒိသေသ်

၁၀၁။ မေး သံဃာဒိသေသ် ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပုဒ်၌ မဟန္တဘော ဂုဏ်ရှိသောကြောင့် မဟလ္လကဆိုရာ အဘယ်ထက် မဟန္တဖြစ်သည်တို့ကို ပြဆိုပါ။

၁၀၁။ ဖြေ သံဃာဒိသေသ် ကုဋီထက် မဟန္တ ဖြစ်ပါသည်။ သဿမိကဘာဝ “ကျောင်းရှင်ဒါယကာရှိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း” ပမာဏ မဟန္တတာ “ပမာဏအားဖြင့် ကြီးမားသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကြောင်း” ဤအကြောင်း ၂-ပါးအားဖြင့် မဟန္တဖြစ်ပါသည်။

၁၀၂။ မေး (က) ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပုဒ်၏ နိဒါန်း ပုဂ္ဂလဝတ္ထုတို့ကို ညွှန်းပြ၍ (ခ) ကုဋီကာရသိက္ခာပုဒ်မှ ထူးသော ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပုဒ်၏ ဝိလေသ ဌာနကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၀၂။ ဖြေ (က) နိဒါန-ကောသမ္ဘိပြည်၊ ပုဂ္ဂလ ဆန္ဒထေရ်၊ ဝတ္ထု လူတို့ အမြတ်တနိုးကိုးကွယ်ပူဇော်အပ်သော သစ်ပင်ကြီး ချိုခတ်လှစေမှု။

(ခ) အင်္ဂါရိယ သမုဋ္ဌာန်ကြောင့် သာဖြစ်ခြင်း၊ သံဃာဒိသေသ် တစ်မျိုးတည်းသာရှိခြင်းတို့မှာ ဤသိက္ခာပုဒ်၏ဝိလေသ ဌာနများဖြစ်ပါသည်။

သတ္တမသံဃာဒိသေသ်ပြီး၏။

သံဃာဒိသေသ ကဏ္ဍ

၁၄၅

ဆဋ္ဌိမသံဃာဒိသေသ

၁၈၃။ မေး (က) သံဃာဒိသေသ ပထမ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်၌ ဒုဋ္ဌ-ဒေါသပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထအသီးသီးတို့ ဒုသိတ ခုသကဖြစ်ထိုက်သည်တို့ကို ထောက်ပြ၍ (ခ) တစ်ဦးတည်းသော ဒေါသသမဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒုဋ္ဌဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒေါသဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခေတိဆိုရခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၈၃။ ဖြေ (က) ၁-ဒုသိယတိတိဒုဋ္ဌော၊ ၂-ဒုသေတိတိ ဒေါသော၊ ၁-အမှတ်ဝစနတ်၌ ဒုသိတကား ဒေါသသမဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒုသကကား ဒေါသတရားတည်း၊ ၂-အမှတ်ဝစနတ်၌ ဒုသိတကား-ဒေါသသမဂ္ဂပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖျက်ဆီးမှုစော်ကားမှုကို ခံရသော အခြားပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဒုသကကား-ဒေါသ သမဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(ခ) တစ်ဦးတည်းသောဒေါသသမဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် ဒေါသ တရား၏ အနှိပ်စက် အချက်အဆီးကို ခံရသောကြောင့် ဒုဋ္ဌ၊ ဒေါသထွက်လျက် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီး စော်ကားတတ်သော ကြောင့် ဒေါသဟု အာကာရ နာနတ္ထအားဖြင့် ခေတိဆိုရပါ သည်။

၁၈၄။ မေး (က) ဒေါသသမဂ္ဂပုဂ္ဂိုလ်ကိုအဘယ်ကြောင့် အပ္ပတိတဆိုပါသနည်း။ (ခ) “အမူလကေန ပါရာဇိကေန ဓမ္မေန” ၌ မူလ၏အရကိုလည်းကောက်ပြပါ။

၁၈၄။ ဖြေ (က) ဒေါသသမဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်မှာ ပီတိသုခတို့ မကပ်ကြသောကြောင့် ဒေါသသမဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အပ္ပတိတဆိုပါသည်။

၁၄၆

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) မူကတိုကား ဒဿန-မြင်ခြင်း၊ သဝန-ကြားခြင်း၊ ပရိသင်္ကိတ-ယုံမှားသင်္ကံရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

၁၈၅။ မေး သံဃာဒိဿေသ် ပထမဗုဒ္ဓခေါသ သိက္ခာပုဒ်၌ “အနုဒ္ဓိဿယျ” ပါဠိနှင့်စပ်၍ သိအပ်သော စောဒနာ ၄-မျိုးတို့ကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။

၁၈၅။ ဖြေ စောဒန ၄-မျိုး၊ ၁-ဝတ္ထုသန္ဓသနာ၊ ၂-အာပတ္တိသန္ဓသနာ၊ ၃-သံဝါသပုဋိက္ခေပ၊ ၄-သာမိစိပုဋိက္ခေပ၊ ပေါင်း ၄-မျိုး။ ထိုတွင်

၁။ သင်္ခမေထုနမှီဝဲသည့် စသည်ဖြင့် အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဝတ္ထုကိုဖော်ပြ၍ စောဒနာခြင်းသည် ဝတ္ထုသန္ဓသနာမည်၏။

၂။ သင်္ခမေထုန မေ့အာပတ်သို့ ဖောက်သည့် စသည်ဖြင့် အာပတ်ကို ဖော်ပြ၍ စောဒနာခြင်းသည် အာပတ္တိသန္ဓသနာမည်၏။

၃။ ကံကြီးကံငယ်ဟူသော သံဝါသကို အတူတကွ မပြုဘဲ ရှောင်လွှဲသောအားဖြင့် စောဒနာခြင်းသည် သံဝါသပုဋိက္ခေပမည်၏။

၄။ ရှိခိုးမှု ခရီးဦးကြိုဆိုမှု စသည်ကို မပြုလုပ်ဘဲ နေသော အားဖြင့် စောဒနာခြင်းသည် သာမိစိပုဋိက္ခေပမည်၏။

ဆောင်ပုဒ်
အာပတ်ကိုပြ၊ ဝတ္ထုပြဟု၊ ပြမှုနှစ်သွယ်၊ သံဝါဒယ်ဘိ၊
သာမိစိဖြတ်၊ ဤလေးရပ်၊ သိအပ်စောဒနာ။

သံဃာဒိဿေသ ကဏ္ဍ

၁၄၅

၁၈၆။ မေး သံဝါသပုဂ္ဂိုလ်ကွေ့၊ သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်ကွေ့၊ စောဒနာ တို့၌သံဝါသ၊ သာမိစိတို့ကို ပယ်ရုံမျှဖြင့် သံဃာဒိဿေသ်သို့ ရောက်ပါသလား၊ ဘယ်သို့ပြုမှ ရောက်ပါသနည်း။

၁၈၆။ ဖြေ သံဝါသ၊ သာမိစိတို့ကို ပယ်ရုံမျှဖြင့် မရောက် ပါ။ သင်္ခကားရဟန်းမဟုတ် သင်္ခနှင့်အတူ ကံကြီးကံငယ်ကို မပြုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ သင်္ခကားရဟန်းမဟုတ် သင်္ခကိုရှိခိုးမှု စသည်ကို မပြုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ သင်္ခရဟန်းမဟုတ်ဟူသော စကားလုံးနှင့်တွဲဖက်၍ ပြောဆိုမှသာ သံဃာဒိဿေသ်သို့ရောက် ပါသည်။

၁၈၇။ မေး (က) သင်္ခရဟန်းမဟုတ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ကိုယ်အမှုအရာ ကာယပရောဂဖြင့် ဖော်ပြလျက် အနုခွံသန အမှုကိုပြုသော ရဟန်းမှာ သံဃာဒိဿေသ် သင့်ပါမည်လော (ခ) စောဒနာရာ၌ စောဒကရဟန်း၏အလို “အဓိပ္ပာယ” အမျိုးအစားတို့ကို ဖော်ပြလျက် ခုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်၌လိုအပ် သော စောဒကအဓိပ္ပာယကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၈၇။ ဖြေ (က) ကာယပရောဂဖြင့် ပြသောရဟန်းသည် လည်း သံဃာဒိဿေသ်သို့ ရောက်သည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) စောဒကာ ခိပ္ပာယတို့ကား- ၁-စောဒနာခိပ္ပာယ၊ ၂-အဋ္ဌက္ခောသခိပ္ပာယ၊ ၃-ကမ္မခိပ္ပာယ၊ ၄-ဝုဋ္ဌာနာခိပ္ပာယ၊ ၅-ဥပေါသထတာပနာခိပ္ပာယ၊ ၆-ပဝါရဏာတာပနာခိပ္ပာယ၊ ၇-အနုဝိဇ္ဇာ ခိပ္ပာယ၊ ၈-ဓမ္မကတာခိပ္ပာယတို့တည်း။

၁၄၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

စာဝနာ၊ ဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးကိုသာ ခုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်၌ လိုအပ်ပါသည်။ ကြွင်း ၇-မျိုးကိုမလိုပါ။

“အပ္ပေဝနာမလ၊ စာဝေယျ” ဟူသောစကားဖြင့် စာဝနာ ဓိပ္ပာယ်တစ်ခုမျှကိုယူ၍ ကြွင်းအဓိပ္ပာယ် ၇-မျိုးကိုပယ်သည် ဟူလို။

ဆောင်ပုဒ်

အနုဝိဇ္ဇန၊ မေဓကထာ၊ စာဝနာနှင့်၊ ဝုဋ္ဌာကမ္မ၊ အက္ခောသ
ထုတ်၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာ၊ ဤရှစ်ဖြာ၊ မှတ်ပါစောဒက၊
ဓိပ္ပာယ်။

၁၈၈။ မေး (က) ခုဋ္ဌဒေါသ၊ သိက္ခာပုဒ်၌ “ဘိက္ခုစဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ” ဟူသောစကားအရ စောဒက ရဟန်းကမိမိအပြစ် ကိုဝန်ခံမှသာ သံဃာဒိဿေသိသို့ရောက်ပါသလော၊ အဘယ် အခါရောက်ပါသနည်း။ (ခ) အဓိကရုဏဘေဒနှင့် တကွ (ဂ) “အမူလကဇ္ဇတံ အဓိကရုဏံ ဟောတိ” ၌ လိုအပ်သောအဓိ ကရုဏကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၈၉။ ပြေ (က) မိမိအပြစ်ကို ဝန်ခံမှသာ အာပတ်သို့ ရောက်ပါသည်။

“ဘိက္ခုစဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိ” ဟူသောစကားမှာ အမူလက အဖြစ်သင်ရှားရာကာလကိုပြုခြင်းငှာသာဆိုသောစကားဖြစ်ပါ သည်။ အာပတ်သို့ရောက်ရာကာလကိုပြုသောစကားမဟုတ်ပါ။

(ခ) အဓိကရုဏဘေဒ ၁-ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ ၂-အနုဝါဒါ ဓိကရုဏ်း၊ ၃-အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၊ ၄-ကိစ္ဆာဓိကရုဏ်း၊ ပေါင်း ၄-ပါး။

(ဂ) ပါရာဇိက အာပတ်ဟူသော “အာပတ္တာ ဓိကရုဏ်း”
ကိုသာ ဤ၌ လိုအပ်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ ဝိဝါ၊ နုဝါ၊ အာပတ္တာ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း။

၂။ အဓိကရုဏ၊ စတုက္က၊ သိကြလေအားလုံး။

၁၈၉။ မေး (က) ပထမ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၏ နိဒါန၊
ပုဂ္ဂလ၊ ဝတ္ထုတို့ကို ပြဆို၍ (ခ) အစွပ်စွဲခံရသော “စုဒ္ဓိတက”
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါရာဇိကာပန္နအသုဒ္ဓဖြစ်ပါက စောဒနာရဟန်းမှာ
သံဃာဒိဗေသ်သို့ ရောက်ပါသေးသလော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၈၉။ ဖြေ (က) နိဒါန ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ပုဂ္ဂလ-မေတ္တိယ
ဘုမ္မဇက ရဟန်းများ၊ ဝတ္ထုအခြေအမြစ်ရှိသော ပါရာဇိက
ဖြင့် အရှင်ဓဗ္ဗကို စွပ်စွဲမှု။

(ခ) စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်က အသုဒ္ဓဖြစ်စေကာ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်၌
မိမိစွဲအပ်သော ပါရာဇိက မရှိမှန်း သိလျက် သက်သက် စောဒနာ
ဓိပ္ပာယ်ဖြင့် စောဒနာပါက စောဒနာရဟန်းမှာ သံဃာဒိဗေသ်သို့
မလွတ်ပါ။

၁၉၀။ မေး (က) စုဒ္ဓိတက ရဟန်းကို စောဒနာခွင့်
မတောင်းဘဲ ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲသော ရဟန်းမှာ သံဃာဒိ
ဗေသ်မှတစ်ပါး အခြားအာပတ် ဘင့်ပါသေးသလော။

(ခ) အက္ခောသာဓိပ္ပာယ်တို့ဖြင့် စောဒနာရာ၌ ဘင့်ရောက်
ထိုက်သော အာပတ်များကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၅၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၉၀။ ဖြေ (က) စောဒနာရန် အခွင့်တောင်းသည့် အတွက် သံဃာဒိဏေသ် အပြင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသေးသည်။

(ခ) အက္ခောသော ဓိပ္ပာယဖြင့် စောဒနာသော ရဟန်းမှာ အခွင့်မတောင်းဘဲ စောဒနာပါက ပါစိတ်နှင့် ဒုက္ကဋ် အခွင့်တောင်း၍ စောဒနာပါက ပါစိတ်ငါးမျိုး သင့်ပါသည်။

အခွင့်တောင်း၍ စောဒနာရမည်ကို အခွင့်မတောင်းဘဲ စောဒနာပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်သည်ဟုမှတ်။

၁၉၁။ မေး (က) စောဒကဓိပ္ပာယ ရှစ်မျိုးတို့တွင် မည်သို့သော အဓိပ္ပာယဖြင့် စောဒနာသော ရဟန်းမှာ မိမိစွပ်စွဲမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ဩကာသကမ္မ “ခွင့်တောင်းမှု” ကို မပြုဘဲ နှုတ်ခံပါသနည်း။ (ခ) စုဒ္ဓိတကရဟန်း၏ မျက်ကွယ်၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲစောဒနာသော ရဟန်းမှာ မည်သည့်အာပတ် သင့်သည်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၁၉၂။ ဖြေ (က) ကမ္မာဓိပ္ပာယ၊ ဝုဠာနာ ဓိပ္ပာယ၊ ဥပေါသထ ထပနာဓိပ္ပာယ၊ ဝင်္ဂါရဏာ ထပနာဓိပ္ပာယ၊ အနုဝိဇ္ဇနာ ဓိပ္ပာယ၊ ဓမ္မကဏ္ဍာဓိပ္ပာယတို့ဖြင့် ပြောဆိုသော ရဟန်းမှာ အပြောခံရသော ရဟန်းထံမှ ပြောခွင့် ဆိုခွင့်ကို တောင်းဖွယ် မရှိပါ။

(ခ) စုဒ္ဓိတကရဟန်း၏ မျက်ကွယ်၌ အာပတ်ခုနစ်ပုံတို့တွင် တစ်စုံတစ်ခုသော အာပတ်ဖြင့် စောဒနာပါက ဒုက္ကဋ်သင်္ခါပါသည်။

၁၉၂။ မေး ပထမ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါတို့ကို
ရေတွက်ပေးပြပါ။

၁၉၂။ ဖြေ အင်္ဂါတို့ကား ၁-အစွပ်အစွဲခံရသူ၏ ဥပအမ္မန္တ
ဝေါဟာရသို့ ရောက်သူဖြစ်ခြင်း၊ ၂-မိမိစွပ်စွဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
အပေါ်၌ သုဒ္ဓဟူသော အယူရှိခြင်း၊ ၃-စွပ်စွဲကြောင်း ဖြစ်သော
ပါရာဇိက၏ အမူလက ဖြစ်ခြင်း၊ ၄-စာဝနာ ဓိပ္ပာယ်ဖြင့် စုဒ္ဓိတက
၏မျက်မှောက်၌ စောဒနာခြင်း၊ ၅-စုဒ္ဓိတက၏ ထိုစောဒ္ဓိပင်
ငါ့ကို စွပ်စွဲသည်ဟု သိရှိခြင်း၊ ပေါင်း ၅-ပါး။

အင်္ဂါအတွက် ကျက်မှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်

ဥပအမ္မန္တ၊ ဝေါဟာရသို့၊ ရောက်သကဲ့၊ စွဲဆိုပြုလတ်၊
စွပ်စွဲအပ်တ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သုဒ္ဓဟုပင်၊ မှတ်တင်မှုရှိ၊ ပါရာဇိက၊
ယင်းမွေ၏၊ မူလသုံးမျိုး၊ မရှိရှိမုန်၊ တတန်စာဝန၊
ဓိပ္ပာယ်ဖြင့်၊ အမ္မုခတွင်၊ ဖြစ်တင်စွဲဆို၊ ပုဂ္ဂိုလ်သူဏ်၊
အစွဲခံလည်း၊ လျှင်မြန်မုချ၊ အင်္ဂါတွင်၊ သိမှုဝင်၊ ပဉ္စ
သရီသကောင်တည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အစာဏပညတ် သာဏတ္တိကတည်း။
သမုဋ္ဌာန် စသည်တို့မှာ အဓိန္ဒာဒါန် သိက္ခာပုဒ်နှင့် တူကုန်၏။
ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝေဒနာတိက်အရ
ဒုက္ခဝေဒနာ သမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

အဋ္ဌမ သံသာဒိသေသပြီး၏။

၁၅၂

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

နဝမ သံဃာဒိသေသံ

၁၉၃။ မေး ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်လာ “အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿ” ဟူသောပါဠိ၌ အည၏ အပါဒါန်နှင့် အညဘာဂ၊ အညဘာဂိယ၊ အဓိကရဏတို့၏အရကို ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိလာတိုင်း ကောက်ပြပါ။

၁၉၃။ ဖြေ အရှင်ဗုဒ္ဓ၏မနုဿဇာတိနှင့် ဘိက္ခုဘာဝသည် အညအပါဒါန်၊ မေတ္တိယဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့က ဗုဒ္ဓဟု အမည်ပေးအပ်သော ဆိတ်ဖို၏ တိရစ္ဆာန်ဇာတိနှင့် ဆဂလကဘာဝသည် အညဘာဂိယ၊ အညဘာဂိယ အဓိကရဏတို့၏အရကား ဆိတ်ဖိုတည်း။

ဆိတ်ဖိုသည်တိရစ္ဆာန်ဇာတိ ဆဂလကဘာဝ-ဟူသောအညဘာဂရှိသောကြောင့်အညဘာဂိယ၊ဗုဒ္ဓဟုမည်ခေါ်အပ်သောအမည်သည်၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် အဓိကရဏမည်၏။

၁၉၄။ မေး (က) “ကိစ္ဆိဒေသံ သေသက္ကေ”၌ ဒေသလေသပုဒ်တို့ကို ဝိဂြိုဟ်ပြုအရကောက်၍ (ခ) ပထမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရဏနှင့် ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရဏတို့၏ ခြားနားခြင်း ရှိ၊မရှိကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၁၉၄။ ဖြေ (က)ဒိသတိ“ဝေါဟရီယတီတိ”ဒေသော၊ လိသတိ“ဤသကံ အလ္လိယတီတိ”လေသော (ဇာတိလေသ-သေသတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော လေသကိုကောက်။)

သံဃာဒိသေသ ကဏ္ဍ

၁၅၃

(ခ) ခြားနားခြင်းရှိပါသည်။ ပထမဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်
လာ အဓိကရဏကား ပါရာဇိကအာပတ်ဟူသော အာပတ္တာ
ဓိကရဏ်းဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်လာ အဓိ
ကရဏကား ဇာတိလေသစသည် တို့၏ ထည့်ရာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
ပါသည်။

လေသော ၁၀-ပါး သရုပ်ပြ သင်္ဂဟဂါထာ

လေသော ဇာတိ နာမ ဂေါတ္ထ၊ လိင်္ဂါ ပတ္တိဝံသာပိ စ။

ဗဟ္မစိဝရူပဇ္ဈာယာ၊ စရိယာ ဝါသ သော ဒုသ။

နဝမသံဃာဒိသေသံ ပြီး၏။

ဒဿမ သံဃာဒိသေသံ

၁၉၅။ မေး (က) သံဃာဒိသေသံ ဒဿမ သိက္ခာပုဒ်၌
“သမဂ္ဂ သံဃဿ” အရ သမဂ္ဂသံဃာဟူသည် ဘယ်လိုညီညွတ်
သော သံဃာမျိုးပါနည်း။ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရဏ
ဟူသည် အောက်ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပဒ ဒုယလာ အဓိကရဏနှင့်
တူသည် ထူးသည်ကိုလည်း ခွဲခြားဖော်ပြပါ။

၁၉၅။ ဖြေ (က) သမာနသဝံဘက သမာနသိမဋ္ဌဖြစ်၍
စိတ္တသရီရအားဖြင့် အဝိယုတ္တ ဖြစ်သော သံဃာကို သမဂ္ဂ
သံဃာ ဆိုပါသည်။

၁၅၄

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရုဏ်အား သမဂ္ဂ သံဃာ၏ ကဲ့ပြားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းဘေဒကရ ဝတ္ထု ဖြစ်၍ အောက် သိက္ခာပဒေသလာ အဓိကရုဏ်များနှင့် မတူ ထူးခြား ကဲ့ပြားကြပါသည်။

(အဓိကရုဏ် ၃-မျိုး အထူးကို သတိပြုပါ။)

မှတ်ချက်

ဤသိက္ခာပုဒ်လာ အဓိကရုဏ် ဆဒ္ဒါဖြင့် ဘေဒကရ ဝတ္ထု ၁၈-ပါးကို ပြ၏။

ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါးကား

၁။ အဓမ္မကို ဓမ္မဟုပြောဆိုခြင်း၊ ၂-ဓမ္မကို အဓမ္မဟုပြော ခြင်း (ဓမ္မဒုက္ခ) ၃-အဝိနယကို ဝိနယဟုပြောဆိုခြင်း၊ ၄-ဝိနယ ကို အဝိနယဟု ပြောဆိုခြင်း (ဝိနယဒုက္ခ) ၅-အဘာသိတကို ဘာသိတဟုပြောဆိုခြင်း၊ ၆-အဘာသိတကို အဘာသိတဟုပြော ဆိုခြင်း (ဘာသိတဒုက္ခ) ၇-အနာစိတ္တကို အာစိတ္တဟုပြောဆို ခြင်း၊ ၈-အာစိတ္တကို အနာစိတ္တဟုပြောဆိုခြင်း (အာစိတ္တဒုက္ခ) ၉-အပညတ္တကို ပညတ္တဟုပြောဆိုခြင်း၊ ၁၀-ပညတ္တကို အပညတ္တ ဟုပြောဆိုခြင်း (ပညတ္တဒုက္ခ) ၁၁-အနာပတ္တိကို အနာပတ္တိဟုပြော ဆိုခြင်း၊ ၁၂-အာပတ္တိကို အနာပတ္တိဟု ပြောဆိုခြင်း (အာပတ္တိ ဒုက္ခ) ၁၃-လဟုကာ ပတ္တိကို ဂရုကာ ပတ္တိဟု ပြောဆိုခြင်း၊ ၁၄-လဟုကာပတ္တိကို လဟုကာပတ္တိဟုပြောဆိုခြင်း (လဟုကာဒုက္ခ) ၁၅-သာဝဏေသာပတ္တိကို အနာဝဏေသာပတ္တိဟု ပြောဆိုခြင်း၊ ၁၆-အနာဝဏေသာပတ္တိကို သာဝဏေသာပတ္တိဟု ပြောဆိုခြင်း။

(သာဝဏေသဒုက္ခ) ၁၇-ဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိကို ဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိဟုပြောဆိုခြင်း၊ ၁၈-အဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိကို ဒုဋ္ဌုလ္လပတ္တိဟု ပြောဆိုခြင်း (ဒုဋ္ဌုလ္လဒုက္ခ) ပေါင်း ၉-ဒုက္ခ ၁၈-ပါ။

သင်္ကဟဂါထာများ

၁။ ဓမ္မဗွိနယ၊ ဘာသိတာ၊ စိန္တပညတ္တိကာ ဒွိကာ။
အာပတ္တိ လဟု ဒုဋ္ဌုလ္လ၊ သာဝဏေသ ဒုကာနိစ။

၂။ တောနိ ဌာသဘေဒ၊ ကရဝတ္ထုတိ ဝုစ္စရေ။
ဝိပလ္လာသဂ ဟိတာနိ၊ ဝါဒမူလူပနိဿယာ။

၁၉၆။ မေး (က) သံဃာဒီဇေသ သံဃာဒေကသိက္ခာပုဒ်၌ သံဃာဒေက ရဟန်းအား ဘယ်လိုရဟန်းတို့က ပြောဆိုဆုံးမရမည်နည်း။ (ခ) သံဃာဒေက ရဟန်းသည် တခြားကျောင်းတိုက်၌ နေထူဖြစ်ပါက ပြောရမည်တာဝန် ရှိပါသေးသလော၊ တာဝန်ရှိလျက် မပြောမိပါက မည်သည့်အပြစ်ကို ရပါသနည်း။

၁၉၆။ ပြေ (က) သံဃာဒေက ရဟန်း၏ အပြစ်မူကို မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့က ပြောဆိုဆုံးမရပါမည်။

(ခ) သံဃာဒေက ရဟန်းနှင့်အတူတူပင် နေထည်ဖြစ်စေ တစ်ကျောင်းတိုက်စီပင် နေထည်ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓိမ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ယူဇနာဝက်ခရီးသို့ပင် သွားရောက်ပြောဆိုဆုံးမပေါ်မည်၊ ပြောမည့် တာဝန်ရှိလျက် မပြောမိပါက ဝတ္တရားပျက်တုက်မှုအတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသည်။

ပရက္ကမန္တံ သံဃဿ၊ တိက္ခု ဝေဒါယ တိက္ခုဇော။

ဒိသ္မာ သုတော ဟိဝါ ဥတု၊ အဝဒန္တဿ ဒုက္ကဋ်။

၁၉၇။ မေး- သံဃဘေဒက အမှုသည် ဘိက္ခုနီနှင့် ဆိုင်သည် မဟုတ်ခြင်း၊ သံဃဘေဒက ရဟန်းမှာလည်း မပြုအပ်သော သံဃဘေဒကအမှုကိုပြုခြင်းကြောင့် သံဃဘေဒကသိက္ခာပုဒ်မှာ အသားစာရဏပညတ္တိ ကိရိယသာ ဖြစ်သင့်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် သာဓာရဏိ ပညတ္တိအကိရိယဖြစ်နေပါသနည်း။

၁၉၇။ ဖြေ ဘိက္ခုနီသည် သံဃဘေဒကအမှုကို မပြုသည့်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် ဘေဒီယပရက္ကမန အမှုကိုကား ပြုလေသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဤသိက္ခာပုဒ်ကို သာဓာရဏပညတ္တိဟု ဆိုပါသည်။ သံဃာဒိသေသံ အာပတ်သို့ ရောက်သည်မှာ မပြုအပ်သော သံဃဘေဒက အမှုကိုပြုခြင်းကြောင့်မဟုတ်။ “ပဋိနိဿဇ္ဇာမိ” ဟုကာယဝိကာရကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝစီဘေဒကိုသော်လည်းကောင်း ပြုရမည် မပြုခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ရကား အကိရိယဟု ဆိုပါသည်။

၁၉၈။ မေး (က) သံဃဘေဒကရဟန်းကို ဥတိကမ္မဝါစာဖြင့်ပြောဆိုဆုံးမရာ ဥတိကမ္မဝါစာအတွင်း ထိုရဟန်း၌ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ သင့်ရောက် ကောင်းသော အာပတ်မျိုးတို့ကို ခွဲခြားဖော်ပြ၍ (ခ) သံဃဘေဒက သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၁၉၈။ ဖြေ (က) သံဃဘေဒကရဟန်းအား ဥတိအဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာ ၂ ကြိမ်တို့ဖြင့် ထုလွှစွည်း ၂-ချက် “သောဘာသေယျ” ဟု တတိယကမ္မဝါစာ “ယျ” အက္ခရာသို့ရောက်သည်ရှိသော် ဒုက္ကဋ်နှင့် ထုလွှစွည်းတို့ပျောက်၍ သံဃဒိသေသံ အာပတ်တစ်ခုသာ သင့်ရောက်တော့၏။

သံဃာဒိသေသ ကဏ္ဍ

၁၅၇

(ခ) အင်္ဂါမျှားကား ၁-သမ္မုသံဃာကို ကွဲပြားအောင် ပြုခြင်း၊ ၂-ဓမ္မကံဖြင့် သမနုဘာသန အမှုကိုပြုခြင်း၊ ၃-ကမ္မ ဝါစာ၏ပြီးဆုံးခြင်း၊ ၄-မိမိအမှုကိုမစွန့်လွှတ်ခြင်းပေါင်း ၄ပါး။

အင်္ဂါအတွက် ကျက်မှတ်ရန် ဆောင်ပုဒ်

စိတ်တူကိုယ်မျှ၊ မြတ်သံဃာကို၊ ပါပစိတ်ဆောင်၊ ကွဲပြား
အောင်ပြု၊ သမနုဘာသန၊ ဓမ္မကံလောက်၊ ပြီးမြောက်၊
ကမ္မ၊ ကိုယ့်ဝါဒကို မချမပယ်၊ ဤလေးသွယ်၊ မှတ်ဖွယ်
အင်္ဂါရပ်တည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် သာဓာရဏပညတ္တိ၊ အနာဏတ္တိက၊ သမနု
ဘာသနသမုဋ္ဌာန၊ အင်္ဂါရိယ၊ သညာဝိမောက္ခ၊ သစိတ္တက၊
လောကဝဇ္ဇ၊ ကာယကမ္မ၊ ဝစီကာမ၊ အကုသလစိတ္တ၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနာတည်း။

ဒသမသံဃာဒိသေသ ပြီး၏။

ကောဒသမသံဃာဒိသေသ

၁၉၉။ မေး (က) ဘေဒါနဝတ္ထကသိက္ခာပုဒ်၌ ဘယ်လို
ရဟန်းမျိုးကို ဘေဒနဝတ္ထက ရဟန်းဟု ခေါ်ပါ သနည်း။

(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၌ “ကော ဝါ ဒွေ ဝါ တယော ဝါ”ဟု
သတ်မှတ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၁၅၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၁၉၉။ ဖြေ (က) သံဃာဒိတေဒက ရဟန်း၏ဒိဋ္ဌိ၊ ခန္တိ၊ ရုစိ ဟူသောအယူ၊ နှစ်လိုမြီန်ရှက် သက်ဝင်ခြင်း၊ ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းတို့ကို ယူကာ ထိုရဟန်းသို့အတုလိုက်၍ ပြုမူကျင့်ကြံနေထိုင်သော ရဟန်းမျိုးကို ဘေဒါ နှဝတ္ထက ရဟန်းမျိုး ခေါ်ပါသည်။

(ခ) ၃-ပါးထက်လွန်ကုန်သော ၄-ပါး ၅-ပါးစသော ရဟန်းတို့ကိုနိဂ္ဂဟကံမပြုထိုက်သောကြောင့် “ကော ဝါဒဒ္ဓ ဝါ တယောဝါ” ဟုသာ သင်္ချာသတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ (ဥဗ္ဗာဟိက၊ စသောကံမျိုးကိုကား များစွာသော ရဟန်းတို့အားလည်း ပြုထိုက်၏။)

ဘေဒါနှဝတ္ထကသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါများကား သံဃဘေဒက သိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါ ၄-ပါးတို့တွင် “ပရက္ကမန” အင်္ဂါအစား “အနှဝတ္ထန” အင်္ဂါကိုထည့်၍ ၄-ပါးပင်တည်း။

ကောဒဒသမသံဃာဒိသေသံ ပြီး၏။

ဒွာဒသမသံဃာဒိသေသံ

၂၀၀။ မေး (က) သံဃာဒိသေသံ ဒုဗ္ဗိစ သိက္ခာပုဒ်၌ “ဥဒ္ဓေသပရိယာပနသု သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနော” ပုဒ်တို့၌ “ဥဒ္ဓေသအရ၊ သဟဓမ္မိက အရနှင့်တကွ (ခ) အဘယ်ကြောင့် သဟဓမ္မိက ခေါ်ကြောင်းကို ပြဆိုပါ။

၂၀၀။ ဖြေ (က) ဥဒ္ဓေသဟူသည် ပါတိမောက္ခတည်း။ သဟဓမ္မိက ဟူသည် ဗုဒ္ဓ ပညတ္တိ သိက္ခာပဒတည်း။

(ခ) ဗီကင်းသုံးပေ ၅-ဦးတို့ ကျင့်သင့်ကျင့်ထိုက်ကြရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သီတင်းသုံးပေ ၅-ဦးတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို သဟဓမ္မိက ခေါ်ရပါသည်။

ဤဒုဗ္ဗေသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကား သံဃာဒိဘေဒကသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါ ၄-ပါးတွင် “ပရက္ကမန” အင်္ဂါအစား “အာစနိယကရကဘာ” အင်္ဂါကိုထည့်၍ ၃-ပါးပင်တည်း။

ဘိက္ခုပိ သာမဏေရော၊ သိက္ခမာနာစ ဘိက္ခုနီ၊
သာမဏေရိတိ ကထိတာ၊ ပဉ္စေတေ သဟဓမ္မိကာ။

ဒွာဒေသမသံဃာဒိဇေသ ပြီး၏။

တေရသမသံဃာဒိဇေသ

၂၀၁။ မေး (က) သံဃာဒိဇေသသ် တေရသမ သိက္ခာပုဒ်၌ “ဂါမံ ဝါ နိဂမံ ဝါ” ဟုဆိုသဖြင့် နဂရမှာ ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အရာမဟုတ်ဟု မှတ်ရမည်လော၊ (ခ) ဘယ်လိုရဟန်းမျိုးကို ကုလဒူသကရဟန်းခေါ်ဆိုကြောင်းကိုလည်းညွှန်းပြပါ။

၂၀၂။ ဖြေ (က) နဂရသည်လည်း ဂါမ၌ အတွင်းဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဤသိက္ခာပုဒ်အရပင်ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ပုပ္ဖဒါနပန်းပေးခြင်းစသော မလျောက်ပတ်သော အလုပ်မျိုးတို့ဖြင့် ဒါယကာဒါယိကာမတို့၏ အစစ်အမှန်ဖြစ်သော လဒွာတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ရဟန်းမျိုးကို ကုလဒူသကရဟန်းခေါ်ဆိုရပါသည်။

၁၆၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဒါယကာဒါယိကာမတို့အားပန်း၊ သစ်သီးစသည်တို့ကိုပေး
သောရဟန်းသည်မိမိကိုသို့ ပန်း၊ သစ်သီးစသည် မပေးဘော
ရဟန်းကောင်းတို့အပေါ်၌ ဒါယကာဒါယိကာမတို့မကြည်ညို
အောင် သစ္စာပျက်အောင် လုပ်သူဖြစ်ရကား ကုလဒုသက
ဖြစ်တော့၏။

၂၀၂။ မေး (က) သံဃာဒီသေသ် ကုလဒုသကသိက္ခာ
ပုဒ်၌ “ကုလဒုသကော” ဟူသော ပါဠိနှင့်စပ်၍ သိအပ်သော
ကုလဒုသနာအမူမျိုးတို့ကို ထုတ်ပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ကုလဒု
သကရဟန်း၏ ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မာရဟအဖြစ်ကို ပြသော ပါဠိ
ဝါကျစုကိုလည်းထုတ်ပြပါ။

၂၀၂။ ဖြေ (က) ကုလဒုသန အမူများကား-ပုပ္ဖဒါန-
ပန်းပေးခြင်း၊ ဖလဒါန-သစ်သီးပေးခြင်း၊ စုတ္တဒါန-ဆပ်ပြီ
မှုန့် ပေးခြင်း၊ မတ္တိကာဒါန-မြေညက်ပေးခြင်း၊ မျက်နှာချေပေး
ခြင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌဒါန ဒန်ပူပေးခြင်း၊ ဝေဠုဒါန-ဝါးပေးခြင်း၊
ဝဇ္ဇိက-ဆေးကုခြင်း၊ ဇေယျသနိက-သလုံး မြင်းခေါင်းဖြင့်
လှတို့၏ အစေအပါးခံခြင်း။

ဆောင်ပုဒ်

ပုဋိ၊ သီး၊ မုန့်၊ မြေ၊ ဝါး၊ ပျံ၊ ခြေ၊ ဝဇ္ဇေဒုရစ်ဖြာ၊

(ခ) အာယသ္မာခေါ ကုလဒုသကော၊ လ၊ အလံတေ
ဣဓေါသေန။

(ဖြေလျှပ်ပါဠိကိုပေယျာလမခံဘဲ အကုန်ဖော်ရေး)

၂၀၃။ မေး (က) ပဗ္ဗာဇနိယကံအပြုခံရသော “ပဗ္ဗာဇနိယ ကမ္မကတ” ရဟန်းသည် ဘယ်သို့သော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရပါ သနည်း။ (ခ) ကုလဒူသန အမှုမျိုးအတွက် သင့်ရောက်ထိုက် သော အာပတ်မျိုးကိုလည်း အကြောင်းဝတ္ထုနှင့် တကွ ခဲ့ခြင်း ဖော်ပြပါ။

၂၀၃။ ပြေ (က) ပဗ္ဗာဇနိယ ကမ္မကတ ရဟန်းသည် အကြင်ကျောင်း၌ နေ၍ အကြင်မြို့ရွာ နိဂုံး၌ ကုလဒူသန အမှုကို ပြု၏။ ထိုကျောင်း၌လည်း ဆက်လက်၍ နေခွင့်မရ၊ ထိုမြို့ရွာ နိဂုံး၌လည်း ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ကျက်စား သွားလာခွင့် မရတော့ပါ။

(ခ) ဒါယကာတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း၊ “ကုလသင်္ဂဟ” အကျိုးငှာ ကိုယ့်ဥစ္စာကို ပေးခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ် သံသိက ပစ္စည်းကို အစိုးတရပေးခြင်းကြောင့် ထုလွှစွည်း၊ အနိုင်အထက် ပြုလုပ်၍ ပေးခြင်းကြောင့် ပါရာဇိက။

၂၀၄။ မေး (က) ကုလဒူသကရဟန်းအား “မာယသွာ ဝေ အာစ” စသော စကားဖြင့် တားမြစ်ရသည်မှာ အဘယ် အကျိုးငှာပါနည်း။ (ခ) တားမြစ်ပြောဆိုပါလျက် မိမိအကျင့် ကို မစွန့်လွှတ်ခြင်းကြောင့် မည်သည့်အပြစ်ထပ်မံ၍ ဖြစ်ပါသေး သနည်း။

၂၀၄။ ပြေ (က) “ဆန္ဒာဝါမိနော စ ဘိက္ခု” စသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရပ်စဲရန် တားမြစ်ရပါသည်။ ကုလ ဒူသန အမှုကိုပြုခြင်းမှ ရပ်စဲရန် တားမြစ်သည်မဟုတ်။

၁၆၂

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) တားမြစ် ပြောဆိုအပ်ပါလျက် မိမိအကျင့်ကို မစွန့်လွှတ်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခနှင့်အာပတ်ထပ်မံ၍ သင့်ပါသည်။

ဤကုလဒုသကသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါများကား-သံဃာဘေဒကသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါ ၄-ပါးတွင် “ပရက္ကမန” အင်္ဂါအစား “ဆန္ဒာဒီတိပါပန” အင်္ဂါကိုထည့်၍ ၄-ပါးပင်တည်း။

၂၀၅။ မေး (က) “နဝ ပထမာပတ္တိကာ၊ စတ္တာဓောယာဝတတိယကာ” ဟူသော ပါဠိ၌ ပထမာပတ္တိကပုဒ်ကို ဝစနတ္ထဖြ့် (ခ) ပထမာပတ္တိက ယာဝတတိယက-အမည်ရကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၀၅။ ဖြေ (က) ပထမံ အာပတ္တိ ဇေတေသန္တိ ပထမာပတ္တိကာ။

(ခ) ဦးစွာမဆွ ဝိတိက္ကမနက္ခဏ၌ သင့်ရောက်ခြင်းရှိသောကြောင့် “ပထမပတ္တိက”၊ ယာဝတတိယ သမနုဘာသနကံ၏ အဆုံး၌ သင့်ရောက်ခြင်းရှိသောကြောင့် “ယာဝတတိယကံ” အမည်ရပါသည်။

၂၀၆။ မေး (က) “ဇေနံ ပဋိစ္စာဒေတိ” ၌ ဇေနံ-အရ ဇေနိတဗ္ဗအာပတ်ကို ယူရမည်လော အဘယ်ကို ယူရမည်နည်း။ (ခ) “ပဋိစ္စာဒေတိ” ပါဠိအရ အဋ္ဌိစ္ဆန္တအာပတ်ဟု သိမှတ်ရကြောင်းဖြစ်သော ပဋိစ္စာဒေတိက္ခန္ဓာများကိုလည်း အကျဉ်းမျှ ညွှန်းပြပါ။

၂၀၆။ ဖြေ (က) ဇာနိ-အရ ဇာနိတဗ္ဗအာပတ်ကို မဟူ
ရပါ။ ပဋိစ္ဆာဒနန္တကြိယာ၏ ကတ္တားဖြစ်သော ဇာနန္တရဟန်းကို
ကောယူရပါမည်။

(ခ) ပဋိစ္ဆာဒနလက္ခဏာများ ၁-အာပတ္တိသဇီရောက်သော
အာပတ်၏သံဃာဒိဿေသ ၁၃-ပါးတို့တွင်တစ်ပါးပါးဖြစ်ခြင်း၊
၂-အာပတ္တိသည် သံဃာဒိဿေသ အာပတ်သင့်မှန်းကိုသိခြင်း၊
၃-ပကတတ္ထော၊ ပကတတ်ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၄-ပကတတ္ထသည်၊ ၄-
ပကတတ်ရဟန်းဟုသိရှိခြင်း၊ ၅-အနန္တဗျာယ်ကော၊ နာဇန္တဗျာယ်
စသော ၁၀-ပါးသော အန္တဗျာယ်မရှိခြင်း၊ ၆-အန္တဗျာယ်က
သည်၊ အန္တဗျာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိဟုသိရှိခြင်း၊ ၇-ပဟုအခြား
ရဟန်းထံသို့သွား၍ သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို ပြောကြား
ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်း၊ ၈-ပဟုသည်၊ ထိုသို့ စွမ်းနိုင်သည်ဟု
သိရှိခြင်း၊ ၉-ဆာဒေတကာမော၊ သင့်ရောက်သော အာပတ်ကို
မဖော်မကြား ဖုံးဖိ၍ထားလိုခြင်း၊ ၁၀-ဆာဒေတိ၊ ဖုံးဖိ၍ထား
လိုသည့်အတိုင်း၊ မဖော်မကြား ဖုံးဖိထားလျက် အရုဏ်တက်
စေခြင်း။

ဤဆိုပြီးလက္ခဏာ ၁၀-ပါးနှင့်ပြည့်စုံညီညွတ်ပါက ဖုံးလွှမ်း
ရာသို့ ရောက်တော့၏။ ဖုံးလွှမ်းသည် မည်တော့၏။ မည်သည့်
အာပတ်ကိုမဆို ဖုံးလွှမ်းသည့်အတွက်လည်း အရုဏ်တက်သည်
နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပဋိစ္ဆာဒနဒုက္ခိယ ထပ်မံ၍ သင့်ဆေးသည်။

အမှာ

ဖြေရာ၌ဤမေးခွန်းအရ ပါဠိသက်သက်မျှကိုဖြစ်စေ၊ မြန်မာ
သက်သက်ကိုဖြစ်စေ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့် ပြီးနိုင်၏။

၁၆၄

ကင်္ခါမေးခန်းနှင့် ဖာဖြေ

သောင်ပုဒ်

- ၁။ သင်တုံအာပတ်၊ ပကတတ်၊ ကင်္ခါလတ်အန္တိဗုဒ္ဓိ။
- ၂။ ကြားငှာစွမ်းငြား၊ သညီပွားရှစ်ပါးသရုပ်ငြိမ်း -
- ၃။ ဖုံးလွှမ်းလိုငြား၊ ဖုံးလွှမ်းငြား၊ ဆယ်ပါးဖုံးလွှမ်း ဖွယ်။

၂၀၇။ မေး (က) အကြင်ရဟန်းသည် သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သို့ ရောက်ပါလျက် အာပတ်လုံးလုံးမသင့် ဟူသော အထင်မျိုး၊ အခြားအာပတ် သင့်သည်ဟူသော အထင်မျိုး၊ သံဃာဒိသေသ်အာပတ် ဟုတ်လေ သလား-မဟုတ်လေသလား-ဟူသော ယုံမှားခွဲဟ ဝေမတိကမျိုး ရှိသဖြင့် မပွင့်မကြားဖုံးဖိ၍ ထားပါက ထိုရဟန်း၏အာပတ်မှာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအာပတ် ဟုဘိ-မဟုတ်ကိုဆုံးဖြတ်၍ (ခ) “ယာဝတီဟံ” ပါဠိအရ အစ၊ အဆုံးဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒ ဒီဝသတို့ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၂၀၇။ ဖြေ (က) ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်မဟုတ်ပါ။ အစ္စန္ဒအာပတ်သာ ဖြစ်သည်။

(ခ) အစနေကား-ပဋိစ္စာဒိ တဒီဝသ၊ အဆုံးနေကား အာရောစိတဒီဝသတည်း။

သံဃာဒိသေသ်အာပတ်ဟု မသိစေကာ ယခု ငါကျူးလွန် သော အမှုသည် အာပတ်သင့်သော အမှုမျိုး ဖြစ်သည် ဟု ပဋိစ္စန္ဒဖြစ်တော့၏။

၂၀၈။ မေး “အကာမာ ပရိဝတ္ထဗ္ဗ” ပါဠိအရ ပရိဝါသ တေဒကို မူလတေဒ-အနုတေဒရသင့်သမျှထုတ်ပြပါ။

၂၀၈။ ဖြေ မူလဘေဒ-ပဋိစ္စန္ဓပရိဝါသ်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၊
အမောနေပရိဝါသ်၊ ပေါင်း ၃-ပါး။

အနုဘေဒ-စူဠသုဒ္ဓန္တမဟာသုဒ္ဓန္တဟုသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် ၂-ပါး။

ဩဇာနသမောဓာန၊ အဏ္ဌသမောဓာန၊ မိဿကသမောဓာန
ဟု သမောဓနေပရိဝါသ် ၃-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၉။ မေး ပဋိစ္စန္ဓ ပရိဝါသ်ဟူသည် ဘယ်လိုပရိဝါသ်
မျိုးကိုဆိုပါသနည်း။ ဤပဋိပစ္စန္ဓပရိဝါသ်အရာ၌ (က) ၁၅-ရက်
ဖုံးလွှမ်း၍ထားအပ်သော သုက္ကဝိသဠိ အာပတ် တစ်ခုအတွက်
ပရိဝါသ်တောင်းပုံ ပါဠိနှင့် (ခ) ၀.၆ ရက်တည်း ဖုံးလွှမ်းအပ်
သော အာပတ် ၁၅-ခုအတွက် ပရိဝါသ်တောင်းပုံ ပါဠိတို့ကို
ရေးပြပါ။

၂၁၀။ ဖြေ ဖုံးလွှမ်း၍ထားအပ်သော အာပတ်ရှိခဲ့သော်
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော နေ့ရက်အရေအတွက်အတိုင်း ပေးရသော
ပရိဝါသ်မျိုးကို ပဋိပစ္စန္ဓပရိဝါသ်ဆိုပါသည်။

(က) အဟံ ဘန္တေ ကေ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ သဉ္စတနိကံ
သုက္ကဝိသဠိံ ပက္ခပုဋိစ္စန္ဓံ၊ သောဟံ ဘန္တေ သံသံ ကေဿာ
အာပတ္တိယာသဉ္စတနိကံ ယ သုက္ကဝိသဠိယာ ပက္ခပုဋိစ္စန္ဓာယ
ပက္ခပရိဝါသ် ယာစာမိ။

(ခ) အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ သံသာဒိဃေသ အာပတ္တိ
ယော အာပဇ္ဇိံ ကောဟပုဋိစ္စန္ဓာယ၊ သောဟံ ဘန္တေ သံသံ
ဇာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟပုဋိစ္စန္ဓာနံ ကောဟ
ပရိဝါသ် ယာစာမိ။

၁၆၆

က ခါးပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၂၁၀။ မေး (က) သံဃာဒိဋ္ဌေသ် အာပတ်တစ်ခု သင့်ရှိ ပရိဝါသ်တောင်းရာ၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရက် အရေအတွက် အားလျော်စွာ မည်သို့ပြောင်းလဲ ပြုပြင်၍ဆိုရမည်ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) သုက္ကဝိသဋ္ဌိ ကာယသံသဂ္ဂ စသော နာနာဝတ္ထုက သံဃာ ဒိဋ္ဌေသ်အာပတ်တို့အတွက် ပရိဝါသ်တောင်းရာ၌ “နာနာဝတ္ထု ကာယော” ဟု မဆိုဘဲ တောင်းနိုင် မတောင်းနိုင်ကိုလည်းဖြေ ဆိုပါ။

၂၁၀။ ဖြေ (က) တစ်ရက်မှစ၍ ၁၄-ရက်ထိ လွှမ်းဖုံးရာ၌ “ကောဟပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ လ၊ စုဒ္ဓသဗ္ဗဟပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟု ဖုံးလွှမ်းအပ် သော ရက်ရှိသမျှ သင်္ချာတစ်၍ဆို၊ ၁၅-ရက် ဖုံးလွှမ်းလျှင် “ပက္ခပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟုဆို၊ ၁၅-ရက်အထက် တစ်လအောက်ဖုံးလွှမ်း လျှင် “အတိရေကပက္ခပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟုဆို၊ တစ်လဖုံးလွှမ်းလျှင် “မာသပ ပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟုဆို၊ တစ်လအထက် ၂-လအောက် ဖုံးလွှမ်းလျှင် “အတိ ရေကမာသပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟုဆို၊ ဤနည်းအတိုင်း “ဒွေမသပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ တေမာသပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ လ၊ အတိရေက ကောဒသမာသပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟု ထိုက်သလိုပြောင် လွှဲ၍ဆိုတစ်နှစ်ပြည့်လျှင် ဧကသံဝတ္ထုပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒံ” ဟုဆို၊ ဤနည်းအတိုင်း ပြောင်းလွှဲပုံကို သိလောက်ပြီ။

အာပတ်များဖြစ်လျှင် “ကောဟပပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာယော” စသည့် ဖြင့် ဝုစ်ပြောင်း၍ ဆိုရုံပင်။

(ခ) “နာနာဝတ္ထုကာယော” ဟု မဆိုဘဲလည်း တောင်း နိုင်ပါသည်။ “အဗ္ဗဟုဇာ သံဃာဒိဋ္ဌေသ် အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇီ” ဟု သဘောကိ သဘောရဏ နာမတ္ထေ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ “သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ” ဟု သဗ္ဗ
သာဓကနာမမတ္တ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောင်းခြင်း
ဖြင့်လည်းပြီးနိုင်သည်ဟု အဋ္ဌကထာ ခွင့်ပြုတော်မူလျက်ရှိသည်။

၂၁၁။ မေး (က) ဝတ်ဆောက်တည်သော ပါဠိ ဝတ်ချ
သော ပါဠိတို့ကို ရေးပြု၍ (ခ) ဝတ်ဆောက်တည်သည့်အခါ
ဝတ်ချသည့်အခါ၌ လိုအပ်သော သံဃာ အရေအတွက်ကိုလည်း
ညွှန်းပြပါ။

၂၁၁။ ဖြေ (က) ဝတ်ဆောက်တည်ပုံ “ပရိဝါသံသမာ
ဒိယာမိ၊ ဝတ္တံ သမာဒိယာမိ” ဝတ်ချပုံ “ပရိဝါသံနိက္ခိပါမိ
ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ”။

(ခ) ကပ်ပါးတည်းသော ရဟန်း၏ အထံ၌ပင်သော်လည်း
ဝတ်ကို ဆောက်တည်နိုင် ချနိုင်ပါသည်။

ဝတ်ကိုဆောက်တည်ရာ၌ “ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိ၊ ဝတ္တံ
သမာဒိယာမိ ၂-ပုဒ်တွင်ကပ်ပုဒ်တည်းကိုရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့်လည်း
သောက်တည်မှုကိစ္စ၌ပြီးစီးပါသည်။ ၂-ပုဒ်ဖြင့်ကား သာ၍ပင်
ပြီးတော့၏။ ဝတ်ချရာ၌လည်း နည်းတူပင်။

၂၁၂။ မေး မိမိနေရာ ကျောင်းတိုက်၏ အပြင်ဘက်သို့
ထွက်၍ဝတ်စောင့်ခွင့်ရသောရဟန်းသည် နေရာကျောင်းတိုက်မှ
ဘယ်လောက်ဝေးသော အရပ်သို့ သွားရမည်၊ (ခ) ရဟန်း
ဘယ်မျှ ခေ၍သွားရမည်၊ (ဂ) ဘယ်လိုနေရာမျိုး၌ နေ၍
ဝတ်စောင့်သင့်သည်၊ (ဃ) ဝတ်ကိုဘယ်အခါကြွားရမည်၊
(င) ဘယ်အခါချရမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၁၆၈

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၂၁၂။ ဖြေ (က) မိမိနေထကျောင်းတိုက်သည် တံတိုင်း အာရာမရှိသော ကျောင်းတိုက် ဖြစ်ပါက တံတိုင်းအာရာမမှ ခဲ ၂-ကျ အရပ်၊ တံတိုင်းအာရာမ မရှိပါက အာရာမထိုက်ရာ “ပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာန”မှ ခဲ ၂-ကျအရပ်၏ အပြင်ဘက်သို့ ထွက် သွားရမည်။ (ရဟန်းတို့၏ အသံကို မကြားရန် ဖြစ်သည်။)

(ခ) ရဟန်း တစ်ပါးပါးလျှင်ပင် ကိစ္စပြီးတော့သည်။ များလျှင်ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိ ကောင်းလှ၏။

(ဂ) သူငါကစသွားလာကြသည့် လမ်းမကြီးမှ ဘေးသို့ ဖဲ၍ ချုံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကာအရံဖြင့် ဖြစ်စေ အဖုံးအလွှမ်း အကာအကွယ် ရှိရာအရပ်၌ နေသင့်ပါသည်။ (ရဟန်းတို့ကို မမြင်ရန် ဖြစ်သည်။)

(ဃ) ဝတ်ကို အရုဏ်မတက်မီ ဆောက်တည်၍ ကြားရ ပါသည်။

(င) အရုဏ်တက်ပြီးမှ ဝတ်ကို ချရပါသည်။

ဝတ်ချပြီးနောက် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍ အခြားရဟန်း တို့နှင့်အတူတကွ ကိစ္စခပ်သိမ်းအတွက် ဆက်ဆံခွင့်ရတော့၏။

၂၁၃။ မေး (က) နံနက်စောစော ငတ်စောင့်နေဆဲမှာ မိမိနှင့်အတူတကွ ကျောင်းကပါလသော ပကတိဟောင်းက ကိစ္စတစ်စုံတစ်ရာအတွက် အရုဏ်မတက်ခင် ပြန်သွားပါက တယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ (ခ) အဋ္ဌာန်သွင်းရသေးသမျှ ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ရဟန်းခံပေမှုစသည်ကို ပြောရဟု ပြောကြ သည်မှာဟုတ်ပါ၏လော့။ ‘ဂုဏသုတ်’ နိဗ္ဗာန် ညွှန်းပြပါ။

၂၁၃။ ဖြေ (က) အရက်တက်လာလျှင် ကျောင်းကို ပြန်သွား၍ လက်ဦးဆုံးတွေ့သော ရဟန်း တစ်ပါးထံသို့ ဝတ်ကို ကြား၍ ချရမည်။

(ခ) ထိုသို့ပြောကြသည်မှာ အနိက္ခိတ္တဝတ္ထ ရဟန်းမျိုးကို ရည်ရွယ်ပါက ဟုတ်မှန်ပါသည်။ နိက္ခိတ္တဝတ္ထရဟန်းအဖို့မူတား “နိက္ခိတ္တကာလတော ပဋ္ဌာယ ပကတတ္ထဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ” ဟူသော အဋ္ဌဇာတိအရ ဝတ်ကိုချထားပါက အဋ္ဌာန်မသွင်း ရသေးစေကာ ပကတတ်ရဟန်းပင် ဖြစ်နေရကား အခြား ပကတတ် ရဟန်းများပင် ဥပဇ္ဈာစရိယအဖြစ် စသည်ကို ထိုက်ပါတော့သည် စင်းစင်းတည်း။

၂၁၄။ မေး (က) သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် ဟူသည် ဘယ်လို ပရိဝါသ် မျိုးပါနည်း။ (ခ) ထိုသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် အပြားကို လည်း အဓိပ္ပာယ်နှုတ်တကွ ပြဆိုပါ။

၂၁၄။ ဖြေ (က) သံဃာဒိဋ္ဌိသေသအာပတ်တစ်ခု ဖြစ်စေ အများဖြစ်စေ ခင်ပြီး၍ ထိုအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသော ရတ္တိ ပရိစ္ဆေဒကို အားလုံးဖြစ်စေ၊ တစ်ချို့တစ်ခက်ဖြစ်စေ၊ သေရို့ မမှတ်မိသောရဟန်းမျိုး၊ ယုံမှားဒွိဟ၊ ဝေမေတိက ဖြစ်နေသော ရဟန်းမျိုးအား ပေးရသည့် ပရိဝါသ်မျိုးကို သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ် ဆိုပါသည်။

(ခ) စူဠသုဒ္ဓန္တ-ဝါရဟန်းဖြစ်ပြီးသည်မှစ၍ မည်သည့် ရက်၊ လ၊ တိုင်အောင် သံဃာဒိဋ္ဌိသေသမှ စင်ကြယ်သည် မည်သည့် ရက်၊ လ၊ မှစ၍ ဖင်ကြယ်ဟု မှတ်ထင်မှုရှိနေသော ရဟန်းမျိုး။

ရဟန်းခံပြီး ညီမှစ၍ မည်သည့် သ၊ မည်သည့်ရက်ကျမှ စင်ကြယ်သည်ဟု မှတ်ထင်သော ရဟန်းမျိုးအား မစင်ကြယ်ဟု ထင်သောနေ့ အရေအတွက်အတိုင်း ပေးရသော ပရိဝါသ်မျိုး။

မဟာသုဒ္ဓန္တ-ရဟန်းဖြစ်သည့် နေ့မှစ၍ ပရိဝါသ်ယူသော နေ့တိုင်အောင်ပင် သံဃာဒိဿသ်မှ ငါးစင်ကြယ်ဟုမှတ်ထင်မှု ရှိသော ရဟန်းမျိုးအား ရဟန်းဖြစ်သည့်နေ့မှစ၍ ပရိဝါသ် ယူသည့်နေ့တိုင်အောင် နေ့ရက်တို့ကို ရေတွက်၍ ပေးရသော ပရိဝါသ်မျိုး။

အာပတ္တိ ပရိယန္တကို သိမှုမသိမှုမှာ ဤသုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသ် အရာ၌ လိုရင်းပဓာနမဟုတ်ပေ။

၂၁၅။ မေး (က) သမောဓာန ပရိဝါသ် ဟူသည် တယ်လီပရိဝါသ်မျိုးပါနည်း။ (ခ) ထိုပရိဝါသ်၏ အပြားကိုလည်း အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။

၂၁၅။ ဖြေ (က) “သမောဓာနေတွာ ဒါတဗ္ဗော ပရိဝါသော သမောဓာန ပရိဝါသော” ဟူသည်နှင့်အညီ နာနာကာလိက၊ နာနာဝတ္ထုက အာပတ်တို့ကို “အဋ္ဌ” စသည့် တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ကပေါင်းတည်းပြု၍ ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်မျိုးကို သမောဓာန ပရိဝါသ် ဆိုပါသည်။

(ခ) သြဓာနသမောဓာန- ဂတ်၏အတွင်းမှာ သံဃာဒိဿသ်အာပတ်ထပ်ဆင့်ပြန်ပြီးလျှင်ဖုံးလွှမ်း၍ထားသောရဟန်းအား နောက်ကစောင့်ခဲ့ပြီးသော နေ့တို့ကိုဖုတ်၍ မူလအာပတ်၏ ဒီဝသပရိစ္ဆေဒ၌ နောက်ထပ် သင့်သော အန္တရာဂတ်ကို ပေါင်း၍ ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်မျိုး။

သံဃာဒိဋ္ဌိသေသ ကဏ္ဍ

၁၇၁

အတ္တသမောဓာန ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ်၊ ဒွိဟပုဋိစ္ဆန္ဒ အာပတ် စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည့်ရက်၊ ဗုဒ္ဓကမ္မသေသ သံဃာ ဒိဋ္ဌိသေသ အာပတ်များရှိနေရာ ရက်အကြာဆုံး ဖုံးလွှမ်းထားသော အာပတ်၌ ရှိသမျှ အာပတ်အားလုံးကို ပေါင်းရုံးသွင်း သိပ်၍ ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်မျိုး။

မိဏကသမောဓာန- သုက္ကဝိဿဋ္ဌိကာယသံသဂ္ဂစသည်ဖြင့် အာပတ်သင့်ကြောင်း ဝတ္ထုအားဖြင့် တခြားစီ ဖြစ်နေသော သံဃာဒိဋ္ဌိသေသ အာပတ်တို့ကိုတစ်ပေါင်းတည်း ပေါင်းရုံး၍ ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်မျိုး။

အန္တရာပတိဟူသည် ဝတ်ကိုမချသေးမီ ဝတ်တင်းလင်းရှိနေ ခိုက်မှာ သင့်ရောက်လာသော သံဃာဒိဋ္ဌိသေသ အာပတ်တည်း။ ထိုအန္တရာပတ်သည် ၁-ပရိဝတ်ကျင့်စဉ်၊ ၂-မာနတ်ထိုက်စဉ်၊ ၃-မာနတ်ကျင့်စဉ်၊ ၄-အပ္ပာန်ထိုက်စဉ်ဟူသော ခေတ် ၄-မျိုး၌ သင့်ထိုက်ရကား အန္တရာပတ်သင့်သော ရဟန်းမျိုးသည်လည်း “ပါရိဝါသိက၊ မာနတ္တာရဟမာနတ္တစာရိက၊ အပ္ပာနာရဟ” ဟူ၍ ၄-မျိုး ၄-စားပင် ကွဲပြား၏။ ဝတ်ချ၍ထားသော နိက္ခိတ္တ ဝတ္တရဟန်းသည်ကား ပကတတ်ရဟန်းပင် ဖြစ်၏။ ပကတတ် ရဟန်းမျိုးမှာလည်း အန္တရာပတ်လင့်ရသည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ ကြောင့် ဝတ်ချထားခိုက်မှာ သံဃာဒိဋ္ဌိသေသအာပတ်သင့်လျှင် မူလာယပုဋိကုဿနအမှုကိုမပြုရ။ ထိုအာပတ်အတွက်သက်သက် သီးခြားဝတ်စောင့်ရသည်။ မဖုံးလွှမ်းလျှင်လည်း မာနတ်ကိုသာ ကျင့်ရ၏။ အပ္ပာနာရဟစခန်းအထက်တန်းသို့ ရောက်နိုင်၌ပင်

၁၇၂

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဖြစ်စေကာ အန္တရာပတ်သင့်ရောက်ပါက နောက်ကစောင့်ပြီး ကျင့်ပြီးသော ပရိဝါသ်မာနတ်တို့ အကုန်ပျက်၏။ အသစ်ပြန်၍ ပရိဝါသ်စောင့်ရသည် မာနတ်ကျင့်ရသည်။

၂၁၆။ မေး (က) မာနတ်အမျိုးအစားကို အဓိပ္ပာယ်နှင့် တကွ ဖော်ပြ၍ (ခ) မာနတ်တည်ဆောက်ရန် သွားသည့်အခါ ပကတိရဟန်း ဘယ်နှစ်ပါးပါရမည်၊ ဘယ်ပုံ ဆောက်တည် ရမည်တို့ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၁၆။ ဖြေ (က) မာနတ်သည်ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်၊ အပဋိစ္ဆန္ဒ မာနတ်ဟု ၂-မျိုးရှိပါသည်။

ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်-ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်ရှိသော ရဟန်း အား ပရိဝါသ်အဆုံး၌ ပေးရသောမာနတ်မျိုး။

အပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်- ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ် ရှိသော ရဟန်းအား ပရိဝါသ်ကို မပေးဘဲ ပေးရသောမာနတ်မျိုး။

(ခ) နံနက်စောစော အနည်းဆုံးရဟန်း ၄-ပါး ပါစေ၍ ပါရိဝါသ်က ရဟန်းနေထိုင်သည့် အရပ်မျိုးသို့ပင် သွားကာ “မာနတ္တံ သမာဓိယာမိ၊ ဝတ္တံသမာဓိယာမိ” ဟု ဆို၍ဆောက် တည်ရပါမည်။

“မာနတ္တံနိက္ခိပိမိ၊ ဝတ္တံနိက္ခိပိမိ” ဟု ချလေ။

၂၁၇။ မေး (က) “အတ္တဝန်” ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုဖော်ပြ၍ (ခ) အတ္တဝန်သွင်းရာ၌ သံဃာ ၂၀-မပြည့် သည်ကိုသိလျက် အတ္တဝန်သွင်းပေးသော ရဟန်းတို့မှာ အဘယ် အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၂၁၇။ ဖြေ (က) “အဗ္ဗာန” ဟူတော့ဝိနည်းကံ၏ အစပီး
ဖြင့် သံဃာတောင်သို့ခေါ်ဆောင်သွင်းသွင်းမှုကို “အဗ္ဗာန” ဟု
ဆိုပါသည်။

(ခ) သံဃာ ၂၀-မပြည့်မှန်း သိလျက် အဗ္ဗာန်သွင်း
သောရဟန်းတို့မှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ကြကုန်သည်။

ပရိဝါသ်မာနတ်နှင့်စပ်၍ ပြည့်စုံသော အဓိပ္ပာယ် အဆုံး
အဖြတ်အကျယ်ကို ကျေးဇူးရှင်စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး
၏ “ပရိဝါသ်မာနတ္တာဒိဝိနိစ္ဆယကျမ်း” မှ ယူကြလေကုန်။

ဧကရသမ သံဃာဒိသေသ်ပြီး၏။

သံဃာဒိသေသ်ကဏ္ဍ အလုံးစုံပြီး၏။

အနိယတ ကဏ္ဍ

ပထမ အနိယတ

၂၁၀။ မေး (က) ပထမအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ လိုအပ်သော
မာတုဂါမမျိုးကို ပြဆို၍ (ခ) ရဟော-အရ စက္ခု၊ သောတ
ရဟောဒွယတွင် အာဟာရကို ယူရမည်ကိုလည်း အကြောင်းနှင့်
တကွ ဖြေဆိုပါ။

၂၁၀။ ဖြေ (က) ယနေ့မွေးဖွားသောအသက်ရှင်နေသည့်
မိန်းကလေးမှစ၍ ဇီဝဓာနကမနုဿိတ္တိ ဟူသမျှကို ဤသိက္ခာ
ပုဒ်၌ မာတုဂါမဟု ဆိုအပ်ပါသည်။

(ခ) ပါဠိတော်၌ စက္ခုသောတ ရဟောဒွယတွင် ပထမ
ဆိုင်ရာဖြစ်သော ပဋိစ္စန္ဓေ အလံယမ္ပနိယေ' ဟူသော ပုဒ်တို့ကို
ဟောတော်မူသောကြောင့် စက္ခု ရဟောကိုသာ ယူရပါမည်။

ရဟန်းနှင့်မာတုဂါမတို့၏ပြောစကားကို ကြားလောက်ရာ
သဝနူပစာအတွင်း၌ တံခါးပိတ်ထားသော အခန်းတွင်းမှနေ
သောဝိညာဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အနားမှကပ်နေသောမျက်စိစာန်း 'အန္ဓ'
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရှိကြစေကာ ဤသိက္ခာပုဒ်အရအာပတ်မှ မလွတ်သည်
ကိုထောက်၍ သောသရဟောနှင့် မဆိုင်ကြောင်းကိုသိလေ။

အနိယတ ကဏ္ဍ

၁၇၅

၂၁၉။ မေး (က) ပထမအနိယတ သိက္ခာပုဒ်၌ ‘ကော
 ကောယ’ ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် ရဟန်းနှင့် မိန်းမ
 တစ်ယောက်ချင်းသာမနေကောင်းသည်။ မိန်းမပေါင်းများစွာ
 တို့နှင့်ကား နေကောင်းသည်သာ ဟု မှတ်ရပါမည်လော။
 (ခ) ‘နိစ္ဆန္တိ ကပ္ပေယျ’ ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် အိပ်ခြင်း
 ဣရိယပုတ်တို့ဖြင့် နေကြမှုကား အပြစ်မရှိပါဟု ဆိုရမည်လော။

၂၁၉။ ဖြေ (က) ‘ကောယ’ ဟူသော စကားသည်
 ဥပလက္ခက စကားမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဣတ္တိန် ပန သတဝိန
 ကဏေတိ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ မိန်းမပေါင်းများစွာနှင့်
 နေသော်လည်း အာပတ်မှ မလွတ်ပါ။

(ခ) ‘နိစ္ဆန္တိ’ ဖြင့် သယနကိုလည်း ယူအပ်ပြီးသည် ဖြစ်
 သောကြောင့်အိပ်ခြင်းဣရိယာပုတ်ဖြင့်နေသော်လည်းအာပတ်
 မှ မလွတ်ပါ။

၂၂၀။ မေး ပထမအနိယတ သိက္ခာပုဒ်၌ ရဟန်းက ဝန်ခံ
 သည်ဖြစ်စေ မခံသည်ဖြစ်စေ ယုံကြည်လောက်သော စကား
 ရှိသော အရိယာသင်္ဂဟမ၏ စကားအတိုင်းသာ အာပတ်
 တပ်ကောင်းပါလျှင် အဘယ်ကြောင့် ရဟန်း၏ ဝန်ခံချက်
 အတိုင်းသာ ဆုံးဖြတ်ရပါသနည်း။

၂၂၀။ ဖြေ စက္ခုဖြင့် မြင်မှုဟူသည် မြင်တိုင်း ဟုတ်သည်
 လည်းရှိ၏။ မဟုတ်သည်လည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓေယျာဓကော
 ‘အရိယာသင်္ဂဟမက ပြောစေကာ’ သူမြင်တိုင်း လိုက်၍
 ဆုံးဖြတ်ခွင့်မရှိပါ။ ထို့ကြောင့်ရဟန်း၏ ဝန်ခံချက်အတိုင်းသာ
 ဆုံးဖြတ်ရပါသည်။

၁၇၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဒုတိယ အနိယတ

၂၂၁။ မေး (က) ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ်၌ “ရဟော” အရဟတ္တရဟော၊ သောတရဟောတို့တွင်အဘယ်ကိုယူရမည်ကို အကြောင်းနှင့်တကွပြဆို၍ (ခ) အယ်ဓမ္မော အနိယတော”၌ အနိယတဖြစ်ရကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၂၁။ ဖြေ (က) “နဟေဝ ခေါပန ပဋိစ္စန္ဓံ အာသနံ ဟောတိ။လ။ ဩဘာသိတု”ဟူသောပါဠိတော်အရ သောတ ရဟောကိုသာ လိုအပ်ပါသည်။

(ခ) ရဟန်းကဝိနိဓံတိုင်းသော အာပတ်ဝိတ္တု သို့လိုက်၍သာ ဆုံးဖြတ်ရသောကြောင့် အနိယတ ဖြစ်ရပါသည်။

၂၂၂။ မေး (က) အနိယတ သိက္ခာပုဒ်များ၌ ရဟန်း၏ ဝိနိဓံချက်အတိုင်းသာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဆိုရာ ရဟန်း၏ အလဇ္ဇီ ဖြစ်နေလျှင်လည်းသူပြောတိုင်းပင် လုပ်ရမည်လော၊ (ခ) ဆိုင်ရာ သိက္ခာပုဒ်များရှိပြီးဖြစ်လျက်အနိယတုဒ္ဒေသကိုဟောပြန်ရခြင်း မှာ အကျိုးမည်သို့ ရှိပါသနည်း။

၂၂၂။ ဖြေ (က) အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ သူဝန် မခံပါက အာပတ်ဖြင့်မဆုံးဖြတ်ရ။ နေဝံသုဒ္ဓနာသုဒ္ဓ-ဟူ၍သာ ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိပါသည်။ သို့မဟုတ်လျှင်လည်း “ဗဟုမ္ပိ အလဇ္ဇီ ဘာသေယျ၊ ဝိတ္တာနုသန္တိ တေန ကာရယေ”ဟူသော ပရိဝီ ပါဠိအရ အလဇ္ဇီအဖို့မှာ သူ၏ အကျင့်နှင့် သူပြောဆိုသော စကားကိုစပ်၍သာ သုံးဖြတ်ခွင့်ရှိပါသည်။

အနိယာတ ကဏ္ဍ

၁၇၇

အချို့စာများ၌ ဝုတ္တာနုသန္တိ-ဟု ရှိနေသည်။ ဝတ္ထံ-ရှိမူ
ပရိဝါ အဋ္ဌကထာနှင့်ညီမည်း

(၁) ဒိဋ္ဌိ၊ သုတိ၊ ပရိသင်္ကတ-ဟူသော မူလရှိသောအမူ
လကစေအောင် ဝတ္ထုကို ဝန်ခံမှုသာ အာပတ် ဖြစ်ဆုံးဖြတ်ရမည်။
ဝန်မခံခဲ့လျှင် အာပတ်တပ်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်မချရဟူသော အာပတ္တိ
အာရောပန လက္ခဏာကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ အနိယတုဒ္ဒေသကို
ဟောစေော်မူရပါသည်။

ဒုတိယအနိယတပြီး၏။

အနိယတကဏ္ဍ အလုံးစုံပြီး၏။

နိဿိတ္တိယ ပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

(စိဝရဝဂ်)

ပထမနိဿိတ္တိ ပါမိတ္တိ

၂၂၃။ ပေး (က) “နိဗ္ဗိကစိဝရသ္မိတိက္ခန္ဓာ”၌ အဘယ်
 အကြောင်းခြင်းရာတို့ဖြင့် စိဝရ၏ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သည်ကို ပြဆို၍
 (ခ) “ဥဗ္ဗဟသ္မိတိ ကထိနော” ပါ၌ နှင့်စပ်၍ သိအပ်သောကထိ
 နတ္တာရက်စွ၌ ဘယ်လိုရဟန်းမျိုးတို့အားသာ ကထိန် ခင်းခွင့်
 ပြုသည်။ (ဂ) အနည်းဆုံးရဟန်းမည်မျှရှိမှ ကထိန်ခင်းနိုင်သည်
 တို့ကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။

၂၂၃။ ဖြေ (က) အကြောင်း ခြင်းရာများ သုစိကဗ္ဗ
 ပရိယောသနာ၊ အပ်ချုပ်မှုနှင့်စပ်သော လုပ်ငန်း၏ ပြီးစီးခြင်း
 နဋ္ဌ၊ သူခိုး၊ ခိုးခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်ပျောက်ပျက်ခြင်း၊
 ဝိနဋ္ဌ၊ ခြံကိုက်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးခြင်း၊
 ဒဗ္ဗ၊ မီးလောင်ခြင်း၊ စီမံရာသာဥပစ္စန္ဓ၊ မည်သူ့ထံမှ သက်နိုး
 ရလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက် ပြတ်စဲခြင်း။

(ခ) ဝါမကျိုးသော “ပုရိဇဝသ္မိတိက္ခန္ဓာ” ရဟန်းမျိုးတို့အား
 သာ ကထိန်ခင်းခွင့် ပြုပါသည်။

(ဂ) အနည်းဆုံးရဟန်း ၅-ပါးရှိမှသာ ကထိန်ခင်းနိုင်
 ပါသည်။

ကထိန်ကံသည် စတုဝဂ္ဂက ရုက္ခိယကံဖြစ်၍ ကထိန်သင်္ကန်းပေး
 မည်ရဟန်း ၄ ပါး၊ ကထိန်ခံရမည့်ရဟန်းတစ်ပါး၊ ပေါင်း ၅-ပါး
 ရှိမှ ဖြစ်နိုင်သည်။

နိဿိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၇၉

၂၂၄။ မေး (က) တစ်ခုသောကျောင်းတိုက်၌ ပုရိမဝသံ
ဝုတ္တ ရဟန်း ၃-ပါးသာရှိရာ ထိုရဟန်းတို့အား ကထိန်သင်္ကန်း
ဖြစ်ပေါ်လာပါက ဘယ်လိုကထိန် ခင်းရမည်နည်း။ (ခ)
သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့တွင် အဘယ်သင်္ကန်းမျိုးဖြင့်သာ ကထိန်
ခင်းနိုင်သည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၂၄။ မြေ ပုရိမဝသံဝုတ္တ ရဟန်းက ၃-ပါးမျှသာရှိနေ
ပါလျှင် ဤကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ “ပစ္စိမဝသပဂတ” ရဟန်း
တို့ကိုဖြစ်စေ၊ အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့ကိုဖြစ်စေ၊ ဂဏ
ပူရကပြု၍ ခင်းရမည်။ (ဂဏပူရက ရဟန်းတို့မှအာ နိဆင်မရ)။

(ခ) သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့တွင် သံဃာ၌၊ ဥတ္တရာသင်္ကန်း၊ အန္တရ
ဝါသကဏ္ဍ ၃-ထည်တွင် တစ်ထည်စီဖြင့်သာ ကထိန်ခင်းနိုင်
ပါသည်။

၂၂၅။ မေး (က) ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက ဘယ်သို့ဆို၍
လှူသောသင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းရသည်။ (ခ) ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်
မျိုးသာ ကထိန်ခင်းထိုက်သည်။ (ဂ) ဘယ်ပုံကထိန်ခင်းရသည်
တို့ကို ဖြေဆိုပါ။

၂၂၅။ မြေ (က) ဒေဝ-မနုဿ-ဂဟဋ္ဌ-ပဗ္ဗဇိတတို့တွင်
မည်သူကမဆို “ဣမံ ကထိန်စိဝရံ သံဃဿ ဒေမ”ဟု ဆို၍
လှူသော သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းနိုင်ပါသည်။

(ခ) ပုဗ္ဗကရဏဇာနန-ပုဗ္ဗကရဏကို သိခြင်းစသောအင်္ဂါ
ဂ-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသာကထိန်ခင်းထိုက်ပါသည်။

(ဂ) ကထိန်ခင်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သိမ်အပြင်၌သံဃာ့ကို စည်းဝေးစေ၍ မဟာဝဂ္ဂ ကထိန်နက္ခန္ဓကလာ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သံဃာက သင်္ကန်းပေးပြီးနောက် ဒုကုဋ်ဖြင့် ခင်းမည်ဖြစ်လျှင် အရင်ကအဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ဒုကုဋ်ဟောင်းရှိနေပါက ထိုဒုကုဋ်ဟောင်းကို “ဣမံ သံဃာဋီ ပစ္စုဒ္ဓဗ္ဗမိ” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ချ၍ ကထိန်ခင်းမည့် ဒုကုဋ်သစ်ကို ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးပြီးလျှင် “ဣမံ သံဃာဋီ အဓိဋ္ဌာမိ” ဟု အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ “ဣမာယသံဃာဋီယာ ကထိန် အတ္တဗ္ဗမိ” ဟု ဆို၍ ခင်းအပ်၏။ ဧကသီဖြင့်ခင်းလျှင် “ဣမိနာ ဥတ္တဗ္ဗ သင်္ဂေန ကထိန်အတ္တဗ္ဗမိ” ဟု ဆို၍ သင်းပိုင်ဖြင့်ခင်းလျှင် “ဣမိနာ အန္တရဝါသဇ္ဇေန ကထိန်အတ္တဗ္ဗမိ” ဟု ဆို၍ ခင်းရသည်။

ကထိန်ခင်းမည့်ကင်္ခါကို အဓိဋ္ဌာန်မတင်မီသင်္ကန်းဟောင်းကို အဓိဋ္ဌာန်ချရသည်မှာ မူလဇာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး သင်္ကန်းဟောင်းရှိနေမှသာ ချရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ချစရာ မူလက တင်ပြီး သင်္ကန်းမရှိသဖြင့် ချက်ချင်းတင် ချက်ချင်းချ လုပ်ကြံရသည်မှာ အပိုသာဖြစ်၏။

၂၂၆။ မေး (က) ကထိန်ခင်းပြီးသော မထေရ်ကြီးက ကြွင်းသော ရဟန်းတို့ကို အနုမောဒနာပြုရန် တိုက်တွန်းသော ပါဠိနှင့်ကြွင်းသော ရဟန်းတို့က အနုမောဒနာပြုကြသောပါဠိတို့ကိုရေး၍ (ခ) ကထိန်ခင်းသောကျောင်းတိုက်ရှိ ပုရိမဝဿံ ဂုတ္တရဟန်းတိုင်း ကထိန်အာနိသင် ရသည် မရသည်ကိုလည်း ဖြေဆိုပါ။

နိဿိယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၈၁

၂၂၆။ ဖြေ (က) “တိုက်တွန်းပုံ”အတ္တကံ အာရုံသော သံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒေယ။

“အနုမောဒနာပြုပုံ” အတ္တကံ ဘန္တေသံဃဿ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒါမ။

(ခ) ပုရိမဝသံဝုတ္တ ဟေန်းတိုင်း ကထိနာ နိသံသကိရသညံ ဓဟုတ်ပါ။ “အတ္တကံ ဘန္တေ”စသောပါဠိကို နှုတ်မြက်ရွတ်ဆိုကာ အနုမောဒနာပြုမှသာ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပါဠိများ၏အနက်

အာရုံသော၊ တို့။ သံဃဿ၊ သံဃာသည်။ ကထိနံ၊ ကထိနကို။ အတ္တကံ၊ ခင်းအပ်ပြီး ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိနခင်းခြင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်၏။ တုမေ၊ တို့သည်။ အနုမောဒေယ၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်လော့။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ပါကုန်လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အနုမောဒေါမ၊ ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏။

ဝေန္တံ၊ သုနန္တတို့၏ ထေရ၊ နင-ကေဗဟု အားလျော်စွာ “ဘန္တေအာရုံသော အနုမောဒေယ-အနုမောဒါဟိ-အနုမောဒါမ အနုမောဒါမိ” ပါဠိပြောင်းလဲ၍ ဆိုတတ်စေ။

၂၂၇။ မေး ကထိနအာနိသင် ၅-မျိုးကိုအဓိပ္ပာယ်ချုပ်နှင့် တကွ ဖော်ပြပါ။

၂၂၇။ ဖြေ ကထိနာနိသံသ-အနာမုန္တစာရ၊ အသမာဒါန စာရ၊ ယာဝံဒတ္တစိဝရ၊ ဂဏဘောဇန၊ ယောစတတ္ထစိဝရပ္ပုဒ-ပေါင်း ၅-ပါး။

၁၈၅

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

အဓိပ္ပာယ်အတွက် ကျက်မှတ်ရန်

အနာမန္တာ၊ အသမာန္တ၊ တစ်ဖြာဂဏ၊ ယာဝ၊ ယောတတ်၊
ယင်းငါးရပ်၊ မှတ်လေအာနိသင်။

အနာမန္တာဝရ

ဦးစွာပဋိအပ်၊ ဆွမ်းရှိလတ်လျက်၊ တပ်တပ်ထင်ရှား၊ ရဟန်း
အားကို၊ မကြားမပန်း၊ သွားနိုင်ပြန်၊ မှတ်ရန် နာမန္တာ။

အသမာဒါနဝရ

ဆိုင်ရာနာမ၊ ဓိဋ္ဌာနဖြင့်၊ ကိစ္စပြီးပြေ၊ စီးဆုံးထွေနှင့် ကင်း
ကွေ့အရက်၊ နေပါတုံလျက်၊ ပြစ်မှထွက်၊ လွှတ်မြှောက်အသမာ။

ဂဏိဘောဇန

ဝဝီဝိညတိ၊ မအပ်နိမန်၊ ကြောင်းနှစ်တန်ကြောဦ၊ ဂိုဏ်း
ထံရောက်သော၊ ဘောဇနာကို၊ စားပါလျက်ပင်၊ ပြစ်ထောင်၊
ကျိုးအင်ဂဏသာ။

ယာဝဒတ္တစိဝရ

အဓိဋ္ဌာန၊ ဝိကပ္ပမ္မ၊ ပြုထိုက်သမျှ၊ စီရေကို-မပြုလိုက၊ မပြု
ရဘဲ၊ ငါးလအတွင်း၊ ထားနိုင်ခြင်း၊ ကျိုးယင်းယာဝသာ။

ယောစတတ္ထစိဝရပ္ပာဒ

ကထိန်ခင်းသည့်၊ တိုက်တွင်းဖြစ်လာ၊ သံသာပိုင်ထ၊ စိဝရ
ပင်၊ ဖြစ်လေလျင်လည်း၊ နိသင်မရ၊ ကြွင်းသံသအား၊ ပေး
ငြားမှုပြု၊ ယူနိုင်မှု၊ မှတ်ရှုယောတတ္တာ။

နိဿယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၁၈၃

ကထိနိဝင်သော်လည်း အသမာဒါနမှ တစ်ပါးသောဒာနီ
သင် ၄-ပါးတို့မှာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ
တန်ဆောဇင်မုန်းလပြည့်နေ့သို့တိုင်အောင်သော စီဝရမသ တစ်
လအတွင်း၌ ထိုက်သောကြောင့် ကလနိသံသ တို့မည်ကုန်၏။
အနတ္တတကထိန ရဟန်းတို့သည်လည်း အသမာဒါနစာရမ
တစ်ပါးသော အာနိသင် ၄-ပါးတို့ကိုစီဝရမသ၌ ရနိုင်ကြကုန်
သည်ဟု ဆိုလို၏။

၅၂၈။ မေး “တံ ဇေတံ ကထိနံ အဋ္ဌသုမာတိကာသု
အညတရဝသေနဥဒ္ဓရိယတိ” ပါဠိအရ ကထိနဋ္ဌာရ အဋ္ဌမာတိ
ကာသရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ရေးတုက်လိုက်ပါ။

၅၂၈။ ဖြေ မတိကာဂ-ပါး၊ ၁-ဣန္ဒမနန္တိကာ၊ ၁-သွားခြင်း
လျှင် အဆုံးပိုင်းအခြားရှိသော ကထိနနုတ်ခြင်း၊ ၂-နိဋ္ဌာ
နန္တိကာ၊ အာနိသင်သင်္ကန်း၏ ပြီးဆုံးခြင်းလျှင် အဆုံးအပိုင်း
အခြားရှိသော ကထိနနုတ်ခြင်း၊ ၃-သန္တိဋ္ဌာနန္တိကာ၊ ခိတ်ကိုဆုံး
ဖြတ်ခြင်းလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော ကထိနနုတ်ခြင်း၊
၄-နာသနန္တိကာ၊ အာနိသင် သင်္ကန်း၏ ပျောက်ဆုံးခြင်းလျှင်
အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော ကထိနနုတ်ခြင်း၊ ၅-သဝနန္တိကာ၊
ကထိနနုတ်ငြိဟု ကြားခြင်းလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိသော
ကထိနနုတ်ခြင်း၊ ၆-အသဝဓမ္မေကာ၊ သင်္ကန်းမဲ့၌ ဖြစ်
သော အသဝ၏ ဖြတ်ခြင်းရှိသော ကထိနနုတ်ခြင်း၊ ၇-သိမာ
တိက္ကမနန္တိကာ၊ ဥပစာရ သိမ်၏အပ၌ သင်္ကန်းကလကို လှန်
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကထိနနုတ်ခြင်း၊ ၈-သဟုဗ္ဗဓရာ၊ တိုက်
တွင်း ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွပြုအပ်သော ကထိနနုတ်ခြင်း။

အဓိပ္ပာယ်ကိုမရေးဘဲ “ပက္ကမနန္တိကာ နိဋ္ဌာနန္တိဗ္ဗာ” ဆည်
ဖြင့်သရုပ်ပြ ပါဠိလောကီရေးလျှင် ဤမေးခွန်းအရပြောပါပြီ။
ဆောင်ပုဒ်

ပက္ကံ၊ နိဋ္ဌာ၊ သန္တိဋ္ဌာနှင့်၊ တစ်ဖြာမှတ်ကြ၊ နာသနံ၊ သာဝနာ၊
အာသာဝစ္ဆေ၊ သီမေ၊ သဟ၊ ဥဗ္ဘာရ၊ အဋ္ဌမာတိကာ။

၅၂၉။ မေး (က) ပထမ ကထိန သိက္ခာပုဒ်၌ လိုအပ်
သော စိဝရဏိ ဇာတိဘေဒနှင့် ပမာဏကိုပြဆို၍ (ခ) အနု
လောမ ထက်န်းမျိုးတို့ကိုလည်း ထုတ်ဖော်ညွှန်းပါ။

၅၂၉။ ဖြေ (က) ဇာတိဘေဒ-ခေါမ၊ ကပ္ပါသိက၊
ကောသေယျ၊ ကမ္မလ၊ သာဏ၊ ဘင်္ဂ ဇီ-မျိုး။

ပမာဏ-အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက် ဝိစယပုဒ်မှာ ပြုလောက်သော
အလျား အနံရှိရပါမည်။

(ခ) အနုလောမစိဝရ-ဒုက္ခလ၊ ပဇ္ဇ၊ ဣ၊ သောမာရဇ၊ စိနဇ၊
ဣဒ္ဓိဇ၊ ဒေဝဒိန္နံ ဇီ-မျိုး။

မှတ်ရန်အဓိပ္ပာယ်

ခေါမ-ခုံချည်သင်္ကန်း၊ ကပ္ပါသိကဝါချည်သင်္ကန်း၊ ကောသေ
ယျပိုးချည်သင်္ကန်း၊ ကမ္မလ-သက္ကလပ်သင်္ကန်း၊ သာဏ-ပိုက်ဆံ
ချည်သင်္ကန်း၊ ဘင်္ဂ-ဘန်ချည်သင်္ကန်း၊ ဒုက္ခလဘွဲ့ဖြူ-ပုဆိုးဖြင့်ပြု
အပ်သောသင်္ကန်း၊ ပဇ္ဇ၊ ဣ၊ ပဇ္ဇ၊ တိုင်း၌ဖြစ်သောသင်္ကန်း၊ သော
မာရဇ သောမာရတိုင်း၌ဖြစ်သောသင်္ကန်း၊ စိန-စိန်တိုင်း၌ဖြစ်
သော သင်္ကန်း၊ ဣဒ္ဓိဇ-ဟေတုကြွရဟန်းတို့၏ ပုညိဒ္ဓိကြောင့်ဖြစ်
သောသင်္ကန်း၊ ဒေဝဒိန္န-နတ်တို့လှူအပ်သော ပဒေသပင်၌
ဖြစ်သော သင်္ကန်း။

နိဿယဂီတဝိသုဒ္ဓိယ ကဏ္ဍ

၁၀၅

တရုတ်ပြည်ကို စီနရဋ္ဌ “စိန်တိုင်း” ဟု ခေါ်သည်။ မြန်မာမှ တစ်ပါး အခြားလူမျိုးများက တရုတ်ကို “ချိန” ဟု ခေါ်ကြသည်။ ချိန-စိန အရွှေ့တိုင်းဟု ဆိုလို၏။

- ၁။ ခေါမ ကောသေယျ ကပ္ပိယ၊ သာနဘင်္ဂါနိကမ္ပလံ။
ကပ္ပိယာနိ ဆဋ္ဌေတုခနိ၊ သေနလောမာနိဇာတိကော။
- ၂။ ဒုက္ခလဉ္စေဝ ပရုတ္တံ၊ ပဋိ သောဓာရ စိနဇံ။
ဣဒ္ဓိဇံ ဖေဝဒိန္နဉ္စ၊ တဿတဿာနလောမိကံ။

၂၉၀။ မေး (က) အတိရေကစိဝရ-ဟူသည် ဘယ်လို သင်္ကန်းမျိုးပါနည်း။ (ခ) အဘယ်ကြောင့် အတိရေကစိဝရ ဆိုပါသနည်း။

၂၉၀။ ဖြေ (က) အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်၊ ဝိကပ္ပနာလည်း မပြုအပ်သော အနဓိဋ္ဌိတ-အဝိကပ္ပိတ သင်္ကန်းမျိုးကို အတိရေကစိဝရ ဆိုပါသည်။

(ခ) အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၊ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းတို့တွင် မပါဝင်ဘဲ ပိုလျှံ၍နေသောကြောင့် အတိရေကစိဝရ ဆိုပါသည်။

၂၉၁။ မေး (က) သင်္ကန်း ၉-ထည်၏ အမည်သရုပ်ကို ဖော်ထုတ်၍ (ခ) ဝိကနန္နဝဂ စိဝရ၏ သဗ္ဗ ပစ္စိမ အလျား အနံ ပဓာနလည်း သုဂတ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၊ ပကတိပုရိသတို့၏ အတိုင်းအရှည်အရ ခွဲခြား၍ပြဆိုပါ။

၂၉၁။ ဖြေ (က) ၁-သံဃာဋီ၊ ဒုက္ခဋီ၊ ၂-ဥတ္တရာသင်္က၊ ကိုယ်ရုံ၊ ၃-အန္တရဝါသက၊ သင်းပိုင်၊ ၄-ပရိက္ခာသရဇေဋ္ဌ၊ ရေစပ် ပဝါ လက်သုတ်ပဝါစသော ဝိလိမ္ပိစံ စေးဋ္ဌကဋီကဋီရုမျိုး

၁၈၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် တဖြေ

၅-ဝယ်ကသာဠိက၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း၊ ၆-ကဏ္ဍပုပ္ဖိစ္ဆာဒိက
အမေလ္လမ်းသင်္ကန်း၊ ၇-ပစ္စတ္တရက၊ အပေၤလွမ်းအိပ်ရာခင်း၊
၈-မုပေဉ္ဇန၊ မျက်နှာသုတ်ဝေ၊ ၉-နိသီဒန၊ နိသီဒိင်။

ဆောင်ပုဒ်

သံ၊ ဥတံ၊ အနံ၊ ပ၊ ဝသံ၊ ကဏ် ပ၊ မုခ၊ နိသီဒိင်။

(ခ) ဝိကပ္ပန္နပဂ စီဝရဏိပမာဏကား သုဂတဖြင့် အလျား
လက် ၈-သစ်၊ အနံ လက် ၅-သစ်၊ မဇ္ဈိမဖြင့် အလျားတစ်တောင်၊
အနံတစ်ထွာ၊ ပကတိဖြင့် အလျားတစ်တောင်ထွာ၊ အနံတစ်ထွာ
နှုတ် လက် ၆-သစ် ရှိပါသည်။

ဝိကပ္ပန္နပဂ-ဝိကပ္ပနာလောကံ။

မဇ္ဈိမနှင့်ဝဇှင်အတူတူဖြစ်၏လက်သမားတောင်ခေၤသည်၊
ပကတိပုရိသဟူ၍ ယခုလူများတည်း။

၂၃၂။ မေး (က) ‘တိစီဝရံ အဟိဋ္ဌာတုံန ဝိကပ္ပေတုံ’ဟု
ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် တိစီဝရိက်ကို အဓိဋ္ဌာန်သာ တင်ရ
သည်။ ဝိပဉ္စနာမပြုရဟုမှတ်ရမည်လော (ခ) မည်သည့်ကာလ
အတွင်းသာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။ ထိုကာကိုလွန်က အဓိဋ္ဌာန်
မတင်ရဟု အဓိဋ္ဌိတကာလပရိစ္ဆေဒရှိသော သင်္ကန်းမျိုး ရှိပါက
ဆိုင်ရာကလေးနှင့်တကွ ပြဆို၍ (ဂ) အဓိဋ္ဌိတကာလကို လွန်က
ဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၃၂။ ဖြေ ‘တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ န ဝိကပ္ပေတုံ’ဟူသော
ပါဠိထောင့်၌ ‘နဝိကပ္ပေတုံ’ဟူသောစကားဖြင့် ‘ဣမံ နသာဠိ’
တုဟံ ဝိကပ္ပေမိ’ စသည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုလိုသော သင်္ကန်း၏

သံဃာဦးစသော အမည်ကို ထုတ်ဖော်၍ ဝိကပ္ပနာ ပြုမှုကိုသာ တားမြစ်ပါသည်။ လုံးလုံး ဝိကပ္ပနာ မပြုရဟု မတားမြစ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သံဃာဦးစသော အမည်ကိုမတင်ဘဲ စီဝရဟူသော အမည်သာမန်ဖြင့် 'ဣမံ စီဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ'ဟု ဝိကပ္ပနာ ပြုကောင်းပါသည်။

(ခ) ဝဿိကသာဠိက- မိုးရေသက်န်း၊ ကဏ္ဍပွင့်စွာဒိဏ အမာလွမ်းသက်န်းတို့မှာ အဓိဋ္ဌိတကာလ ပရိစ္ဆေဒ ရှိကြပါသည်။ ဝဿိကသာဠိက၏ အဓိဋ္ဌိတကာလကား မိုး ၄-လ ကဏ္ဍပွင့်စွာဒိဏ၏ အဓိဋ္ဌိတ ကာလကား အနာ ရှိနေသမျှ တာလဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) အဓိဋ္ဌိတကာလကိုလွန်က ဝိကပ္ပနာပြုရပါမည်။ 'ဝဿိကာသာဠိကံ ဝဿာနံ စတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုတတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု' ကဏ္ဍပွင့်စွာဒိ ယာဝ အာဗာဓာ အဓိဋ္ဌာတု၊ တတောပရံ ဝိကပ္ပေတု' ကင်္ခါ၌ ထုတ်ပြသော ဤပါဠိတော် သက်သက်မျှကို ရေးလျင်လည်း ပြီးနိုင်၏။

၂၃၃။ မေး (က) အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ပင် ဖြစ်သော သံဃာဦးစ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ အန္တရဝါသကတို့၏ ပမာဏကို ဥက္ကဋ္ဌ၊ သာဠက ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့်ပြဆို၍ (ခ) ထိုပမာဏအတိုင်းကျေခံပြီးနောက် အဓိက ဖြစ်နေပါလျှင် ဘယ်လိုအဓိဋ္ဌာန် တင်ရမည်ကိုမည်းပြဆိုပါ။

၂၃၄။ ဖြေ (က) ထိုသက်န်း ၃-ထည်လုံး၏ ပမာဏမှာ ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား သက်န်းဝေဒီလောက် နီးနီးကြီးနိုင်ပါသည်။ သာဠကပရိစ္ဆေဒအားဖြင့်မူ သံဃာဦး-

ဥတ္တရာသင်္ဂတို့မှာ အလျား ‘မုဋ္ဌိပဉ္စက’ ၅-တောင် တောင်ဆုပ်၊
အနံ ‘မုဋ္ဌိတ္တိက’ ၃-တောင် တောင်ဆုပ်ရှိပါသည်။ အန္တရဝါ
သကမ္မာ အလျား ‘မုဋ္ဌိပဉ္စက’ ၅-တောင် တောင်ဆုပ်၊ အနံ
‘အစုတေယျ-ဒွိဟတ္ထ’ ၂-ထောင်ထွေ + ၂-တောင်ရှိပါသည်။

(ခ) ထိုပမာဏအတိုင်း မကျဘဲ ဦးနု-အဓိက-ဖြစ်နေပါက
ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရပါမည်။

တောင်ပြည့် ၄-တောင်နှင့် တောင်ဆုပ် ၁-တောင်ကို
၅-တောင် တောင်ဆုပ်ဆိုသည်။ အကြွင်းနည်းတူသိ။

- ၁။ သံဃာဓိ ပဋ္ဌိမန္တေန၊ ဒီဃသော မုဋ္ဌိ ပဉ္စကော။
ဥတ္တမန္တေန သုဂတ၊ စီဝရူနာပိ ဝနုတိ။
- ၂။ မုဋ္ဌိတ္တိကဉ္စ တိရိယံ၊ တထာ တေသိကဿပိ။
အန္တရဝါသကောစာပိ၊ ဒီဃသော မုဋ္ဌိပဉ္စကော။
အစုတေယျာ ဒွိဟတ္ထော ဝါ၊ တိရိယန္တေန ဝနုတိ။

၂၃၄။ မေး (က) အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း အမျိုးအစားမည်မျှ
ရှိသည်ကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်အတူ ဖြေဆို၍ (ခ) အနီးအဝေး အနည်း
အများ တင်ရာ၌ ကွဲပြားပုံကိုလည်း သိသာရုံမျှညွှန်ပြပါ။

၂၃၄။ ဖြေ (က) အဓိဋ္ဌာန် တင်နည်းသည် ကာယာ
ဓိဋ္ဌာန၊ ကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင် နည်း၊ ဝါစာဓိဋ္ဌာန၊ နှုတ်ဖြင့်
အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်းဟု နှစ်မျိုး နှစ်စား ရှိပါသည်။ ထိုတွင်
အဓိဋ္ဌာန်တင်မည့် သင်္ကန်းကို လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ် သုံးသင်္ချာ
“ဣမံ သံဃာဓိ အဓိဋ္ဌာမိ” ဤဒုက္ခင်္ဂါငါး ခဉ်း နှိတ်ပါ၏
ဟု စိတ်ထဲက နှလုံးသွင်းလိုက်လျှင် “ကာယဓိဋ္ဌာန” ကိုယ်ဖြင့်

နိဿိယပါဝိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၈၉

အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု ဖြစ်ပါသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့် ကိုင်တွယ် သုံးသပ်မှုကိုမပြုဘဲ “ဣမံ သံဃာဋ္ဌိ အဓိဋ္ဌာမိ” ဟု နှုတ်မြှောက်မှုသက်သက်ကိုသာ ပြုပါက “ဝါစာဓိဋ္ဌာန” နှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုဖြစ်ပါသည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂ စသည်၌လည်း နည်းတူ သိပါ။

(ခ) အနီးကို ‘ဣမံ’ သဒ္ဓါ၊ အဝေးကို ‘တေ’ သဒ္ဓါနှုတ် သုံးစွဲရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနီး၊ အနည်းဖြစ်လျှင် ‘ဣမံ’ အနီး အများဖြစ်လျှင် ‘ဣမာနိ’ အဝေး အနည်းဖြစ်လျှင် ‘တေ’ အဝေးအများဖြစ်လျှင် ‘တေနနိ’ ဟု ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်ရပါ သည်။ ၂-တောဋီထွာ ဟတ္ထပါဠိအတွင်းကို အနီးဆိုသည်။

အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌ နှုတ်ကလည်းဆို ကိုယ်ကလည်းကိုင်တွယ် သုံးသပ်ပါက ‘ကာယဝါစ ဓိဋ္ဌာန’ ကိုယ် နှုတ် ၂-ပါးလုံးဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပရိဝါ ပါဠိတော်၌ ‘ဒေဝီဝရဿ အဓိဋ္ဌာနာနိ’ ဟု အသေအချာ သင်္ချာတပ်လျက် လာသဖြင့် ၂-မျိုးသာ ရွဲလိုက်သည်။ ဤပါဠိကို မှီရာပြုကာ ကာယဝါစာဓိဋ္ဌာန-မရှိဟူ၍ကား မမှတ်သား။

၂၃၅။ မေး အဓိဋ္ဌာန် တင်ထားသောအခါ အထည်တို့ကို သံဃာဋ္ဌိစသည် ချုပ်လုပ်နိုင်ပါက မူလတင်ပြီးအဓိဋ္ဌာန် ပျက် သွားပါသလော၊ နောက်ထပ်တစ်ဖန် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ်ကိုစွန့်ပါ သေးသလော။

၂၃၅။ ဖြေ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ အဓိဋ္ဌာန်ပျက်ကြောင်း ခ-ပါးတွင် မပါဝင်သဖြင့် မူလအဓိဋ္ဌာန် မပျက်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ သံဃာဋ္ဌိစသည်ဖြင့် ပြုလုပ်ပြီး၍ ဆိုးမှု ကပ္ပမိန္ဒာ ထိုးမှုများပြီးစီး

ခဲလော် ‘ဣမံသံဃာဋ္ဌိ’ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ’ ဟု ပစ္စုဒ္ဓိရှိပြီကား ‘ဣမံ သံဃာဋ္ဌိ’ အဓိဋ္ဌာမိ’ စသည်ဖြင့် နောက်ထပ်တစ်ဖန် အဓိဋ္ဌာန် တင်ရပါကောင်းသည်။

ဂဏ္ဍိအဆို

ပရိက္ခာရစောဠာ၏အစွမ်းဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ထားအပ်သော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဒုက္ခင်္ဂစသည်မျှပ်သော်လည်း တဖန်အဓိဋ္ဌာန်မတင် ရပြီ။ ရှေးတင်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာန်ပင်အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်လာသကည်း။

၂၃၆။ မေး (က) အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌ သံဃာဋ္ဌိ စသော ဆိုင်ရာအမည်ကိုထုတ်ဖော်၍တင်ခြင်းမှတစ်ပါးအခြားအဓိဋ္ဌာန် တင်ရန် မည်သို့သော နည်းလမ်းများ ရှိပါသေးသနည်း။
(ခ) သင်္ကန်း ၉-တည်တို့တွင် မည်သည့်သင်္ကန်းကို အထည် ပေါင်းမည်မျှ အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင်စွမ်းရှိသည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၃၆။ အဖြေ (က) ဆိုင်ရာအမည်ဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်းမှ တစ်ပါး ပရိက္ခာရစောဠာ အမည်ဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်ရသောနည်း တစ်မျိုးရှိပါသေးသည်။ ‘ဣမံ စိဝရံ ပရိက္ခာရစောဠာ အဓိဋ္ဌာမိ’ ဟုဆို၍ တင်ရပါသည်။ အနီးအဝေး အနည်းအများ အလိုက် ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ‘ဣမံ ဣမာနိ တေ တောနိ’ ဟု ပြောင်းလွှဲ၍ဆိုလေ။

(ခ) သင်္ကန်း ၉-တည်တို့တွင် သံဃာဋ္ဌိ ဥတ္တရာသင်္ကအန္တရ ဝါသ ကဝသီကသင်္ဂီက ကဏ္ဍပုဋ္ဌိစွာဒိကနီသိမ္မန ဤ၆-တည် တို့မှာ တစ်တည်စီသာ အဓိဋ္ဌာန် တင်ရပါသည်။ ပစ္စုတ္တရက

နိဿိယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၉၁

ပရိက္ခာရစောဠ မုဒပုဉ္ဇန ဤ ၃-ထည်တို့မှာကား အထည်
အရေအတွက် အများအပြားပင်အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားနိုင်ပါသည်။
မုဒပုဉ္ဇနကို ၂-ထည်ဟုလည်း အဆိုရှိ၏။

တစ်ထည်သာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်ဟူရာ၌ တစ်ခါအဓိဋ္ဌာန်
တင်လျှင်တစ်ထည်သာတင်ရမည်။ တစ်ကြိမ်တည်း ၂-ထည်ပူး
မတင်ရဟု ဆိုလိုသည့်မဟုတ်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော သင်္ကန်း
တစ်ထည်သာ ရှိရမည်။ ၂-ထည်မရှိရ။ အသစ်တစ်ထည်ကို
အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုက မူလအဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး သင်္ကန်းဟောင်းကို
အဓိဋ္ဌာန်ချပြီးမှသာ တင်ရမည် ဟူလိုသည်။

၂၃၇။ ဗေ (က) ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုမှာ
အိတ် ပဝါစသော ပရိက္ခာရစောဠ သင်္ကန်းမျိုးနှင့်သာ ဆိုင်
ပါသလော။ (ခ) အသလုံးနှင့်ပင် ဆိုင်သည်ဆိုပါက သံဃာ၌
စသော သူ့ဆိုင်ရာ အမည်ဖြင့်မတင်ဘဲ ပရိက္ခာရစောဠအမည်
ဖြင့် တင်ရခြင်းအတွက် ဘယ်သို့သော အကျိုးထူး ထွက်ပါသေး
သနည်း။

၂၃၇။ ဗေ (က) ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်းမှာ
သင်္ကန်း ၉-ထည်လုံးနှင့် သက်ဆိုင်ပါသည်။ (ပရိက္ခာရစောဠ
ယောသမ္ပ၊ တထာ ဝတ္ထာ အဓိဋ္ဌတိ။

(ခ) ပရိက္ခာရစောဠ အမည်ဖြင့် တင်ရခြင်းအတွက် သုခ
ပရိဘောဂတ္ထ ဆိုင်ရာ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် တင်ထားသော
သင်္ကန်းလို လုပ်ငန်းကိစ္စ ထူးသဲ လွယ်ကူချမ်းသာစွာအဆုံး
ပြုနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိပါသည်။

၂၃၀။ မေး (က) သင်္ကန်း ၉-ထည်တို့တွင် ဆိုးရန် ကပ္ပမိန္ဒာထိုးမှန်လိုသော သင်္ကန်းမျိုး မလိုသော သင်္ကန်းမျိုး တို့ကို သတ်မှတ် ပြဆို၍ (ခ) လိုသော သင်္ကန်းမျိုးတွင် မည်သည့် သင်္ကန်းအတွက် မည်မျှ လိုသည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၃၀။ ဖြေ (က) ဆိုးရန် ကပ္ပမိန္ဒာဆိုးရန် လိုသော သင်္ကန်းမျိုးကား သံဃာဒီ၊ ဥတ္တရာသင်္ကန်း၊ အန္တရဝါသက၊ ဝဏိက သာဠိက၊ ကဏ္ဍပုဋ္ဌိစ္ဆာဒိက၊ ဤသင်္ကန်း ၅-ထည်မှာ ဆိုးမှုကပ္ပ မိန္ဒာထိုးမှုကိုပြုရပါသည်။ ပရိက္ခရာစောဠ၊ ပစ္စတ္တရဏ၊ မုခပုဉ္ဇန၊ နိသီဒန ဤသင်္ကန်း ၄-ထည်မှာ ဆိုးမှု ကပ္ပမိန္ဒာထိုးမှု မလိုပါ။

(ခ) ဆိုးမှု ကပ္ပမိန္ဒာထိုးမှု လိုသော သင်္ကန်းများတွင် သံဃာဒီ၊ ဥတ္တရာသင်္ကန်း၊ အန္တရဝါသက ဤ ၃-ထည်မှာ ကောင်းမွန်ကျန် သာရပုပြစ်အောင် ဆိုးဖို့လိုပါသည်။ ထိုဆိုး ကောင်းမွန်စွာ ဆိုးမှုလည်း အဓိဋ္ဌာန် နားပါသည်။ ဝဏိက သာဠိက၊ ကဏ္ဍပုဋ္ဌိစ္ဆာဒိက ဤ ၂-ထည်မှာ 'ဝဏ္ဏဘေဒတ္ထေ' မူလအဆင်း ပျက်ရုံမျှလောက်သာ ဆိုးဖို့လိုပါသည်။ ကပ္ပမိန္ဒာ ဆိုးမှုအတွက် ပြောဖွယ်မရှိပါ။

ဆောင်ပုဒ်

ပ၊ ပါနိ၊ မု၊ ဤလေးခု၊ မိန္ဒာထိုးရန် ရွေးတည်း။

၂၃၁။ မေး အဓိဋ္ဌာန်လေခက်သော အလှူခ၊ အန် ပမာဏရှိပါလျက် အဓိဋ္ဌာန် မတင်ဘဲ ထားနိုင်သော အဝဏ္ဏီ အထည် ပရိက္ခရာမျိုး ရှိကောင်းပါက မည်သည့် အရာများ ဖြစ်သည်ကို ညွှန်းပြပါ။

နိဿိက္ခယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၉၃

၅၃၉။ ဖြေ ၎င်းအရာများကားပဉ္စဘိသိ ညောင်စောင်း
ပေါ်၌ခင်းသော ဘုံလျှို၊ ပိဋဘိသိ-အင်းပျဉ်ပေါ်၌ခင်းသော
ဘုံလျှို၊ ဗိဗ္ဗောဟန-ခေါင်းအုံး၊ ပါဝါရ စုလျား အခင်း၊
ဧကောဇဝ-တော်ဇော၊ ဤအခင်း ၅-မျိုးနှင့်တကွ သေနာသန
ပရိက္ခာရ ကျောင်းအဆုံးအဆောင် ပရိက္ခရာအကျိုးငှာလှူဖွဲ့
သော 'ပစ္စတ္တရဏ' အပေါ် လွှမ်း အခင်းမျိုးတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပဉ္စဘိသိစသော ၅-မျိုးတို့မှာလည်း သေနာသန ပရိက္ခာရ
ဖြစ်သောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စမရှိသည်ကို သိလေ။

၂၄၀။ မေး (က) အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း ဂ-ပါးကိုပော်
ပြ၍ (ခ) တိစိဝရိက်နှင့်သာဆိုင်သော အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်းကို
လည်း ပြဆိုပါ။

၂၄၀။ ဖြေ (က) အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း ဂ-ပါးအညသ
ဒါန၊ သူတစ်ပါးအားပေးထိုက်ခြင်း၊ အစို့နှိတ်တူဂဟဏ၊ သူ
တစ်ပါးလူယက်၍ ယူသွားခြင်း၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟ၊ အကျွမ်းဝင်၍
ယူသွားခြင်း၊ ဟိနုဇယာဝတ္တန၊ သိက္ခာကိုမချဘဲ လူဝတ်လဲခြင်း
သိက္ခာပစ္စက္ခာန၊ သင်္ကန်းဝတ်လျက် သိက္ခာချခြင်း၊ ကာလံ
ကိရိယာ၊ သင်္ကန်းရှင်ရဟန်း သေခြင်း၊ လိင်ပရိဝတ္တန၊ လိင်
ပြောင်းခြင်း၊ ပစ္စုဒ္ဓရဏ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရပြုခြင်း၊ ပေါင်း ဂ-ပါး (ဤ
ဂ-ပါးကား ၉-ထည်လုံးနှုန့် ဆိုင်၏။)

ပါဠိသက်သက်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာသက်သက်ဖြစ်စေရေးနိုင်သည်။

(ခ) တိစိဝရိက် ၃-ထည်တွင် သံဃာဋီ၊ ဥတ္တရာသင်္က
တို့၏ အလျားအစွန်းမှ တစ်ထွာ၊ အနံအစွန်းမှ လက် ဂ-သစ်
အနွှေရဝါသက၏အလျားအစွန်းမှတစ်ထွာ၊ အနံအစွန်းမှလက်

၁၉၄

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၄-သစ်မျှ ပမာဏရှိသော အရပ်၏ အတွင်းဘက်၌ လက်သန်း လက်သည်းခွံမျှ အပေါက်ပေါက်ခွဲသော အဓိဋ္ဌာန်ကျ၏။ သတ်မှတ် ပြဆိုအပ်သော အရပ်၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့သလောက် အပေါက်ပေါက်ခြင်းသည် တိစိဝရိက်နှင့်သာ ဆိုင်သော အာဝေဏိက အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း ဖြစ်၏။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ လက်သန်းသည်းမျှ၊ ပေါက်လတ်၏။ သုံးဝ တိစိဝရိက် အကြောင်းတည်း။

၂။ လျားဆယ်နှစ်သစ်၊ နံရှစ်သစ်၊ လေးသစ် သင်းဝိုင် နံပေါက်တည်း။

ဤတိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အပေါက်မှာ ‘ဝိနိဝိဒ္ဓဆိဒ္ဓ’ ထုတ်ချင်းထွင်းသော အပေါက်ဖြစ်ရမည်။ ချည်မျှင် တစ်မျှင်လောက်တန်း၍ ကျန်နေသေးလျှင် အဓိဋ္ဌာန်မကျ၊ ဤ ‘ဝိနိဝိဒ္ဓဆိဒ္ဓ’ နှင့်တကွ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း ၉-ပါး ရှိသည်ကို သတိပြုလေ။

သိက္ခာကိုပင် ချသော်လည်း စာကယ်လူထွက်လိုသော စိတ်ဖြင့် သင်္ကန်းကို အာလယပြတ်စွန့်ကာ လူဝတ်လဲခြင်း ဟူသော “ဟိနာယာဝတ္တန” သင်္ကန်းကိုပင် ကိုယ်မှာဝတ်လျက် ကပ်လျက် ရှိသေးသော်လည်း သိက္ခာကို ချလိုက်ခြင်းဟူသော ‘သိက္ခာပစ္စက္ခာန’ အကြောင်းတို့ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ကျသည်ကို အထူးမှတ်သား ထားပါ။ ဝါဒကွဲပြားရာ၌ ဖြစ်သည်။

နိဿိယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၆၅

၂၄၁။ မေး မိုးရေခံသင်္ကန်း အမာလွမ်း သင်္ကန်းတို့မှာ မိမိတို့ဆိုင်ရာ အဓိဋ္ဌာန်ကာလ ပရိစ္ဆေဒကို လွန်ပါက အလိုလို အဓိဋ္ဌာန် ကျသွားပါသလော။ သို့မဟုတ် တမင် အဓိဋ္ဌာန်ချမှ ပင် ကျပါသလော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၂၄၁။ ဖြေ တမင် အဓိဋ္ဌာန် ချနေရသည်မဟုတ်ပါ။ ဆိုင်ရာ ကာလကို လွန်ပါက အလိုလိုအဓိဋ္ဌာန် ကျပါသည်။

မှတ်ချက်

ဤအဖြေမှာကင်္ခါဒီကာ သစ်အလိုအားလျော်စွာဖြေဆိုအပ်သော အဖြေသာတည်း။ ‘ဝဿိကသဒ္ဓိကာ ဝဿာန မာသာ တိက္ကမနာပိကဏ္ဍပုဂ္ဂိုလ္လာဒိ အာဗာစေပသမေနာပိအဓိဋ္ဌာန် ဝိဇေတိ’ (ကင်္ခါ) ဤကင်္ခါပါဠိလာ ‘ဝဿာနမာသာ တိက္ကမနာပိအာဗာစေပသမေနာပိ’ ဟူသောပုဒ်တို့၌သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထ (အပိ) သဒ္ဓါဖြင့်မိုးရေခံသင်္ကန်းအမာလွမ်းသင်္ကန်းတို့သည် ‘အညဿာ ဓါနစသောအကြောင်း ဝ-ပါးတို့ကြောင့်သာ အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ကုန်သည်မဟုတ်သေး။ စင်စစ်သော်ကားဝဿာနမာသာတိက္ကမ အကြောင်း အာဗာစေပသမ အကြောင်းတို့ကြောင့်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တို့စွန့်ကြကုန်သေးသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုသိရမည် ဟု ဒီကာကြီးတို့ တညီတညွတ်တည်းဆိုကြကုန်၏။ ဤဝါဒအရ မိုးရေခံသင်္ကန်း အမာလွမ်းသင်္ကန်းတို့၌ အဓိဋ္ဌာန် ကျကြောင်း ဇ-ပါးဖြစ်ရာ၏။

၂၄၂။ မေး “နိဿိယပါရိတ္တိယ” ဟူသော ပါဠိ၌ နိဿိယ ပါရိတ္တိယ ၂-ပုဒ်ကို အနက်တူကြ၍ တစ်နည်းအနက်

၁၉၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ပြားကြံ၍တစ်နည်းအားဖြင့် နည်း ၂-ပါးအရအဓိပ္ပာယ် ဖော်ပြပါ။

၂၄၂။ ဖြေ အနက်တူ ကြံပါက စွန့်လွှတ်ခြင်း ဟူသော 'နိဿဂ္ဂိယ'ဝိနည်းက ရှေးရှိသော ပါမီတိအာပတ်သင့်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

အနက်ပြားကြံပါက သင်္ကန်းသည်လည်း စွန့်ထိုက်သော သင်္ကန်းဖြစ်သွားသည်။ ပါမီတိအာပတ်လည်း ထိုရဟန်းအား သင့်သေးသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

၂၄၃။ မေး (က) လဆန်းတစ်ရက်နေ့ကသင်္ကန်းကိုရရှိရာ ထိုသင်္ကန်းအတွက် ဒဿာဟ ရေတွက်ရာ၌ သင်္ကန်းမရကလွန်ပြီး ခဲ့သော လဆန်းတစ်ရက်နေ့၏ အချက်ကိုပါ ထည့်သွင်းရေတွက် ရပါသေးသလော၊ (ခ) ဒဿာဟ တိက္ကန္တ နိဿဂ္ဂိယ ဖြစ်ပါက ပြုရမည့် အစီအရင်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၄၃။ ဖြေ (က) သင်္ကန်းဖြစ်ရာ လဆန်းတစ်ရက်နေ့၏ လွန်ခဲ့ပြီးသော အရက်မှာ 'စိဝရပုဉ္ဇ ဒိဝသ နိဿိတ' သင်္ကန်း ဖြစ်ရာ လဆန်းတစ်ရက်နေ့ကိုမှီသည်ဖြစ်သောကြောင့်ထိုအရက် ကိုပါ ထည့်သွင်းရေတွက်ရပါသည်။

(ခ) ဒဿာဟတိက္ကန္တ ဖြစ်၍ နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်ခဲ့သော် ၁-ထို နိဿဂ္ဂိသင်္ကန်းကို သံဃာအားဖြစ်စေ၊ဂိုဏ်းအားဖြစ်စေ၊ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြစ်စေ စွန့်ရမည်။ ၂-စွန့်ပြီးလျှင် ဒေသနာ ကြားရမည်။ ၃-ဒေသနာ ကြားပြီးလျှင် စွန့်ရာဖြစ်သော သံဃာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်က ပြန်ပေးရပါသည်။ (လုပ်ငန်း) ၃-ခု ရှိပါသည်။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၉၇

နိဿဇ္ဇိတောနဒေသယျ၊ အာပတ္တိတေန ဘိက္ခုနာ၊
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ အာပတ္တိ၊ ဒေယျနိဿဋ္ဌစိဝရံ။

၅၄၄။ မေး ဒသဟာတိက္ကန္တ နိဿဂ္ဂိယ သင်္ကန်းကို
သံဃာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စွန့်ပုံပါဠိနှင့် သံဃာ၊ ဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့က ပြန်ပေးပုံပါဠိတို့ကို ရေးပြပါ။

၅၄၄။ ပြေ သံဃာအား စွန့်ပုံပါဠိ ဣဒံ မေ ဘန္တေ
စိဝရံ ဒသဟာတိက္ကန္တ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာတံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိ
ဟု ဆို။

ဂိုဏ်းအား စွန့်ရာ၌ သံဃဿ နေရာတွင် အာယသ္မန္တာနံ၊
ဟု ဆို။

ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်ရာ၌ သံဃဿ နေရာတွင် အာယသ္မတေဓ
ဟု ဆို။

သံဃာကပြန်ပေးပုံ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ဣဒံ၊
စိဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဘိက္ခုနော နိဿဂ္ဂိယံ သံဃဿ နိဿဋ္ဌံ၊ ယဒိ
သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃောလ္လမံစိဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဘိက္ခု
နော ဒဒေယျ၊ (ဗျတ္တ ပဋိဗလ ရဟန်းကဆို)။

ဂိုဏ်းက ပြန်ပေးပုံ သုဏန္တု မေ အာယသ္မန္တာ၊ ဣဒံစိဝရံ
ဣတ္ထန္နာမဿ ဘိက္ခုနော နိဿဂ္ဂိယံ အာယသ္မန္တာနံ နိဿဋ္ဌံ၊
ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ အာယသ္မန္တာ ဣဒံစိဝရံ ဣတ္ထန္နာ
မဿ ဘိက္ခုနော ဒဒေယျ၊ (ဗျတ္တ ပဋိဗလ ရဟန်းကဆို)။

ပုဂ္ဂိုလ်ကပြန်ပေးပုံ ဣဒံ စိဝရံ အာယသ္မကောဒမ္ပိ။

၁၉၈

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

အနီးအဝေး အနည်းအများအလိုက် “ဣမံ ဣမာနိ တေ၊ တောနိ” ဟု ထိုက်သလို ပြောင်းလဲဆို။

မှတ်ရန်

ပါဠိ ဝတ္ထုအာသကောန္တေန အညတာပိဝတ္ထဗ္ဗဟု အဆိုရှိ ရကား “ဣဒံ မေ ဘန္တေ” စသောပါဠိကို မဆိုနိုင်သောရဟန်း သည် မိမိစွမ်းနိုင်ရာ အခြားဘာသာဖြင့်လည်း ဆိုနိုင်ခွင့်ရှိသည် ကို သိလေ။

၂၄၅။ မေး (က) စွန့်လွှတ်အပ်သော နိဿဂ္ဂိ ဝတ္ထုကို ပြန်ပေးပါက မည်သို့အပြစ်ရှိပါသနည်း၊ (ခ) နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို စွန့်လွှတ်ဘဲ အသုံးပြုနေပါက မည်သည့်အာပတ် သင့်ပါ သနည်း။

၂၄၅။ ဖြေ (က) ငါ့အားပေးသည် ငါ့ဟာဖြစ်ပြီဟူသော အမှတ်အထင် ဆကသညာမျိုးဖြင့် ပြန်မပေးဘဲနေပါက ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်ပါသည်။ စွန့်လာသော ရဟန်း၏ဥစ္စာမှန်း သိပါ လျက် ဆက်သက်အမြတ်တောင်ကာ ပြန်မပေးဘဲ နေပါမူကား ဥစ္စာရှင်ရဟန်းက “န မယံဘဝိဿတိ” ငါ့ပြန်ရတော့မည်ဟုတ် ပါဟု စိတ်ချလိုက်လျှင် ပစ္စည်းတန်ဖိုးအလိုက် ထိုက်သည်အား လျော်စွာ ဒုက္ကဋ်၊ ထုလ္လစည်း၊ ပါရာဇိက၊ အာပတ်များ သင့်ရောက်ပါသည်။

(ခ) ဝုဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ အသုံးပြုနေပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

အနိဿဇ္ဇိတွာ နိဿဂ္ဂိ၊ ပရိဘုဉ္ဇေ န ဒေယျဝါ။
နိဿဇ္ဇိ၊ ဆကသညာယ၊ ဒုက္ကဋ် အညထေတရံ။

နိဿိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၁၉၉

မှတ်ရန်

ရဟန်းတင်ပါး၏ နိဿိယပစ္စည်းကို အခြားရဟန်းတစ်ပါး
က အသုံးပြုမှုကား အနာပတ္တိဟု ခြုံကာ၌ဆို၏။ ‘အညဿ တံ ပရိ
ဘုဉ္ဇေ တေ ပိ အနာပတ္တိ၊ အညေန ဓာတံ ပဋိလတိတွာ ပရိ
ဘုဉ္ဇတိတိ အာဒိဇနေဉ္ဇေတ္ထ သာဓကေ’။

၂၄၆။ မေး (က) ဒသာဟာ နတိက္ကတ္တ သင်္ကန်း၌
အတိက္ကန္တ သညာရှိလျက် သုံးဆောင်သောရဟန်း (ခ) ဝေမ
တိကရှိလျက် သုံးဆောင်သောရဟန်း (ဂ) ဒသာဟာတိက္ကန္တ
သင်္ကန်း၌ အနိတိက္ကန္တ သညာရှိလျက် သုံးဆောင်သောရဟန်း
(ဃ) ဝေမတိကရှိလျက် သုံးဆောင်သော ရဟန်းတို့မှာ မည်
သည့် အာပတ်များ သင့်ပါသနည်း။

- ၂၄၆။ ဖြေ (က) ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်။
 (ခ) ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်။
 (ဂ) ရဟန်းမှာ နိဿိယပါမိတ္တိ။
 (ဃ) ရဟန်းမှာ နိဿိယပါမိတ္တိ။

၂၄၇။ မေး ပထမ ကထိန သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကို
ရှေ့တွက်ဖော်ပြပါ။

၂၄၇။ ဖြေ (က) ၁-အင်္ဂါများပမာဏ သမ္ပန္နသစီဝရသံ
အတ္တနော သန္တကဏ္ဍာ၊ ဇေတိပမာဏနှင့် ဖြည့်စုံသော သင်္ကန်း၏
ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာမွန်ခြင်း၊ ၂-ဇာတနပကဏ္ဍ၊ နေဟူသော အရေ
အတွက်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ၃-ဆိန္နပလိဗေဘာဝေါ၊ ငြိမ်း

၅၀၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

သော စိဝရပလိမောဓ၊ အာဝါသပလိမောဓရှိခြင်း၊ ၄-အတိ
ရေက စိဝရတာ၊ အထိရေက သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၅-ဒဿဟာ
တိက္ကဓော၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်ခြင်း ပေါင်း ၅-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

ဇာတိပမာဏ၊ သမ္ပန္နဂုဏ်၊ လောကလုံပြည့်ဝ၊ စိဝရ၏၊
သ သန္တကံ၊ ကိုယ်ပိုင်မှန်၍၊ မှတ်ရန်တစ်ဆူ၊ ဂဏန္တပဂ၊
ဆိန္တပလိ၊ ဗောဓရှိစေ၊ အတိရေက စိဝရလှောက်၊
လွန်မြောက်ဒေသ၊ အဟထည့်ပြန်၊ အင်ငါးတန်း၊ မှတ်ရန်
ပထမ ကထိန။

ဂဏန္တပဂ-ဟူသည် ငါးသင်္ကန်း ငါးလက်သို့ရောက်သည်မှာ
ရက်ပေါင်းစည်မျှရှိပြီဟု ရက်ကိုရေတွက်ထိုက်သော သင်္ကန်းမျိုး
ဖြစ်ရမည်၊ လက်သို့ရောက်ပြီးဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလို၏၊ တစ်ရပ်တစ်ရွာ
က မိမိအတွက် လူကြုံတွင်အပ်၍ လူထိုက်သော သင်္ကန်းမျိုးမှ
မိမိလက်သို့မရောက်သေးသော်လည်းကောင်း၊ အရှင်ဘုရားအား
စည်သူက သင်္ကန်းလှလိုက်ပါသည်ဟု အကြောင်းမကြား၍မသိ
ရသေးသော်လည်းကောင်း ထိုသင်္ကန်းမျိုးမှာ ဂဏန္တဂဏဖြစ်။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် သာဓာရဏပညတ္တိ အနာဏတ္တိက ကထိန
သမုဋ္ဌာန-အင်္ဂါရိယ-နောသညာဝိမောက္ခ-အစိတ္တက ပဏ္ဏတ္တိ
ဝဇ္ဇ-ကာယကမ္မ-ဝစိကမ္မ-တိဝေဒနာတည်း။

ပထမ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် ပြီး၏။

နိဿဂ္ဂိယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၅၀၁

ဒုတိယ နိဿဂ္ဂိယပါဠိ

၅၄၈။ ဖေး (က) ဒုတိယ 'ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ "တိစိဝရေန" ဟုဆိုခြင်းကြောင့် တိစိဝရ ပရိယာပန္န ဧကေကစိဝရ နှင့်မူ ကင်းကောင်းသည်ဟု မှတ်ယူရမည်လော(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အတိရေကစိဝရ၊ အနတိရေက စိဝရ၊ တို့တွင်ဘယ်လို တိစိဝရမျိုးကို လိုသည်ဟုလည်း ခွဲခြားခွင့်ရှိသမျှ ခွဲခြားသတ်မှတ်၍ပြပါ။

၅၄၈။ ဖြေ (က) "သံဃာဋီအာဒိသု ယေန ဧကေနစိ" ဟူသော စကားအရ ဧကေကစိဝရနှင့်လည်း ကင်း၍ မနေကောင်းပါ။

တိစိဝရ-ဟူသောစာမည်သည် သင်္ကန်း၃-ထည်လုံး၏အမည်နာမ 'သမုဒါယဝေါဟာရ'တည်း။ ထိုကို သံဃာဋီ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂါ၊ အန္တရဝါသကဟူသော အဝယဝံ၌တင်၍ ဧကေကစိဝရကိုပင် ဧကဒေသုပစာနည်းအရ တိစိဝရဟုဝေါဟာရပြုထားသည်ဟူ၏။

(ခ) အနတိရေက တိစိဝရကိုသာ လိုပါသည်။ ထိုအနတိရေက တိစိဝရသည်လည်း အဓိဋ္ဌိတ၊ ဝိကပ္ပိတဟု ၂-မျိုးရှိရာ အဓိဋ္ဌိတတိစိဝရကိုသာ လိုပါသည်။ ထိုအဓိဋ္ဌိတ တိစိဝရသည်လည်း ပရိက္ခာရစောဋ္ဌာဓိဋ္ဌိတ၊ တိစိဝရာဓိဋ္ဌိတဟု ၂-မျိုးရှိပြန်ရာ တိစိဝရာဓိဋ္ဌိတ တိစိဝရကိုသာ ဤနေရာ၌ လိုအပ်ပါသည်။

သံဃာဋီစသော ဆိုင်ရာအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော တိစိဝရိက်ကိုသာ လိုသည်ဟူ၏။

၂၄၉ မေး (က) 'တိစိဝေနောပိပ္ပဝသေယျ' ၌ ပိပ္ပဝါသ ဟူသည် ဘာကိုဆိုပါသနည်း၊ (ခ) 'ပါဠိတော်၌ ဟောတော် မူဆင်သောစိဝရနိက္ခေပဌာနများကိုလည်းရေတွက်ဖော်ပြပါ။

၂၄၉။ ဖြေ (က) ဂါမ-နိဝေသနစသော စိဝရနိက္ခေပ ဌာနတို့တွင် တစ်ခုခုသော ဌာန၌ သင်္ကန်းကိုထား၍ သင်္ကန်း ထားရာ ဂါမစသည်တို့၏ အပြင်အပ ဟတ္ထပါသ်လွတ်ရာဌာန၌ အရုဏ်ကို တက်စေခြင်း၊ အရုဏ်တက်စဉ်အခါ သင်္ကန်းနှင့် ဟတ္ထပါသ် လွတ်၍နေခြင်းတည်း။

(ခ) စိဝရနိက္ခေပဌာနများဂါမ၊ ဂ္ဃာ၊ နိဝေသန၊ အိမ်၊ ဥဒ္ဓေခ၊ သိတ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၊ အနု၊ ပြုအိုး၊ မာဠ၊ တန်ဆောင်း၊ ပါသာဒ၊ ပြာသာဒ်ရှည်၊ ဟမ္ပိယ၊ ပြဿဒ်ဦးပြည်း၊ နာဝါ၊ လှေ၊ သတ္တ၊ လှည်း၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၊ ခညကရဏ၊ ကောဏ်နယ်တလင်း၊ အာရာမ၊ အာရာမဝိဟာရ၊ ကျောင်း၊ ရုက္ခမူလ၊ သစ်ပင်ရင်း၊ သစ်ပင် အောက်၊ အဇ္ဈောကာသ၊ လွင်တီးခေါင်၊ ၁၅-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

ဂ္ဃာ၊ အိမ်နှင့်တိုက်၊ ထီးစိုက်၊ ဦးပြည်း၊ လှေ၊ လှည်း၊
ပြဿယ်၊ ကောဏ်နယ်၊ သစ်ပင်၊ လွင်၊ အာရာမ
ကျောင်း၊ တန်ဆောင်း၊ ပဉ်ဒ၊ ကေုလ၊ အဝိပ္ပ၊
ဝါသ အရင်တည်း။

ဂါမေ နိဝေသနေ ဥဒ္ဓေခ၊ သိတပါသဒံ ဟမ္ပိယေ။
နာဝါဇ္ဇမာဠ အာရာမေ၊ သတ္တံ ခေတ္တေ ခလေ ဒုမေ။
အဇ္ဈောကာသေ ဝိဟာရေဝါ၊ နိက္ခိပိတော တစိဝရံ။
တိက္ခုဘမ္ပုတိယာညတြ၊ ပိပ္ပတ္ထိ နဝနုတိ။

နိဿိယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၀၃

၂၅၀။ မေး (က) ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်လာ အညတြဘိက္ခု သမ္ပတိယဟူသော ပါဠိ၌ မည်သည့်သမ္ပတိမျိုး ဖြစ်သည်ကို အဓိပ္ပာယ်နှုတ်ကု ပြဆို၍ (ခ) ထိုသမ္ပတိမျိုးကို မည်သို့သော ရဟန်းအားပေးထိုက်သည်၊ မည်သူက မည်သို့ ပေးရသည်တို့ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၅၀။ ဖြေ (က) အဝိပ္ပဝါသ သမ္ပတိ ဖြစ်ပါသည်။ အဝိပ္ပဝါသ သမ္ပတိ ဆိုသည်မှာ တိစိဝရိက်နှင့် ညဉ့်ကင်း၍ နေစေကာမူ ညဉ့်ကင်း၍ နေခြင်း မရှိသော ရဟန်းဟု သမ္ပတိခြင်း၊ ဝါ။ ညဉ့်ကင်း၍နေလိုလျှင် နေစေဟူသော ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြုချက် အမိန့်တော်ကို ရရှိသောရဟန်းဟု သမ္ပတိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ထိုအဝိပ္ပဝါသ သမ္ပတိကို ဂိဿာန ရဟန်းအား သံဃာက ပါဠိတော်လာ ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးရပါသည်။

၂၅၁။ မေး (က) အရပ်တစ်ပါးသို့ ထောက်နေသဖြင့်တိစိဝရိက်နှင့် ညဉ့်ကင်းတော့မည် ရှိနေသည့်အခါ ဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း၊ (ခ) ဂိဿာန ရဟန်းသည် အကြင်ထောက်ကြောင့် အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိကို ရ၏။ ထိုထောက်ကြောင့် ပြီးမှ စင်ဖန်ပြန် ထခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ အခြားထောက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော်လည်းကောင်း အစင်စင်ဖန် သမ္ပတိပေးရန် ကိစ္စရှိ မရှိကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၂၅၁။ ဖြေ (က) ထောက်ရှိနေရာအရပ်ကပင် အဓိဋ္ဌာန် ချုပ်စံလိုက်ရပါသည်။

(ခ) ‘လဒ္ဓကပ္ပိယ မေဝ ပုန သမ္မုတိ ဒါနကိစ္စံ နတ္ထိတိ အဓိပ္ပာယော’ ဟူသောစကားအရ အသစ်တစ်ဖန်သမ္မုတိပေးရန် ကိစ္စမရှိတော့ပါ။

အဝေးမှလှမ်း၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ချရာ၌ ‘ထပီတာဌာနံ သလ္လုက္ခေတွာ’ ဟူသောစကားအရအဓိဋ္ဌာန်တင်လိုချင်လိုသောသင်္ကန်းထားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ စိတိက မှတ်သားရမည်။ ရည်မှန်းရမည်။ ဤ၌ ထပီတာဌာနကိုမှတ်ခြင်းကား လိုရင်း မဟုတ်၊ စီဝရကိုမှတ်ခြင်းသာ လိုရင်းတည်း။

၅၅၂။ မေး (က) ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါများကို ရေတွက်ဖော်ပြ၍ (ခ) ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ် အကိရိယဖြစ်ပုံချင်းတူသည်ထူးသည်ကိုလည်း ရှင်းပါ။

၅၅၂။ ဖြေ (က) အင်္ဂါများ ၁-အဓိဋ္ဌိတစီဝရတာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-အနုတ္တစ ကထိနတာ၊ မခင်းအပ်သော ကထိနရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ ၃-အလဒ္ဓသမ္မုတိတာ၊ မရအပ်သော သမ္မုတိရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ ၄-ရတ္တိဝိပွဝါသော ညဉ့်ကင်းခြင်းပေါင်း ၄-ပါး။

(ခ) ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်မှာ “အနဓိဋ္ဌာနံ အဝိကပ္ပန” အဓိဋ္ဌာန်မတင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာမ ဖြစ်ခြင်းသည် အင်္ဂရိယ၊ ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်မှာ “အပ္ပဇ္ဈန္ဒရဏ” ဗစ္စန္ဒိရ် မပြုခြင်းသည် အင်္ဂရိယ ဖြစ်၍ အင်္ဂရိယ ဖြစ်ပုံချင်း ထူးပြုပါသည်။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၀၅

ဆောင်ပုဒ်

အဓိဋ္ဌိတ၊ စီဝရမျိုး၊ ဖြစ်ရိုးတသင်း၊ ခင်းမှုကထိန်၊
 မကြိမ်သူဖြစ်၊ တလှစ်ထိုမှ၊ မရအပ်ဘိ၊ သမ္မုတိလည်း၊
 ရှိသူမှန်စေ၊ ကင်းကျေညဉ့်ဆွယ်၊ အင်လေးသွယ်၊
 မှတ်ဖွယ် ဒုတိယ ဇာတိန။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသာဓာရဏပညတ္တိ အနာဏတ္တိက
 ကထိန သမုဋ္ဌဇန-အကိရိယ-နောသညာဝိမောက္ခ-အစိတ္တက-
 ပဏ္ဏတ္တိ ဝဇ္ဇ ကာယကမ္မ-ဝစိကမ္မ-တိဝိတ္တ-တိဝေဒနာတည်း။

ဒုတိယ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်ပြီး၏

တတိယ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

၂၅၃။ ပေး (က) ဟတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ အကာလ
 စီဝရံအရ အကာလစီဝဟူသည် ဘယ်လိုသင်္ကန်းမျိုးပါနည်း။

(ခ) စီဝရကာလအရလည်း ညွှန်းပြပါ။

၂၅၃ ဖြေ (က) စီဝရကာလမှ တစ်ပါးသော ကာလကို
 အညော ကာလော အကာလော' အရ အကာလဆိုပါသည်။
 ဤအကာလအခါ၌ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ကန်းမျိုးကိုအကာလ
 စီဝရဆိုပါသည်။

(ခ) ကထိန်မခင်းပါက သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော်
 တစ်ရက်နေ့မှတစ်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အထိတစ်လ၊ ကထိန်ခင်း
 ပါက သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှ တပေါင်း
 လပြည့်နေ့အထိ ၅-လသည် စီဝရကာလ၊ ဤစီဝရကာလအတွင်း
 ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော သင်္ကန်းမျိုးကို ကာလစီဝရဆိုပါသည်။

ကာလသမယကိုကုစ္ဆိသမယ၊ အကာလသမယကိုပိဋိသမယ ဟူ၍လည်း ဝိနည်းကျမ်းဂန်များ၌အသုံးအနှုန်းရှိ၏။ ဤသိက္ခာ ပုဒ်၌ ပိဋိသမယ အကာလ၌ဖြစ်သော နိပ္ပရိယာယ-အကာလ စီဝရကိုသာ လိုသည်။

၂၅၄။ မေး (က) စီဝရကဏ ကုစ္ဆိသမယ၌ ဖြစ်ပါ လျက် အကာလစီဝရဟု ဆိုနိုင်သော သင်္ကန်းမျိုးရှိပါသလော၊ ဘယ်သင်္ကန်းမျိုးပါနည်း။ (ခ) ‘အကာလစီဝရ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ’၌ သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ်ပုံအခြင်းအရာ ‘စီဝရပုဇ္ဇနာကစရ’ ကိုလည်း အဋ္ဌကထာနည်းအရ ထုတ်ဖော်ညွှန်းပြပါ။

၂၅၄။ ဖြေ (က) ရှိပါသည် ‘ဣဒံ အကာလစီဝရ’ဟု ရည်ညွှန်းပိုင်းခြား၍ သံဃာအားလူအပ်သော သင်္ကန်းမျိုးသည် လည်းကောင်း၊ ‘ဣဒံ တယံ ဒမ္မိ’ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားရည်ညွှန်းပိုင်းခြား၍ လူအပ်သောသင်္ကန်းမျိုးသည် လည်းကောင်း အကာလ သင်္ကန်းပင်မည်ပါသည်။

ဤသို့ကုစ္ဆိသမယ စီဝရကာလ၌ဖြစ်သောအကာလစီဝရမျိုး မှာပရိယာယအကာလစီဝရသာဖြစ်သည်။ ဤအကာလစီဝရမျိုး ကို တတိယ ကထိန သိက္ခာပုဒ်၌မူလို။

(ခ) သံဃာမှဖြစ်စေ၊ သုတ္တန္တိကစသော ဂိုဏ်းမှဖြစ်စေ၊ မိမိ၏အဖို့ဘာဂရသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဉာတိမိတ္တတို့ထံ မှရသော အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပုံဆကူရသောအားဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ မိမိပိုင် ဝါချည်စသော ဥစ္စာမှ သော် လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နိဿိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၅၀၇

၂၅၅။ မေး 'အကာလစီဝရံဥပ္ပဇ္ဇေယျ'၌ ပါဠိတော်လာ စီဝရုပ္ပာဒ အဋ္ဌမာတိကာ သရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ရေးကွက်ပြပါ။

၂၅၆။ ဖြေ သိမာယဒါနံ၊ ဥပစာရသိမ်စသည်၌ ပေးလှူခြင်း၊ ကတိကာယဒါနံ၊ ကတိကဝတ်ပြုရာအရပ်၌ ပေးလှူခြင်း၊ သိက္ခာပညတ္တိယာဒါနံ၊ အမြဲဆွမ်းဝတ် တည်ရာအရပ်၌ ပေးလှူခြင်း၊ သံဃဿဒါနံ၊ သံဃာအားပေးလှူခြင်း၊ ဥဘတောသံဃဿဒါနံ၊ ဥဘတော သံဃာအားပေးလှူခြင်း၊ ဝဿ ဝုတ္တ သံဃဿဒါနံ၊ ဝဿဝုတ္တ သံဃာအားပေးလှူခြင်း၊ အာဒိဿဒါနံ ရည်ညွှန်းပိုင်းခြား၍ ပေးလှူခြင်း၊ ပုဂ္ဂလဿ ဒါနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားပေးလှူခြင်း ဝေါင်း ဂ-ပါး။

'သိမာယဒါနံ၊ ကတိကာယဒါနံ' စသည်ဖြင့်ပါဠိသက်သက်လည်းရေးနိုင်သည်။ သားကိုဖြစ်စေတတ်သောအမိမသွေသက်န်းရရှိခြင်းအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် သိမာဒါနံ စသည်ကို မာတိကာ ဆိုသည်။

ဆောင်ပုဒ်

သိမ် ကတိကာ၊ သိက္ခာဒါနံ၊ သုံးသံဃနှင့်၊ အာဒိဿထည့်၊ ပုဂ္ဂိုလိ။ ရှစ်ရှိ မာတိကာ။

၂၅၆။ မေး (က) သင်္ကန်းဖြစ်ရာမာတိကာ ဂ-ပါးတို့တွင် 'သိမာယ ဒေတီ' ဟူသော မာတိကာအရ သိမာဘေဒကို ထုတ်ပြ၍ (ခ) သင်္ကန်းလှူသူ ဒါယကာက သိမာဘေဒကို နားမလည်ခဲ့သဖြင့် 'သိမာယဒေတီ၊ သိမဋ္ဌကသံသော ဂဏှတု ဟု သာမညဆို၍ လှူခဲ့သောသင်္ကန်းကို သယ်ရဟန်းတို့အား ဝေဖန်မည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၅၀၈

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၂၅၆။ ဖြေ (က) သီမာကောဓ-ခဏ္ဍသိမ်၊ ဥပစာရသိမ်၊ သမာနသံဝါသကသိမ်၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်၊ လာသသိမ်၊ ဂါမသိမ်၊ နိဂမသိမ်၊ နဂရသိမ်၊ အဗ္ဗန္ဓရသိမ်၊ ဥဒကုက္ကေပသိမ်၊ ဇနပဒသိမ်၊ ရဌသိမ်၊ ရဇ္ဇသိမ်၊ ဒီပသိမ်၊ စက္ကဝါဠသိမ်၊ ပေါင်း ၁၅-မျိုး။

(ခ) ‘သီမာယဒမ္မိ’ ဟု သာမညဆို၍ လူ့အပ်သော သင်္ကန်းကို ဥပစာရသိမ်အတွင်းရှိ ရဟန်းများဝေခြမ်း၍ ယူကြရပါသည်။

ဥပစာရသိမ်ကို တံတိုင်းအရံရှိသော ကျောင်းတိုက် ဖြစ်က ထိုတံတိုင်းအရံဖြင့် မရှိသော ကျောင်းတိုက်ဖြစ်က အရံထိုက်ရာ အရပ်ဖြင့် ပိုင်းခြားရမည်။ ပရိက္ခေပ ပရိက္ခေပပါရဟ ဌာနဆို၍ အတွင်းကို ဥပစာရသိမ် ဆိုလို၏။

ဆောင်ပုဒ်

ဥပစာရ၊ ခဏ္ဍ၊ သမာ၊ အဝိပ္ပာနန္ဒိ၊ လာ-ဂါနီ န၊ ရဌ ဒိစက်၊ ခေတုကံအတ္တံ၊ ရဇ္ဇံ ဇန၊ ဥဒကထပ်၊ ပန္နရသံ၊ သိအပ် သိမ်အပြား။

၂၅၇။ မေး (က) ‘ဂါမသီမာယ ဒေမ’ ဟု ဆို၍ လူ့အပ်သော သင်္ကန်းကို ထိုဂါမသိမ်အတွင်းရှိ ဗဒ္ဒသိမ်၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့ ရထိုက်ပါသလော (ခ) ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့ ဝင်ပြီး ‘သံဃဿဒေမ’ ဟု ဆို၍ လူ့အပ်သော သင်္ကန်းကို ဘယ်ရဟန်းတို့ ရထိုက်သည်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၂၅၇။ ဖြေ (က) ‘ဂါမသီမာယ ဒေမ’ ဟု ဆို၍ လူ့အပ်သော သင်္ကန်းကို ဗဒ္ဒသိမ်၌ ရဟန်းတို့လည်း ရထိုက်ပါသည်။

နိဿယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၂၀၉

(ခ) ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့ 'ဝင်ပြီး 'သံဃဿဒေဓ' ဟု ဆို၍ လူအပ်သော သင်္ကန်းကို ဥပစာရသိမ်အတွင်းရှိ ရဟန်း အားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုဥပစာရသိမ်မှ ရဟန်းတို့နှစ် 'ကေဗဒ္ဓ' တစ်ဆက်တည်း တစ်စပ်တည်း တည်နေကြကုန်သော ရွှံ့ဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း ရထိုက်ကြပါကုန်သည်။

၂၅၈။ မေး (က) တတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ ခိပ္ပမေဝ ကာရေတဗ္ဗံ' အရနေချင်းပြီးအောင်ပင် ပြုမည်လော။ အဘယ်မျှ ဖြန့်ဖြန့် ပြုရမည်နည်း။ (ခ) ပစ္စာသော သင်္ကန်းက မူလသင်္ကန်း နှစ် အတူမဟုတ်ဘဲ ထူလှ သဏှာ ဖြစ်နေသဖြင့် တွဲစပ်၍ ချုပ်နိုင်ခွင့်ရပါက ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၂၅၉။ ဖြေ (က) အတိရေကစီဝရ ဓာရဏခေတ် ဖြစ်သော ဆယ်ရက်အတွင်းမှာ ပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်ရပါမည်။

(ခ) ပစ္စာသောသင်္ကန်းကိုထူလှဖြစ်နေသဖြင့် တွဲစပ်၍မချုပ် လိုခဲ့သော် မူလသင်္ကန်းကို သိမ်းထားသော ရက်၊ လမပြည့်သေး သဖြင့် ဆက်လက်၍ သိမ်းထားနိုင်ခွင့်ရှိသေးပါက မူလသင်္ကန်း နှင့် တွဲစပ်၍ ချုပ်ဖို့ သင့်တော်သော နောက်ထပ် ပစ္စာသော သင်္ကန်းကို မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းကာ အချိန်မီ ရပါက မူလ သင်္ကန်းနှင့် တွဲစပ်၍ ချုပ်လိုက်ရန်ပင်ဖြစ်၏။ အချိန်မီမရပါက မူလသင်္ကန်းနှင့်တကွ ရရှိပြီးဖြစ်သော ထူလှပစ္စာသော သင်္ကန်း ပေါ်ပရိက္ခာရစောင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုက်ရမည်။ ပစ္စာသောသင်္ကန်းက မူလသင်္ကန်းထက် ကောင်းမွန်စွာလှ သဏှာဖြစ်နေပြန်သဖြင့် တွဲ စပ်၍ မချုပ်လိုခဲ့သော် မူလသင်္ကန်းကို ပရိက္ခာရစောင့်အဓိဋ္ဌာန်

၂၁၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် မာဠေ

တစ်၍ မစ္စူသာသင်္ကန်းကို မူလသင်္ကန်းလုပ်၍ ထားလိုက်ရမည်။ မူလသင်္ကန်းလုပ်၍ထားသော ပစ္စာသာ သင်္ကန်းမှတစ်လထားခွင့် ရပြန်၏။

၂၅၉။ မေး (က) ရတ္တိဝိပူရတ္ထ သင်္ကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိနှင့် မာသာ တိက္ကန္တ အကာလသင်္ကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိတို့ကိုရေးပြ၍ (ခ) ကထိနသိက္ခာပုဒ်တို့၌လာသော 'နိဋ္ဌိတ စိဝရသ္မိ' ဥဗ္ဗတသ္မိ ကထိနေ' ပါဠိတို့ဖြင့် မည်သည့် ပလိဗောဓ ပြတ်စဲကြောင်းကို အသီးသီး ပြဆိုသည်ဟုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၂၅၉။ ဖြေ (က) ဣပံ မေ ဘန္တေစိဝရံ ရတ္တိဝိပူရတ္ထံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။

(ရတ္တိဝိပူရတ္ထ သင်္ကန်းစွန့်ပုံ)

ဣဒံ မေ ဘန္တေ အကာလစိဝရံ မာသာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။

(မာသာတိက္ကန္တ အကာလစိဝရကိုစွန့်ပုံ)

(ခ) 'နိဋ္ဌိတ စိဝရသ္မိ' ဘိက္ခုနာ' ဖြင့် စိဝရပလိဗောဓ ပြတ်စဲသည်ကို ပြ၏။ 'ဥဗ္ဗတသ္မိ ကထိနေ' ဖြင့် အာဝါသ ပလိဗောဓ ပြတ်စဲသည်ကို ပြ၏။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် သာဓရဏပညတ္တိ အနာဏတ္တိကဖြစ်၏။ သမုဋ္ဌာန်စသည်မှာ ပထမ ကထိန သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းတည်း။

အတိယ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် ပြီး၏။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၁၁

စတုတ္ထနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

၂၆၀။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယစိဝရဝဂ္ဂစတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်၌ တိက္ခုနီအရ သုဒ္ဓဘိက္ခု သံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းမ၊ သုဒ္ဓဘိက္ခုနီသံဃာ၌ပဉ္စင်းဖြစ်သောရဟန်းမ ဥဘယသောသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းမတို့တွင် ဘယ်လိုရဟန်းမမျိုးကိုယူရပါ မည်နည်း။ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ဘယ်လိုသင်္ကန်းမျိုးကိုပုဏ္ဏ ဝီဝရဆိုသည်ဟုလည်းပြဆိုပါ။

၂၆၀။ မြေ (က) သုဒ္ဓဘိက္ခုသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းမမျိုးကိုသာ ယူရပါမည်။

(ခ) ဆိုးမှု၊ ကပ္ပမိန္ဒ၊ ထိုးမှုကိုပြုလုပ်ကာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဝတ်ရုံပြီးသော သင်္ကန်းမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ အယုယသဖြင့် သွားရာ လာရာ၌ပခုံးပေ၇ ဦးခေါင်းပေ၇ တင်မှုဖြင့်အသုံးပြုခဲ့ဖူးသော သင်္ကန်းမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ ပုဏ္ဏကဝီဝရ ဆိုပါသည်။ သိပ်ဟောင်းမှ မဟုတ်။

သုဒ္ဓဘိက္ခုသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းမမျိုးကိုနှင့်ဥဘ ဘယသံဃာ၌ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းမမျိုးကိုသာ ပုဏ္ဏကဝီဝရ ကိုအလျှော်အဖွပ်ခိုင်းခြင်းကြောင့်နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်ဆင်သည်။ သုဒ္ဓ ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ပဉ္စင်းဖြစ်သောရဟန်းမမျိုးကိုခိုင်းခြင်းကြောင့် ကား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်မသဇီဟူ၏။

၂၆၁။ မေး (က) ရဟန်း ယောကျ်ားလက်၌ ပုဏ္ဏ ဝီဝရကို လျှော်ဖွပ်ရန် ပေးလိုက်ရာ ထိုရဟန်း ယောကျ်ားက လိပ်ပြန်၍ တိက္ခုနီဖြစ်သွားပြီးမှ ထိုသင်္ကန်းကိုလျှော်ဖွပ်ပါလျှင်

၂၁၂

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

အလျှော်ခိုင်းသောရဟန်းမှာနိဿိဂ္ဂိပါစိတ်မှလွတ်ပါမည်လော

(၁) ဘိက္ခုနီကို အလျှော်ခိုင်းမိသဖြင့် နိဿိဂ္ဂိယ ဖြစ်သော သင်္ကန်းကိုစွန့်ပုံ ပါဠိကိုလည်းရေးပြပါ။

၂၁၆။ ဖြေ (က) အလျှော်ခိုင်းသော ရဟန်းမှာနိဿိဂ္ဂိ ပါစိတ်မှလွတ်ပါ။

ဘိက္ခုနီမဟုတ်သူကို ခိုင်းသော်လည်း ထိုသူက တစ်နည်း နည်းဖြင့် ဘိက္ခုနီဖြစ်ပြီးမှ လျှော်ဖွပ်ပါလျှင် ဤနည်းနှင့် ချည်း မှတ်ပါ။

(ခ) ‘စွန့်ပုံပါဠိ’ ဣဒံ မေ ဘန္တေ ပုဏ္ဏကစီဝရံ အညာတိ ကာယ ဘိက္ခုနီယာ ဇောဝါပိဟံ နိဿိဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿန္တံဗီ။

၂၆၂။ မေး အညာတိကဘိက္ခုနီမလက်သို့ပုဏ္ဏကစီဝရကို ပေးအပ်ကာ ဇောဝ နှင့် ရတန အာကောဓဋ္ဌန အမှုကိစ္စ၃-ခုကို ပြုစေပါက နိဿိဂ္ဂိယပါစိတ် ၃-ချက်သင့်မသင့်အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြေဆိုပါ။

၂၆၂။ ဖြေ ပါစိတ် ၃-ချက်မသင့်ပါ။ ပါစိတ် ၁-ချက် ဒုက္ကဋ် ၂-ချက် သင့်ပါသည်။ အကြောင်းကား - နိဿိဂ္ဂိယ ပါစိတ်-၃-ချက်သင့်လျှင်သင်္ကန်းတစ်ထည်တည်းကို ၃-ခါထပ် စွန့်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့လည်း စွန့်ခွဲမရှိရကား ခိုင်းအပ်သော ကိစ္စ ၃-ချက်တွင် တစ်ချက်အတွက် နိဿိဂ္ဂိယပါစိတ် ကြွင်း ၂-ချက်အတွက် ဒုက္ကဋ် ၂-ချက်သင့်ပါသည်။

နိဿဂ္ဂိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၁၃

၂၆၃ မေး (က) သုဒ္ဓဘိက္ခုနီသံဃာ၌ ပဉ္စင်း ဖြစ်သော ရဟန်းအမကိုခိုင်းသောရဟန်း(ခ)သူတစ်ပါးသင်္ကန်းကိုဘိက္ခုနီ အားအလျှော်အဖွပ်ခိုင်းသောရဟန်း၊ (ဂ) မိမိ၏ နိသီဒန၊ ပစ္စတ္တရဏ စသည်ကို အဖွပ်ခိုင်းသောရဟန်း (ဃ) ညာတိဖြစ် သော ဘိက္ခုနီကို ဉာတိမဟုတ်သော အထပ်ဖြင့် ခိုင်းသော ရဟန်း (င) ဉာတိမဟုတ်သော ဘိက္ခုနီကို ဉာတိအထပ်ဖြင့် ခိုင်းသောရဟန်း (စ) သိက္ခမာန်၊ သာမဏေရီတို့ကိုအလျှော် အဖွပ်ခိုင်းသောရဟန်းတို့အား အဘယ်အာပတ်သနိပါတ်နည်း။

၂၆၃။ ဖြေ (က)(ခ)(ဂ) (ဃ) ရဟန်းတို့မှာ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ (င) ရဟန်းမှာ နိဿဂ္ဂိ ပါမိတ်အာပတ် သင်္ဃီဇေယျပါသည်။ (စ) ရဟန်းမှာ အနာပတ္တိဖြစ်ပါသည်။

၂၆၄။ မေး နိဿဂ္ဂိယစိဝရဝဂ် စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါ များကို ဖော်ပြပါ။

၂၆၄။ ဖြေ အင်္ဂါများ ၁-ပုဏ္ဏတိဝရတ၊ သင်္ကန်း ဟောင်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ဥပစာရေဌတော အညာတိကာယဘိက္ခု နီယာ အာဏာပနံ၊ ၁၂-တောင်ဥပစာအတွင်း၌တည်၍အညာ တိကာဘိက္ခုနီကို စေခိုင်းခြင်း၊ ၃-တဿာ၊ ခောဓနာဒိနီ၊ ထိုရဟန်းမ၏ လျှော်ဖွပ်မှု စသည်ကိုပြုခြင်း၊ ပေါင်း ၃-ပါး။
ဆောင်ပုဒ်

သင်္ကန်းဟောင်းဖြစ်၊တစ်လှော်ထိုမှ၊ခွာသေ ဟုတ်၊ ရှိလတ် ဥပစာ၊ တွင်းမှူးတည်လျက်၊ ၁၂၊ ဇီဝင်၊ မှ၊ မှော် ဉာတိ

၅၁၄

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဘိက္ခုနီကို၊ အလိုအတိုင်း၊ ခိုင်းသည်တစ်ဘုန်း၊ စေခံဖြစ်ထ
ထိုနိမိတ်သည်၊ ခိုင်းသမျှမှ၊ အားလုံးပြုပေ၊ ဤသုံးဇော၊
မှတ်လေ အင်္ဂသရုပ်တည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသာဓာရဏပညတ္တိ၊ သာဏတ္တိက၊
အဓိဓိတ္တ သမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယ၊ နှောသညာဝိမောက္ခ အစိတ္တက၊
ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ၊ ကာယကမ္မ၊ ဝစီကမ္မ၊ တိစိတ္တ၊ တိဝေဒနာတည်း။

စတုတ္ထနိဿဂ္ဂပါစိတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမနိဿဂ္ဂပါစိတ်

၂၆၅။ ပေး (က) နိဿဂ္ဂိယစိဝရဝဂ်ပဉ္စမ သိက္ခာပုဒ်၌
စိဝရအရ အညော်ဖြစ်သော သင်္ကန်း၏ဇာတိပမာဏကို ပြဆို၍
(ခ) 'ပဋိဂ္ဂဏှယျ'ဟူသော ပါဠိအရ အဘယ်သို့ပြုမူသည်ကို
ပဋိဂ္ဂဏှန ဆိုသည်ဟုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၂၆၅။ ဖြေ (က) ဇာတိအားဖြင့် ခေါ်မ၊ ကပ္ပာသိက္ခာ၊
ကောသေယျ၊ ကမ္မလ၊ သာဏ၊ ဘင်္ဂဟူသော သင်္ကန်း ၆-မျိုး
တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုး၊ ပမာဏအားဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုလောက်သော
အလျားအနံပမာဏရှိသောသင်္ကန်း ၉ ထည်လုံးပင်ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ပဋိဂ္ဂဏှန'ဟူသည် ဘိက္ခုနီမကိုယ်တိုင် ရဟန်း၏
လက်သို့ဆက်ကပ်ခြင်း၊ ရဟန်း၏ အနီးအပါး၌ ချထားခြင်း၊
ရဟန်းတရားဟောနေစဉ် ကောင်းချီးဩဘာ ပေးသောအခေ

နိဿိယပါဝိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၁၅

ဖြင့်အစစ်မှပစ်မြောက်၍ပေးလိုက်ခြင်း ဤအမှုတို့ဖြင့် ရရှိသော
ဆက်နီးကို သာယာမှု လက်ခံမှုမျိုးဖြစ်ပါသည်။ လက်ဖြင့်ခံယူမှု
သာ ပဋိဂ္ဂုဏ်ဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၏။)

၂၆၆။ မေး နိဿိယ စီဝရဝဂ် ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်၌ ဘိက္ခုနီမ
၏ ဆက်နီးမှန်လျှင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မျှ မခံယူကောင်းဟု မှတ်ရ
မည်လော။ သာယာခံယူစေကာမူ အပြစ်ကင်းသောနည်းလမ်း
များ ရှိပါသေးသလော။

၂၆၆။ ဖြေ ဘိက္ခုနီမက အနုပသမ္ပန္န၏ လက်သို့အပ်နှံ၍
ပို့ဆောင်သော ဆက်နီးမျိုးကို ခံယူခြင်း၊ ပုံသကူကောက်ယူလိမ့်
မည်ဟု နှလုံးပြုကာ အမှိုက်ပုံ စသည်တို့၌ ပစ်ထားအပ်သော
ဆက်နီးမျိုးကို ပုံသကူဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့်ပင် ကောက်ယူ
ခြင်းတို့အတွက် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။

၂၆၇။ မေး (က) နိဿိယ စီဝရဝဂ် ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်၌
ပါရိဝတ္တကအမှုကို ခွင့်ပြု၍ထားရာအလားတူဖြစ်မှသာ ဆက်နီး
မျိုးကို လက်ငင်းပေးပြီးလေမှသာ ပါရိဝတ္တက ဖြစ်ပါသလော
(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်အရ နိဿိယ ဆက်နီးကို စွန့်ပုံပါဠိကိုလည်း
ရေးပြပါ။

၂၆၇။ ဖြေ (က) 'အန္တဘော ဟရိတကိဏ္ဍမ္ပိ ဒတာ
ဟူရကား အလားတူဖြစ်သော ဆက်နီးမျိုးကို ပေးမှသာ ပါရိ
ဝတ္တက ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ။ လဲလှယ်သည်ဟု ပြောရန်တစ်စုံတစ်ခု
သော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ပေး၍မျှဖြည့်လည်း ပါရိဝတ္တက ဖြစ်ပါ
သည်။ 'ဒဿာမိတိ အဘောဂံ ဂတောဝါ' ဟူသော လက်ငင်း

၅၁၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ပေးပြီးလဲမှသာ ပါရိဝတ္တကဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ။ နေခင်အခါမှ တစ်စုံတစ်ခုကိုပေးတော့မည်ဟူသော နှလုံးသွင်းမျိုးဖြင့် ယူပါ။
ကလည်း ပါရိဝတ္တကပင် ဖြစ်ပါသည်။

(၁) 'စွန့်ပုံပါဠိ' ဣဒ္ဓိမေ သန္တေ စိဝရံ အညာတိကာယ ဘိက္ခုနီယာ ဟတ္တတော ပဋိဂ္ဂဟိကံ အညတြ ပါရိဝတ္တကော နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။

၂၆၈။ မေး (က) အညာတိက ဘိက္ခုနီ၏ လက်မှမည် သညီပစ္စည်း ပရိက္ခရာမျိုးကိုမှ မခံယူကောင်းဟု မှတ်ရမည်စော

(ခ) ဘိက္ခုနီ၏ စိဝရကို ခဏခေတ္တယူဝင်မှု၊ သိက္ခာမာန် သာ မဏေတို့၏လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူမှုတို့အတွက်လည်း အပြစ် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါသလော။

၂၆၉။ ဖြေ (က) အဓိဋ္ဌာန် တင်ထိုက်သည့် ပစ္စည်းမျိုး မဟုတ်သော သပိတိအိတိစသော ပရိက္ခရာမျိုးကိုကား ခံယူ ကောဇီးပါသည်။

(ခ) ဘိက္ခုနီ၏ လက်မှ ခဏခေတ္တ ယူဝင်မှု၊ သိက္ခာမာန် သာမဏေရီတို့၏လက်မှ သင်္ကန်းကို ခံယူမှုများအတွက် အပြစ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။

၂၇၀။ မေး နိဿဂ္ဂိယ စိဝရဝဂ်ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါ များကို ဖော်ပြပါ။

၂၇၁။ ဖြေ အင်္ဂါများကား ၁-ဝိကပ္ပန္နပဝစိဝရတာ ဝိကပ္ပနာ လောက်သော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ပါရိဝတ္တကော ဘာဝေါ၊ လဲလှယ်မှု၏ မရှိခြင်း၊ ၃-အညာတိကာရဟတ္တတော ဂဟဏံ၊ အမျိုးမတော်သောဘိက္ခုနီ၏ လက်မှခံယူခြင်း၊ ပေါင်း ၃-ပါး။

နိဿဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၅၁၇

ဆောင်ပုဒ်

ဝိကပ္ပနာ၊ ပြုဋ္ဌာနလောကံ၊ စီရဖြစ်စေ၊ မျိုးဆွေမဆက်၊
နီလေက်မှ၊ နှစ်သက်ကြည်ဖြူ၊ ခံယူမှုသွင်း၊ လဲလှယ်ခြင်း၊
လည်း၊ အလျဉ်းပေါ်၍သုံးဖြာမှတ်ပါ၊ အင်္ဂသရုပ်တည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အသစ္စာရဏပညတ္တိ၊ အနုစ္စာတ္တိက
တဉ္စရိတ္တဆမုဋ္ဌာန၊ ကိရိယတည်း (အကြမ်း စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်
အတိုင်း။)

ပဉ္စမနိဿဂ္ဂိယပါဝိတ် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌမ နိဿဂ္ဂိယပါဝိတ်

၂၇၀။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယ စိဝရဝဂ် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌
အိမ်ပိုင်ရှင်မဟုတ်သော ယောကျ်ားမျိုး၊ မိန်းမမျိုးကို ဂဟပတိ
ဂဟပတာနီဆိုနိုင်ပါမည်လော၊ ဘယ်လို ယောကျ်ား မိန်းမမျိုး
ကို ဆိုပါသနည်း။ (ခ) 'ဝိညာပေယျ'၌ ဝိညာပန ဟူသည်
ဘာကိုဆိုလိုသည်ဟုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၇၀။ ဖြေ (က) 'ဂဟပတိ' ဟူသည် ရဟန်းတို့ထံ၌
ရှင်ရဟန်းပြု၍ နေသူ မဟုတ်သော အနုပသမ္ပန္နပုရိသကို
ဆိုပါသည်။

'ဂဟပတနီ'ဟူသည် ရဟန်းမတို့ထံ၌ရှင်ရဟန်းပြု၍ နေ
သူ မဟုတ်သော အနုပသမ္ပန္နဣတ္တိကို ဆိုပါသည်။ အိမ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်
မှု မဖြစ်မှုမှာ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပမာဏမဟုတ်ပါ။

၅၁၈

ကင်္ခါပေးစွန်းနှင့် အပြေ

(ခ) 'ဝိညာပေယျာတိ ယာစေယျ ယာစာပေယျံ' ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် မိမိအလိုငှာမိမိကိုယ်တိုင်တောင်းမှု၊ သူတစ်ပါးကို အတောင်းခိုင်းမှု ဤယာစန-ယာစာပန အမှု ၂-မျိုးလုံးကိုပင် ဝိညာပန ဆိုရပါသည်။

၅၇၁။ မေး နိဿဂ္ဂိယစိဝရဝဂ်ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အရ နိဿဂ္ဂိယကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိကို ရေး၍ (က) ရဟန်းတစ်ပါး၏ ဉာတိပဝါရိတတို့ကို တိရဟန်းအတွက်ပင် တောင်းရသော ရဟန်း (ခ) အခြားရဟန်းတစ်ပါးကိုထိုရဟန်းအတွက်ပင်သုခအညာတက အပဝါရိတကိုယ် အတောင်းခိုင်းသော ရဟန်းတို့မှာ ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ် မလွတ်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၅၇၀။ ပြေ 'စွန့်ပုံပါဠိ' ဣဒ်မေ ဘန္တေ စိဝရံ အညာတကံ ဂဟေတိကံ ဝိညာဗိတံ အညတြ ဘယော နိဿဂ္ဂိယံ။ ဣမာဟံ အယာသုသော နိဿဇ္ဇာမိ။

(က) (ခ) ရဟန်း ၂-မျိုးလုံး ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မှ လွတ်ကြပါသည်။

(ခ) ဟောင်းမျိုးမှာ အခြားရဟန်းတစ်ပါးကို အညာတက ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို အလွန်အကြူးခိုင်းသော ရဟန်းမျိုးဖြစ်သည်။

ဤသိက္ခာပုဒ်မှာ အနာဏတ္တိကဖြစ်သဖြင့် ထိုသို့သောစေခိုင်းမှုမျိုးအတွက် ဤသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မသင့်ပေ။

၅၇၂။ မေး နိဿဂ္ဂိယ စိဝရဝဂ် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကို ဖော်ပြပါ။

နိဿိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၁၉

၂၇၂။ ပြေ အင်္ဂါများ၊ ၁-ဝိကပ္ပန္နပဂစိဝရတာ၊ ဝိကပ္ပန္န
လေဓကသောသကံန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-သယောဘာဝေါ၊ တောင်း
သင့်သော အခါမဟုတ်ခြင်း၊ ၃-အညာတကဝိညတ္ထိ၊ အမျိုး
မတော်သူကိုတောင်းခြင်း၊ ၄-တာယပဋိလာဘော၊ ထိုကောင်း
မှုဖြင့် ရခြင်းပေါင်း ၄-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

ဝိကပ္ပန္န၊ ပြုရန်လောက်၊ စိဝရမူန၊ တောင်းရန်သင့်စွာ၊
ခွင့်အခါလည်း၊ ဘလနတ္ထိ၊ အညာတိကို၊ တောင်းဆို
ပြန်လျှဉ်း၊ ထိုကောင်းခြင်းဖြင့်၊ လက်တွင်းရောက်စေ၊
ဤလေးတွေ၊ မှတ်လေမာန် သရုပ်တည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည်သာဓကပတိတ္ထိ၊ အနာဏတ္တိကတည်း။
(သမုဋ္ဌာန်စသည် စတုတ္ထအကိုင်း၊)

ဆဋ္ဌနိဿိယပါမိတ်ပြီး၏၊

သတ္တမ နိဿိယပါမိတ်

၂၇၃။ မေး (က) နိဿိယ စိဝရဝဂ်သတ္တမသိက္ခာပုဒ်၌
'တံ' ဟူသော ပုဒ်အရ ဘယ်ရဟန်းမျိုးကို ယူရမည်နည်း။
(ခ) 'အဘိဟတ္ထံ ပဝါရေယျံ ကာယာဘိဟာရ၊ ဝါစာဘိ
ဟာရပဝါရဏာ ၂-မျိုးတွင် အဘယ်မျိုးကို လိုသည်ဟု ညွှန်း
ပြ၍ (ဂ) ထိုပဝါရဏာဒွယ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ပေးပြပါ။

၅၂၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၂၇၃။ ဖြေ (က) 'တ'အရသင်္ကန်းကိုသူခိုး အခိုးခံရသော ရဟန်း၊ သင်္ကန်းပျောက်ပျက်သော ရဟန်းမျိုးကို ယူရပါမည်။

(ခ) 'အဘိဟုဠု ပဝါရေယျ' ကာယာဘိဟာရ၊ ဝါစာ ဘိဟာရ ပဝါရဏာ ၂-မျိုးလုံးကိုပင် လိုအပ်ပါသည်။

(ဂ) ကာယာဘိဟာရပဝါရဏာဟူသည် ရဟန်း၏အထံသို့ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ယူခဲ့လျက် အလိုရှိသမျှ ကောက် ယူတော်မူပါဟု ဖိတ်မန်မှုမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဝါစာဘိဟာရ ပဝါရဏာဟူသည် ထိုသို့ ရဟန်း၏အထံသို့ အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်ယူ၍ မှလာခဲ့ဘဲ တပည့်တော်၏ အဝတ်အထည်ထားရာ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲမှ အရှင်ဘုရား အလိုရှိသမျှ ယူတော်မူပါဟု ဖိတ်ခန့်မှုမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

၂၇၄။ ပေး နိဿဂ္ဂိယ စီဝရဝဂ် သတ္တမသိက္ခာပုဒ်၌ 'သန္တိ ရုတ္တရ ပရမံ သာဒိတဗ္ဗံ' ဟုဆိုခြင်းကြောင့် မည်သည့် နတ္ထစီဝရ ရဟန်းမျိုးမဆို သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ် ၂-ထည်ကို ခံယူနိုင်သည်ဟု မှတ်ရမည်လော၊ မည်သည့်ရဟန်းမျိုးမှာ သင်္ကန်းမည်မျှသာ ခံယူရမည်ဟူသော စည်းကမ်းများ ရှိပါသေးသလော။

၂၇၄။ ဖြေ 'သန္တိရုတ္တရ ပရမံ' ဟူသော စကားမှာဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဆိုအပ်သော စကားသာ ဖြစ်ရကား ဆိုလတ္တံ့ သော စည်းကမ်းများ အတိုင်းသာ ခံယူခွင့်ရှိပါသည်။

တိစီဝရိုက်ဆောင်သော ရဟန်းအား ၃-ထည်လုံး ပျောက် ပျက်သွားပါက ၂-ထည်မျှခံယူရပါမည်၊ ၂-ထည်ပျောက်ပျက် သွားပါက တစ်ထည်မျှသာ ခံယူရပါမည်။ တစ်ထည်မျှသာ ပျောက်ပျက်သွားပါက တစ်ထည်မျှပင် မခံယူရပါ။

နိဿိယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၅၅၁

ပင်ကိုယ်ကပင် ဆင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ် ၂-ထည်မျှဖြင့်သာ သွား
လာနေထိုင်သော ရဟန်းမျိုးမှာ ၂-ထည်လုံး ပျောက်ပျက်
သွားပါက ၂-ထည်ခံယူရပါမည်။ တစ်ထည်ပျောက်ပျက်သွား
ပါက တစ်ထည်မျှကိုသာ ခံယူရပါသည်။

ပင်ကိုယ်ကပင် တစ်ထည်သာရှိသော ရဟန်းမှာထိုတစ်ထည်
ပင်ပျောက်ပျက်သွားပါက ၂-ထည်မျှ ခံယူရပါသည်။

ဘိက္ခုနီမများ အဖို့မှာ ၅-ထည်လုံး ပျောက်ပျက်လျှင်
၅-ထည်၊ ၄-ထည်ပျောက်ပျက်လျှင် တစ်ထည် ခံယူရပါမည်၊
၃-ထည် ပျောက်ပျက်ပါက တစ်ထည်မျှပင်ခံယူခွင့်မရပါ။

၂၇၅။ မေး (က) နိဿိယ စီဝရဝဂ် သတ္တမသိက္ခာပုဒ်
အရ နိဿိယ သင်္ကန်းကိုစွန့်ပုံပါဠိကို ရေးပြ၍ (ခ) ဒါယကာ
တို့လှူလာသောမည်သည့်သင်္ကန်းမျိုးကိုမဆိုသန္တရတ္တရ၍ပိုထက်
မခံယူရတော့ပြီလော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၂၇၅။ ဖြေ (က) ‘စွန့်ပုံပါဠိ’ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ
ဘညာတကံ ဂဟပတိကံ ထတုတ္တရိ၊ ဝိညာပိတံ နိဿိယံ၊
ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇမိ။

(ခ) ၂-ထည်ကပို၍ ပြန်ပေးပါလျက် လှူသူဒါယကာက
အပိုကိုလည်း အရှင်ဘုရားပင် ယူပါတော့ဟုဆို၍ ကပ်လှူသော
သင်္ကန်းမျိုး၊ ခိုးသူလုယက်ခြင်း၊ သင်္ကန်းပျောက်ပျက်ခြင်း ဟူ
သော အကြောင်းမျိုးမှ တစ်ပါးသောအကြောင်းကြောင့် လှူ
အပ်သောသင်္ကန်းမျိုးတို့ကိုမူ အလိုရှိတိုင်းခံယူကောင်းပါသည်။

၂၂၂

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

‘သန္တရတ္ထရပရဝံ’ဟူသော စကားမှာ အတ္ထိန္ဒဝီရ၊ နဋ္ဌဝီရ အကြောင်းကြောစို့ ဒါယကာတို့ လှူသောသင်္ကန်းကို အလှူခံ ရဟန်းက မိမိဆန္ဒအတိုင်း ယူမှုကိုစွန့်သာ ကန့်သတ်သော စကားဖြစ်သည်။

၂၇၆။ မေး နိဿဂ္ဂိယဝီရဝဂ်သတ္တမသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါ များကို ဖော်ပြပါ။

၂၇၆။ ဖြေ အင်္ဂါများ ၁-တတုတ္ထရိတာ၊ ထိုသင်းပိုင် ကိုယ်ရုံထက်ပိုလွန်ခြင်း၊ ၂-အတ္ထိန္ဒာဒိကာရဏတာ၊ ခိုးသူလုယက် မှုစသော အကြောင်းရှိခြင်း၊ ၃-အဏာတဏှဝိညတ္တိ၊ အမျိုး မတော်သူကိုတောင်းခြင်း၊ ၄-တဿပဋိလာဘော၊ ထိုတောင်းမှု ဖြင့် ရရှိခြင်း ပေါင်း ၄-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

တတုတ္ထရိ၊ ဖြစ်ဘိတစ်ဖြာ၊ အတ္ထိန္ဒာဒိ၊ စသည်အကြောင်း
ထည့်လောင်းဖြည့်စုက်၊ မကွက်မျိုးဆွေလူစိမ်းတွေကို၊
တောင်းလေ ထပ်ဆင့်၊ ထိုဖြင့်ရပြန်၊ ဤလေးတန်၊
မှတ်ရန် အင်္ဂါသရုပ်တည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည်သာဓကပညတ္တိ၊ အနာကတ္တိတည်း။
(သမုဋ္ဌာန် စသည်စတုတ္ထအတိုင်း။)

သတ္တမနိဿဂ္ဂိပါဏိတ်ပြီး၏။

ဆဋ္ဌမနိဿိယပါရိတ်

၂၇၇။ မေး (က) နိဿိယစီဝရဝဂ် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ 'အစ္စ္စာဒေသောမိ' ဟူသော ဝေါဟာရဝစန၏ အဓိပ္ပာယ်တူကို ပြဆို၍ (ခ) 'ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ' ခို့ ဝိသဒ္ဓါ၏ သဒ္ဓတ္တအဓိပ္ပာယ်တူနှင့် ကပ္ပံသဒ္ဓတ္တကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၂၇၇။ ပြေ (က) 'အစ္စ္စာဒေသောမိ' ၌ ဖုံးလွှမ်းခြင်း 'အစ္စ္စာဒေန' ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်တူအားဖြင့်ပေးလျှခြင်း 'ခါနတ္ထံ ပင် ဖြစ်ပါသည်။ 'အစ္စ္စာဒေသောမိတိ ဒဿမိ' ကိုထောက်ပါ။

(ခ) ဝိသဒ္ဓါ၏သဒ္ဓတ္တကား-ဝိသိဋ္ဌတ္တ၊ အဓိပ္ပာယ်တူကား-အဓိကတ္တ ဖြစ်ပါသည်။ ကပ္ပံသဒ္ဓတ္တကား စီရင်ခြင်း ဝိပျတ္တ ဖြစ်ပါသည်။

'ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ' ခုတိဝိသိဋ္ဌတပွဲ အဓိကဝိစာနံ အာပဇ္ဇေယျ' ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ဝိသိဋ္ဌဖြင့် 'ဝိ' သဒ္ဓါ၏ သဒ္ဓတ္တကို ပြသည်။ အဓိကဝိစာနံဖြင့် အကဓိကတ္တဟူသော 'ဝိ' သဒ္ဓါ၏ အဓိပ္ပာယ်တူနှင့်ဝိပျတ္တဟူသော ကပ္ပံသဒ္ဓတ္တကိုပြသည်။

၂၇၈။ မေး (က) နိဿိယ စီဝရဝဂ် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ 'ဝိကပ္ပံ အာပဇ္ဇေယျ' အရ စီရင်ပုံအခြင်းအရာ ဝိစာပာကာရ' ကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်အရ နိဿိယသင်္ကန်းကို စွန့်ပုံ ပါဠိကိုလည်း ရေးပြပါ။

၂၇၈။ ပြေ (က) 'သဒ္ဓေ ဝတ မံ အာယသ္မာ၊ လ၊ အစ္စ္စာဒေဟိ' ဟူသောပါဠိမှာ ဝိကပ္ပမာဏာရကို ပြသော ပါဠိ ဖြစ်ပါသည်။

၂၂၄

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) ဣဒ်မေ တံန္တေ စိဝရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတံ အညွှတ်တကို ဂဟပတိကံ ဥပသကာမိတာ ရိကမ္ပံ အာပန္နနိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာတံ အာယသ္မတော နိဿိဇ္ဇာမိ။

၂၇၉။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယ စိဝရဝဂ် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ စီရင်ရုံမျှဖြင့် အာပတ်သင့်ပါသလော။ မည်သို့သော စီရင်မှုမှာ အပ်သည်။ မည်သို့သောစီရင်မှုမှာ မအပ်ဟု ကွဲပြားမှုရှိပါသေးသလော။ (ခ) မအပ်သောစီရင်မှုကို အကြောင်းပြုကာ အနိဂ် အတန်အားလျော်စွာ သင့်ရောက်ကောင်းသော အာပတ်များ ကိုလည်း ညှိနှိုင်းပြပါ။

၂၇၉။ ဖြေ (က) စီရင်ရုံမျှဖြင့် အာပတ် မသင့်ပါ။ ရဟန်းက ဘယ်လိုပင် စီရင်စီရင် အလှူရှင် ဒါယကာက ဘာမျှ ဓလေ့ပါလျှင် စီရင်သူ ရဟန်းမှာ ဘာမျှမဖြစ်ပါ။ သို့ရာတွင် လှူလိုသည်ထက် ပိုလှူအောင် စီရင်ပုံမျိုးမှာ စီရင်တိုင်း ပိုလှူပါက မအပ်သည်ဖြစ်၍ မအပ်သော စီရင်မှုမျိုးဖြစ်သည်ဟုဆိုပါသည်။ လှူလိုသည်ထက် မပိုခစရ အညီအမျှပင် ဖြစ်အောင် စီမံမှုလှူလို သမျှအောင်ပင် လျော့အောင် နည်းအောင် တစ်နည်းတစ်လမ်း စီမံမှုမျိုးမှာကား ထိုအစီအမံအတွက် ရရှိသော ပစ္စည်းမှာ အပ်သည်သာဖြစ်၍ အပ်သော စီရင်မှုမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါသည်။

(ခ) မအပ်သောစီရင်မှုအတွက် မိမိစီရင်စွက်ဖက်ချက်အရ သင်္ကန်းကိစ္စအတွက် ဒါယကာပယောဂ ပြုတိုင်းပြုတိုင်းရဟန်း မှာ ဒုက္ကဋ်၊ သင်္ကန်းရလာခဲ့သော် နိဿဂ္ဂိပါစိတိသဇီပါသည်။

၂၈၀။ မေး နိဿဂ္ဂိယ စိဝရဝဂ် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါ များကိုဖော်ပြပါ။

နိဿိယပါရိသိက္ခိယ ကဏ္ဍ

၅၅၅

၂၈၀။ ဖြေ အင်္ဂါများ၊ ၁-စိဝရေ ဘိယျောကဗျတာ၊
သင်္ကန်း၌ များသည်၏ အဖြစ်ကို အလိုရှိခြင်း၊ ၂-အညာတက
ဝိညတ္တိ၊ အမျိုးမစပ် မဖိတ်အပ်သူကို တောင်းခြင်း၊ ၃-တယ
ပဋိဇာတော၊ ထိုဝိညတ်အမှုဖြင့် ရရှိခြင်း။ ပေါင်း ၃-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

သင်္ကန်းများစွာ၊ လိုရှိပါ၍၊ ဆွေညာမစပ်၊ မဖိတ်အပ်
သူ၊ နှစ်မျိုးလူကို၊ တောင်းယူသောအား၊ ရရှိငြား၊
မှတ်သား အင်္ဂါတို့။

ဤသိက္ခာပုဒ်သည် သာဓာရဏပညတ္တိအနာဏတ္တိကတည်း။
သမုဋ္ဌာန်စသည်စတုတ္ထတိုင်း။ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပထမဥပက္ခဋ
သိက္ခာပုဒ်ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

အဋ္ဌမနိဿိယပါရိသိက္ခိယ ပြီး၏။

၂၂၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

နဝမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၂၀၁။ မေး (က) နိဿယစီဝရဝဂ် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၏ အနုပညတ်နှင့်တူသော သိက္ခာပုဒ်စာ၊ အဘယ် သိက္ခာပုဒ်ပါနည်း။ (ခ) ထိုသိက္ခာပုဒ်နှင့် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်တို့မှာ မည်သို့ခြားနားကြပါသေးသနည်း။

၂၀၂။ ဖြေ (က) နိဿဂ္ဂိယ-စီဝရဝဂ် နဝမသိက္ခာပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ ဒါယကာတစ်ဦးတည်းကို ညှဉ်းပန်းသည်။ နဝမသိက္ခာပုဒ်၌ ဒါယကာ ၂ ဦးကိုညှဉ်းပန်းသည်။ ဤသို့ထူးကြပါသည်။

နဝမနိဿဂ္ဂိပါစိတ် ပြီး၏။

ဒသမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၂၀၂။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယစီဝရဝဂ် ဒသမသိက္ခာပုဒ်၌ 'စီဝရစေတောပန္နံ' အရ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယာ စေတောပန္နံ ၂-မျိုး တွင် အဘယ်ကို ယူရပါမည်နည်း။ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ် ပါဠိ၌ အာဂမန သုဒ္ဓိကို ပြဆိုသော စကားရပ်ကိုလည်းရေးပြပါ။

၂၀၂။ ဖြေ (က) ဟိရည သုဝဏ္ဏစေတော အကပ္ပိယ စီဝရ စေတောပန္နံမျိုးကိုသာ လိုပါသည်။

(ခ) အာဂမန သုဒ္ဓိဒဿန စကားကား ‘ဣမိနာ စိဝရ စေတာပဇ္ဇေန စိဝရံ ဖေဟပေတွာ ဣတ္ထန္နာမံ ဘိက္ခု စိဝရေန အတ္ထာဒေဟိ’။

၂၂၃။ မေး နိဿိယစိဝရဝဂ် ဒဿသိက္ခာပုဒ်၌ပေသက ဖြစ်သော ဆုဇ၊ ဆုဗေဟာမတ္တ စသို့တို့က ဒုတအား ‘ဣမိနာ စိဝရ စေတာပဇ္ဇေန’ စသည်ဖြင့် မမှားကြားလိုက်ဘဲ... ‘ဣဒံ စိဝရသောတာပန္နံဣတ္ထန္နာမဿဘိက္ခုနောဒေဟိ’ ဟူမှားကြား၍ လွတ်လိုက်ပါက မည်သို့ အပြစ်ရှိပါသေးသနည်း။

၂၂၄။ ဖြေ ဣဒံ စိဝရစေတာပန္နံ ‘ဣတ္ထန္နာမဿ ဘိက္ခုနောဒေဟိ’ ဟူသော ကောင်းမွာ ကပိယဖြစ်သော သင်္ကန်းမိုးကို အလှူခိုင်းသည့် စကားမဟုတ်၊ အကပိယသင်္ကန်းမိုးကို အလှူခိုင်းသည့် စကားဖြစ်၍ ဤစကားအရ အာပမနသုဒ္ဓိ မဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းက ကပိယကာရကကိုပင် ညှဉ်းပြ ခွင့်မရှိတော့ပါ။ ဥဘတောသုဒ္ဓိဖြစ်ရန်ကို ရည်ရွယ်ဟန်ရှိ၏။)

အာဂမန သုဒ္ဓိဖြစ်မှု မဖြစ်မှုမှာ လိုရင်းမဟုတ်။ တမန်ကို ကပိယဝေါဟာရဖြင့် လျှောက်ပါက ကပိယကာရကညှဉ်းပြ ကောင်းသည်သာဟု သာရတ္ထ ခြိုကာရှင် မိန့်၏။

၂၂၅။ မေး နိဿိယစိဝရဝဂ်ဒဿသိက္ခာပုဒ်၌ ‘ဣမိနာ စိဝရစေတာပဇ္ဇေန’ စသော စကားအရ စိဝရစေတာပဇ္ဇဗ္ဗာ အာဂမနသုဒ္ဓိဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းက ‘နခေါမဟိ’ စသည်ဖြင့် ပယ်ရပါသနည်း။ အာဂမနသုဒ္ဓိ ဖြစ်သောကြောင့် မပယ်မလျှန် လက်ခံသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။

၂၂၄။ ဖြေ မူလက အာဂမနသုဒ္ဓိ ဖြစ်ပါသော်လည်း
 ‘ဣဒံခေါ သန္တန္တံ။ လ။ ပဋိဂဏှတု အာယသ္မာ စိဝရစေတ
 ပဉ္စ’ ဟူသော တမန်ယောကျ်ား၏ စကားအတွက် အကပ္ပိယ
 ဖြစ်သွားပါသဖြင့် ပယ်ခွင့် ရောက်လာသည့် အားလျော်စွာ
 ‘န ခေါ မယ်’ စသည်ဖြင့် ပယ်ရပါသည်။

၂၂၅။ မေး (က) ဒါယကောကလ္လစေကာမူ ရဟန်းတို့မခံ
 ယူစောင်းသော ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို ပေးပြ၍ (ခ) မည်သည့်
 ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးကိုခံယူပါက မည်သည့်အာပတ်သင့်ရောက်သည်
 ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၂၂၅။ ဖြေ (က) သုဝဏ္ဏ၊ ရွှေ၊ ခရု၊ ငွေ၊ ကယာပဏ၊
 ဒင်္ဂါး၊ မာသက အဆောင်းအဝယ်ကိစ္စ၌ သုံးစွဲရသော ပိုက်ဆံ၊
 မုတ္တာ၊ ပုလဲ၊ မဏိ၊ ပတ္တမြား၊ ဝေဠု၊ ရိယ၊ ကျောက်မျက်၊ သင်္ခါ၊
 ခရုသင်းသိလ၊ ကျောက်သလင်းပင်၊ သန္တာ၊ လောဟိတကံ
 ပတ္တမြားနီ၊ မသာရဝလ္လ၊ ပတ္တမြားပြေခက်၊ သတ္တဗျေ၊ စပါးမျိုး
 ၇-ပါး၊ ခါသီ၊ ကျွန် မိန်းမ၊ ခါသ၊ ကျွန်းယောကျ်ား၊ ခေတ္တ၊
 လယ်၊ ဝတ္ထု၊ ယာ၊ ပုပ္ဖရာမ၊ ပန်းဥယျာဉ်၊ ဖလာဓာမ၊ သစ်သီး
 ဥယျာဉ်စသည်။

(သရုပ်တွေကိုရအောင် ကျက်ထားဖို့လိုသည်။)

(ခ) သုဝဏ္ဏ၊ ခရု၊ ကယာပဏ-မာသကဏ္ဍိဝတ္ထုပစ္စည်း
 ၄-မျိုးမှာ နိဿိယဝတ္ထုဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို အလှူခံပါက နိဿိ
 ပါနိတ်၊ မုတ္တာ မဏိ-စသည်တို့မှာ ဒုက္ကဋ် ဝတ္ထုများဖြစ်၍
 ၎င်းတို့ကို အလှူခံပါက ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ပါသည်။

နိဿဂ္ဂိယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၂၂၆

ဆောဇိပုဉ်

၁။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဒင်္ဂါး၊ ပိုက်ဆံများ၊ ခံငြား နိဿဂ္ဂိ။

၂။ ပတ္တမြား၊ ပုလဲ၊ ကျောက်မျက်ရွဲသွင်း၊ ခရုသင်းနှင့်
သဇင်းသန္တာ၊ မှတ်ရာတခြားပတ္တမြားနီ ပြောက်၊
သွင်းလှောက်ခဲည၊ သက္ကမျိုးမည်၊ ဒါသီ၊ ဒါသ
ခေတ္တဝတ္ထုနှစ်ခုအာရုံ၊ အလှူခံအမှန် ဒုက္ကဋ်ချည်း။

ဤနိဿဂ္ဂိယဇတ္ထု ဒုက္ကဋ် ဝတ္ထုတို့ကို မိမိအဖို့သာ အလှူမခံရ
သည့်ဓဟုတ်၊စေတီ၊သံဃာ၊ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖို့လည်း အလှူမခံ
ကောင်းပေ၊စေတီအတွက် အရှင်ဘုရားအား လှူပါသည်ဆိုလျှင်
အလှူမခံကောင်း။ စေတီကိုပဋိဂ္ဂါဟက သမ္ပဒါနံထားလျက်
'စေတီယဿ ဒေဓ'ဟု ဆို၍ လှူလျှင်ကား စေတီအား မလှူနဲ့ဟု
ထားမြင်ရန် အခွင့်မရှိ။

၅၇၆။ မေး နိဿဂ္ဂိယစိဝရဂ်ဒသမ သက္ခာပုဉ်၌ ဟောင်း
က တမန်အား 'စိရဝဉ္ဇူခေါယေ ပဒိဂ္ဂဏာမ' ဟူသော စကား
ကို ပြောဆိုခြင်းမှာ ထက်န်းရလို့မူအတွက် ပရိယာယ်ပြောရာ
မရောက်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြောဆိုခွင့် ရပါ
သနည်း။

၂၇၆။ ဖြေ ပြောဆိုခွင့် ရှိသဖြင့်သာ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ရ
ကား ပရိယာယ် ပြောရာသို့မရောက်ပါ။ ဤသို့ ပြောဆိုခွင့်
ရသည်မှာလည်း ထက်န်းဖိုးက မိမိကိုရည်စူးကာ မိမိအတွက်
ယူလာသော ထက်န်းဖိုး ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၂၃၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၂၇၇။ မေး 'ဝေယျာဝစ္စကဏှေ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗော' ဟူသော စကားအရ ဘယ်လိုလျှောက်ထားမှ ရဟန်းက ကပ္ပိယကာရက ကို ညွှန်းပြကောင်းသည်၊ ဘယ်လိုလျှောက်ထားပါက မညွှန်းပြ ကောင်းသည်ကို ပြဆို၍ (ခ) 'အာရာမိကော ဝါဥပေါသကော ဝါ' ဟူသောစကားအရ အာရာမိကနှင့် ဥပါသကတို့ကိုသာ ကပ္ပိယကာရက ညွှန်းပြကောင်းသည်၊ အခြားသူတို့ကို မညွှန်း ကောင်းဟု မှတ်ရမည်လော။

၂၇၇။ ဖြေ (က) ဤရာဇသိက္ခာပုဒ်၌လာ၍သော 'အတ္ထိ ပနယသ္မတော ကောဝိ ဝေယျာဝစ္စကဏှေ' ဟူသောစကားမျိုး ဖြစ် ဖြစ်စေ၊ ကပ္ပိယညွှန်းပြတော်မူပါဟူသော ကောင်းမျိုးဖြစ် ဖြစ်စေ၊ လျှောက်ထားမှသာ ကပ္ပိယကာရက ညွှန်းပြကောင်း ပါသည်။ ဤဝတ္ထုပိုက်ဆံကို ဘယ်သူထက်ခံ ယူငင်ပါမည်နည်း။ ဤဝတ္ထုပိုက်ဆံကိုဘယ်သူအား ပေးထားခဲ့ပါမည်နည်းစသည် ဖြစ် လျှောက်ထားပါက ကပ္ပိယကာရကကို မညွှန်းပြကောင်း ပါ။

(ခ) သီတင်းသုံးဖော် - ဦးတို့မှတစ်ပါး မည်သူကို မဆို ကပ္ပိယညွှန်းပြကောင်းပါသည်၊ အာရာမိကနှင့် ဥပါသကတို့ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြောဆိုခြင်းမှကား အထူး သတိတော်သေစ ကြောင့်သာ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီသာမဏေရ၊ သာမဏေရီ၊ သိက္ခာမာနဟူသော သီတင်းသုံးဖော် ၃-ဦးတို့မှတစ်ပါး မည်သူမဆို ကပ္ပိယကာရက လုပ်နိုင်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

နိဿိယပါရိစ္ဆယ ကဏ္ဍ

၂၃၁

၂၇၀။ မေး (က) စီးယကာက ကပ္ပိယ ညွှန်းပြတော်မူပါ
ဟု လျှောက်သည့်အခါ ရဟန်းက ညည်းမည်ပုံ ပြကျင့်
ရမည်၊ မည်သို့မည်ပုံ မပြုကျင့်ရမည်လို ပြဆို၍ (ခ) ဘု
သိက္ခာပုဒ်၌ တမန်ယောက်ျားက ‘ယံခေါ ဘန္တေ အာယသ္မာ’
စသောစကားကို အဘယ်ကြောင့် ဆိုရသည်ကိုလည်းပြဆိုပါ။

၂၇၀။ ဖြေ (က) ‘သော ခေါ အာရသော ဘိက္ခုနံ
ဝေယျာဝစုဏဏေ’ ဟူသော ရာဇသိက္ခာပုဒ်လာ စကားအတိုင်း
ဖြစ်စေ၊ ငါ၏ ကပ္ပိယကား မောင်ဖြစ်သည် စသည်ဖြင့်
အလားတူ အပ်ပေသော စကားမျိုးကို ဖြစ်စေ၊ ပြောဆို၍
ကပ္ပိယညွှန်းရပါမည်၊ ဆင်၏ဝတ္ထု ‘ပိုက်ဆံ’ ကို မည်သူထံ
ပေးထားခဲ့ စသည်ဖြင့်ကား မပြောကြားကောင်းပါ။

(ခ) ‘ယံခေါဘန္တေ’ စသောစကားကို မလျှောက်ထားဘဲ
ကပ္ပိယကာရက၏ လက်ထဲသို့အပ်နှံ၍ သွားရုံမျှဖြင့် ရဟန်းက
မှတောင်းကောင်းပါ။ ထို့ကြောင့် တောင်းခံရ ချေခြင်းငှာ
‘ယံခေါဘန္တေ’ စသော စကားကို လျှောက်ထားရပါသည်။

၂၇၁။ မေး နိဿိယ စီဝရဝဂ် ရာဇသိက္ခာပုဒ်၌ တမန်
ယောက်ျားက ‘ယံခေါဘန္တေ’ စသော စကားကို လျှောက်
ထားခြင်းမပြုပါက ကပ္ပိယကာရကထံ ညည်းညွှန်းနှင့်မျှ
ဆက်နီးကို တောင်းဆိုတောင်းဟု မှတ်ရမည်လော၊ တောင်းဆို
ခွင့်ရသော အစီအရင်အထူးရှိပါစေ ညွှန်းပြပါ။

၂၇၁။ ဖြေ ရဟန်းက မျက်မှောက်၌ပင် ဤသူကား ငါ၏
ကပ္ပိယကာရကတည်းဟု ညွှန်းပြ၍ တမန်ယောက်ျားကလည်း
မျက်နှာစုံညီပင် ရဟန်း၊ ညွှန်ပြသော ကပ္ပိယကာရက လက်သို့

သင်္ကန်းဖိုးကိုအပ်နှံကာ အရှင်မြတ်အား သင်္ကန်းဝယ်၍လှူလိုက်
ပါဟု မှတ်ထားခြင်းမပြုပါလျှင် ‘ယံ ခေါ ဘန္တေ’ စသော
စကားကို မသလျှောက်ထားစေကာ ကပ္ပိယကာရကထံ သင်္ကန်း
တောင်းနိုင်ပါတော့သည်။

‘ယံ ခေါ ဘန္တေ’ စသော စကားမှာ ကပ္ပိယကာရက၊ က
မ္ပက်ကွယ်ညွှန်းအပ်သော ပရမ္မုခါနီဒ္ဓိဋ္ဌ ကပ္ပိယကာရကမျိုး
ဖြစ်သောကြောင့်သာ ဆိုခွင့်ရှိသော စကားဖြစ်သည်။

၂၂၉၀။ မေး နိဿဂ္ဂိယစိဝရဝဂ် ရာဇသိက္ခာပုဒ်၌ ရဟန်းက
မ္ပက်ကွယ်ညွှန်းပြသော ပရမ္မုခါနီဒ္ဓိဋ္ဌ ကပ္ပိယကာရကထံ
သင်္ကန်းဖိုးကို အပ်နှံရာ တပန်ယောကျ်ားက မည်သို့ပြုလုပ်မှ
ရဟန်းက တောင်းခွင့်ရပါမည်နည်း။

၂၂၉၀။ ဖြေ တမန် ယောက်ျားက ‘ယခု အရှင်ဘုရား
ညွှန်းပြသော ကပ္ပိယကာရကထံ တပည့်တော် သင်္ကန်းဖိုးကို
အပ်နှံခဲ့ပါမည်။ အရှင်မြတ်သင်္ကန်းအလိုရှိသောအခါ တောင်းခံ
တော်မူပါ’ ဟုသင်္ကန်းဖိုးသွားမအပ်မီကပင် လျှောက်ထားသော်
လည်းကောင်း၊ ရဟန်းညွှန်းပြလိုက်သော ကပ္ပိယကာရကထံသို့
သင်္ကန်းဖိုးကိုအပ်နှံပြီးလျှင်မိမိကိုယ်တိုင်ပြန်မလျှောက်ဘဲအခြား
သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို လှူ၍ ‘အလိုရှိသောအခါ သင်္ကန်း
အလှူခံရန် လျှောက်ထားခိုင်းခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်
တိုင်ပင် ပြန်လာပြီးလျှင် ပါတိမောက်၌လေသော ‘ယံ ခေါ
ဘန္တေ’ စသော စကားကိုလျှောက်ထားခဲ့သော်လည်းကောင်း၊
ဤလုပ်ငန်း ၃-ခုတွင် တစ်ခုခုကို တမန်ကပြုလုပ်မှ ရဟန်းက
တောင်းခွင့်ရပါသည်။

နိဿိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၃၃

ဤအဖြေစကားအရ ရဟန်းက မျက်ကွယ်ညှိုးကပ္ပိယ
ကာရက ၃-ယောက်ရှိသည်ကိုသိလေ၊ တမန်၏လုပ်ငန်းကိုလိုက်
၍ ပြားရသည်။

၂၉၀။ မေး နိဿိယ စီဝရဝဂ် ရာဇသိက္ခာပုဒ်၌ (က)
သင်္ကန်းဖိုး အပ်နှံထားသော ကပ္ပိယကာရကထံ သင်္ကန်းကို
နှုတ်ဖြင့် တောင်းဆိုရာ ‘အတ္တော မေ အာဝုသော စီဝရေန’
ဟူသော မာဂတောသဒ္ဓါဖြင့်သာ တောင်းဆိုခွင့် ရပါသလော။
(ခ) ‘ဒေဟိ မေ၊ အာဟရမေ’ စသည်ဖြင့် တောင်းဆိုပါက
လည်း အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါသေးသလော။

၂၉၁။ ဖြေ (က) ‘အတ္တော မေ အာဝုသော စီဝရေန’
ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘယ်လိုသာသာမျိုးဖြင့် မဆို
ပြောဆိုနိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။

(ခ) မလုပ်ကောင်းဟု ပယ်အပ်သည်ကို ပြုလုပ်လေသော
ကြောင့် ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း အပြစ်ရှိပါ
သည်။ [တောင်းခြင်းကိစ္စကား အထမြောက်သည်ပင်။]
ပဋိကိစ္ဆိယ ကတတ္ထာ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ် အာပဇ္ဇတိ။

၂၉၂။ မေး (က) သင်္ကန်းဖိုး အပ်နှံထားသော ကပ္ပိယ
ကာရကထံသို့သွား၍ သင်္ကန်းကိုရလိုမှုဖြင့် ရပ်နေရာဒါယကာက
အဘယ်အကြောင်းဖြင့် ကြွလုံးဟီသနည်းဟုမေးလျှောက်သည့်
အခါမည်သို့ပြန်ပြောရပါမည်နည်း။ (ခ) ရင်မူမဖက် တောင်းမှု
သက်သက်ကိုသာ လည်းကောင်း၊ တောင်းမှုမဖက် ရပ်မူသက်
သက်ကိုသာလည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်ပါက အကြိမ်ပေါင်းမည်မျှ
တောင်းနိုင် ရပ်နိုင်သည်ကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၂၅၂။ ဖြေ (က) 'စောနုဗဟိ အာရုံသော' ခါယကာ
ဆင်ပင်သီလေတော့ဟု ပြောဆိုရပါမည်။

(ခ) တောင်းမှုသက်သက်ကိုသာ ပြုပါက ၆-ကြိမ်၊ ရပ်မှု
သက်သက်ကိုသာပြုပါက ၂-ကြိမ်၊ တောင်းနိုင်ရပ်နိုင်ပါသည်။

တောင်းမှုရပ်မှု ၂-မျိုးလုံးကိုပင်ပြုပါကတောင်းမှု ၁-ကြိမ်

အတွက်ရပ်မှု ၂-ကြိမ်လျော့၏။ ရပ်မှု ၂-ကြိမ်အတွက်တောင်းမှု
၁-ကြိမ်လျော့၏။ ထို့ကြောင့် ဤဆိုလတ္တံ့သော တိုးပုံလျော့ပုံ
စည်းကမ်းကိုသိရာ၏။

တစ်ကြိမ်တောင်းလျှင် ၁၀-ကြိမ်ရပ်၊ ၂-ကြိမ်တောင်းလျှင်
၈-ကြိမ်ရပ်၊ ၃-ကြိမ်တောင်းလျှင် ၆-ကြိမ်ရပ်၊ ၄-ကြိမ်တောင်း
လျှင် ၄-ကြိမ်ရပ်၊ ၅-ကြိမ်တောင်းလျှင် ၂-ကြိမ်ရပ်၊ ၆-ကြိမ်
လောင်းလျှင် လုံးလုံးမရပ်ရတော့ပြီ။ ဤကားတောင်း၍နိတိုး
သည့်အတွက် ရပ်ကြိမ်လျော့ပုံတည်း။

၁-ကြိမ် ၅-ကြိမ်ရပ်လျှင် ၅-ကြိမ်တောင်း၊ ၃-ကြိမ် ၄-ကြိမ်
ရပ်လျှင် ၄-ကြိမ်တောင်း၊ ၅-ကြိမ် ၆-ကြိမ်ရပ်လျှင် ၃-ကြိမ်
တောင်း၊ ၇-ကြိမ် ၈-ကြိမ်ရပ်လျှင် ၂-ကြိမ်တောင်း၊ ၉-ကြိမ်
၁၀-ကြိမ်ရပ်လျှင် ၁-ကြိမ်တောင်း၊ ၁၁-ကြိမ် ၁၂-ကြိမ်
ရပ်လျှင် လုံးလုံးမတောင်းရတော့ပြီ။ ဤကား ရပ်ကြိမ်တိုးသည့်
အတွက် တောင်းကြိမ်လျော့ပုံတည်း။

'သစ္စေဉာယံကဏ္ဍေတိ၊ ကောယ စောနုဗဟိ ခန္ဓောနာနိ
ဟာပေတဗ္ဗာနိ' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ကေား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
အကျယ်သိကြရန် ဝေဖန်လိုက်သည်။

နိဿယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၅၃၈

၂၉၃။ ပေး (က) နိဿယိယ စိဝရဝဂ် နာဓသိက္ခာပုဒ် အရာ၌ ရသဇီရထိုက်သော ကပ္ပိယကာရက တစ်ကျပ်ကို ရေ တွက်ဖော်ပြ၍ (ခ) ထိုကပ္ပိယကာရကတို့ထံ တောင်းခံမှုကိုစွန့် အတူအမျှပင် ကျင့်ရမည်။ တစ်မျိုးတစ်ဖုံစီကျင့်နေမည်တို့ကိုလည်း ဧဝံပနံ သတ်မှတ်၍ပြမိ။

၂၉၃။ ပြေ (က) ရဟန်းကသော်လည်းကောင်း၊ အလှူ ရှင်ဒါယကာကသော်လည်းကောင်း၊ ဧည့်န်းအပ်သော အနိဒ္ဓိဋ္ဌ ကပ္ပိယကာရက ၂-ယောက် ညွှန်းအပ်သော နိဒ္ဓိဋ္ဌ ကပ္ပိယ ကာရက ၈-ယောက်ပေါင်း ၁၀-ယောက်။

တစ်နည်း။ ။ မျက်မှောက်၌ ညွှန်းအပ်သော ‘သမ္ပုခါနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယကာရက ၂-ယောက်၊ မျက်ကွယ်၌ ညွှန်းအပ်သော ‘ပရမ္ပု ခါနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယကာရက ၆-ယောက်၊ မျက်ကွယ်၌သော်လည်း ကောင်း၊ မျက်မှောက်သော်လည်းကောင်း မညွှန်းအပ်သော ‘အနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယကာရက ၂-ယောက် ပေါင်း ၁၀-ယောက်။

တစ်နည်း။ ။ ရဟန်းကညွှန်းအပ်သော ‘ဘိက္ခုနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယ ကာရက ၄-ယောက် အလှူရှင်ဒါယကာက ညွှန်းအပ်သော ‘ဒါယကာနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယကာရက ၄-ယောက် ရဟန်းကသော် လည်းကောင်း၊ အလှူရှင်ကသော်လည်းကောင်း ဧည့်န်းအပ် သော ‘အနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယကာရက ၂-ယောက်ပေါင်း ၁၀ ယောက်။

[ညွှန်းပုံအစီအရင်အကျယ်ကိုမရေးသားတော့ပြီ။]

(ခ) အတူအမျှ မကျင့်ရပါ။ ကွဲပြားပုံကား ရဟန်းက ညွှန်းပြီအပ်သော ကပ္ပိယကာရကအပေါ်၌ ဤရာဇသိက္ခာပုဒ် လၧ နည်းလမ်းအတိုင်း ပြုကျင့်ရပါသည်။ အလ္လုဇာယကားက ညွှန်းပြီအပ်သော ကပ္ပိယကာရကအပေါ်၌ မေဏှကသိက္ခာပုဒ် လၧ နည်းလမ်းအရ စီဝရာဇိကပ္ပိယသက္ကာကို အကြိမ်အပိုင်း အခြားမရှိ တောင်းချင်တိုင်းတောင်းနိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဗညံသု ကမ္ပ မညွှန်းအပ်သော ‘အနိဒ္ဓိဋ္ဌ’ ကပ္ပိယကာရကမျိုးအပေါ်၌ ကား အညာဇကအပ္ပဝါရိတ ဒကာ ဒကာမတို့၌ ကျင့်ရသလို ပင် ကျင့်ရပါသည်။ (တစ်စုံတစ်ရာ ဘာကိုမျှ ပြောခွင့်ဆိုခွင့်မရ သူတို့အလိုအလျောက် ရွာလာမှုသာ အလွန်ရန် ရှိတော့သည် ဟူလို။)

- ၁။ မညွှန်းအပ်ခြင်း၊ ညွှန်းအပ်ခြင်း နှစ်စားကပ္ပိယ။
- ၂။ မညွှန်းအပ်နှစ်၊ ညွှန်းအပ်နှစ်၊ ဖြစ်သည့်ဒဏက။
- ၃။ ရဟန်းညွှန်းလေး လူညွှန်းလေး ပေါင်းရေးရှစ် ယောက်ရ။
- ၄။ မျက်မှောက်မှတစ်၊ ကွယ်သုံးဖြစ်၊ ညွှန်းလစ်ရဟန်းက
- ၅။ ဒကာကလည်း၊ ရဟန်းနည်း၊ ညွှန်းပြီးလေးယောက်ရ။
- ၆။ ရှေ့အပ်ပြန်ကြား ခေ၍ကြား၊ မှာထားသွားသည်ပ။
- ၇။ ဒကာညွှန်းလည်း၊ လေးပါးသည်၊ ထိုနည်းတူအမျှ။
- ၈။ ရှေ့အပ်ကြား၊ ကွယ်အပ်သွား၊ နှစ်ပါးညွှန်းပ။

၂၉၄။ မေး (က) မုခဝေဝဋီက ကပ္ပိယတာရကဟူသည့် အဘယ်လို ကပ္ပိယကာရကမျိုး ပါနည်း။ (ခ) ရာဇသိက္ခာပုဒ် အရ နိဿိဂ္ဂိယ သုကံနံးစွန့်ပုံပါဠိရေးပြပါ။

နိဿိယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၂၃၇

၂၉၄။ ဖြေ(က)ရဟန်းကလည်းမညွှန်းဒါယကကလည်း
မညွှန်းဘဲ သူ၏ အလိုအလျောက်ပင် ကျွန်ုပ် ကပ္ပိယကာရက
လုပ်ပါမည်ဟု နှုတ်မြွက်ပြောဆို၍ ပြုလုပ်သော ကပ္ပိယကာရက
မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဣဒံ မေ ဘန္တေဝီ ဝရံ အတိရေက တိက္ခတ္ထုစေတ
နာယအတိရေက ဆက္ခတ္ထု ဌာနေန အဘိနိပ္ပာဒိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊
ဣမာဟံ အာသုတော နိဿဇ္ဇာမိ။

၂၉၅။ မေး နိဿဂ္ဂိယဝီရဝဂ် ဖုဇသိက္ခာပုဒ်၌ ကပ္ပိယ
ကာရကသင်္ကန်းကို မလွှဲဘဲနေပါက (က) ဆလ္လရှင်တို့အားပြန်
ကြားပြောဆိုမှုမပြုသော ရဟန်းမှာ မည်သို့အပြစ်ရသနည်း။
(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၂၉၅။ ဖြေ (က) ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ် အာပတ်ဆင့်ပါသည်။

(ခ) အင်္ဂါများကား ၁-ရဟန်းကညွှန်းပြအပ်သောကပ္ပိယ
ကာရကဖြစ်ခြင်း၊ ၂-တစ်ခုကို ပြန်ကြားပြောဆို သိစေခြင်း၊
၃-(၆) ကြိမ်ထက်ပို၍ တောင်းခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ၄-တေခင်း
မူ ရပ်မှုဖြင့် ရရှိခြင်း ပေါင်း ၄-ပါးတည်း။

ဆောင်ပုဒ်

ရဟန်းညွှန်ထားကပ္ပိယမှန်၊ တမန်ပြန်ကြားသိစေခြား
လျက်၊ခွင့်ပြုချက်လွန်၊အားသွန်ကြီးစား၊ရလေငြားပြန်
ဤလေးတန်း၊မှတ်ရန် အင်္ဂါသရုပ်တည်း။

၂၃၈

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဤဓမ္မသိက္ခာပုဒ်၌(ဒုတိယ)ဟူသောစကားမှာ ဒေသနာမတ္တ
ဖြစ်၏။ အလှူရှင်ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းကို လှူသောလျှင်လည်း ဤ
အတိုင်းပင် အလုပ်လုပ်ရသည်။

ဒေသနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

စိဝေရဝဂ်ပြီး၏။

(ဧဠလောမဝဂ်)

ပထမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၂၉၆။ မေး (က) ဧဠကသောမဝဂ် ပထမသိက္ခာပုဒ်၌
ကောသေယျမိဿက သန္တကကို ဘယ်လိုပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။
(ခ) အဘယ်မျှလောက် များပြားသော ပိုးချည်တို့ဖြင့် ဧရာမ
ကောသေယျမိဿက ဖြစ်ပါသနည်း။ (ဂ) တမင်ဆက်ဆက်
ထည့်လည် မဟုတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်သောခု နည်းလမ်းအားဖြင့်
ပိုချည်း၊ နည်းငယ်မျှ မတော်တဆပါသွားပါက ကောသေယျမိ
ဿက ဖြစ်ပါသေးသလော အကြောင်းပြ၍ဖြေဆိုပါ။

၂၉၆။ ဖြေ (က) ညီညွတ်သောမြေအပြင်၌ ပိုးချည်မျှင်
တို့ကို အဆင့်ဆင့်ဖြန့်ခင်းကာ ပုံးရည်စသည်တို့ဖြင့် သွန်းဖျန်း၍
ပြုလုပ်ရပါသည်။

(ခ) ဟစ်ချောင်းတည်းသော ပိုးချည်မျှင်ဖြင့်ဆရာလျှင်ပင်
ကောသလယျဿက ဖြစ်ပါဟော့သည်။

(ဂ) ဤသိက္ခာပုဒ်မှာ အစိတ္တက ဖြစ်သောကြောင့် တမင်
သက်သက်မထည့်ဘဲ လေဖြင့်လွှင့်၍ ပါလစခြင်းစသောတစ်စုံ
တစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် အမှတ်မဲ့ ပါသွားလျှင်လည်း
ကောသလယျဿိကပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဤသိက္ခာပုဒ်လာ သန္တတဟူသည့် ရက်အပ်သောအခင်းမျိုး
မဟုတ်၊ ‘သန္တတနာမ သန္တခရိတွာ ကတံ ဟောတိအဝါယိမံ’
(ပဒဘာဇနိပါဠိ)

၂၉၇။ မေး (က) နိဿိဂ္ဂိယ ဇဠကလောမဝဂ် ပထမ
သိက္ခာပုဒ်၌ ‘သန္တ တကာရာပေယျ’ ဆိုခြင်းကြောင့် ကာရာ
ပန အမှုအတွက်သာ အာပတ် သင့်သည်။ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း
ကရဏအမှုအတွက်ကား အာပတ်သင့်သည်ဟုမှတ်ရမည်လော။
(ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်အရ နိဿိဂ္ဂိယကိုစွန့်ပုံ ပါဠိကိုလည်း
ရေးပြပါ။

၂၉၇။ မြေ (က) ကရဏ ကာရာပန ၂-မျိုးလုံးအတွက်
ပင် အာပတ်သင့်ပါသည်။

(ခ) ဣဒံမေ ဘန္တ ကောသလယျဿိကံ သန္တတံ ကာရာ
ပိတံ နိဿိဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မံတော နိဿဇ္ဇာမိ။

၂၉၈။ မေး နိဿိဂ္ဂိယဇဠကလောမဝဂ်ပထမ သိက္ခာပုဒ်၌
ရထိုက်သောအင်္ဂါများကို ဖော်ပြပါ။

၂၄၈

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၂၄၈။ ဖြေ ၁-ကောသိယဘာဝေါ၊ ပိုးချည်ဖြစ်ခြင်း။
၂-အတ္တနောအတ္တယ သန္တတယ ကာရကကပနံ၊ မိမိ
အတွက် အခင်းကိုပြုခြင်းပြုစေခြင်း၊ ၃-ပဋိလာသော ရရှိခြင်း။
ပေါင်း ၃-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

ပိုးချည်ဖြစ်ဘိ၊ မိမိအတွက်၊ ပြုချက်တစ်သင်း၊ ပြုစေ
ခြင်းလျောက်။ လက်ရောက်ရလော၊ ဤသုံးဖြာ၊ မှတ်ပါ
အင်္ဂ ကောသိယ။

သမုဋ္ဌာန်စောည် ဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ် အတိုင်း။

ပထမနိ သင်္ဂုပါစိတ်ပြီး၏။

ဒုတိယ-ဗာတိယ နိသင်္ဂုပါစိတ်

၂၄၉။ ပေး (က) နိသင်္ဂုယ ငွေကလောမဝဂ် ဒုတိယ
သိက္ခာပုဒ်၌ သုဒ္ဓကကောသိယသည် အပြစ်ဧဝါသ ကင်းလျက်
နက်သားကောင်းလှသောသိုးမွေးမျိုးကို ဆိုပါသလော။ တယ်
လိုသိုးမွေးမျိုးကို ဆိုပါသနည်း။ (ခ) တတိယ ခွေတာဂ
သိက္ခာပုဒ်လာ အခင်းမျိုးပြုလုပ်ပုံ အစီအရင်ကိုလည်းပြဆိုပါ။

၂၅၀။ ဖြေ (က) အညစ်အကြေးကင်း၍ ဘန်ရှင်း စင်
ကြယ်လျက် နက်သားကောင်းလှသော သိုးမွေးမျိုးကို သုဒ္ဓ
ကကောသိယဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ကာဠကမူတစ်ပါးသောသိုးမွေးတို့
နှုတ်မရောယှက် 'ကာဠက ငွေကလောမ' သက်သက်ကိုသာ
သုဒ္ဓကကောသိယ ဆိုပါသည်။

‘သုဒ္ဓကဋ္ဌကန’ ခွံ သုဒ္ဓသဒ္ဓာသည် စင်ကြယ်ခြင်း ‘ဝိသုဒ္ဓ’
အနက်ကိုမဟော၊ မရောယှက်ခြင်း ‘အသမ္ဘိယ’ အနက်ကိုသာ
ဟောသည်။ ကဋ္ဌက-အရ သူ့အလိုလိုနက်သော ‘သဘာဝ
ကဋ္ဌက’ ဆိုထား၍နက်သော ‘ရဇနကဋ္ဌက’ ၂-မျိုးလုံးကိုယူ၊

(ခ) အခင်းလုပ်မည်သိုးမွေးတို့ကို ချိန်တယ်ပြီးလျှင်အမွေး
အချောင်းရေကို မရေတွက်ရ၊ သိုးမွေးအနက် ၂-ပုံ သိုးမွေး
အဖြူတစ်ပုံ၊ သိုးမွေးအကြောင်တစ်ပုံ ပါဝင်၍ပြုလုပ်ရပါသည်။

၃၀၀။ မေး နိဿိယ ငွေကလောမဝဂ်တတိယ သိက္ခာပုဒ်
အရ ဒွေဘာဂသန္တတိကိုပြုလုပ်ရာ၌ သုဒ္ဓကဋ္ဌကို ဒွေဘာဂ၊
ဩဒါတ ဂေါစရိယတို့ကို ဧကဘာဂ စီထက် အယုတ္တိအလွန်
ယူ၍ လုပ်သင့်မလုပ်သင့်ကိုပြဆို၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ကိရိယ
ဖြစ်ပုံကိုလည်း ရှင်းလင်းပါ။

၃၀၀။ ဖြေ (က) သုဒ္ဓကဋ္ဌကကိုဒွေဘာဂထက်ပို၍မယူ
ရပါ။ လျော့လျှင်ကားအပြစ်မရှိ၊ ဩဒါတဂေါစရိယတို့ကို ဧက
ဘာဂစီထက် လျော့၍မယူရပါ။ ပိုလျှင်ကား အပြစ်မရှိ။

(ခ) မယူရမည့် အတိုင်းအရှည် အမျိုးအစားကို ယူ၍
ပြုလုပ်ခြင်း၊ ယူရမည့်အတိုင်းအရှည်ကို အမျိုးအစားကိုမယူရဘဲ
ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကြောင့် ကိရိကာ ကိရိယ ဖြစ်ပါသည်။

ဒွေဘာဂ-မှာ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဖြစ်သည်။ ဧကဘာဂစကား
ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒဖြစ်သည်။ ထိုမကြောင့် ဒွေဘာဂကို လွန်ခြင်း
ဧကဘာဂအောက် လျော့ခြင်းတို့ကြောင့်သာ အပြစ်ရှိသည်။
ဂေါစရိယ ဟူ၍ သုဒ္ဓကဋ္ဌကနှင့် ဩဒါတတို့ကို ချွင်းချွင်း၍
ကြွင်းသမျှ သိုးမွေးအားလုံးသည် ဂေါစရိယချည်းဖြစ်၏။

၂၄၂

ကင်္ခါပေးစွန်းနှင့် တဖြေ

၃၀၁။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယ ငွေကလောမဝဂ် ဒုတိယ တတိယ သိက္ခာပုဒ်တို့အရ နိဿဂ္ဂိယ သန္တတကို စွန့်ပုံပါဠိကို ရေးပြု၍ (ခ) နိဿဂ္ဂိယဖြစ်သော ကောသေယျမိဿကာဒိ သန္တတတ္ထယကို ဝိနည်းကံအရ စွန့်လွှတ်ပြီးပါက ဆက်လက်၍ အသုံးပြု၍ ရ၊မရကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၀၁။ ဖြေ (က) ဣဒံ မေ ဘန္တေ သုဒ္ဓကာဠကာနံ ငွေက လောမာနံ သန္တတံ ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။ (ဒုတိယအတွက်)

ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္တတံ အနာဒ္ဒိယိတွာ တုလုံ ဩဒါတာနံ တုလံဂေါ စရိယာနံ ကာရာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။ (တတိယအတွက်)

(ခ) အသုံးပြုခွင့်မရတော့ပါ။ ပြုလျှင် ဒုက္ကဋ္ဌံ။
နိဿဂ္ဂိ ပဋိလဒ္ဓိပိ အာဒိတော သန္တတတ္ထယံ နံ ကပ္ပတိ။

ဒုတိယ တတိယ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

စတုတ္ထနိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၃၀၂။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယ ငွေကလောမဝဂ် စတုတ္ထ သိက္ခာပုဒ်၌ သာသော သမ္ပုတိဟူသည့် ဘယ်လိုသမ္ပုတိမျိုးပါ နည်း၊ မည်သည့် ရဟန်းမျိုးအား မည်သူက မည်သို့ ပေးရပါ

နိဿိယပါရိဝိတိယ ကဏ္ဍ

၂၄၃

သနည်း။ (ခ) သူတစ်ပါးအတွက် ပြုလုပ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးပြုလုပ်
ထားသော သန္တတို့ကို အသုံးပြုခြင်းတို့ကြောင့် အပြစ် ရှိမရှိ
ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၀၂။ ဖြေ (က) သန္တတသမ္ပုတိ ဖြစ်ပါသည်။ ဂိလာန
ရဟန်းအားသံဃာကဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့်ပေးရပါသည်။

(ခ) အပြစ်မရှိပါ။

ဤ၌ ဂိလာနရဟန်းဟူသည် သန္တတနှင့် ကင်းနေရလျှင်
လည်း မချမ်းသာ၊ သန္တတကို ယူဆောင်၍ သွားခြင်းငှာလည်း
မစွမ်းနိုင်တော့ ရဟန်းမျိုးကိုဆိုသည်။

အနာပတ္တိ ပရတ္တယ၊ ကာရောပေတိ ကရေတိ ဝါ၊
ကတံ ဝါပန အညေန၊ လာဘီတော ပရိဘုဉ္ဇတော။

စတုတ္ထနိဿိယ ပါရိဝိတိယ။

ပဉ္စမ နိဿိယ ပါရိဝိတိ

၃၀၃။ မေး (က) နိဿိယ ငွေကလောမဝင် ပဉ္စမ
သိက္ခာပုဒ်၌ ပုဏ္ဏသန္တတ ဟူသည် ဗိက္ခုသန္တတကို ဆိုပါ
သလော၊ ဘယ်လိုသန္တတမျိုးပါနည်း။ (ခ) 'သန္တောသုဂတ
ဝိဒတ္တိ အာဒါတဗ္ဗာ'၌ ယူပုံအခြင်းအရာ အာဒါနာကာရကို
လည်း ပြဆိုပါ။

၃၀၃။ ဖြေ(က) တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ ကိစ္စဖြင့် အသုံးပြုဖူးရာ ဖြစ်သော သန္တတမျိုးကို ပုရာဏသန္တတ ဆိုပါသည်။

(ခ) ပုရာဏသန္တတ၏ နံဘေးတစ်ဖက်ဟူသော သာမန္တဌာနမှ လုံးလုံးဝန်းဝန်းဖြစ်စေ၊ လေးထောင့်ဖြစ်စေ ဖြတ်၍ ယူသည့်နေရာ တစ်ထွာလောကီရှိအောင် ယူရပါသည်။

သာမန္တာအရ သာမန္တဌာနဟူသည် ပုရာဏသန္တတ၏ ဧကပဿ၊ နံဘေးတစ်ဖက်တည်း၊ ငွေကလောမဝင် ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ သိက္ခာပုဒ်၌ ၅-ခုဖြင့်ပြအပ်သောအခင်း ၅-မျိုးတို့တွင် ပ၊ ဒု၊ တ၊ ဟူသော ချွေအခင်း ၃-မျိုးမှတစ်ဆင့် ကံဖြင့် စွန့်၍ ပြန်ရသော်လည်း အသုံးမပြု ကောင်းတော့ပြီ၊ နောက်အခင်း ၂-မျိုးကိုကားအသုံးပြုနိုင်ပါသေး၏။ (အဋ္ဌကထာကြီး။)

၃၀၄။ မေး (က) နိသီဒနံ သန္တတကို ခင်းပုံ လုပ်ပုံ အခြင်းအရာ သန္တရဏာကာရကပြဆို၍၊ (ခ) နိသီဒနံ သန္တတကို ပြုလုပ်ရာ၌ ပုရာဏသန္တတ၏ သမန္တဌာနမှ သုဂတဝိဒတ္ထိပမာဏ ကိုလုံးဝယူဘဲဖြစ်စေ၊ အယုတ်အလွန်အားဖြင့် ယူ၍ဖြစ်စေ ပြုလုပ်ပါက အပြစ်ရှိ၊ မရှိဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၀၄။ ဖြေ(က) အခင်းသစ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်သော နေရာကဖြစ်စေ၊ အခင်းဟောင်းက ဖြတ်ယူထားသော အပိုင်း အကဲဖြေဖျက်ပြီးလျှင် အခင်းသစ်နှင့်ရောနှော၍ဖြစ်စေ ခင်းရ လုပ်ရပါမည်။

(ခ) မူလအခင်းဟောင်း လုံးလုံးမရှိသဖြင့် လုံးလုံးမယူဘဲ ပြုလုပ်ရသည်ဖြစ်စေ၊ အခင်းဟောင်းမှ တစ်ထွာပြည့်အောင် မရသဖြင့် တစ်ထွာအောက် ယုတ်လျော့၍ ယူရသည်ဖြစ်စေ အပြစ်မရှိပါ။ တစ်ထွာထက် အပို အလွန်ယူ၍ ပြုလုပ်မှုကား အပြစ်မကင်းပါ။

သုဂတဝိဒတ္တိဟူသော ပရိစ္ဆေဒမှာ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပုရာဏ သန္တတမ္ဘ ဝိဒတ္တိပမာဏထက် ပို၍ မယူရ။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အနာဒါဟူသောပုဒ်သည် ပဋိသန္ဓိပုဒ်ကိုသို့ တွာပစ္စုဏ္ဏာရိယ ယကာရလောပပုဒ်တည်း။

၃၀၅။ မေး နိဿဂ္ဂိ ငွေကလောမဝဂ် ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်၌ 'အညဿတ္တယတာယေတံကတဉ္စကဋိလံဘိတာ ဘုဉ္စိတံဝနုတိ' ဟုဆိုသောကြောင့် နိဿိဒနသန္တတကိုသုတစ်ပါးအတွက် ပြုလုပ်မှု သုတစ်ပါးလုပ်ပြီးသည်ကိုရရှိ၍ သုံးစွဲမှုအတွက်မည်သည့်အာပတ်မျှမသင့်ဟု မှတ်ရမည်လော။

၃၀၅။ ဖြေ သုတစ်ပါးအတွက် ပြုလုပ်မှုကြောင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်မသင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကား သင့်ပါသည်။

နိဿဂ္ဂိပါစိတ်မသင့်သည်ကိုရရှိ၍ သုံးစွဲမှုအတွက်မည်သည့်အာပတ်ဆိုသည်။

သုတစ်ပါးလုပ်ပြီးသည်ကိုရရှိ၍ သုံးစွဲမှုအတွက်ကြေခင့်ကား မည်သည့်အာပတ်မျှ မသင့်ပါ။

အညဿတ္တယ ကရေတိ ဝါ ကာရာပေတိဝါ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ အနာပတ္တိအညေနိကတံပဋိလံဘိတာဘုဉ္စိတံ။

(ပဒဘာဇနီပါဠိ)

၅၄၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဤသိက္ခာပုဒ်လာ နိသိဒ္ဓန သန္တတဗ္ဗာ နိသိဒ္ဓနပဝရမဟုတ်ရကား၊ ခုတင်သေစီဝရိကရဟန်းအားအပ်၏။ စတုတ္ထစီဝရမဟုတ်ဟူပေ။

ပဉ္စမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

ဆဋ္ဌနိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၃၀၆။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယ၊ ဥကဋ္ဌလေစမဝဂ် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌ 'အဗ္ဗာန မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ' ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ခရီးသွားယင်းရမှသာ သိုးမွေးတို့ကို ခံယူရမည်လော၊ (ခ) ၃-ယူဇနာကို မည်မျှလွန်ကဲ မည်သည့်အာပတ်သင့်သည်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၀၆။ ဖြေ (က) မည်သည့်နည်းမျိုးဖြင့်ပင်ရရ တရားသဖြင့် ရခဲ့လျှင် ခံယူကောင်းသည်ပင် ဖြစ်သည်။

အကြောင်းဝတ္ထု အားလျော်စွာသော အဗ္ဗာနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ ဟူသော စကားကို ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

(ခ) ၃-ယူဇနာကို ငြေငြိမ်းလျှင် ဧကဒုက္ကဋ်၊ ဒုတိယမြောက် ငြေလှမ်းကို လွန်စေက နိဿဂ္ဂိပါစိတ်။

၃၀၇။ မေး (က) နိဿဂ္ဂိယ၊ ဧဋ္ဌလေစမဝဂ် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အရ ဧဋ္ဌကလောမတို့ကို ၃-ယူဇနာ အတွင်းမှာပင် ဆောင်ယူသည် ဖြစ်ပါလျက် အာပတ်သင့်သေးသည် ဆိုပါက မည်သည့်အတွက်မည်သည့်အာပတ်သင့်ပါသနည်း၊ (ခ) ဆောင်ယူသည့်လမ်းတာ ၃-ယူဇနာကျော်ပါလျက် အာပတ်မသင့်ဟု ဆိုပါလျှင်လည်း အယ်လိုဆောင်ယူနည်းမျိုးပါသနည်း။

နိဿိယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၄၇

၃၀၇။ ဖြေ (က) ၃-ယူဇနာကို လွန်သေးဘဲလျက် ၃-ယူဇနာထက် လွန်သည်ဟူသော အတိရေက သညာမျိုးဖြင့် ဆောင်ယူသည့်အတွက် ဒုက္ကဋ်သဇိပါသည်။

(ခ) ၃-ယူဇနာအတွင်းမှာပင် အသွားအပြန် ဆောင်ယူမှု သိုးမွေးတို့ကို ဆောင်ယူကာ ၃-ယူဇနာအတွင်းရှိ တစ်နေရာ တစ်ဌာနတွင် နေပါတော့မည်ဟု သွားပြီးမှ နေရာကျသဖြင့် ရွှေ့သို့အင်္ဂုလက်၍ ဆောင်ယူသွားမှု ခိုးသူ ထုယက်အပ်သော သိုးမွေး၊ ဝိနည်းကံဖြင့် စွန့်အပ်ပြီးတော့ သိုးမွေးတို့ကို ပြန်ရသဖြင့် ဆောင်ယူမှု၊ သူတစ်ပါးကို ဆောင်ယူစေမှု၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့၍ စည်း၍ ထားသော သိုးမွေးစု စည်းအထုံးကံဖြင့်စေ သိုးမွေးတို့ ဖြင့်ပြုလုပ်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးကိုဖြစ်စေ ဆောင်ယူမှုတို့အတွက် အာပတ်မသဇိပါ။

ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ၃-ယူဇနာကိုလွန်၍ မဆောင်ယူထားဖြစ် အပ်သော သိုးမွေးမှာကြိုးစသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်း ချည်တုပ် ဘဲအင်္ဂုလက်ထားသော သိုးမွေးမျိုးတည်း။

၃၀၈။ မေး (က) နိဿိယ ငွေကလေးမငင် အငွေ သိက္ခာပုဒ်အရ နိဿိယ ငွေကလေးတို့ကို စွန့်ပုံပုံ ဦးကိုရေးပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ရထိုက်သော အင်္ဂါများကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၀၈။ ဖြေ (က) ဣမာနိ မေ ဘန္တေ ငွေကလေးမာနိ တိယောဇန ဖရမံ အတိတ္တံ ဝေတနိ နိဿိယာနိ ဣမာနာဟံ အာယသ္မတော နိဿိတ္ထာမိ။

၅၄၀

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) ၁-တစ်စုံတစ်ရာဝတ္ထုပစ္စည်းပြုလုပ်၍ထားသောသိုးမွေး
မဟုတ်ခြင်း၊ ၂-ရှေးဦးစွာခြင်းဖြင့်ရရှိသော သိုးမွေးဖြစ်ခြင်း။
(ခိုးသူလက်မှပြန်ရခြင်းမျိုးကား ဒုတိယပဋိလာဘဖြစ်သည်)
၃-၃, ယူဇနာကို လွန်စေခြင်း၊ ၄-အသွားအပြန် ဆောင်ယူမှု
မျိုး မဟုတ်ခြင်း၊ ၅-၃, ယူဇနာအတွင်းရှိ ကျောင်း၌ အမြဲ
နေမည်ဟူသော အလိုဆန္ဒ ဝါသာဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ဆောင်ယူမှု
မဟုတ်ခြင်း ပေါင်း ၅-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

တစ်စုံတစ်ရာ၊ ဘဏ္ဍာငွေ၊ ပြုစုထားသော ဖြစ်၊ တစ်လှစ်
ထိုမှဦးစွာရနှင့်၊ ယောဇနာတိ၊ လွန်ဘိတစ်ထွေ၊ အစဉ်
နေမည်၊ ရည်ရွယ်စိတ်ရင်း၊ သွင်းထား၊ သွားပြန်
ဆောင်ခြင်း၊ မဟုတ်လျှင်းပေ၊ ဤငါးထွေ၊ မှတ်လေ
အင်္ဂသရုပ်တည်း။

ဆဋ္ဌနိဿဂ္ဂိပါမိတ် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိပါမိတ်

၃၁၉။ မေး (က) ဋ္ဌေကလောမဝင် အဋ္ဌမ သိက္ခပုဒ်၌
ရွှေ၊ ငွေဟုတ်သော ကြေးပြားပိုက်ဆံ မူးစေ့မတ်စေ့ငွေကြေး
စသည်တို့ကို ခံယူပါက အပြစ်ရှိသည်ကိုအကြောင်းနှင့်
တကွ ပြောဆို၍ (ခ) မိမိအားလှူလာသော ရွှေ၊ ငွေမျိုးတစ်နေရာ
တစ်ဌာနတွင်ပိုင်ရှင်ရှိ နိပ္ပဓိပ္ပာယ်တ ဖြစ်သောရွှေ၊ ငွေမျိုးတို့တွင်
ဘယ်လိုရွှေ၊ ငွေမျိုးကိုခံယူမှသာဤသိက္ခပုဒ်ဖြင့်အပြစ်ရှိသည်၊
ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၀၉။ ပြေ (က) အပြစ်ရှိပါသည်။ အကြောင်းကား ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ရောင်းဝယ်မှုကိစ္စမျိုးဟူင်အသုံးပြုနိုင်ခွင့်ရှိသော ငွေစက္ကူစသည်တို့ကို ရာဇတဟု ဆိုအပ်သောကြောင့်ပါတည်း။

ရာဇ-အရငွေစက္ကူစသည်တို့လည်းယူရသည်ဟူ၏။

(ခ) ရွှေ၊ ငွေဆိုလျှင် ဘယ်လိုရွှေငွေမျိုးကိုပင် ခံယူ ခံယူ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အပြစ်သင့်သည်ငင် ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေ၊ ငွေ ဖြစ်မှသာ လိုရင်းဟူ၏။

တစ်စုံတစ်ခုသောနေရာတွင် ရွှေ၊ ငွေကို ဖြိုင်တွေ့၍ ငါ ကောက်ရသည်ဟု ယူလျှင်လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အပြစ်မလွတ် ပေ။ ကိုင်ရုံမျှဖြင့်ပင် ဒုက္ကဋ်သဇီလေပြီ။

၃၁၀။ မေး ဋ္ဌေကံလောမဝဂ်ဒုဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌ ဥပနိက္ခိတ္တံ သာဒိယေယျံ'ဖြင့် ပြုအပ်သော ဥပနိက္ခိတ္တံ သာဒိယန ဟူသည် ဘယ်လိုအမှုမျိုးဖြစ်သည်ကို ပြဆိုပါ။

၃၁၀။ ပြေ အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏ဟု လျှောက်ဆို၍ အလှူခံရဟန်၏ အနီးအပါး 'မျက်မှောက်သို့' ဆောင်ယူချ ထားအပ်သော ရွှေငွေမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ မည်သည့် နေရာဌာနတွင် တင် ညှိတော်ပိုင် ရွှေငွေရှိပါသည်ထိုရွှေငွေကို အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏ဟု လျှောက်ထား၍ လှူအပ်သော မျက်ကွယ် ရွှေ၊ ငွေ မျိုးကိုဖြစ်စေ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ဖယ်ရှားဘဲနေမှု စိတ်ထဲက သာယာမှုမျိုးကို ဥပနိက္ခိတ္တံ သာဒိယနဆိုပါသည်။

အထက်ပါအဖြေကောင်းအရမျက်မှောက်၌ ထားအပ်သော ဇာတရူပရတေကိုသာ ဥပနိက္ခိတ္တံဆိုသည်မဟုတ်။ သမ္မုခေါ်၍ တပရမ္မုခေါ်၍ ၅-မျိုးလုံးကိုပင် ဥပနိက္ခိတ္တံ ဆိုဝ ည်ဟု သိနိုင်ပြီ။

လူ့ရာ၌လည်းလူပါသည်ဟု နတ်ကမပြောဘဲ လူပါသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ကိုယ်အမှုအရာ ကာယပယောဂဖြင့် သိစေလျှင်လည်း လူသည်ပင်မည်တော့၏။

စိတ်ကလိုချင်စေကာမူ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပယ်ရှားခဲ့သော်လည်း ကောင်း၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ပယ်ရှားစေကာ သာယာမှု မဝင်စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိလျက် ‘နယဒိအမှူးကံ ကပ္ပတိ’ ဟု ချွေငွေဟု တိုမှားအပ်တာမဟုတ်ဟု နှလုံးပြုကာ မသာယာဘဲ နေခဲ့သော်လည်းကောင်း အပြစ်မရှိ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပယ်ပယ် စိတ်ဖြင့်ပယ်ပယ် ပယ်ရာရောက်သည်ဟူလို၊

၃၀၁။ မေး (က) ငွေက လောမဝဂ်အဋ္ဌမ သိက္ခာပုဒ်၌ ငွေကျပ်တစ်ရာကို တစ်ကျပ်စီ တစ်ကျပ်စီအကြိမ်တစ်ရာပင်သာ ယာခံယူမှု၊ ငွေတစ်ရာအထုပ်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်း အထုပ်လိုက် ဝယ်ယာခံယူမှုတို့အတွက် အာပတ်သင့်ပုံတူသည်မတူသည်ကို ခွဲခြားပြဆို၍ (ခ) ဤနိဿဂ္ဂိယ ဇာတရူပဒုတေကို သံဃာဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အဘယ်၌ စွန့်ရမည် ဘယ်ပုံစွန့်ရမည်ကိုလည်း ညွှန်းပြပါ။

၃၀၁။ ဖြေ (က) ဤခံယူမှု ၂-မျိုးလုံးအတွက် ခံယူအပ်သော အရေးအတွက်အားလျော်စွာ နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ်တစ်ရာစီ ပင်သင့်ပါသဖြင့် အာပတ်သင့်ပုံချင်း အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ (အထုပ်ဒုတေတွင်းရှိ ငွေသည်လည်း ဆနုဗဒ္ဓတစ်လုံးတင်ခဲ တစ်တဲတစ်စပ်တည်းမဟုတ်။)

(ခ) သံဃာအလယ်၌သာ စွန့်ရပါသည်။ စွန့်ပုံကား ‘အဟံဘန္တေ ရူပိယံ ငိုဂ္ဂဟေသိ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိဿဂ္ဂိယံ ဣမေဟံ သံဃိယနိဿဇ္ဇာမိ’။

နိဿိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၅၁

ခံယူအပ်သော နိဿိယ ဝတ္ထုက တစ်လုံးတစ်ခဲ တစ်တုံတစ်စပ် တည်း ယနုဗဒ္ဓဖြစ်နေလျှင်ကား နိဿိယပါစိတ်တစ်ချက်သာ။

၃၁၂။ မေး (က) ရွှေငွေကို စေတီယ၊ သံဃ၊ ဂဏ၊ အည ပုဂ္ဂလတို့အကျိုးငှာ အလှူခံပါက မည်သို့ အပြစ်ရှိပါ သနည်း။ (ခ) ရွှပ်ယသိက္ခာပုဒ်၏ ရံခါကိရိယ၊ ရံခါအကိရိယ ဖြစ်ပုံကိုလည်း သိသာရုံမျှဖြေရှင်းပါ။

၃၁၂။ ဖြေ (က) ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင်္ဃီပါသည်။ (ခ) ရံခါ မယူရမည့် ရွှေငွေကိုခံယူခြင်းကြောင့် ကိရိယ၊ ရံခါ-ပြုလုပ်ရ မည့် ပယ်ရှားမှုကို မပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်အကိရိယဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌကထာ၌ ‘သိယာ အကိရိယံ ပဋိက္ခေပယ’ အကုရတံ တော၊ ဟူသော ပ ွိဝဏ် ‘ပဋိက္ခေပယ အကုရတံ’ ဖြစ် ကိုယ်နှုတ်ထို့ဖြင့် ပြုသင့်သော ပဋိက္ခေပ အမှုကိုမပြုခြင်းကြောင့် သာ အာပတ်သင့်ရသည်။ စိတ်က တဿ ရုံမျှဖြင့် အာပတ် စသင့်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ပြုလေရကား ‘မနောဒွာရေအာ ပတ္တိနာမ်နတ္ထိ’ ဟူသော နိဒါန ဝတ္ထုနု ဟော အဋ္ဌကထာကောင်း မှာ ဩဝေန္တဗ္ဗဒေသနန္တိ အဆင့်သော ကောင်းတည်းဟု ခွဲကာ ကြီးဆို၏။ ဥပနိဂ္ဂိတသဒေဝိယန အာပတ်သည်လည်း နိဒါန ကဏ္ဍလွှာ ဝစီဒွာရ၌ အကိရိယသမုဋ္ဌာန ဂမ္ဘာနမုသာဝါဒ ဒုက္ကဋ်ပမာ ကာယဒွာရ ဝစီဒွာရ၌ အကိရိယသ မုဋ္ဌာနအာပတ် သတည်း။ မနောဒွာရ၌ဖြစ်သော အာပတ်မဟုတ်။

၃၁၃။ မေး ငွေကလေးမဝင် အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ ရထိက် သော အင်္ဂါများကို ဖော်ပြပါ။

၃၁၃။ ဖြေ ၁-ခံယူအပ်သော ဝတ္ထု၏ ဇာတဗ္ဗပ ခုတ်တစ်ခြင်း၊ ၂-မိမိအတွက် ရည်ရွယ်ချက် ရှိခြင်း၊ ၃-ဂဟဏ ဂါဟာပဏ ဥပနိက္ခိတ္တ သာဒိယနတို့တွင် တစ်ခုခုကို ပြုခြင်း ပေါင်း ၃-ပါး။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ရွှေ့ရွှေ့ပုလဲ၊ ပတ္တမြားစသော နိဿိဂ္ဂိယ ဝတ္ထု-ဗုဒ္ဓန္တရ ဝတ္ထုတို့ကို မခံယူရဟု တားမြစ်သည်။

ဆောင်ပုဒ်-ရွှေ့ရွှေ့ဖြစ်ဘိုးမိမိအတွက်၊ ရည်ရွယ်ချက်ပါ၊ ဂဟဏာဒါ၊ ကံတြိတွင်း၊ ပါဝင်လေငြား၊ တစ်ပါး၊ ပါးဟူ၊ အင်သုံးဆူ၊ လွယ်ကူမှတ်ကြရပီယ။

အဓိပ္ပာယ်

ဤရူပိယသိက္ခာပုဒ်၌ ရူပိယဒီဂ္ဂါတက ရဟန်းကသံဃာ အလယ်တွင် စွန့်အပ်သော ရွှေ့ရွှေ့ကို မည်သို့မည်ပုံပြုလုပ်ရမည် ဟူသော အစီအရင်ကို ကင်္ခါတွင်ဆိုသမျှ ထုတ်ပြဦးအံ့။

ရွှေ့ ရွှေ့ကိုစွန့်ရာ ဌာနသို့ လူဒါယကာ တင်ယောက်ယောက် ရောက်ရှိလာ ပါက ထိုဒါယကာအား ‘ဣဒေဇာနဿိ’ ဤရွှေ့ရွှေ့ကို ဆင်သိလော့ဟု ပြောဆိုရမည်။ ဒါယကာက ဤရွှေ့ ရွှေ့ဖြင့် အဘယ်အရာဝတ္ထုကို တပည့်တော် ဆောင်ယူခဲ့ရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ခဲ့သော် သင်္ကန်း၊ ဖိနပ်စသည် ဤမည်သော အရာဝတ္ထုကို ဆောင်ယူခဲ့ဟု မပြောမဆိုကောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဖိနပ်စသည် ဤဧည့်သော အရာဝတ္ထုသည် ရဟန်းတို့အား အပ်ပေ၏ ဟုသာ ပြောဆိုရမည် ဤသို့သာ ပြောကောင်းသည်။ ထိုကားအရ ဒါယကာ သံဃာ ညွှန်ကြားမှု ဝတ္ထုဖြင့်

နိဿိဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယ ကဏ္ဍ

ကိုဆောင်ယူလာလျှင်ဝတ္ထုပစ္စည်းကိုရွှေငွေကိုခံယူသော ရူပိယ
ဂဋ္ဌိဂ္ဂါတက ရဟန်းမှတစ်ပါး ကြွင်းရဟန်းအားလုံးကိုဝေဖန်ခဲ့
ခြင်း၍အသုံးပြုကောင်း၏။ ရူပိယပဋိဂ္ဂါတကရဟန်းသည်ကား
မိမိခံယူထားသောထိုရွှေငွေမှဖြစ်ပေါ်၍လာသည့်ဝတ္ထုပစ္စည်း
တစ်စုံတစ်ရာကိုသူတစ်ပါးလက်မှတစ်ဆင့်ရစေကာမူမခံယူမသုံး
စွဲကောင်းတော့ပြီ။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင်ထိုရွှေငွေကိုအကြောင်း
ပြုကာတစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့်ဖြစ်ပေါ်၍လာသောသစ်ပင်
၏ အရိပ်ကိုပင် နားခိုမှု၊ နေထိုင်မှု အသုံးပြုခွင့်မရတော့ပြီ။

ဒါယကာကံတစ်စုံတစ်ခုဝတ္ထုပစ္စည်းကိုမဆောင်ယူလိုခဲ့လျှင်
'ဣမံဆဋ္ဌေတိ' ဤရွှေငွေကို စွန့်လိုက်ပါဟု ပြောရမည်။ ဒါယ
ကာက တစ်နေရာတစ်ဌာန၌ ချထားခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ယူ
သွားသော်လည်းကောင်း မထားနှင့် မယူနှင့်ဟု မပြောဆိုရ၊ မ
တားမြစ်ရ။ ဒါယကာကမစွန့်ပစ်ဘဲမျက်နှာလွဲ၍ သွားတိမူကား
ဆန္ဒာဂတိသို့မလိုက်ခြင်း၊ ဒေါသဂတိသို့မလိုက်ခြင်း၊ မောဟ
ဂတိသို့မလိုက်ခြင်း၊ ဘယာဂတိသို့မလိုက်ခြင်း၊ စွန့်အပ်၊ မစွန့်
အပ်သည်ကို သိခြင်းဟူသော အင်္ဂါရပ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
ရဟန်းကို ရူပိယဆန္ဒက သမ္မုတိပေးရမည်။ ထိုသမ္မုတိရ ရူပိယ
ဆန္ဒကရဟန်းက တစ်စုံတစ်ခုမှ အမှတ်နိမိတ်မပြုဘဲ (ပြုလျှင်
ဒုက္ခင်) မစင်ကိုစွန့်ပစ်သည်ပမာ နိဗ္ဗာပေက္ခ စွန့်ပစ်လိုက်ရမည်။

ကုလ ဒုသနအပ္ပကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရရှိသော ကုသလဒုသက
သမ္မုပုဉ္စ ပစ္စည်းမျိုး၊ ဈာန် ဝေဒိလ်ကိုမရဘဲ ရ၏ဟု ပြောဆိုမှု
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရရှိသော အသန္တသမ္ဘာဝနုပုဉ္စ ပစ္စည်းမျိုး၊
ဣရိယာပထသန္တိသိတစသော ကုဟနဝတ္ထု စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်

ပေါ်ရရှိသော ကုဟနာ ၁၂ ပွဲနဲ့ ပစ္စည်းမျိုးမှာ 'နေဝတယ န အညယ ဝဋ္ဋန္တိ' ဟူသော အဋ္ဌကထာကြီးစကားအရ အမှုသည် ရဟန်းမှော် အခြားရဟန်းများပါ အသုံးမပြုကောင်းတော့ပြီ။

ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုကြည့်ရှုမှတ်သားကာရှေ့ငွေကိုစွန့်ရာဌာနသို့ အခန့်သင့်ရောက်ရှိလာသော ခါးယကာက ဤရှေ့ငွေဖြင့် ဘယ်လိုဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုးကို ဆောင်ခဲ့ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ပါက မည်သို့ပြောဆိုရမည်နည်း စသော မေးခွန်းမျိုးကို ပြေဆိုတတ်ပါစေ။

ဆဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

နဝမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၃၀၄။ ပေး ငွေကသောမခင် နဝမသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ရွှေ၊ ငွေစသော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ပုလဲ၊ ပတ္တမြား စသော ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုများကို လဲလှယ်ရဟု ဘားမြစ်ခြင်းကြောင့် မည်သည့်ဝတ္ထုဖြင့် မည်သည့်ဝတ္ထုလဲလှယ်က မည်သို့ အာပတ်သင့်သည်ကိုဝေဖန်ခဲ့ခြင်းရှိ ပြပါ။

၃၀၄။ မြေ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု အချင်းချင်း လဲလှယ်မှု၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုနှင့် ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုလဲလှယ်မှု၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနှင့် ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို လဲလှယ်မှုတို့အတွက် ဒုက္ကဋ်သင့်၏။

နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု အချင်းချင်း လဲလှယ်မှု၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနှင့် ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကိုလဲလှယ်မှု၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနှင့် ကပ္ပိယဝတ္ထုကို လဲလှယ်မှု၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုနှင့်နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကိုလဲလှယ်မှု၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနှင့်နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို လဲလှယ်မှုအတွက်နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သင့်၏။

ဤအဖြေကိုကြည့်ရှုကာ (က) မိမိ၏ပုလဲနှင့် သူတစ်ပါး၏ ပတ္တမြားကိုလဲလှယ်ပါကဒုက္ခန္ဓ။ (ခ) မိမိ၏ပုလဲနှင့်သူတစ်ပါး၏ သက်န်းကိုလဲလှယ်ပါကဒုက္ခန္ဓ။ (ဂ) မိမိ၏ပုလဲနှင့်သူတစ်ပါး၏ ရွှေငွေကိုလဲလှယ်ပါက နိဿိယပါစိတ်စသည်ဖြင့်သိလေ။ အကြင် ဝတ္ထုဖြင့် အကြင်ဝတ္ထုကိုလဲလှယ်၏၊ ထိုလဲလှယ်ကြောင်းဝတ္ထု လဲလှယ်အပ်သော ဝတ္ထုတို့တွင် တစ်ခုခုက နိဿိယ ဝတ္ထုဖြစ် လျှင် နိဿိယပါစိတ်၊ ဝတ္ထု ၂-မျိုးလုံး နိဿိယဝတ္ထုမဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခန္ဓဝတ္ထု ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြစ်လျှင် ဒုက္ခန္ဓဟုအချုပ်မှတ်လေ။

၃၁၅။ ပေး (က) ငွေကလောမဝတ် နဝမသိက္ခာပုဒ်အရ နိဿိယဝတ္ထုကို စွန့်ပုံပါဠိကို ရေး၍ (ခ) ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ ရထိုက်သောအင်္ဂါများကိုလည်း ရေတွက်ပြပါ။

၃၁၅။ ဖြေ (က) အဟံ တန္တေ နာနာပွကာရကံ ဂ္ဂပိယ သံဝေဂါဟာရံ သမာပဇ္ဇိ၊ ဣမံ မေ တန္တေ နိဿိယံ၊ ဣမာဟံ သံသယ နိဿဇ္ဇာမိ။

(ခ) ၁-လဲလှယ်အပ်သော ဝတ္ထုနှင့်လဲလှယ်ကြောင်းဝတ္ထု တို့တွင် တစ်ခုခုက နိဿိယ ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ ၂-လဲလှယ်ခြင်း ပေါင်း အင်္ဂါ ၂-ပါး။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿိယဝတ္ထု ဒုက္ခန္ဓဝတ္ထုတို့ကို လဲလှယ်ပလှယ်ခြင်းကို တားမြစ်သည်။

ဆောင်ပုဒ်

လဲကြောင်းလဲအပ်၊ နှစ်ရပ်ပြားသိ၊ ဝတ္ထုဒွိတွင်၊ နိဿိယမျိုး၊
ဖြစ်မှီးတစ်ခု၊ လဲမှုတစ်ဖြာ၊ ဒွိအင်္ဂါ၊ မှတ်ပါငွေက နဝမ။

နဝမ နိဿိယပါစိတ် ပြီး၏။

၂၅၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

စသမ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၃၁၆။ မေး (က) ဇဠကလောမဝဂ္ဂ ဒသမသိက္ခာပုဒ်၌ ကယဝိက္ကယဖြစ်ပုံကို ယင်္ဂါရူးအောင်ပြဆို၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ် အာ နာနာပွကာရဝတ္ထုနှင့် ရှေးနဝမသိက္ခာပုဒ်လာ နာနာပွ ကာရ ဝတ္ထုတို့၏ ခြားနားပုံကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၃၁၆။ ဖြေ (က) ငါ့တွင်ရှိသော ဤဆန်ဖြင့် သီတင် ရှိသော ဤဆီကိုပေးလော့ ဆောင်ယူခဲ့လော့-လိလယ်လော့- ဝယ်ယူလော့ဟုဆို၍ သူတစ်ပါး၏သင်္ကန်းစသော ကပ္ပိယတဏှာ ကိုယူလျှင် ဝယ်ခြင်း 'ကယ' အမှုသို့ရောက်၏။ မိမိ၏ ကပ္ပိယ တဏှာကိုပေးလျှင် ရောင်းခြင်း 'ဝိက္ကယ' အမှုသို့ ရောက်၏။

(ခ) ဤဒသမသိက္ခာပုဒ်လာ နာနာပွကာရ ဝတ္ထုကား သင်္ကန်းစသော ကပ္ပိယတဏှာတည်း။ ရှေးနဝမသိက္ခာပုဒ်လာ နာနာပွကာရ ဝတ္ထုကား ရွှေ၊ ငွေ-စသော အကပ္ပယတဏှာ တည်း။

ဤကယဝိက္ကယအမှုကို သိတင်းသုံးဖော် ၂-ယောက်တို့မှ တစ်ပါးအခြားမည်သူသစ်စုံတစ်ယောက်နှင့်မျှ မပြုလုပ်ကောင်း။ ဤဆင်းကိုစားပြီး ဤဆပ်ပြာကိုယူပြီး ငါ့ကျောင်းဝိုင်းထဲမှာ ဖြိုက်ပေါက်ပေး စသည်ဖြင့် မခိုင်းကောင်း။ ခိုင်းလျှင် နိဿဂ္ဂိယ ဝတ္ထုမဖက် ပါစိတ်သက်သက်သင့်သည်။ စားပြီး ယူပြီးဟူသော နောက်စကားကိုကွက်သည့်စကားလုံးမျိုးမသုံးဘဲစားတော့- ယူတော့-ဟု ပြီးပြီးပြတ်ပြတ် ပြောပြီးမှ ခိုင်းလိုရာကိစ္စကို ခိုင်း မူကား အပြစ်မရှိ။

နိဿိယပါရိစ္ဆယ ကဏ္ဍ

၂၀၇

၃၁၇။ မေး (က) မိမိ၏ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့် သူတစ်ပါး၏ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ကယဝိက္ကယံ မဖြစ်အောင် ဘယ်လိုပြုလုပ်၍ ယူရမည်နည်း (ခ) ကယဝိက္ကယ အမှုဖြစ်ရသော နိဿိယ ဝတ္ထုလို စွန့်ပုံပါဠိကိုလည်း ရေးပြပါ။

၃၁၇။ ဖြေ (က) ငါ့မှ ဘက်နားသာရှိသည့် ဝါကလည်း ဘက်နားကိုမလို၊ ဖိနပ်ကိုသာလိုချင်သည့် စသည်ဖြင့်ပြောဆိုကာ မိမိ၏ဥစ္စာဖြင့် ရရှိသော ပစ္စည်းမျိုးကို ယူကောင်းပါသည်။

(ခ) အဟံ ဘန္တေ နာနာပုကာရကံ ကယဝိက္ကယံသမာပဇ္ဇိံ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိဿိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။ သံသာဂိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထဲတွင် စွန့်လိုရာ၌ စွန့်နိုင်သည်။

၃၁၈။ မေး ငွေကလေးခဝက် ဒသဓသိက္ခာပုဒ်၌ ရထိုက် ခဏ အင်္ဂါများကို ရေတွက်ဖော်ပြပါ။

၃၁၈။ ဖြေ ၁-တေသံကပ္ပိယဝတ္ထုလာထိုလဲလှယ်ကြောင်း ဖြစ်သောဝတ္ထု ၂-ခုတို့၏ကပ္ပိယဝတ္ထုချည်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-အာဟာ ဓမ္မိကစာ၊ သီတင်းသုံးဖော် အချင်းချင်းဓဟုတ်ခြင်း၊ ၃-ကယ ဝိက္ကယ သမာပဇ္ဇနံ၊ ဖောင်းမှု ဝယ်မှု အနေသို့ ရောက်ခြင်း ဝေပါး ၄-ပါး။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အင်္ဂါး၊ ဖိနပ် စသော ကပ္ပိယဝတ္ထုချင်း လဲလှယ်မှုကို တားမြစ်သည်။

၂၅၈

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဆောင်ပုဒ်

ကမ္ဘိယ ဘူဝတ္ထုနှစ်သွယ်၊ လဲလှယ်မိစေတစ်ထွေသိတင်။
 သုံးဖော်ခြင်းလည်း၊ အလျှင်၊ မပြစ်၊ ရောက်လစ်ကယ၊
 ဝိက္ကယဟူ၊ ဤသုံးသူ၊ မှတ်ယူအပ်၊ သရုပ်တည်း။
 ဗသမ နိဿဂ္ဂိပါဝိတ်ပြီး၏။
 ငွေကလောမဝဂ်ပြီး၏။

(ပတ္တဝဂ်)

ပထမ နိဿဂ္ဂိပါဝိတ်

၃၁၉။ မေး။ ပတ္တဝဂ်-ပထမသိက္ခာပုဒ်၌ (က) အတိရေက
 ပတ္တဟူသည့် ဘယ်လို သပိတ်မျိုးပါနည်း။ သပိတ်အမျိုးအစား
 ပတ္တဘေဒ ကိုလည်း (ခ) ဇာတိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 (ဂ) ပမာဏအားဖြင့်လည်းကောင်း ခွဲခြားဝေဖန်၍ပြပါ။

၃၁၉။ ဖြေ (က) အဓိဋ္ဌာန်လည်း မတင်အပ်ဝိကပုဒ်
 လည်း မပြုအပ်သော 'အနဓိဋ္ဌိတ အဝိကမ္ဘိယ' သပိတ်မျိုးကို
 အတိရေကပတ္တဆိုပါသည်။

(ခ) ဇာတိဘေဒအားဖြင့် အယောပတ္တ-သံသပိတ်၊ ဘူမိဝတ္ထု-
 ပြေသပိတ်ဟု ၂-မျိုး ၂-စား ကွဲပြားပါသည်။

(ဂ) ပမာဏဘေဒအားဖြင့် 'ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကဋ္ဌ၊ ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ
 ဥက္ကဋ္ဌောမက' ဟု ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် ၃-မျိုး၊ 'မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ
 မဇ္ဈိမ၊ မဇ္ဈိမောမက' ဟု မဇ္ဈိမသပိတ် ၃-မျိုး၊ 'ဩမကုက္ကဋ္ဌ၊
 ဩမကမဇ္ဈိမ၊ ဩမကောမက' ဟု ဩမက သပိတ် ၃-မျိုး
 ပေါင်း ၆-မျိုး ရှိပါသည်။

နိဿယနိပါတိကဏ္ဍ

ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ ဩမကယူသော မူလသပိတ် ၃-လုံးတွင်တစ်
လုံးတစ်လုံး၌ ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမဩမကယူ ၃-မျိုးစီကွဲပြားသဖြင့်
၃x၃=၉ လုံး ဖြစ်ရ၏။

၃၂၀ ခမး (က) ဥက္ကဋ္ဌ မဇ္ဈိမ ဩမက သပိတ်တို့၏
ပမာဏကိုပြဆို၍ (ခ) သပိတ် ၆-လုံးတို့တွင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခွဲ၍
ဝိဇ္ဇာပုဒ်ပြခွင့်ရှိသော 'ပမာဏယုတ္တ' သပိတ်တင်ခွင့် မရှိသော
'အပ္ပမာဏယုတ္တ' သပိတ်တို့ကိုလည်း ခွဲခြား၍ပြဆိုပါ။

၃၂၀။ ဖြေ (က) ဆန်တစ်ပြည်ချက် စိတ်ထက်ဝက် ဖြစ်
သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဆွမ်း၏ ၄ပုံတစ်ပုံ ဖြစ်သော
လက်ကော်ရ ပဲနောက်ဟင်းနှင့် ငါးအမဲစသော ဟင်းလျာကို
လည်းကောင်း၊ ဤသို့ဆွမ်းရောဟင်းပါ ၃ ပြည်ထားသောသံတို့
ကိုထည့်လိုက်က အနားရေးနှင့် အညီအမျှရှိသော သပိတ်ကို
ဥက္ကဋ္ဌခေါ်ပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၏ ထက်ဝက် ၃ ခုတ်အား
သာသာဝင်မျှ ပမာဏရှိသော သပိတ်ကို မဇ္ဈိမခေါ်ပါသည်။
မဇ္ဈိမသပိတ်၏ ထက်ဝက် ၃-စလည်အား သာသာဝင်မျှပမာဏ
ရှိသော သပိတ်ကို ဩမက သပိတ်ခေါ်ပါသည်။

(ခ) အကြီးဆုံး 'ဥက္ကဋ္ဌကြဋ္ဌ' နှင့် အငယ်ဆုံး 'ဩမကော
ဧက' သပိတ်တို့မှာ 'အပ္ပမာဏယုတ္တ' ကြွင်း ၇-လုံးမှာ ပမာဏ
ယုတ္တသပိတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃-ပြည်အား သာသာမျှရှိသော ဆွမ်းနှင့်ဟင်းတို့ကို ထည့်
လိုက်ပါက အနားရေးသို့မမီမရောက် ခပ်ဟောက်တောက်
ဖြစ်နေလျှင် ဥက္ကဋ္ဌကြဋ္ဌအနားရေးကိုလွန်လျက်စို့ စို့ မို့ မို့ ထက်
နေလျှင် ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်ခေါ်ပါသည်။ (သပိတ်ကြီး၍တောက်

၇၆၀

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

သည်သပိတ်ယော်၍ မောက်သည်ကို ရိပ်မိစေ) မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌ-မဇ္ဈိမောမက ဩမကုက္ကဋ္ဌ-ဩမကောမတို့၌လည်း နည်းတူသိလေ။ အပ္ပမာဏယုတ္တ သပိတ် ၂-လုံးကို ထာလဏ ခွက်အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုခွင့်ရ၏။

၃၂၁။ မေး (က) ပတ္တဝီရိ ပထမ သိက္ခာပုဒ်၌ 'အမက သာရပေဋနပက္က' ဟူသောစကားအရ အကြိမ်ပေါင်း မည်မျှ ဖုတ်မှသမကသာရပွဲဆိုရမည်နည်း၊ (ခ) သပိတ်လုံးရေပေါင်း မည်မျှအဓိဋ္ဌာန် တင်ထားနိုင်သည်ကိုလည်းပြဆိုပါ။

၃၂၁။ ဖြေ (က) သံသပိတ်ကို ၅-ကြိမ် ခြေသပိတ်ကို ၂-ကြိမ်ဖုတ်ရမည်ဟု အဋ္ဌကထာကြီးတွင် သတ်မှတ် ပြဆိုပါသည်။ ကင်္ခါ၌ တိုက်ရိုက်အဆိုမရှိ။

(ခ) အဓိဋ္ဌာန်တင်က တစ်လုံးသာ တင်ရပါသည်။ ကြွင်း သပိတ်များ ရှိနေပါက ဝိကပ္ပနာ ပြုထားရပါသည်။

သပိတ်ဖုတ်ရာ၌ မည်းမည်းနက်နက်ကျက်ဖို့သလိုရင်းဖြစ်ရကား ၅-ကြိမ် ၂-ကြိမ်ဟု သတ်မှတ်သည်မှာဤမျှလောက်ဖုတ်ပါက မည်းမည်းနက်နက် ကျက်လောက်ပြီဟု ပြဆိုမှုဖြစ်သော သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မနက်သည်ဖြစ်စေ နက်သည်ဖြစ်စေ ၅-ကြိမ် ၂-ကြိမ် ဖုတ်ပါက အဓိဋ္ဌာနပက ဖြစ်ပြီဟု ပြလိုရင်းမဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ မည်းမည်းနက်နက် ကျက်ပါလျှင် တစ်ကြိမ်တည်းပင်ဖုတ်စေကာ အဓိဋ္ဌာနပကဖြစ်ပြီ ဟူသော ဝါဒကို လာရတ္ထ၌ပြဆို၏။ သပိတ် ၂-လုံးကိုအစပြိုင်နက်အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု တစ်လုံးမျှ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာမရောက်၊ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး တင်မှုကား ဓမ္မတစ်လုံးသာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာရောက်သည်။

နိဿိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၉၁

၃၂၂။ မေး (က) မိမိထက်တိုင်းထို့ထောက်ပြီး ဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည့် ဇာတိ၊ ဝတ္ထု၊ ပမာဏ သမ္ပန္န ကပ္ပိယ သမိတိမှန်လျက် အဓိဋ္ဌာန်မှတစ်ထိုက်သော သပိတ်မျိုး ရှိပါ သေးသလော။ (ခ) သပိတ်အဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်းများကိုလည်း ခရုထွက်ပေးပြပါ။

၃၂၂။ ဖြေ (က) အဖိုးပေး၍ ဝယ်ရသော သပိတ်ဖြစ် ပါက မိမိအသုံးပြုနေဆဲပင် ဖြစ်စေကာ ပေးရန် သပိတ်ဖိုး ကျန်ရှိပါသေးလျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခွင့်မရပါ။

(ခ) ‘ထွက်၊ ယူ၊ ပေး၊ လု၊ မစွဲ၊ လိင်ပြုန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ချ၊ သိက္ခာကျ၊ ဟူသောအကြောင်း ၈-ပါး၊ အနားရေးမှ ထက် နှစ်သစ်အောက် ဆပ်ဆန် ထမင်းလုံး ထွက်လောက်အောင် အပေါက်ပေါက်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းတစ်ပါးပေါင်း ၉-ပါးရှိပါသည်။

သပိတ်အဖိုးမကျသေးပါက အဓိဋ္ဌာနူပဝ သပိတ်မဖြစ် ထိုသပိတ်ကိုဝိနည်း ဝိကပ္ပနာလည်းပြော၊ ထပနဝိကပ္ပနာသော ပြုရသည်။ ထပနဝိကပ္ပနာဟူသည်မှာဘာမျှမလုပ်ဘဲထားလိုက် ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤထပန ဝိကပ္ပနာကို ရည်၍ပင် ကင်္ခါဒ္ဓိ ‘အပ္ပုဇ္ဈိ၊ ဒွရန္တေန ဝိကပ္ပတဗ္ဗော’ ဟု ဆိုသည်။ ‘ထပေတဗ္ဗောတိ အဓိပ္ပာယော’ ဟု ဋီကာဆို၏။

၃၂၃။ မေး (က) ပုတ္တဝင် ပထမ သိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါ များကို ဖော်ပြ၍ (ခ) ဒဿာဟာတိက္ကန္တ နိဿိယ သပိတ်ကို စွန့်ပုံပါဠိတိုလည်းရေးပြပါ။

၅၆၂

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၃၂၃။ ဖြေ (က) စီဝရဝဂ် ပထမ ဘိက္ခုာပုဗ္ဗိ၏ အင်္ဂါ ၅-ပါးတွင် 'ဆိန္ဒုပလိဗောဓ ဘာဓေါ' ဟူသော အင်္ဂါကို ခုန်ထား၍ ကျန်အင်္ဂါ ၄-ပါးမှာ ဤဘိက္ခုာပုဗ္ဗိ၏ အင်္ဂါများ ဖြစ်ထိုက်ပါသည်။ (ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓိသျှဉ်ကား ၅-ပါးပင် ပြ၏)။

(ခ) အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တော ဒဿဟာတိက္ကန္တောနိဿဂ္ဂိ ယော၊ ဣဓာယံ အယသ္မတောနိဿဇ္ဇာမိ။

ပထမနိဿဂ္ဂိ ပါဝိတံပြီး၏။

ဒုတိယနိဿဂ္ဂိ ပါဝိတံ

၃၂၄။ မေး ပတ္တဝဂ် ဒုတိယဘိက္ခုာပုဗ္ဗိ၌ မြေသပိတ်တွင် ခည်သည့်နေရာ၏ ခည်မျှကဲ့အက်နေပါလျှင် အဖွဲ့ပေါင်းမည်မျှ ဖွဲ့ရမည်ကိုပြဆိုပါ။

၃၂၄။ ဖြေ သပိတ်၏အနားရေးမှအောက်၌လက် ၂-ဆစ် မျှပမာဏရှိသော ကွဲကြောင်းအက်ကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာပါက တစ်ဖွဲ့ဖွဲ့ရပါမည်။ လက် ၂-ဆစ်ရှိသော ကွဲကြောင်းအက် ကြောင်း ၂-ခုဖြစ်စေ၊ လက် ၄-ဆစ်ရှိသော ကွဲကြောင်း အက် ကြောင်း တစ်ခုတည်းဖြစ်စေ၊ ပေါ်လာပါက ၂-ဖွဲ့ဖွဲ့ရပါမည်။ လက် ၂-ဆစ်ရှိသောကွဲကြောင်းအက်ကြောင်း ၃-ခုဖြစ်စေလက် ခြောက်ဆစ်ရှိသော ကွဲကြောင်းအက်ကြောင်း တစ်ခုတည်းဖြစ် စေပေါ်လာပါက ၃-ဖွဲ့ ဖွဲ့ရပါမည်။ လက် ၂-ဆစ် ရှိသော ကွဲကြောင်း အက်ကြောင်း ၄-ခုဖြစ်စေ လက် ၈-ဆစ်ရှိသော ကွဲကြောင်းအက်ကြောင်း တစ်ခုတည်းဖြစ်စေ ပေါ်လာပါက

နိဿိယပါမိတ္တိယကဏ္ဍ

၅၆၃

၄-ဖွဲ့ဖွဲ့ရပါမည်။လက် ၂-သစ်ရှိသောကွဲကြောင်းအက်ကြောင်း၊
၅-ခုဖြစ်စေ၊လက် ၁၀-သစ်ရှိသော ကွဲကြောင်း အက်ကြောင်း၊
တစ်ခုတည်းဖြစ်စေ ပေ၇လားပါစ ၅-ဖွဲ့ ဖွဲ့ရပါသည်။

၃၂၅။ မေး (က) ကွဲကြောင်း အက်ကြောင်းပေ၇လာ
သောသပိတ်ကို ဖွဲ့ရာ၌ ခေတ်သို့မည်ပုံဖွဲ့ရသည် (ခ) ဖွဲ့ပြီးသည့်
နောက် ထပ်မံ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ် ကိစ္စရှိသေးသည်မှရှိသည်
ကိုပြဆိုပါ။

၃၂၅။ ဖြေ (က) ကွဲအက်သော အရေးအကြောင်း၏
အောက်အစွန်းက သပိတ်ပောက်ဆူးငယ်ဖြင့် ပောက်ရှိမီးရတီ
ပြီးလျှင် ချည်ကြိုး၊လျှော်ကြိုး၊ ခဲကြိုးစသည်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ချည်ကာ
ထိုဖွဲ့ရာ ဆည်ရာအရပ်၌ အာပိသ မကပ်စိမ့်သောမှာ ခဲပြားဖြင့်
သော်လည်း ဖုံးအုပ်၍ထားရမည်။ တစ်စေးဖြင့် သော်လည်း
လိမ်းသုတ်၍ထားရမည်။

(ခ) ဖွဲ့ပြီးသော သပိတ်ကိုလည်း အဓိဋ္ဌာန် တင်၍အ
ဆုံးပြုရပါသည်။

သံသပိတ်အတွက်ကား ၅-ပေါက်ဖြစ်စေ၊ ထိုထက် အလွန်
ဖြစ်စေ၊ ပေါက်လားလျှင် ထိုအပေါက်တို့ကို သံမှန်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊
သံမျော့ဖြင့်ဖြစ်စေ၊သံပြားဖြင့်ဖြစ်စေပိတ်ဆို့ ပေးထား၍ဖြေပြစ်
မျော့မော့သေးပါလျှင် ထိုသပိတ်ကိုပင်ဆက်လက်၍အသုံးပြုရ
မည်။ပာလိုထေးလိုပင်။ မပြေပြစ်လောက်အောင် အပေါက်
ကြီးမျိုးပေါက်လားလျှင်ကား သပိတ်အသစ်ကို တောင်းခွင့်
ရောက်စေရမည်။

၅၆၄

ကန်ပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၃၂၆။ ပေး (က) ပတ္တဝင် ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်အရနိဿိဂ္ဂိ သပိတိကို စွန့်ပုံပါဠိကိုရေးပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၂၆။ ဖြေ (က) 'အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တဝါန ပဉ္စဗန္ဓေန ဗဒတ္တေန စေတာပိတော နိဿိဂ္ဂိယော၊ ဣမာဟံသံဃဿ နိဿဇ္ဇာမိ' (သံဃာ၌သာ စွန့်ရသည်။)

(ခ) ၁-လက်ရှိသပိတ် ၅-ဖွဲ့ မပြည့်ခြင်း၊ ၂-မိမိအတွက် ရည်စူး၍တောင်းခြင်း၊ ၃-ဉာတီပဝါရိတမဟုတ်ချက်တောင်းခြင်း၊ ၄-တောင်းမှုဖြင့် ရရှိခြင်းပေါင်း ၄-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

ငါးဖွဲ့မပြည့်၊ သပိတ်ရှိလျက်၊ ကိုယ့်အတွက်သာ၊
အပဝါရိ၊ အညာ တိထံ၊ တောင်းခံသေစအေး၊
ရရှိငြား မှတ်သားအပ်စတုတ်။

အဓိပ္ပာယ်

ဤပတ္တဝင် ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌ 'ယောစ တဿာ ဘိက္ခု ပရိသမာယ ပတ္တပရိယန္တော၊ သော တဿ ဘိက္ခုနော ပဒါတဗ္ဗော ဟူသောပါတိမောက်ပါဠိဝယ် အဓိပ္ပာယ်သင်္ခေပကိုကန်ခါဆိုစမျှ ထုတ်ပြပါဦးအံ့။

နိဿိဂ္ဂိယသပိတ်ကိုစွန့်ရာဌာနသို့ လာရောက်ကြမည့်ရဟန်းတို့သည် မူလကပင်အဓိဋ္ဌခံနံတင်ပြီး ဖြစ်သော မိမိသပိတ်ကို အောင်ယူ၍ လာရောက်ကြရမည်။ 'ပကတိကဝေ အတ္တနော အတ္တနောအဓိဋ္ဌတပတ္တံ ဂဟေတွာ' ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ

နိဿဂ္ဂိယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

ဝယ် 'ပကတိယာဝေ' ဟူသော စကားဖြင့်ပင်ကိုက အဓိဋ္ဌာန်ထင်
 နေသောသပိတ်ကိုသာယူခဲ့ရသည်။ သပိတ်ကောင်းကို ယူမည်
 ဟုနုလုံးပြုကာသွားခါနီးမှည့်သောသပိတ်ကိုချက်ချင်းအဓိဋ္ဌာန်
 ထပ်၍ ယူမသွားရဟု ပြသည်။ ဤသို့ပြုလျှင် ဒုက္ကဋ် သံသ အစုံ
 အညီစည်းဝေးမိကြသည့်အခါ ဆန္ဒစတုတ္ထိသုခလိင်ခြင်းစသော
 အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံအောင် ရဟန်းကို ပဒဘာဇနီလာ ဥတ္တိ
 ဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့်ပတ္တဂ္ဂါဟာပကသမ္ပုတိပေး၍ထိုသမ္ပုတိရ
 ရဟန်းက နိဿဂ္ဂိယသပိတ်၏ ဟုတိမုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ချီးမွမ်းပြောဆိုပြီးလျှင် အကြီးဆုံးသံသယထေရ်အား ဤသပိတ်
 ကိုယူစောင့်မူပါဟု လျှောက်ထား၍ သပိတ်ကိုပေးအပ်ရမည်။
 မထေရ်ကြီးက သပိတ်ကို မကြိုက်၍ဖြစ်စေ၊ အပ္ပိစ္ဆတရဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံ၍ဖြစ်စေ၊ မယူဘဲနေလျှင် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမရှိ၊ နိဿဂ္ဂိယ
 သပိတ်ရှင်ရဟန်းအပေါ်၌ သနားငဲ့ညှာမှုဖြင့် မယူဘဲနေမှုအား
 ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ မထေရ်ကြီးကယူခဲ့လျှင် နိဿဂ္ဂိယသပိတ်
 ကို မထေရ်ကြီးကဘာပေး မထေရ်ကြီး၏ 'မူလရှိရမ်းသပိတ်ကို
 ဒုတိယမထေရ်အားပေး။ ဒုတိယမထေရ်၏သပိတ်ကို တတိယ
 မထေရ်အားပေး၊ ဤနည်းနှင့် နှင် သံသနဝက အငယ်ဆုံး 'သံသ
 နော' အထိ ပေးလေ၊ အငယ်ဆုံးရဟန်းက စွန့်လိုက်သောသပိတ်
 သည်အား 'ပတ္တပရိယန္တိ' အဆုံး၌ တည်သော သပိတ်
 ဖြစ်တော့၏။

ထိုသပိတ်ကို နိဿဂ္ဂိယသပိတ်ရှင် ရဟန်းအား ပေးရမည်။
 ထိုရဟန်းကလည်း မိမိရရှိသော ပတ္တပရိယန္တိကို- ရှိရှိသော
 ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အစားပြုရမည်။ လူဦးပစ်စည် မတော်တော်
 ထားမည်ဆိုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဆင့်ရောက်၏။ ဤသို့ သပိတ်ကို

၅၆၆

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အခြေ

အဆင့်ဆင့်ပေးရာ၌ ကိုယ်မလိုချင်၍ မယူဘဲနေသည့် အတွက်
အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမရှိသည်ကိုလည်း သတိပြုပါ။
ဒုတိယနိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်ပြီး၏။

တတိယနိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်

၃၂၇။ မေး ပတ္တဝဂ် တတိယ သိက္ခာပုဒ်၌ သပ္ပိ၊ နဝနိတ
စသော သတ္တာဟဟာလိကနိဿဂ္ဂိဝတ္ထုတို့ကိုကင်္ခါအဆိုအတိုင်း
ပိုင်းခြား သတိမှတ်ပြုပါ။

၃၂၇။ ပြေ နှားစသော အသားအပ်သော သတ္တဝါမျိုး
တို့၏ နို့စုံရမှုဖြစ်သော တောပတ်သည် သပ္ပိ၊ ထိုအသားအပ်
သော သတ္တဝါတို့၏ နို့စုံရမှုဖြစ်သော ဆီဥ၊မသဇာ၊တောပတ်
သည် နဝနိတ၊ နှမ်း၊မုန်ညှင်း၊ ဘစ်မည်စည်၊ ကြက်ဆူ၊ သားဆီ
စသည်တို့မှ ထုတ်ယူအပ်သော အဆီသည် တေလ၊ တင်ပျား၊
ပျားငယ်၊ ပျားကြီးတို့ ပြုလုပ်အပ်သော ပျားရည်သည် မရ၊
ကြံရည်ကိုအစပြု၍ မချက်အပ်သော အပက္ကဝတ္ထု၊ အဖတ်မပါဘဲ
ချက်အပ်သော အပက္ကဖြစ်သော ကြံအထူးကို တင်လဲ 'ဖာဂီတ'
ခေါ်ပါသည်။

အသားမအပ်သော သတ္တဝါတို့၏ နို့ညှစ်မှု ဖြစ်သော
တောပတ် ခဉ်တို့သည်လည်း အပ်ကုန်သည်သာ၊ သို့ရာတွင်
၎င်းတို့မှာ ဗုဒ္ဓဝတ္ထုများသဖြင့်ဖြစ်သောကြောင့် ဤသိက္ခာပုဒ်
အရ မလိုအပ်ကုန်။

၃၂၈။ မေး ပတ္တဝဂ် တတိယ သိက္ခာပုဒ်၌ (က) ပဋိသာယ
နိဿာနိ' ဟူသောပါဌ် (ခ) 'တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတွဝ'ဟူသော
ပါဌ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ဒီပနုတ္တဝိသေ သင်္ကဏ္ဍ ပြုပါ။

နိဿယနိပါတ် ကဏ္ဍ

၂၆၇

၃၂၇။ ဧပြီ (က) 'ပဋိသန္ဓေယနိယာနိ' ဟူသော ပါဠိဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်ကိုင်တွယ်၍ အကပ်ချက်၍ထားအပ်ကုန်သော သပ္ပာယ်တရားသည်တို့ကို ၇-ရက် နှိုလွန်စေသော်လည်း အာပတ်ဆောင်ဟူသော အတ္တဝိသေသကို ပြပါသည်။ (မသုံးဆောင်ထိုက်ရအား ပဋိသန္ဓေယနိယ ဝတ္ထုမဟုတ်သောကြောင့်ဟူလို၊)

(ခ) 'တစနိ ပဋိဂ္ဂဟက္ခန္ဓာ' ဟူသော ပါဠိဖြင့် သားဆီမှ အပ်ပါးနို့ နေစသော ယာဝကောလိက ဝတ္ထုမှ ဖြစ်သော ထောပတ်စသော ဆေးတို့ဖြစ်ကြောင်း မူလ နို့ နေစသော ယာဝကောလိက ဝတ္ထုရင်းတို့ကို အကပ်ခံကာ ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော ထောပတ်စသည်တို့ကို ၇-ရက်ကို လွန်စေသော်လည်း အာပတ်မသန့်ဟူသော အတ္တဝိသေသကို ပြပါသည်။ (အကပ်ခံအပ်သော ဝတ္ထုမှာ 'တာနိ' ဟူသော ပါဠိအရ သပ္ပာယ်တရားသေမဟုတ်ဘဲ 'သီရိ' စသော မူလဝတ္ထုဖြစ်နေသောကြောင့်ဟူလို၊)

ဤအပြေစကားရပ်များအရ အကပ်မခံဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် ကိုင်၍ သိမ်းဆည်းထားအပ်သော ထောပတ် စသည်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ နို့ နေစသော မူလဖြစ်ကြောင်း ဝတ္ထုရင်းကို အကပ်ခံ၍ ပြုလုပ်အပ်သော ထောပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ၇-ရက်ကို လွန်သော်လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ယာပတ်မသန့်သည်ကိုသိစေ။

၃၂၈။ မေး (က) ပတ္တဝင် တတိယ သိက္ခာပုဒ်အရ သတ္တာဟဏာလိကဖြစ်သော 'ဝဿာဇေလ' သားဆီကို ပြုလုပ်ရာ၌ မူလဝတ္ထုဖြစ်သော အဆီခဲကို ဖျော်နီကိုယ်တိုင် အကပ်ခံ၍ အဆီဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင် ချက် ကောင်း ထုတ်ကောင်း

၇၆၈

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့်အဖြေ

ပါသလော (ခ) ထိုသို့ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်အပ်သော အဆီမျိုးနှင့် လူသားမဏေတို့ ပြုလုပ်၍ ပေးအပ်သော အဆီမျိုးကို အတူ အမျှပင် အသုံးပြုနိုင်သည် မပြုနိုင် သည်ကိုလည်း ဝိုင်းခြား သတ်မှတ်၍ပြပါ။

၃၂၉။ ဖြေ (က) ပုရောဟတ္တကာလ၌မူလ ဝတ္ထုဖြစ်သော အဆီခဲကို အကပ်ခံ၍ ကိုယ်တိုင်ပင် ချက်ကောင်းထုတ်စေခင်း ပါသည်။ (ပစ္စာဘတ္တ ဓာတု၌ကား မပြုမလုပ်ကောင်း။)

(ခ) ဂုဏ်းကိုယ်တိုင် ချက်အပ်ထုတ်အပ်သော သားဆီကို ၇-ရက်အတွင်း အာမိသ ကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်နိုင်ပါသည်။ လူသားမဏေတို့ ပြုလုပ်၍ ပေးအပ်သော သားဆီကိုကား ၇-ရက်အတွင်းမှာ နိရာမိသ ပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်နိုင်ရုံမက ထိုအကပ်ခံရာနေ့၏ ပုရောဟတ္တကာလ၌မူ အာမိသန္တရီတကွလင် သုံးဆောင်နိုင်ပါသေးသည်။

မူလ ယာဝကောလိက ဝတ္ထုရင်းကိုအကယ်၍ စီမံပြုလုပ်မှုမှာ 'ဝသဒေဝေ' သားဆီတစ်မျိုးအတွက်သာရသည်။ ကြွင်းသော ယာဝကောလိက ဝတ္ထုမှဖြစ်စေကုန်ဆေးထောပတ်စသည်တို့၏ နို့ ရေစသော ယာဝကောလိက ဝတ္ထုကိုကား ထိုသို့ အကပ်ခံ၍ မပြုမလုပ်ကောင်း။ သားဆီခဲဟူသော ဝတ္ထုကို ကိုယ်တိုင်ချက်မှု ကိုယ်တိုင် အဆီ ထုတ်ယူမှုတို့မှလည်း ပုရောဟတ္တကာလ၌သာ အပ်သည်။ ပစ္စာဘတ္တကာလ၌မူကား အထက်ပါကိစ္စ ၃-ချက် လုံးကိုပြုမှုဒုက္ကဋ် ၃-ချက်၊ ၂-ချက်ကိုပြုမှု ဒုက္ကဋ် ၂-ချက်၊ တစ်ချက်ကိုပြုမှု ဒုက္ကဋ် တစ်ချက်သင့်၏။

နိဿိက္ခိယပါဠိတ္ထိယ ကဏ္ဍ

၂၆၉

၃၃၀။ ဗေ (က) နံနက်ဘက်က အကပ်ခံထားသော
နှားနို့ကိုလူကမကေထို ထောပတ်ချက်၍ကပ်ပါကသုံးဆောင်
ကောင်းပါမည်လော (ခ) အကပ်ခံထားသည့် သမ္ဘိနဝနိတ
စသော သတ္တဝါက ကလိက ဝတ္ထုတို့ကို ဆွမ်းစသော အာမိ
သန့်စင်ရာ၌ သုံးဆောင်ကောင်း မဆုံးဆောင်ကောင်းကိုလည်း
ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၃၀။ ဖြေ (က) ထိုအကပ်ခံရာ နေ၏ 'ပုရေဘတ္တ'
မွန်းမတည့်မီ ကာလအတွင်း၌ ဆွမ်းစသော အာမိသန့်စင်ရာ၌
ပင် သုံးဆောင်ကောင်းပါသေးသည်။ ထိုနေ၏ 'ပစ္ဆိမဘတ္တ'
မွန်းတည့်ပြီး ကာလမှစ၍ လုံးလုံး မသုံးဆောင်ထိုက်သော
အနုဇ္ဈောဟရဏီယ စတ္ထုအဖြစ်သို့ ရောက်ပါတော့သည်။

အနုဇ္ဈောဟရဏီယ ဖြစ်ဆော့ကြောင့်ပင် သတ္တဝါဟကို
လွန်သော်လည်း အာပတိထေဇီ၊ ပဋိသန္ဓေနိယ ဘေသဇ္ဇ
မဟုတ်ဟူ၏။

(ခ) နံနက်ဘက် 'ပုရေဘတ္တဇာလ'၌ အကပ်ခံအပ်စော
သပို့၊ နဝနိတစသည်တို့ကို ထိုအကပ်ခံရာနေ၏ ပုရေဘတ္တဇာလ
၌ ဆွမ်းစသောအာမိသန့်စင်ရာ၌ သုံးဆောင်ဆောင်ပါသည်။
ပစ္ဆိမဘတ္တ ကာလမှစ၍ နံနက်စာ အကပ် ခံထားအပ်စော
ထေးပတ်စသည်တို့နှင့်တကွ ပစ္ဆိမဘတ္တကာလ၌ အကပ်ခံထား
အပ်သော ထေးပတ်စသည်တို့ကိုပါ ၇-ရက်အတွင်း အာမိသ
ကင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်သာ သုံးဆောင်ကောင်းပါ
တော့သည်။ ဆွမ်းစသော အာမိသတို့နှင့် ဓမ္မစပ်၍ စသုံး
ဆောင် ဆောင်ပါ။

၅၇၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၃၃၁။ မေး ထောပတ်စသော သတ္တဝါဟကောလိက ဝတ္ထု
တို့ကို အကပ်ခံထားရာ ၇-ရက်ကို လွန်တော့မည် ရှိသော အခါ
အာပတ်မသင့်အောင် ဘယ်လိုပြုလုပ်ပါမည်နည်း။

၃၃၂။ ဖြေ ၇-ရက်မလွန်မီ ဤထောပတ်ဆီကို စသည်ကို
ကိုယ်လက် သုတ်လိမ်းခြင်း စသော ဗာဟိရအတွက်သာ ငါ
အသုံးပြုတော့မည်ဟု စိတ်က ဆောက်တည်ရည်မှန်း၍ ထား
လိုက်ပါက အာပတ်မသင့်ပါ။

၃၃၂။ မေး အကပ်ခံရာနေ့၏ ပုရောဟတ္တ ကာလ၌
သမိသ နိဗ္ဗာန်သ ပရိဘောဂ ၂-မျိုးလုံးဖြင့် သုံးဆောင်ခွင့်
ရှိသော သမ္ပိ နဝနိတမျိုး၊ နိဗ္ဗာန်သ ပရိဘောဂတစ်မျိုးဖြင့်
သမ္ပိ သုံးဆောင်ခွင့်ရှိသော သမ္ပိ နဝနိတမျိုးတို့ကို ခွဲခြား
ပြဆိုပါ။ (သဝတ္ထုက ပရိဂ္ဂဟိတကို မလို။)

၃၃၂။ ဖြေ လူ၊ သမ္ပိသော ဟူသော အနုပဿမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်တို့
ပြုလုပ်၍ ကပ်စပ်သော ထောပတ် ဆီဥတို့ကို အကပ်ခံရာနေ့၏
ပုရောဟတ္တကာလ၌ ပရိဘောဂ ၂-မျိုးလုံးဖြင့် သုံးဆောင်ခွင့်
ရှိပါသည်။ ရဟန်းကိုယ်တိုင်ချက်အပ်စော နိဗ္ဗတ္တိတသပ္ပိ၊ နဝနိ
တစ်မျိုးကို နိဗ္ဗာန်သ ပရိဘောဂ ဖြင့်သာ သုံးဆောင်ခွင့်
ရှိပါသည်။

နိ.ရည်နိ.စမ်းဟူသော မူလဝတ္ထုမှ ထုတ်အပ်ပြီးသော သပ္ပိ၊
နဝနိတကို နိဗ္ဗတ္တိတဆိုသည်။ နိဗ္ဗတ္တိတသပ္ပိ၊ နဝနိတသည်
သတ္တဝါဟကောလိကဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းသာ မပါက အမှုကို
ပြုနိုင်သည်။ သမ္ပိပါက သတ္တဝါဟကောလိက၌ နိဗ္ဗာန်သ ပရိ

နိဿိယပါဠိတ္ထိယကဏ္ဍ

၂၇၁

ဘောဂတစ်မျိုးသာ ရထိုက်သည်။ ဆွမ်းစသော ယာဇကောလိက နှင့် ရေလျှင် ယာဇကောလိက ဝတ္ထုပါ သာမပါက သဘောသို့ ရောက်သွားတော့သဖြင့် သာမိသ မရိဘောဂကို မရနိုင်။

၃၃၃။ ပေး (က) မုန့်ညှင်းစေ စသော အာဝဇီဝိက ဝတ္ထုတို့ကို ဆီပြုလုပ်ရန် အကပ်ခံထားရာ ဆီမလုပ်ပဲ ၇-ရက် လွန်သွားပါက မည်သို့ အပြစ်ရှိပါသေးသနည်း။ (ခ) အကပ် ခံသည့်နေ့တွင် မပြုလုပ်ဘဲ အလိုရှိရာ တစ်နေ့နေ့တွင် ပြုလုပ် ပါလျှင်ဧည့် ထိုဆီကို ၇-ရက်ပင် သုံးစွဲနိုင်သည်ဟု မှတ်ရမည် လော ဆုံးပြတ်ပါ။

၃၃၃။ ဖြေ ဒုတ္တင် အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း အပြစ်ရှိပါ သည်။

(ခ) မမှတ်ပေ။ အကပ်ခံရာနေ့မှ ဒုတိယနေ့၌ ပြုလုပ်အပ် သော ဆီကို ၆-ရက်သာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ တတိယနေ့၌ ပြုလုပ်အပ်သော ဆီကို ၅-ရက်၊ စတုတ္ထနေ့၌ ပြုလုပ်အပ်သော ဆီကို ၄-ရက်၊ ပဉ္စမနေ့၌ ပြုလုပ်အပ်သော ဆီကို ၃-ရက်၊ ဆဇ္ဇမ နေ့၌ ပြုလုပ်အပ်သော ဆီကို ၂-ရက်၊ သတ္တမနေ့၌ ပြုလုပ်အပ် သော ဆီကို ထိုပြုလုပ်ရာနေ့သာ အသုံးပြုနိုင်ပါတော့သည်။

မူလဝတ္ထုကို အကပ်ခံရာနေ့မှစ၍ ၇-ရက် ရေထွက်ရမည် ဟူ၏။ အဋ္ဌမနေ့၌ ပြုလုပ်အပ်သော ဆီသည်ကား အနုဇ္ဈော ဟရကိယ အပ္ပဋိသာယနိယ ဖြစ်တော့၏။ နိဿိယဝတ္ထုမဟုတ် သည့်အတွက် ကိုယ်လက် အင်္ဂါကို သုတ်လိမ်းခြင်း စသော ဗဟိရကိစ္စမျိုး၌ကား အသုံးပြုကောင်းပါ၏။

၂၅၂

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အပြေ

၃၃၄။ မေး (က) သတ္တဟာတိက္ကန္တ ဖြစ်သော သပ္ပိ
နဝနီတ စသည်တို့ကို စွန့်ပုံပါဠိကိုရေးပြ၍ (ခ) ထိုဝိနည်းက
ဖြင့် စွန့်အပ်ပြီးသော သပ္ပိ၊ နဝနီတ စသည်တို့ကို ပြန်ရပါက
သုံးဆောင်ခွင့် ရ၊ မရကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၃၄။ ဖြေ (က) လူနံ ဓေ ဘန္တေ တေသဇ္ဇံ သတ္တဟာ
တိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။

(ခ) စားသောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါကိုလိမ်းခြင်းစသော
သရီရ ကိစ္စတို့၌ အသုံးမပြုကောင်းတော့ပါ။ မီးထွန်းမှု တစ်စုံ
တစ်ခုသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို လိမ်းသုတ်မှုတို့၌သာ အသုံးပြုနိုင်
ပါသည်။ အခြားရဟန်းများကား အနာလိမ်းခြင်း စသော
ကာယိက ပရိဘောဂ အမျိုးမျိုးကိုပြုနိုင်သည်။ မစားကောင်း။

ဝိနည်းကံဖြင့် စွန့်သည်မဟုတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်အား
နိဗ္ဗာပေက္ခ အာလယပြုတ် စွန့်အပ်ပေးအပ်ပြီးသော သပ္ပိ စသည်
တို့ကိုကား ပြန်ရလျှင် စားကောင်း သောက်ကောင်းသည်။

ဆောင်ပုဒ်

အကပ်ခံအပ်၊ တောပတ်စသား၊ ဖြစ်ငြားတစ်ထွေ၊ ပိုင်စေ
မိမိ၊ လွန်ဘိသတ္တ၊ အတရှိခြင်း၊ အင်သုံးခန်း၊ မယွင်း
မှတ်ကြ၊ ဘေသဇ္ဇ။ (သာရတ္ထိ-ဝိမတိ။)

တတိယ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

နိဿိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၅၇၃

၃၃၅။ မေး (က) မိုးရေခဲ သက်န်း၏ ကုစ္ဆိသမယ ဟူသော ခေတ္တ၊ ပိဋ္ဌိသမယဟူသော အခေတ္တတို့ကို ခွဲခြားပြဆို
၍ (ခ) ကုစ္ဆိသမယ ခေတ္တ၌ ပရိယေသနခေတ်၊ ကရဏခေတ်၊
နိဝါသနခေတ်၊ အဓိဋ္ဌာနခေတ်တို့ကိုလည်း မိုင်းခြားပြဆိုပါ။

၃၃၅။ ဖြေ (က) နယုန်လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ တန်
ဆောင်းမုန်းလပြည့်နေ့အထိ ဝါမထပ်လျှင် ၅-လ၊ ဝါထပ်လျှင်
၆-လသည် ကုစ္ဆိသမယ၊ တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့်ကျော်တစ်ရက်
နေ့မှ နယုန်လပြည့်နေ့အထိ ၇ လသည် ပိဋ္ဌိသမယ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ကုစ္ဆိသမယ ၅-လ၊ ၆-လသည် ပရိယေသန ခေတ်
ဝါဆိုလဆန်း တစ်ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်းမုန်း လပြည့်နေ့အထိ
၄-လခွဲသည် ကရဏခေတ်၊ နိဝါသနခေတ်၊ မိုး ၄-လသည်
အဓိဋ္ဌာနခေတ် ဖြစ်ပါသည်။

ကုစ္ဆိသမယ ၅-လကို (က) နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ
နယုန်လကွယ်နေ့အထိ ၁၄-ရက်တစ်ပိုင်း၊ (ခ) ဝါဆိုလဆန်း
၁-ရက်နေ့မှ ဝါဆိုလပြည့်နေ့အထိ ၁၅-ရက်တစ်ပိုင်း၊ (ဂ) ဝါဆို
လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့်နေ့အထိ ၄-လ
တစ်ပိုင်းအား ဖြစ်ပေါ်ပေါင်းစပ်ခြင်းကား (က) အပိုင်းမှာ ပရိယေသန
ခေတ်တစ်မျိုးသာ ဖြစ်၏။ (ခ) အပိုင်းမှာ ပရိယေသန ကရဏ
နိဝါသနခေတ် ၃-မျိုး ဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာနခေတ်ကား မဟုတ်
သေး။ (ဂ) အပိုင်း ၄-မျိုးလုံး၏ ခေတ်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်လေ။
'ပါတိမောက္ခ ပဒတ္တအနုဝဏ္ဏနာ'၌ အဆိုတစ်မျိုးလားသည်ကို
'အဇာနိတော ဝဇ္ဇန္တိ'ဟု ဝိသုဒ္ဓိကကြီး ဝိနိစ္ဆယပြု၏။

၂၇၇

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

၃၃၆။ မေး (က) 'ဝဏ္ဏိက သာဓုက စီဝရံပရိယေသိတဗ္ဗံ' အရ မည်သည့်မှ မည်သို့သောနည်းလမ်းမျိုးဖြင့် ရှာမှီးရမည်နည်း (ခ) 'ကဏ္ဍာနီဝါသေတဗ္ဗံ' ဤကဏ္ဍာ-အရ ကရဏဟူသည် နိဋ္ဌာပန ဖြစ်ရကား ယင်းနိဋ္ဌာပန အမျိုးအစား မည်မျှကွဲပြားသည်ကိုလည်း ကင်္ခါလာသမျှ ထုတ်ပြပါ။

၃၃၆။ ဖြေ (က) သံဃာအား ဖိတ်ကြားထားသည့်မှ ကာလော ဝဏ္ဏိက သာဓုကာယ' စသော သတိပေးစကားမျိုးကို ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ရှာမှီးရပါသည်။ မိမိ၏ဉာတိပဝါရိတဒါယကာ ဒါယိယာမတို့ထံမှကား 'ငါ့အား မိုးရေခံသင်္ကန်းကို လူကြကုန်' စသော တောင်းရမ်းခြင်း 'ဝိညတ်' အမှုမျိုးဖြင့်လည်း ရှာမှီးကောင်းပါသည်။

(ခ) နိဋ္ဌာပန အမှုမျိုးသည် ၁-သုစိကမ္မနိဋ္ဌာပန၊ ၂-ရဇနနိဋ္ဌာပန ၃-ကပ္ပဗိန္န၊ နိဋ္ဌာပနအားဖြင့် ၃-မျိုး ၃-စားကွဲပြားပါသည်။

သုစိကမ္မနိဋ္ဌာပနနှင့်သင်္ကမ္ပိ ဝဏ္ဏဇောဒမတ္တရ ဇနေနကဗိန္နကရဇာနစ ကဏ္ဍာဟူသော ကင်္ခါစကားဖြင့် ကရဏဟူသော နိဋ္ဌာပန၏ ၂-မျိုး ပြားပုံကို ပြဆိုသည်။

၃၃၇။ မေး (က) မိုးရေခံသင်္ကန်းကို ပိဋ္ဌာသယေအကာလန္တိ ဉာတိ ပဝါရိတထံမှ မိုးရေခံသင်္ကန်း၏ အချိန်အခါတန်ပြီစသည်ဖြင့် ထတုပ္ပာဒ အကိုပြုကာ ရှာမှီးမှုတောင်းဆိုမှုအညွှတ်ကကပ္ပဝါရိတဘို့ထံမှ ရှာမှီးမှုတောင်းဆိုမှုဘို့အတွက်မည်သို့ အပြစ်ရှိပါသနည်း။

နိဿိဂ္ဂိယပါရိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၅၇၅

၃၃၇။ ခြေ (ဇ) ဘတိပေးခါရှာမှီးမှုအတွက် ဝဿိက
သာဠိက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်သင့်ပါသည်။ တောင်းဆိုမှု
အလွှာခံမှုအတွက် အညာတက ဝိညာတ္တိသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်
မသင့်ပါ။ (ဝဿိကသာဠိက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ကား သင့်သည်။)

(ခ) ဘတိပေးခါရှာမှီးမှုအတွက် နိဿိဂ္ဂိယပါရိတ္တိတေဇ်း
ဆိုမှု အလွှာခံမှုအတွက် အညာတကဝိညာတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်နိဿိဂ္ဂိ
ပါရိတ္တိ သဇ္ဇိပါသည်။

ကုစ္ဆိသမယကာလညတိပဝါရိတမဟုတ် သူတို့ထံမှ ဘတိ
ပေးကာ ရှာမှီးလျှင် ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ် ဒေထ။ မေ စသည်ဖြင့်
တောင်းခံလျှင် အညာတကဝိညာတ္တိသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်နိဿိဂ္ဂိပါရိတ္တိ
သင့်၏။ ပိမိကိုပုဂ္ဂလိက မဖိတ်စေကာ သံဃာအား ဖိတ်တစား
လျှင်လည်း ပဝါရိတပင်ဖြစ်၏။ မည်သူကိုမျှ ဖိတ်မထားသော်
လည်း နှစ်စဉ်မိုးရေခံသင်္ကန်းလှနေကြ ဓါယကဿယျာကိုမူကား
'ကလောဝဿိက သာဠိကဿ' စသည်ဖြင့် ဘတိပေး
စကောင်းသည်။

၃၃၈။ မေး (က) နိဿိဂ္ဂိယ မိုးရေခံသင်္ကန်းစွန့်ပုံ ပါဠိ
ကိုရေးပြ၍(ခ) ဝဿိက သာဠိက သိက္ခာပုဒ်၌ ပရိယေအန
အာပတ်၏အင်္ဂါ (ဂ) နိဝါသနအာပတ်၏ အင်္ဂါများကိုလည်း
ခွဲခြားပြဆိုပါ။

၃၃၈။ ခြေ (က) ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဝဿိကသာဠိက စိဝရံ
အတိရေကဓာသေ ငေသေ ဂိမ္မာနေ ကတွာ ပရိယိဋ္ဌိအတိရေ
ကဒ္ဓဓာသေ သေသေ ဂိမ္မာနေ- ကတွာ ပရိဒဟိတံနိဿိဂ္ဂိယံ၊
ဣမာယံ အာယသ္မတော နိဿိဂ္ဂိယံ။

၅၇၆

ကင်္ခါမေးခွန်းနှင့် အဖြေ

(ခ) ၁-မိမိကိုရည်စူးခြင်း၊ ၂-အခါမဟုတ်သည့်၌ ရှာမှီးခြင်း၊ ၃-ရှာမှီးတိုင်းပင် ရရှိခြင်း ပေါင်း ၃-ပါး။

(ဂ) ၁-သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်ဟူသော သင်္ကန်းရှိခြင်း၊ ၂-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၃-မိုးရေခဲသင်္ကန်း၏ ကိုယ်ဟာ ဖြစ်ခြင်း၊ ၄-အခါမဟုတ်သည့်၌ ဝတ်ခြင်းပေါင်း ၄-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ မိမိကိုရည်စူးသည်တစ်ဝ၊ အကလဖြစ်၊ ရလစ်တုံပြန်၊ အပ်သုံးတန်၊ မှတ်ရန် ပရိယေသန အာပတ်တည်း။

၂။ ဥတ္တရာသံ၊ အန္တရံဟု၊ နှစ်တန်စီရ၊ ရှိထထုံလျှင်း၊ ကွာကမ်းဘေးရန်၊ မိုးရေခဲ၏၊ အမှန်ကိုယ်ဟာ၊ အခါမတန်၊ ဝတ်ပြန်သမှု၊ အင်လေးခု၊ မှတ်ရှုနိုင်သန အာပတ်တည်း။

တုတ္တ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ် ပြီး၏။

ပဉ္စမ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်

၃၃၉။ မေး ပတ္တဝင် ပဉ္စမအတ္ထိန္ဒန သိက္ခာပုဂံ၌ အတ္ထိန္ဒန အမှုမှာ (က) လုယူတတ်သောရဟန်း၏ နှလုံးသွင်း (ခ) အလုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးအစား (ဂ) လုယူတတ်သောပစ္စည်း အမျိုးအစားသို့ လိုက်၍ အာပတ်သင့်ပုံချင်း မတူ ထူးခြားပြား ပါသေးသော။

၃၃၉။ ဖြေ (က) သကသညာဖြင့်လုမှု နိဿဂ္ဂိပါစိတ်၊ သကသညာမရှိဘဲလုမှု၊ လုယူအပ်သောတဏှာ၏ တန်ဖိုးအလိုက် ထိုက်သလိုဆုံးဖြတ်ပါ။

(ခ) ဥပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ သင်္ကန်းကိုလူမှု နိဿိယပါစိတ်၊ အနုပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ လူမှု ဒုက္ခင်။

(ဂ) လူမှုအပ်သော ပစ္စည်းသည် ဥပသမ္ပန္န ပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ကန်းပစ္စည်းဖြစ်ကနိဿိယပါစိတ်၊ ဥပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်၏ သင်္ကန်းမှ တစ်ပါးသော သတိဝိစသော ပစ္စည်းမျိုး အနုပသမ္ပန္န ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလုံးစုံသော ပစ္စည်းမျိုးကို လူမှုက ဒုက္ခင် ဤသို့အားဖြင့် ခြားနားပါသည်။

ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ‘ဝေယျာဝစ္စာဒိနိ ပစ္စာသိသမာနော’ ဟူသော ကင်္ခါပါဌ်ဖြင့် သင်္ကန်းပေးမှုသည် ငါ၏ကိစ္စကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်၍ ပေးလိမ့်မည်ဟူသောမျှော်လင့်ချက်ဖြင့်ပေးခြင်း မျိုးသာဖြစ်သည်။ နိဿိယဒ္ဓါနမျိုးမဟုတ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ပြသည်။ ဋီကာကြီးဟုဆို၏။

၃၄၀။ မေး (က) ပတ္တဝင်္ဂ ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်အရနိဿိယ သင်္ကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိကို ရေးပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါ များကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၃၄၀။ ဖြေ (က) ဣဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ ဘိက္ခုသမာမံ ဒေတာ ပုန အတ္တိန္ဒ နိဿိယံ၊ ဣမာဟံ အာယ သုဝေတာ နိဿဇ္ဇာမိ၊

(ခ) ၁-ဝိကပ္ပနာလောကံသော သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ကိုယ် တိုင်ပေးခြင်း၊ ၃-ပြန်လူအပ်သော သင်္ကန်း၌ သကသညာရှိခြင်း၊ ၄-အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ပုသုပ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း၊ ၅-အမျက် ၏ အစွမ်းဖြင့် လျခြင်း၊ လူငေးခြင်း ပေါင်း ၅-ပါး။

၅၇၀

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် တဖြေ

ဆောင်ပုဒ်

ဝိကပ္ပိနာ၊ ပြုဋ္ဌာလောကံ၊ စိဝရမ္ပန္နံ၊ သာမံဒိန္နံ၊
သကဿညာ၊ ရှိပါတိချက်၊ လုယက်ခံသူ၊ ဘိက္ခု
ပြစ်ငြား၊ မျက်မာန်ပွား၍၊ လုငြားလုစေ၊ ဤငါး
ထွေ၊ မှတ်လေအင်္ဂံ သရုပ်တည်း။

ပဉ္စမ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

ဆဋ္ဌ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်

၃၄၁။ မေး (က) ပတ္တဝင် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌ သုတ္တ-အရ
လိုအပ်သော ချည်အမျိုးအစားကို ပြဆို၍ (ခ) မည်သို့အော
ချည်မျိုးကို မည်သို့သော ရက်ကန်းသည်မျိုးအား မည်သို့မည်ပုံ
အရက်ခိုင်းသဖြင့် မည်မျှလောက် ပြီးစီးပါက နိဿဂ္ဂိပါစိတ်
သင့်သည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၄၁။ ဖြေ (က) ခေါမ ကပ္ပာသိက စသော ချည် ၆-မျိုး
ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတို့အား လျော်သော ဒုက္ကလစသော
အနုလောမချည်မျိုးကိုလည်းကောင်း သုတ္တဟု ဆိုအပ်ပါသည်။

(ခ) ဉာတိ ပဝါရိတ မဟုတ်သူတို့ထံမှ သင်္ကန်းရက်ရန်
တောင်းအပ်သော အကပ္ပိယချည်းမျိုးကို ဉာတိပဝါရိတ မဟုတ်
သော အကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်မျိုးအား ငါးသင်္ကန်းကိုရက်၍
ပေးလေ့ဟူသော အကပ္ပိယ ဝိညာတ်စကားမျိုးဖြင့် ခိုင်းစေကာ
အလျားတစ်ထွာ အနံတစ်တောင် ပြီးစီးပါက နိဿဂ္ဂိပါစိတ်
သင့်ပါသည်။

နိဿိဂ္ဂိယပါမိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၇၉

ဥဒတိပဝါဒိတ ရက်ကန်းသည်ပင် မဟုတ်ကောအကပ္ပိယ
ဝိညုတ်မှုဖြင့် ရအပ်သော ရက်ကန်းသည်မျိုး မဟုတ်ဘဲ ဟတ္ထ
ကမ္မ'လက်အမှုကို တောင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော ရက်
ကန်းသည်မျိုးသည်လည်း ကပ္ပိယတန္တရ'ယပင် ဖြစ်တော့၏။

၃၄၂။ မေး ပတ္ထဝဂ် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌ ကပ္ပိယ ရက်ကန်း
သည်ကို (က) အကပ္ပိယချည်ကို ရက်စေမှု (ခ) ကပ္ပိယချည်
ကိုရက်စေမှု (ဂ) ကပ္ပိယာ-ကပ္ပိယ မိဿကချည်ကိုရက်စေမှု
(ဃ) အကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်ကို ကပ္ပိယချည်ကို ရက်စေမှု
(င) အကပ္ပိယ ချည်ကို ရက်စေမှု (စ) ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယ
မိဿက ချည်ကို ရက်စေမှုတို့အတွက် သင့်ရောက် ထိုက်သော
အာပတ်များကို ညွှန်းပြပါ။

၃၄၂။ ဖြေ (က) ဒုက္ကဋ်။

(ခ) အနာပတ္တိ။

(ဂ) အကပ္ပိကချည်အတွက် ဒုက္ကဋ်။
ကပ္ပိယချည်အတွက် အနာပတ္တိ။

(ဃ) ဒုက္ကဋ်။

(င) နိဿိဂ္ဂိယပါမိတ်။

(စ) အကပ္ပိယချည်အတွက် နိဿိဂ္ဂိယပါမိတ်
ကပ္ပိယချည်အတွက် ဒုက္ကဋ် အာပတ်
များ အသီးသီး သင့်ပါသည်။

ရက်ကန်းသည်ကလည်း အကပ္ပိယ၊ ချည်ကလည်း အကပ္ပိယ
ဖြစ်မှသာ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿိဂ္ဂိယပါမိတ်တစ်ဆင့်သည်၊ အစီရိုက်
ကပ္ပိယဖြစ်နေပါလျှင် ဒုက္ကဋ်သာ၊ -ခုလုံးကပ္ပိယ ဖြစ်နေလျှင်
ကား အနာပတ္တိ။

၅၀၀

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အဖြေ

၃၄၃။ မေး ဉာတိ ပဝါရိတ မဟုတ်သူတို့ထံမှ (က) သူတစ်ပါးကိုအတောင်းခိုင်းခြင်းဖြင့်ရအပ်သောချည်ကိုအကပ္ပိယ ရက်ကန်းသည်ကို အရက်ခိုင်းပါက သုတ္တဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်အရ နိဿဂ္ဂိယ ဖြစ်၊မဖြစ်ကို အကြောင်းနှင့်တကွပြဆို၍၊(ခ) စီဝရ သိဗ္ဗန ပတ္တထဝိက စသည်တို့အကျိုးငှာ ချည်ကို တောင်းပါက အပြစ်ရှိ၊မရှိကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၄၃။ ဖြေ (က) နိဿဂ္ဂိယမဖြစ်ပါ၊ ‘သမံသုတ္တံဝိညာပေတွာ’ဟူသော ပါဠိကိုထောက်ပါ။

(ခ) စီဝရသိဗ္ဗန စသည်တို့ အကျိုးငှာ ချည်ကိုတောင်းမှု အတွက် သုတ္တဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မသင့်ပါ။ ဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ကား အကတဝိညာတ် ခုက္ကဋ် သင့်ပါသေးသည်။

၃၄၄။ မေး (က) ပတ္တဝဂ် ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အရ နိဿဂ္ဂိယ သင်္ကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိကိုရေးပြ၍ (ခ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏အင်္ဂါများကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၄၄။ ဖြေ (က) ဣဒံ ဝေ ဘန္တေ စီဝရံ သာမံ သုတ္တံ ဝိညာပေတွာ တန္တ ဝါယေဟိ ဝါယာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသုတော နိဿဇ္ဇာမိ။

(ခ) ၁-သင်္ကန်း ရက်ရန်အတွက် တောင်းအပ်သောချည် ဖြစ်ခြင်း၊ ၂-မိမိအတွက် ရည်စူးခြင်း၊ ၃-အကပ္ပိယ ရက်ကန်း သည်ကို အကပ္ပိယ ဝိညာတ်စကားမျိုးဖြင့် အရက်ခိုင်းခြင်း ပေါင်း ၃-ပါး။

နိဿိယဂါထိယ ကဏ္ဍ

၅၈၁

ဆေခင်ပုဒ်

သင်္ကန်းရက်ရန်၊ ရည်သန်တောင်းရိုး၊ ချည်မျိုးဖြစ်ဘိ၊
မိမိကိုမှန်း၊ ရက်ကန်းသည်ဟူ၊ ခိုင်းအပ်သူလည်း၊ မဟူ
ဉာတိ၊ ပဝါရိဖြစ်၊ တစ်လှစ်မအပ်၊ ဝိညတ်မှုသွင်း၊ ရက်
စေခြင်းပါ၊ ဤသုံးဖြာ၊ အင်္ဂါသရုပ်မှတ်ဖွယ်တည်း။

ဆဋ္ဌနိဿိယဂါထိယ ပြီး၏။

သတ္တမ နိဿိယဂါထိယ

၃၄၅။ ပေး (က) ပတ္တဝင် သတ္တမသိက္ခာပုဒ်၌ ‘ပုဗ္ဗေ
အပ္ပဝါရိတော’ အရ မည်သူတို့က မည်သို့ မဖိတ်အပ်သည်ကို
လည်းကောင်း၊ (ခ) ‘ဝိကပ္ပိယာပဇ္ဇေယျ’ အရ ဝိကပ္ပိယဇ္ဇနာ
ကာရကိုလည်းကောင်း ညွှန်းပြု၍ (ဂ) အန္တမသောပိဏ္ဍပါတ
မတ္တမ္ပ’ အရ ဆွမ်းပေးရုံမျှဖြင့် နိဿိယ ဖြစ်ပါသလော၊ ဘယ်
အခါမျိုးသို့ရောက်မှ နိဿိယဖြစ်သည်ကို ပြဆိုပါ။

၃၄၅။ ပြေ (က) သင်္ကန်းလှမည့် ဒါယကာများကအရှင်
ဘုရား ဘယ်လိုသင်္ကန်းမျိုးကို အလိုတော်ရှိပါသနည်း၊ အရှင်
ဘုရားအတွက် ဘယ်လို သင်္ကန်းမျိုးကို အရက်ခိုင်း ရပါမည်
နည်း။ လိုရာ အမျိုးအစားကို မိန့်ကြားကော်မူပါဟု မဖိတ်
အပ်သည်ကို အပ္ပဝါရိတ ဆိုပါသည်။

(ခ) ပါတိမေးကံ၌ ‘ဣဒံ ခေါ အာဝုသော၊ လ၊ အနု
ပဒဇ္ဇေယျာမ’ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် စီရင်မှုသို့ ရောက်ပုံအခြင်းအရာ
‘ဝိကပ္ပဇ္ဇနာ ကာရ’ ကိုပြပါသည်။

(ဂ) ဆုမ်းကိုပေးရုံမျှဖြင့် နိဿဂ္ဂိယ သင်္ကန်းမဖြစ်ပါ။ ရဟန်း၏ စိမ့်စွက်ဖက်မှုအရ ရက်ကန်းသည်တို့က သင်္ကန်းဒါယကများ၏ထံမှ ချည်ကိုထပ်တောင်းပြီးလျှင် ချဲ့ထွင်ရက်လုပ်သဖြင့် သင်္ကန်းကို ရရှိမှသာ နိဿဂ္ဂိယ ဖြစ်ပါသည်။ (သင်္ကန်းမရမီ ရက်ကန်းသည်တို့၏ ပယောဂတိုင်း ပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ်။)

၃၄၆။ ပေး (က) ပတ္တဝါဂ် သတ္တမ သိက္ခာပုဒ်အရ နိဿဂ္ဂိယသင်္ကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိကိုရေးပြ၍ (ခ) ၎င်းသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများကိုလည်း ပြဆိုပါ။

၃၄၆။ ဖြေ (က) ဣဒံ မေ ဘန္တေ စိပရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတဿ အညာတကဿ ဂဟပတိဏဿ တန္တဝါယေ ဥပသင်္ကမိတော ဝိကပ္ပံ အာပန္နံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။

(ခ) ၁-ဥာတိပဝါရိတ မဟုတ်သူတို့၏ ရက်ကန်းသည်တို့ ထံသို့ သွားရောက်စီမံခြင်း၊ ၂-မိမိအတွက် ရည်စူးသောသင်္ကန်း ဖြစ်ခြင်း၊ ၃-ထိုရဟန်း၏ စီမံချက်အရချည်ကိုတိုး၍ရက်စေခြင်း၊ ၄-သင်္ကန်းကို ရရှိခြင်း၊ ပေါင်း ၄-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

သင်္ကန်းဒါယကာ၊ အပ္ပဝါရိ အညာတိတို့၊ ခိုင်းဘိတန္တ၊ ဝါယသ္မိကဝိ၊ စိမ့်ဇာတ်ဘိ၊ ဖိမိဇ္ဈိမှန်၊ စီမံပြောကြား၊ ကိုယ်ကောင်းကြောင့်၊ ချည်ပွားပြန်ရမဲ့၊ ခြင်းထဲ၊ မှတ် ဖွယ်အင်တေတ်။

သတ္တမနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ပြီး၏။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၀၃

အဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်

၃၄၇။ မေး (က) ပတ္တဝင်္ဂအဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ အဓိဓက စိဝရဟူသည် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က မည်သို့မည်ပုံ လျှောက်ဆို၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းမျိုးပါနည်း။ (ခ) နိဿဂ္ဂိယ အဓိဓက သင်္ကန်းကို စွန့်ပုံပါဠိနှင့်တကွ (ဂ) ဤသိက္ခာပုဒ်၏ အင်္ဂါများ ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃၄၇။ ပြေ (က) ခရီးသွားလတ္တံ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မကျန်းမစာ ဖြစ်နေသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ကိုယ်ဝန်ရှိနေသူ၊ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း အခွာတဖူး ဖြစ်ပွားလာသူတို့က 'ဧသာဝါသိကံ ဧသာမိ' ဝါဆိုသင်္ကန်းကို လှူပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၍ လှူအပ်သော သင်္ကန်းမျိုးကို အဓိဓကစိဝရဆိုပါသည်။

(ခ) ဣဒံ မေ ဘန္တေ အဓိဓက စိဝရံ စိဝရကာလသမယံ အတိကာမိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အဝယသ္မတောနိဿဇ္ဇာမိ။

(ဂ) ၁-ဝိကပ္ပနာပြုလောက်သော အဓိဓက သင်္ကန်း၏ မိမိပိုင်သင်္ကန်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၅-ရက်နေ့၌ ဖြစ်ပေါ်ရရှိခြင်း၊ ၃-အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုခြင်း၊ ၄-သင်္ကန်း ကာလကို လွန်စေခြင်း ပေါင်း ၄-ပါး။

ဆောင်ပုဒ်

ဝိကပ္ပနာ၊ ပြုငှာလောက်ငှ၊ စိဝရ၏။ သဘန္တကံ၊ ကိုယ်ပိုင် မှန်စေ၊ ကတ္တိဓကလ၊ ဆန်းပက္ခ၏။ ဒီဝသညိ၊ ပဉ္စမိ၌၊ ဖြစ်သည်တစ်တန်၊ အဓိဋ္ဌာန်မှ၊ ဝိကန်မှုကို၊ မပြုတစ်ခန်း၊ သင်္ကန်းအခါ၊ လွန်စေပါ၊ လေးဖြာအင်္ဂသ္မတည်း။

အဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ် ပြီး၏။

၅၀၄

ကင်္ခါပေးခန်းနှင့် အပြေ

နဝမနိဿဂ္ဂိပါဓိတ်

၃၄၈။ မေး ပတ္တဝါရ် နဝမသိက္ခာပုဒ်၌ ဘယ်လိုသေနာ
သနမ္ပါးကို (က) အာရညက (ခ) သာသကံသမ္ပတ (ဂ)
သပ္ပဒိဘယဆိုသည်ဟု ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

၃၄၈။ ပြေ (က) အကာအရံရှိသော မြို့ရွာ၏ တံခါးခံမှ
အကာအရံမရှိသောမြို့ရွာ၏ အရံထိုက်ထုပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာနမှ
မြန်မာတိုင်းသုံး သံတောင်လေးတောင်ရှိသော ကုလလေးတစ်
ဖြင့်အပြန်ငါးရာနှင့်နှစ်ဝေးကွာသောတောအရပ်၌ဆောက်လုပ်
အပ်သောကျောင်းမျိုးသည် အရည်ကသေနာသနမည်ပါသည်။

ရွာ၌အစွန်ဆုံးအိမ်၏ စာရူပစာရမ္ပ မဇ္ဈိမပုရိသ၏ ခဲတစ်ကျ
အရပ်သည် ပရိက္ခေပပါရဟဋ္ဌာနတည်း။

(ခ) ခိုးသူ စသည်တို့တည်နေ ခိုအောင်းနေသည့် နေရာ
စသည်ကိုမြင်သဖြင့် မသင်္ကာစရာရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော
အရပ်မျိုးသည်သာသကံ သမ္ပတမည်ပါသည်။

(ဂ) လူတို့အချိန်အနက် အလှူအယက် ခံရခြင်းဟူသော
ဘေးဘျမ်းမျိုးနှင့် တကွဖြစ်သော အရပ်မျိုးသည် သပ္ပဒိဘယ
မည်ပါသည်။

၃၄၉။ မေး ပတ္တဝါရ်သည် နဝမ သိက္ခာပုဒ်၌ ‘အန္တရဗ္ဗရေ
နိက္ခိယေ’ အရမည်မျှလောက်သော အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်
ပြည့်စုံမှ နိက္ခိပနအမှုကို ပြုခွင့်ရသည်ကို ညွှန်းပြပါ။

၃၄၉။ ပြေ ဘ-ပုရိမဝါကပ်ဆို၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်
မဟာပဝါရဏာနေ့၌ ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ ၂-သီတင်းကျွတ်လ
ပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထိ ဟူသော

နိဿိဂ္ဂိယပါဝိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၅၀၅

ကတ္တိကလဖြစ်ခြင်း ၃-တောကျောင်း အင်္ဂါလုံလောက်သော
တောကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊ ၄-သာသကံ သမ္ပဋ္ဌိဘယဖြစ်ခြင်း၊ ဤ
အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ စိဝရနိက္ခိပန အမှုကို ပြုနိုင်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ ကတ္တိကေ ယေဝ မာသသ္မိံ၊ ပတမာယ ပဝါရိစော
ပတ္ထိနေပမာဏေန၊ ဟုတ္တေ သခတကံသမ္ပတေ။

၂။ သေနာသနေ ဝသန္ဓေဝ၊ ဌပေတုံ ကေစိဝရံ။
စတုရင်္ဂသမာယောဂေ၊ လဗ္ဘတီတိ ပကာသီတေား၊
(ဝိနယဝိနိစ္ဆိယ)

၃၅၀။ မေး (က) ပတ္တဝဂ် နဝမသိက္ခာပုဒ်၌ ‘တေန
စိဝရေန ဝိပွဝသိတဗ္ဗံ’ ဟူသော ပါဠိအရ ဘယ်လိုကင်းခြင်းမျိုး
ကို ဝိပွဝသ ဆိုပါသနည်း (ခ) ‘ဆာရတ္ထပရမံ’ ဟူသော
ပိုင်းခြားမှုမှာ မိမိနေရာ အာရညက သေနာသန အတွက်ပိုင်း
ခြားခြင်းပါလော ဆုံးဖြတ်ပါ။

၃၅၀။ ဖြေ (က) မိမိနေရာ အာရညက သေနာသန၌
သတ္တမမြောက်အရက်သို့ ခောက်စေခြင်း၊ သတ္တမမြောက်နေ့၏
အာရုဏ်တက်လာသည့်အခါမိမိနေရာအာရညက သေနာသန၌
မရှိခြင်းကို ဝိပွဝသဆိုပါသည်။

(ခ) မိမိနေရာ အာရညကသေနာသနအတွက်ပိုင်းခြားခြင်း
မဟုတ်ပါ။ အခြားနေရာ၌ နေခိုက်မှာ ဤမျှလောက် ကင်း၍
နေနိုင်သည်ဟု ပိုင်းခြားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိနေရာအာရ
ညက သေနာသန၌ ကားစိဝရမာသတစ်လလုံးပင်ကင်း၍နေနိုင်
ပါသည်။

၅၀၆

ကင်္ခါပေးခွန်းနှင့် အဖြေ

စွန့်ပုံပါဠိ

ဣဒံ ဓမ္မာန္တေ စိဝရံ အတိရေက ဆာရတ္ထံ ဝိပ္ပုဇ္ဈံ
အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ
အာယသုတော နိဿဇ္ဇာမိ။

ဆောင်ပုဒ်

၁။ ယံဂါမံဂေါစရံတတွာ၊ ဘိက္ခုအာရညကေ ဝသေ။
တသ္မိံဂါမေဌပေတုတံ၊ မာသစေတမ္ပိ ဝဇ္ဇတိ။

၂။ အညတ္ထေဝ ဝသန္တိယ၊ ဆာရတ္ထ ပရမံ မတံ။
အယမဿ အဓိပ္ပာယော ပဋိစ္စဇန္ဓာ ပကာသိတော။

(ဝိနယဝိနိစ္ဆိယ)

နဝမနိဿဂ္ဂိပါဝိတ် ပြီး၏။

အလမနိဿဂ္ဂိပါဝိတ်

၃၅၁။ မေး (က) ပတ္တဝင်ဒဿ သိက္ခာပုဒ်၌ သံဃာ
အား ညွတ်ရရုံသာ ညွတ်ရသေးသဖြင့် သံဃာ့ဥစ္စာ ဖြစ်သေး
သော လာဘ်ကို အဘယ်ကြောင့် သံဃိကဆိုပါသနည်း။(ခ)
မိမိတို့ ညွတ်စေရုံမျှဖြင့်ပင် နိဿဂ္ဂိယပါဝိတ် သင်္ဃီပါသလော။
(ဂ) သံဃစေတီယပုဂ္ဂလတို့၌ ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ကို ညွတ်ယင်း
မှ တစ်ပါးသော သံဃစေတီယ ပုဂ္ဂလတို့ကို ညွတ်စေကမည်သို့
အပြစ်ရှိသေးသည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ

၂၀၇

၃၅၁။ ပြေ (က) ညွှတ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်း၊
ပရိယာယ်တစ်မျိုးအရ သံသိက ပြစ်ပါတော့သည်။

(ခ) နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်မသင့်ပါ၊ ဒုက္ကဋ်မျှသာသင့်ပါသည်။
(မိမိလက်သို့ရောက်မှ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်။)

(ဂ) ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဆင်္ဂီပါသည်။

၁။ ယောပနန္တမသော ဘိက္ခု၊ သုနဓဿာပိ ဩဏတံ။
သုနဿ ပနာညဿ၊ ပရိဏာမေယျ ဒုက္ကဋ်။

ဤ 'ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယ' စကားအရ ခွေးတစ်ကောင်အတွက်
ရည်မှန်းထားသော အစာကိုပင် အခြား ခွေးတစ်ကောင်ကို
အကျွေးမခိုင်းရ။

စွန့်ပုံပါဠိ

ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဇာနံ သံသိကလာဘံ ပရိဏတံ အတ္တနော
ပရိဏာမိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာ ဟံ အဿသုတော နိဿဇ္ဇာမိ။
ဆောင်ပုဒ်

၁။ စေတိယဿစ သံတဿာ၊ ပုဂ္ဂလဿပိ ဂါပန။
အညဿ ပေါဏဗညဿ၊ ပရိဏာမေယျ ဒုက္ကဋ်။

၂။ တိဏင်္ဂနေတ္တညာတာနိ၊ သံဓေ ပရိဏတံတတာ။
ပဋိလာဘောစ လာဘဿ၊ ဇာနသောသဿ နာမနံ။

ဒဿပ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် ပြီး၏။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ္တိယ ကဏ္ဍ အလုံးစုံပြီး၏။

နိဂမဂါထာများ

- (က) ဂရုန မဝဇ္ဇမ္ဘာဟံ၊
 ယေသံ ဉာဏာနုဘာဝကံ။
 နိဋ္ဌာပေသိ' ဣမံ ဂိန္တိ၊
 ဘေဇယန္တိ သဒါ သုခံ။
- (ခ) ဝိနယော သာသနာ သာယု၊
 ဘူတော စိရိ ပဋ္ဌတိတံ၊
 ပါလေန္တိ သာသနံ သန္တခ၊
 သမဏာ သကျပုတ္တိယာ။
- (ဂ) ယောဂီန မေတ္တ သောတုနံ၊
 ဉာဏံမံ ဉာဏသင်္ဂမံ။
 ပတွာ သုခေန္တိ ဘူတတ္တံ၊
 သော အသွာက ပတ္တနာတိ။

ကင်္ခါ မေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ပထမတွဲပြီး၏။